

mēbris inferrā adeo vt de eoz appareat suba vt q̄r /
tam aliam remotiore sanguini p̄pinquā sicut p̄mam
cū igitur iste distent due: vnū non fuit sufficiens inter
hec mediū iteru enire sed duo. Rursus oñdū ex sic-
citatibus q̄tuor distinctis q̄tuor humiditatibus op-
positis cū vnū p̄uoz toties vt aliud p̄dicet. Sicut ex
seb. et bica triplici exite. q̄z pruna spēs d̄ria .93. du-
as possidet humiditates primas: ex q̄bus pbabilius
p̄cluditur q̄tuor humiditates existerē. Circa p̄dca
dubitarē p̄tingit an ex p̄ria humiditate causet̄ imedia-
te: tertia vel s̄a mediate. et v̄ q̄ ex s̄a fiat tertia sine
medio. Sicut. n. ē rerū eē et ordo: sic debet act⁹ exi-
stere. sed primo ex p̄ria: deinde sc̄da et tertia: q̄re ter-
tia cābit a secūda imediate. Dicendū q̄ fm. A. vt
p̄lm ex prima inuitur tertiā fieri. Regulariter. n. cū
nutrimētum fuerit copiosum cor̄pou imediate sp̄ ge-
nerat̄ ex prima tertia. Cū at̄ defuerit prima ex aliqua
cāz exiccantiū illa nā digerēs et sic inspissans humidi-
tatē secūda p̄uertit in tertiā. Imaginatur nāq; q̄ ex
digōne prime humiditatis vt i tertiā p̄uertat̄ eliciat̄
quoddā subtile roidā quasi superfluū ip̄si⁹: cum ois
digō saltez in iuuatiuo p̄cedat̄ inspissando d̄ria. 50.
Mā. n. sagax hanc velut quoddā p̄mptuariū in mē-
bris recōdit simplicib⁹ vt tpe indigētie humiditatis
p̄me cōuertat̄ in tertiā velut cū p̄blegma indigentia
san. ab aliq̄z cāz inducta p̄uertit in san. vt idē cū ce-
teris restat̄ et san. cū dirigit̄ p̄batic⁹ aquosus alias at̄
madefacit. Sermōes tñ Ba. cū alijs vidēt̄ sonare
ampli⁹ q̄ ex p̄ria p̄ducatur sc̄da: et ex hac tertia. Di-
xit nāq; ex s̄a cor̄poris p̄ticulari nutriri: tertiā v̄o eē
q̄si pinguedinis et carnis humiditātē. vñ. A. nō vi-
tupo q̄ v̄ q̄si mentē quādā instictu isitā p̄stare nāe ut
p̄uidēs qd̄ velut p̄mptuariū p̄pet sibi isortuitos eue-
tus. P̄cinducte ēt q̄s p̄t̄ satis dicere t̄oni: qm̄ nō
sp̄ vt ordo p̄ductōis affuit: sic et actus attēditur. Cū
cor̄ cerebz et epar ceteris vere p̄iora: vt ore et stōa-
cho et talibus et tamē hec p̄us opantur in cibū illis/
Qd̄ et oñdit nutritio embryōis in vtero et extra. A.
huc insurgit anxietas cū nā breuiora semita vt tactud
ē semp ad finē satagat puenire p̄firū. Ampli⁹ peccaz
tū fieri plurimis qd̄ pauciorib⁹ p̄t̄ explicari. Cū igitur
nā chilū albū cōuertit in chilū rubeū. et demuz i
humiditates dealbaras: qd̄ in aialibus nō fecit i san-
guineis et plantis: de q̄bus nō sic fuit sollicita vt de
aialibus perfectis et p̄prie boie nō. n. natura sic p̄tin-
genter opatur q̄ p̄curās v̄lia despiciat̄ p̄iosa: sc̄do
celi et mūdi. P̄ rursū itaq; et ad qd̄ tot satagit trans-
mutatōes inducere. Dicendū sicut appet ex libris aia-
liū et io. p̄blematū: q̄ quāto aliq̄ p̄fectiora tāto i eo-
rū p̄ductōe plurib⁹ indigēt ita vt quēdā generentur
ab agēte solo v̄li. modica ēt trāsmutatōe circa mate-
riā sc̄a: sicut que putrefactōe p̄sistūt. alia v̄o cū hoc
indigēt agēte p̄ticulari et dispōnibus plurib⁹ et mori-
bus et que p̄fecta: et maxime hō. Cū at̄ modus cōser-
uatōis p̄surgat et p̄p̄tōetur mō p̄ductōis: sicut plu-
ribus egebūt organis et trāsmutatōibus in eoz per-
manētia et p̄ijs in adinūcē sicut ex p̄ijs p̄ducit: cū
vnū p̄iū ex altero p̄ducatur subiecto mediate: primo
p̄hy. Et i cor̄poribus p̄fectoz aialium ē diuersitas
maior rōne sube ac accentiū: q̄ in aialibus i p̄fectis:
vt in sanguineis et plantis partes nāq; aialium quēdaz
sūt albe valde: sicut ossa nemi cerebz et huiusmodi.
alie v̄o in ruborē v̄gentes vt epar cor̄ et renes. alie

q̄t medic ceu muscoli pulmo splen. et io p̄pter eozā
diuersitatē o; alimētū diuersificari: vt quēdā nutriat̄
ex albio: alie ex eo q̄ aliquā p̄tendit rubedinem nō
nulle vero medie. P̄alin: in homie p̄cipue naturali
pulchritudo quēdā cōsurgit ex colorū varietate. co-
lor nāq; ip̄sius d̄z esse et albo rubeoz p̄fusis in te-
gni. Soluēdū igitur q̄ nā inquātū p̄t̄ finē semp per
breuia itendit. p̄pter aut̄ p̄fectius p̄ducere accidit
multoties p̄telare. Sicut si qd̄ p̄t̄ eque p̄fici paucio-
ribus vt plurimis eligēdū magis. sed hic oñsum nō
posse p̄fectū quod natura ex paucioribus construere
et io potius eligit i p̄fectis pluralitatē in p̄fectione.
Adhuc quēdā mēbroz nutriatur ex alimēto p̄lmuz
sanguineo ceu caro: p̄pterea opus fuit alimētum ad
ruborē p̄mutari. quēdā v̄o ex ab eo elongato: vt of-
sa et que taliū. et io cōueniēs fuit p̄mutatōem in albe-
dinē causare. Et aut̄ v̄itas ampli⁹ appeat sciendū
ceū tactū d̄ria. 30. q̄ sanguis trip̄s accipit. v̄ ne qd̄
de pro massa sanguinea siue humoz oium congerie.
aliter put̄ humoz vn⁹ est ligdus: rubedine p̄cipās
et dulcedine sincerus vt possibile cōtra alios tres et
aquositate distinct⁹. sicut ēt cū medicis sentit̄ histo-
riā tertio: aut put̄ iā inspissatus existit: et rubedie ac
dulcedine excedēt̄ expoliatus. Humor. n. nutriēs
actu omni caret excessu. vnde ap̄horif. q̄rta. Nutri-
mētū quod simpl̄r humectat ē sine qualitate forti. nō
eni acerbū neq; acutū neq; saluz neq; amarū. Qua-
re primo p̄nosticorū. Impossibile sit tunicas vasoz
nisi ex hoc sanguine nutriri. vnde tertio. 20. c. i. Sp̄-
ma est superfluitas cibi quarti in toto cor̄pore: et est
sanguis magis digestus. Et quarto coll; d̄ hipostasi
v̄rine. Adateria qua nutriūtur mēbra radicata ē san-
guis dealbatus. Et P̄aliabbas. Sanguis purus ē
materia nutrimenti membrorum. Impurus vero ē
qui infusus in venis similis existens humoribus reli-
quis oibus quem idistinguens de formatōe embri-
onis errant̄ heremita. P̄:opter q̄rtū qd̄ ad primā si-
qdem dicendū q̄ Ar. accepit sanguinē tertio modo
dictum et nō alijs. et ideo errāt plurimū putātes nos
ex sanguine solo generari et nutriri. Aut fortasse su-
it illius opi. que nō seruat̄ in p̄nti q̄ voluit forte p̄-
periri. Diceret tñ alijs q̄ id non p̄uincit eo q̄ sicut
sanguis cū nutrire habeat o; dealbari: sicut et medul-
lā sanguineā os nutritarā. Ad aliud q̄ Ba. hoc di-
cēduz mō in de p̄plonib⁹ v̄o tertio. c. 2. Subditur mi-
nima trāsmutatōe sanguine indigēte ad carnis gnā-
tionē. Ad aliud dicēdū ip̄m hac via p̄cedere aut san-
guinē nō sumpsit pro nutrimento mēbroz imediate:
sed mediate: sicut apparuit ex snia ei⁹ manifeste. quo
et dicimus modo panē nutrire sub actu nutritionis:
et sanguinē longingozem: neq; ēt. iz. aialium dixit labi
sanguinē simpl̄r in mēbra: sed addidit paulatim im-
bibit mēbra. Ad aliud dicēduz q̄ non intendit. A.
dicere p̄ ilico conuertatur sanguis in carnē cū ei oc-
currit: sed modica eget alteratione cum in carnē d̄z
conuerti respectu alterationis qua idiget cū in mem-
bra d̄z radicalia trāsmutari. Conuenit. n. satis i cō-
plone et suba. et hoc ē qd̄ dicit. Mō. n. idiget s̄anguis
in nutrimento multoties cōuerti sicut carnis: ac si di-
cat pauca eget conuersione. vñ in fine nāliū. c. vlti.
Carnes qdem et que viscerū oium et q̄ musculoz ex
sanguine ip̄so nutriūtur breuem alterationē suscipiēte

Natura .n. mēbris remotis a sanguine constituit & cau-
tates & foramina ut appet in ossibus in qb⁹ nutrime-
ntū utin est ut paulatim & uertat in ipa. distantia nanqz
ut in se trāsmutent plurima egent & uersioe media.
q̄ aut sūt sanguini p̄pinq̄a hac indigerunt minore.
Ad aliud dicendū q̄ qz epatis nutrimentū saltē quo
ad eius ueriores sbaz que est san. coagulat⁹ paulati-
ue pmutat in colorē marie dicit ipm opationē facere
ut sanguis quo ad nutriat aliqd: conuertitur tñ i hu-
miditates suo modo. hoc ē concessio non simplr sed
hic solū humiditates tollit. Ad aliud Auer. iam etiā
quid dicendū uisum. Ad aliud dicendū q̄ oñduntur
humiditates p̄ etbica. i his .n. fundat differentia. 93.
Et si dicat fm Auer. & alios plures etbica fieri i sub-
stantia mēbri. Dicendū q̄ mēbrū cōiter sumit etiaz
ad ipsas humiditates & matie ad iam coagulationē
suscipientes. & merito qz tendūt & terminant^r ad ipa &
vñquodqz sumit nomē a termino ad quē: qnto phy.
& scdo de aia: Iustū est vñquodqz a sine appellari.
Et q̄ hoc sit oñditur: qz imediate Auer. tres distin-
quit spēs etbice fm tres humiditates. Sunt et apo-
stematū humiditates factiue: sicut sentitur primo p̄
ma: & iuuant ipsa cāri. non tamē apparet p̄pter san-
guinē humores et alios sui quantitate & colore deni-
grantē. Ad aliud quid dicendū uisum q̄ non finis
ex sanguine neqz nutrimur nisi tertio modo eo acce-
pto. Ad aliud dicendū q̄ caro non est rubea uere s̄
tendit uersus albū amplius cū bene sanguis ab ea ex-
primat^r & lauatur: aut si aliqua sit rubea uel purpurea
ut que epatis. hoc non ict sibi sanguinis rubore sed
magis ea que epatis a natura ipsius sibi ieristit. ideo
n. factū est epas rubeū ut sanguinē generet rubeum
q̄rto d̄ inuamētis: & tertio ac q̄rto theozice. c. 4. Re-
nes fortassis remanēt rubei. qz ruborē aquositate sa-
guinis non p̄t p̄fecte imutare cū nullā habeāt uenā
in quarū extremis incipiat dealbari nisi emulgētes
que tñ disseminantur i eos oīo differentia. 87. & 31.
Ad aliud dicendū q̄ sanguis magis distat a mēbro
marie radicali q̄si a cibo exteriori: aut qz motus intē-
ditur in sine eo q̄ natura tūc efficitur oposa. io. p̄ble-
matū. oibus enī uis & medijs qbus p̄t expeditio-
bus satagit in sinē p̄tingere Quis .n. ad terminū ci-
tum uolēs puenire semitas inuenit plurimas & bre-
uiores. Ad aliud dicendū q̄ humiditates nō dicunt^r
q̄tuor fm quatuor trāsmutatōes & formas quas su-
scipiunt anteq̄ in mēbrū traducant uere. Ista nāqz
vñ natura conuersionis alimēti ut semp plurificādo
p̄cedat post q̄ in uentrē fuerit digestionē ipsius imu-
ratū dum mēbro fuerit assimilātū. nā primitus i seces
conuertit & icorē: deinde icor in q̄tuor hu. notos &
aquositate. sanguis uero in supfluitates & quattuor
humiditates: & hoc in supfluitates eaz. Tandē mē-
bro fit appositio vñio & assimilatio & hoc rōni satiffa-
cit & imediante anteposite. Ad aliud dicendū q̄ pri-
ma humiditas non est simplr in uenis sed i earū ori-
ficijs extremis iam mēbris & tinguis potās ipa. Sa-
p̄t. n. p̄pter terminū ad quē & sinē iam magis nām
mēbrū q̄ humoris: & si cōiter humiditates nominen-
tur aliōliter humores: & forte p̄pter hoc eam tacuit.
A. aialū. i. & per hoc ē ad illud. Ad aliud dicendū
q̄ fm. A. Ros nō erit adeo pura humiditas ad nu-
tritionē ordinata ut prima & tertia: cum rarius actu
conuertatur i nutrimentum. Est tamen humiditas

quia apta est conuerti ad id cum corpus caruerit suffi-
cienti alimento sicut p̄blegma fm q̄ est hūior sangui-
nis respectu. Aut fortassis non est simplr humidita-
tis officium cuiuslibet nutrire: sicut neqz humorum.
nam et humiditas q̄rta nō dicitur nutrire. Ad aliud
dicendū q̄ i corpe gnati nō sunt q̄tuor hūiditates be-
sed tres solū. nā q̄rta puta gluten nō est hūiditas sed
ps corpis magis fuit tñ hūiditas cū fuit sp̄ma. unde
id p̄pendēs. A. antioma subdidit p̄ncipiū huius ex
sp̄mate fore: spermatis aut ex humore. Aut dicendū
q̄ in mēbro est dare p̄tes solidiores & p̄ncipaliores &
molliores non sic p̄ncipales. p̄me quidem sunt uera
sba solida mēbri. scda uero sunt & nectētes & cōtinē-
tes in adinuicē primas ut in lapidibus ostēditur cō-
iectis adinuicē in muro per calcē: & in lignis p̄ collā
Quæsitā circa generationem ex spermate depen-
dentem.

Differentia. 34.

Quod sperma a toto corpore siue ab omnib⁹
decidat mēbris ostenditur: qz de aere & aqua
sperma ab oibus corporis descendit mēbris:
sanū quidem ex sanis: egrum quoqz currēs ab egris
& primo de generatōe animalū. Amplius p̄blema-
tum quarta: Quare coeuntes dissoluūtur & infirmā-
tur in coitu ut frequēter vrrū p̄pter illud qd ob oi-
bus expurgatio est sp̄ma. Quod & p̄firmat rōnibus
qm̄ in emissionē seminis uolentia inest delectōis
per totū corpus diffusa que non uidet euenire nisi p̄-
pter emissionē spermatis. cū igitur fiat in toto corpe
a toto emittetur. Itidem illud uidetur decidi a toto
corpe per cui⁹ superflūā emissionē totū nocet corpe
cū vlla nō extet alia cā. sed id accidit in sp̄matis sup-
flua emissionē ut sensus indicāt. Rursus colobi seu
mutilati colobos generāt seu mutilatos. qd qdē nō
accidit nisi qz sperma a pte colobata descendere non
uolēt: cū corpus careat eadē. Ampli⁹ genita gignē-
tibus assimilāt nō solū fm nālia imo & fm acq̄sita cū
catrices v3 & stigmata. patre nāqz calcedonico i bra-
chio cōfusam & non dearticulatā hñte picturam simi-
lem & filius contraxit ibidē. unde post permissos de
aere & aqua smones sic opationes sunt: ut calui cal-
uos uarij uarios oculos: straboqz strabonem gene-
rat. P̄dalin: vñquodqz perfectū generat sibi simile
methauroz. 4. hoc autem nō euenit nisi sperma de-
cidatur a toto ut per eē fiat assimilatio. Adhuc rōa-
bile uidetur sicut totius est aliquid ex quo sit primo si-
militer & p̄ticularū vñiuscuiusqz: cū eadē sit ratio to-
tius & p̄tis historiarū primo. ut igitur aliqd decidit ad
generationē totius ita qd decidit ad generationē: p̄-
tis: cum totū nil aliud sit q̄ partiu3 aggregatio. cō-
mētator phy. i. deriuat itaqz semē a toto. Inuisimo-
di quoqz oppositū sentit Ar. cu3. a. primo de genera-
tōe animalū. Quod firmat rōnibus qm̄ uidemus ali-
quos ad osculū mulieris aut ad minimū tactū repen-
te semē emittere. hoc aut sic fieri non posset si a toto
corpe decidere. Adhuc perpendere plures mutila-
tos p̄fectos generare: secus aut contingere oportē-
ret si a toto pueniret corpe. Et i: materia nō decidit
a toto sicut sanguis s̄ a matrice plurimum: itaqz ab
oibus non decidit mēbris. P̄opter primū uero
sciendū q̄ lz genitura & sp̄ma cōiter ut noia synonyma
audiant: p̄mo tñ de generatione aialū distare ponū-
tur. Videt nanqz q̄ genitura uocat que a generāre
puenit nato coire quocūqz: p̄ncipiū hñs generatōis

principium. Sperma quoque dicitur quod habet ex ambobus principia copulatis velut in plantis euenit et in quibusdam animalium: in quibus non est femella a mare semota vel sciuncta. sic ergo nomen cadit super imperfectiora vniuersalius est continens utpote principium: unde motus et manent. Geniture vero nomen imperfectioribus particulariter cum unde motus importat. Est siquidem sperma seu genitura utilis superfluitas ultimi alimenti sanguinei distributi in partes. Sperma namque et si cum alijs superfluitatibus corporis sufficienter conuenire videatur. multum tamen distat. Non enim est tabes aut dissolutio sicut antiqui sensere: talis namque propter naturam oio: hoc autem naturalissimum existit. neque enim est ois superfluitas vix utilis. quoniam simpliciter superfluitas nihil proficit ad naturam sed tanquam oio excernitur imptines. hoc vero utilissimum: imo necessarium speciei perfectorum oino. neque quecumque superfluitas utilis est. non enim prima sed facta eo quod perfecta est primi alimenti utilis superfluitas. Est namque primum indigestorum adueniens ex cibis: dicitur. 29. quare coiter descriptum sperma esse utilem superfluitatem vltimi. Totum vero dupliciter dicitur. vno quidem modo cum nulla primum deficit ex quibus esse habet et hoc tripliciter: aut vnumquodque sub eo contentorum dicitur vnum: sicut vltima multa continentur in predicari ut animal vel ex his vnum ut totum dictum integrale. Et id aut quomodo natura de tale seu continuum sicut corpus naturale vel miment quod arte velut domus seu demum inter hec duo medium obtinet sicut totum dictum potestatum ut anima. Aliter vero quod est quantum habens principium medium et vltimum. quod est proprie et aliquando transumptiue dicitur totum et ois. numerus. n. et aqua non dicitur totum nisi methaphorice: metha. 5. et de hoc vero quod quoniam audit. Corpus autem est quoddam quantum naturale et non mathematicum ex mensuris consiliibus et officialibus constitutum. Propter secundum vero sciendum quod sperma dicitur a toto corpore dupliciter potest intelligi: aut mediate aut immediate. immediate quoque dicitur sperma non descendere a toto verum a testibus et vasis seminarijs. In eis namque interdum sperma continetur fermentatum quod ad motum quolibet citissime lasciuie decidit sicut in argutis tangebatur. Si vero audiat sperma mediate a toto derivari dupliciter hoc euenire potest: aut quantum ad materiam ipsius spermatis vel virtute cum ipso decidat: quod verificabat cum materia sibi est proportionabili. Primum est modus dupliciter potest recipere intellectum. aut enim auditur dicitur a toto corpore. id est a membris principalioribus et notabilioribus respicientibus principaliora. In quibus magis omniomertitas et corporis continetur totalitas: et sic visum tertio. c. b. casus spermatis sperma a toto derivari. Scribitur. n. 3. ut sit ex ois membro principali sors: et ut sit ex membris alijs residuo est ad istas radices propter illud est assimilatio. et id ex membro diminuto membrum generat diminutum: id illud fiat dum vena non vltimum finem sequuntur: et non procedit appetitus vltimus cum digestionem completa quasi velut quod assimilatio interdum deficit eo quod virtus assimilativa et completa non habens materiam spermaticam ex toto corpore propter eius idebilitatem indigesta ex parte ex materia inexistens membrorum perfectas similitudinem et complementum non valet ducere humana et id contingit colobos generare. Locedendum namque est sperma sic a toto dicitur cum ipsum sit utilis superfluitas vltimi alimenti sanguinei distributi in partes a partibus namque principalioribus et nobilioribus et maxime ipsum sperma dicitur eo quod in ipsis proprie vltimum dicitur

tribuitur alimenti sanguineum. Neque dicitur sperma a cerebro solo descendere: verumtamen fermentum ipsius est ex illo. nam proportionaliter concedendum est plus de spermate descendere a cerebro quam ab aliquo membro aliorum cum grande secum habeat similitudinem quod est ostendit non cum mentum magnum factum in cerebro: et in eis ortis ut oculis: probl. 4. ex coitu multoties iterato. et ideo. a. i. quibusdam eius intentibus plurimum materie spermatis est ex cerebro: propter quod de aere et aqua. Quibuscumque iciduntur vene que post aures habent prius omnino orbanter generatio: quod. a. verum testatur dicens Ba. ignorasse an incisio harum venarum sterilitatem incurrere faciat an non. quod si Ar. dicat. io. probl. semine a cerebro tendere per spinam: dicitur eum intellexisse aut predicto modo quod maior pars spermatis comparabilis a cerebro deriuetur quam ab vno aliquorum membrorum: vel forte aliorum: ut hypocratis fuisse locutum opinionem. Si autem intelligat sperma dicitur a toto corpore eo quod a qualibet particulari quod decidat minima stare non potest quod id antequam quodam senserint de se. animalium primo: quorum quodam animalis generandi posuerunt partes fore dispersas in spermate volentes est semellam habere sperma generantium imaginantes sicut sperma de substantia fore generantis est primum fuerunt. quodam enim eorum hoc esse per se et totaliter masculo et femelle. alij vero ut Empedocles particulariter et peculiariter et seorsum: quos Ar. improbat ibidem. Si enim ita esset ut dictum partes in semine disperse tunc vitam habere non possent: cum vita in quadam unitate consistat et colligatioe. Si vero fuerint continue iam paruum quoddam animal erit sperma: quod erit contra eundem in facta. Amplius nunquam mas generaret nisi masculum ut assimilatio veniret in pudendis. hoc autem non videmus neque fore contingit. Rursus si a mare et femella sicut puenit: duo vtiq; erunt animalia cum vtriusque ponat hinc oia generationis initia. Et id Empedocles contra eos inuehit dicens. Propter quod femelle non generaret ex seipsis: siquidem a toto puenit et habent susceptioem. id est matricem: propterea modum alium elegit Empedocles in antea dictum est. Qui est secundum Ar. stare non potest. Ad ipsum namque multa sequuntur impossibilia: non enim sic generate disperse partes seorsum a mare et femelle animam et vitam possent habere: neque enim possent coniungi et continuari velut partus quorundam animalium plurificatus. Adhuc non est possibile continuas partes fieri et in vnum locum concurrere propter amicitias: ut ponebat Empedocles. Itidem: quo distinguere partes et in animalia et sursum et deorsum: et dextra et sinistra et anterior et posterior. non enim secundum eum modus posset aliquis inueniri. Amplius non est possibile cum membra virtute ad se invicem determinentur ut officialia. Virtus enim operativa apparet saltim in parte officiali: proprie historiarum quod ostendit: dicitur. 63. et passionibus ut consilia duritie et mollitie: et huiusmodi ab istis sic diversis vnum aliquid actuale procedere. Rursus iam non seruaret similitudinis ratio si non procederet ab vno in vnum virtute. tunc iam non esset aliquid similitudinis inductiuum. Est autem ratio contraria istos abos in hoc quod dicitur sperma fore de substantia generantis. dicitur enim et iadudum cessasset generatio substantia generantis paulatim et successive attenuata et tandem corrupta dicitur. 9. Nec propter hoc tollitur generationis vniuoca causa: quod habet similitudinem cum ea sequitur effectiua generationis potentia et non mollis similitudinem alicuius. Ipsi namque sine reliquis materialibus solum cognouerunt causam: metha. primo. ita ut virtutem

ignozarent informatiuā corporis cōstructiuā, vnde coacti ex hoc ex mā dicere: quā ppter positā generationē fieri nō ex suba generātis sed ex supfluo eiusdē alimēti: quod ondit ipsius cū delectatione emissio. Impugnāt ēr Ar. illos q̄ posuerūt sperma esse supflūū alimēti a qualibet mimā corporis decisū p̄ticulari qm̄ si taliter pueniat a toto vel mēbris p̄silibus solis: vt carne osse & neruo aut officialib⁹: vt facie manu vel ab vtriq; cū plura dare nō p̄rigat: nō qdē a consilib⁹ quoniā in eis nō existit assimilatio imo in officialib⁹ magis: p̄mo de ge. & methau. 4. Neq; ab officialibus tm̄ quoniā tūc nō ab oibus pueniret corporis partib⁹. verisile. n. magis pcedere a cōsimilibus. p̄iora. n. illa sūt & officialia cōponūt. Similiter & tertius modus dari nō potest: qm̄ totum su p̄a partē nihil habere vt nisi ordinē & compositio nē quādā. Propter qd̄ p̄cludit Ar. contra hos sperma nō hic a toto deriuari modo. Amplius nūq; sic esset q̄ colobus p̄fectū generaret sicut ac similitudines semp puenirent generantim ad generata: cui⁹ oppositū p̄spicim⁹ sepius euenire. Galen: Cū sperma sit modice quātitatis valde si totū in fumos dissolueret vaporosus: nō posset esse cui⁹ parti mīme applicatu imo forma ipsi naturalis nō suans debitam quātitatē in materia deperdere: & ideo nec a toto ita venire posset genitura. Ampli⁹ sequeret corpus destrui i coitu. si. n. ponat mimā particulā spermatif diuidi a mimā corporis parte: cū minimi nō sit minimū in coitib⁹ corpus dissolutione destrueret. Propter aut̄ tertiu sciēdū p̄mo quō sperma ad testiculos adducat: & tandē q̄ a toto seu notabilioribus p̄tibus & nō a minus decidat. Propter hoc primū sciēdū q̄ cū sperma sit supfluitas vltimi alimēti sanguinei iā distributi in partes i quo vltima iā celebrata ē digestio existens in mēbris simplicibus & spongiosis venarū capita & artariarū ingredi mimā & marie cū corpus materia careat in vasis spermatis fermētata ex qbus puenit ad venas & artarias illis maiores: & sic demū p̄r de minore ad maius pertrāsīt quousq; ad venā puenit dictā concavā & artariā maiore sup dorsū trāsēuntē: qd̄ forte de aere & aqua & .io. p̄b. sentitū: ita semē a cerebro tendit p̄ spinā & sic ponet sperma ad testiculos puenire: vt onditur dia. 82. qualiter hypostasis ad renes & tandē ad vesicā p̄transit quo & modo dabit pharvacū humores ad ventrem attrahere: dia. 141. Spermatis aut̄ trāsitus anothomia ad testiculos: dia monstrabit sequenti. Dicūt & aliqui sperma deriuari & ad testiculos p̄ vasa semina ria dicta inuoluta peruenire vigore vehementis caliditatis & subtilitatis spiritus deportantis. in hoc. n. actu corpus intm̄ aperiri & porificari aiunt: vt sperma venas ēi magnas & artarias subtilitatu p̄ resudationē ingrediat absq; p̄cessu antedicto: d̄ venis paruis & artariis ad maiores: qd̄ modo eodē fieri videt quo pharvacū existēs in stomacho materiā attrahit ad se entē in pulmone absq; hoc q̄ venas & artarias ingrediat: dia. 91. Adic aut̄ modus fortasse calūnia: bit illis eo q̄ visus est sanguis qm̄q; in coitu frequentato & conato emitti de venis imediate egrediens. Rursus in t̄pis quasi momēto nō videt sic illa materia spermatis subiliari vt possit in venas & artarias solidas penetrare. Propter huius scdm̄ sciēdam q̄ ipse instruit auctoritate Ar. & aliorum ipsuz

sequentiu: & rōibus confirmat. At nāq; primo de gnatione aialiu: Contrariū quidē quā antig dixerūt dicendū. Si qdē. n. voluerūt q̄ sit pueniens ab oibus aut̄ qd̄ ad oē natuz est sperma dicimus. h3. n. in se virtutē decisā a toto: per quas ipm̄ valet informare qd̄ generat ex eo. vñ trāslatio arabica: Sperma ē id qd̄ h3 virtutē efficiendi pueniēs toti. Cui ē consonat. A. ibidē: Et nō est opus vt veniat sperma ab oī parte in vna. n. p̄te sunt oēs partes & vlt̄ partus nō est cā materia q̄ sit influra ab oī membro sed cā sua est virtus informatiua sicut est scānū i carpentariis: Galen: quoq; qualitercūq; diuersificēt dispositiones virt⁹ que facit sperma deserēs ipm̄ in dispoe coitus sc3 virtus generatiua currit ex oibus virtutibus corporis ad testiculos: & sit sperma p̄prehēdens eā. In hōra. n. coitus spiritus vnus i virtute magis cordis ex trib⁹ cōflatus spiritib⁹ cū virtutib⁹ p̄portionabilibus descendit a tribus p̄ncipaliorib⁹ mēbris corporis virtutē hūitibus p̄ artarias venas & cānales totius corporis ad testiculos vel ad vasa totū seminaria fm̄ Ar. in uoluta in qbus inuitatus & p̄fectus sperma informat eū virtutē generatiuā exhibēs sup totum. Nō ēt ratione monstrat: qm̄ sperma est p̄ncipiū gnationis. p̄ncipia vō sunt mimā quātitate & maria p̄tate elencor & aialiu sine huiusmōi vero est sperma talit̄ decisū. Amplius hoc valde rōabile existit q̄ virtus gnationis i formatiua a toto decisā materiā quādā generationis & si nō decidat a toto possit forma gnationis i ormare: cū videā virtutē solā celestē ex fere p̄tinua & eadē materia diuersa aialia ēt specie perire. Et. Quō semen q̄ paruū qliter a tota maxima decideret arbore. Rursus hoc posito oēs p̄rietates & impossibilia remouent: ceu apparebit intuētū antedicta. Propter qd̄ ex his p̄cludat sperma a toto corpore demādari nō qdem mole sed vigore. Propter vō quartū ad primū hypocratis dicendū ipm̄ intelligere in vigore aut̄ q̄ a p̄ncipalibus & notabilibus materia descendit eiusdē. Ad aliud dicendū q̄ loquit̄ fm̄ alioz op̄nionē. qd̄ indicat vtrū vt mos eius in illo codice vel ab oibus partibus notabilibus vt conficatio denotat vlcerosa interius precipue. Ad aliud dicendum qd̄ nō ppter hoc p̄cludit sperma puenire a toto qz nō ppter puenire a toto h̄ euenit: sed qz puritus in p̄tibus illis est fortis. Ex mā. n. spermatica transeunte supra mēbra sensitua: titillatio cātur. quedaz ex qua inducūt delectatio vt apparet in scabiosis cuz calida balneant̄ aqua. Videmus ēt q̄ multoties coire delectationē huiusmōi p̄sternit valde: primo de ge. aialiu. Et. A. eoz nono: Scim⁹ ēt fm̄ aris. pueros adhuc impotētes in coitu delectari ex sp̄is venosi emissionē sola. Et iō delectatio sperma nō arguit euenire ab omni. Ad aliud dicendū p̄ iter emptōnē. Spiritus. n. & hydropicorum aqua seu sanies ex vna ēt parte corporis repente dimissa interimit aial aphorismoz. 6. Ad aliud dicendū sepius opposituz p̄tingere ppter quod magis cōtrariū q̄ p̄positū sermo concludit. q̄ quare colobus colobū generet iaz ex sermonibus apparuit Alexan. Ad aliud dicendū cum dicebatur genita gignētibus similari: dicenduz simpliciter in plerisq; secus se habere & maxime similitudine particulari. virtus nāq; informatiua aut̄ ppter eius debilitatem vel aliquam materie seu alterius dispositionem nō omnimodam valet gene /

tantis propriam similitudinem inducere: sed remotas vt
 aut vel atavi: patruu seu auiculi: vt dicitur onides. 37.
 Adhuc videmus assimilari gignētibus genita s; vo
 ce vngues et pilos et sim morū: ex quibus tñ nullū de
 cidatur sperma cū sit supfluū corporis et prius eius
 subaliū. Si r generātes habent barbā et canos iter
 dū quibus tum genita carent. Ad aliud dicendū qd ge
 neratio similitudinis illius sit forma et vigore non autē
 vt iā apparuit materia et mole. Ad aliud dicendum
 huiusmodi decifione seminis et generatōem fieri non
 rōne seminis sed vigore magis virtutis informatiue
 ipm ad gnātōem aptū reddentis: neq; in vigore mē
 broz oium: sed magis vni⁹ ceu cordis in quo oia cō
 veniūt et cui etiam famulantur.

Et casione p̄acte delectatōis in coitu confur
 git arrietas qui amplius delectet i eo: mas
 aut femella. vñ nanq; ipsa amplius masculo
 ipo voluptuari. Scribitur. n. theo. 6. c. 16. Volup
 tas que mulieri sit ex coitu maior ē q̄ que viro. Vo
 luptas nāq; in eiciendo suz sp̄ma et in eius q; viri
 susceptione: hic autē in emissionē tñ modo. quarto
 ē de accidētī. c. 7. vnde. A. aialium. 9. Duplas de
 lectatio seminarū qm ipse delectantur nō solū in mo
 tu sui spermatis et in motu orificij matricis in sugēdo
 sed et delectant adhuc in diuersitate motus matricis
 Dico et voluptuari eas ex confricatōe non modicū
 et p̄prie in orificij matricis parte sita in opposito pe
 ctinis directe. Ipsa. n. balano correspondet virge
 vbi viget delectatio gradis ita vt multū coeūtes so
 lū voluptuent in illo. Hanc similiter delectationē
 mulieris sensit Thiresia maiorē qui vir fuit et mulier
 postea tandē vir redditus. Ouidius in transfigurati
 one p̄mo libro methamorposios tertio: fabula quar
 ta. Delectatur itaq; mulier mare amplius in coitu.

In oppositū q; delectatio seu delicia catur ex cō
 iunctione p̄portionata conueniētis cum conuenien
 ti. sed hec vehemētior erit in viro cum sit temperati
 oris complexionis femella hac nāq; causatur. Intē
 fio: igitur voluptas in viro. Dicendum ad vñ q;
 extensue plus delectat mulier. p̄durat. n. voluptas
 in ea diutius ceu et cāe ostendūt que ipsis cū plus sp̄
 matis vel gutte emittit rarius tamen suscipit etiam
 viri sperma successiue longior est diuersitas motus
 matricis cū fricatione diutina. vir vero intensiue vo
 luptatur per amplius. in modica. n. hora qua dele
 ctat plus ipsius intendit voluptas et semp cū emittit
 cōtinuē: nō aut mulier in quo eius amplior est dele
 ctatio. quod ostendit: q; hec voluptas cōsistit in ta
 ctu vbi vero is erit perfectior et hec intensio: s; hic ē
 in viro cum vt tactum temperatioris sit crasis illa.

Rursus sperma viri calidius magis inducit p̄ritu
 delectationis titillatione quadam incitatum. Et
 deatus viri ex quibus educitur sperma sunt longi
 ores angustiores ac involutiores vt amplius perci
 piant spermatis pertranscūtis per eos delectationē
 Malin. Sperma viri velocius et subito quod ē dele
 ctationis inductiuū transit per huiusmodi meatus ex
 pulsua in ipso ente fortiori: sed in femella secus sunt
 oia. quod et indicat velox grandis viri ex supfluo coi
 tu cum exterminatōe consumptio: sic itaq; delectat
 muliere his amplius in coitu. Ex quibus qdem qd
 dicendum ad p̄carguta visus.

Differentia. 35.

Modo testiculi non sunt ad generationem ne
 cessarij sed alicuius melioris gratia ostendit
 per tertiu historiarū: et primū de ge. testates
 testiculos simplr non esse necessarios sed p̄pter be
 ne esse. Rursus primo prima. c. de vena habēte vē
 trem descendētē et. 13. de aialibus. In venis protē
 sis a vena concaua et a renibus ad testiculos digerit
 sperma et albificatur cu; prius cēt rubcū p̄pter mul
 titudinē tortuositatis eaz et reuolutionuz et q; ad eas
 ēt peruenit a corde. Hoc qdem ostendit rōe: qm te
 sticuli si cēt necessarij oibus ieristerent generanti
 bus. multa No his generant carentia. Et. nō iplo
 rum ponitur necessitas nisi p̄pter spermatis genera
 tōem. sed huiusmodi generatio in toto aut p̄cipalio
 ribus p̄tibus extat corpis. Generatiua nāq; in tota
 videt corpus diffūdi velut et nutritiua cū circa idem
 diuersificatum tñ vt fo apparet de aia opentur obie
 ctum. Amplius illud ē necessariū sine quo res ē nō
 p̄t. 5: meta: Animal aut sine testiculis esse potest et
 maxime cū sperma decidatur a p̄cipalioribus cor
 poris p̄tibus et virtus generatiua vt ostensum. 28. la
 batur a corde. non igitur testes sunt necessarij. Du
 ius aut oppositum sc̄serūt medici et philosophi oēs
 pene. Adhuc illud ē necessariū quo ablato reliquuz
 nō sufficit sed ablati testibus generatio nō perficit
 vt appebit necessitatem et ipsoz demonstrat cōposi
 tio figura et sensus: testiculi ergo necessarij. Pro
 pter primū sigdem sciendum q; necessariū quot dica
 tur modis: dicitur ostensū prima. Testes quoq; sūt car
 nes quedam glādole in testiculo vno osse dicto co
 gregate albe ad humiditate spermatice generandas
 create velut carnes māmillaz glādole albe ad lac ge
 nerandū constitute sicut et epar rubcū in sanguis ru
 borez generandū. Testiculis quoq; iam dictis me
 atus qdam continuatur qui duplices existunt. Sunt
 eni qdam eorum iter renes et testiculos existētes va
 sa ab Ar. dicta iuoluta in quibus posuit sp̄ma gene
 rari: nō aut in testiculis. huiusmodi aut vasa ita sunt
 disposita qm in dextra corporis pte corā rene dextro
 a corpore artarie ac vene chilis p̄ dorsum descendē
 tium originatur rami fere p̄ totū et rarissime a venis
 et artarijs emulgentibus dicti sin renez tendētibus
 dextrū: q; sigdem rami p̄tensi per corpus ampliant
 sub renibus deorsuz directe qd per siphac penetrās
 ad caput testiculi tendit dextri intra se colorē rubedi
 nis obtinēs ex vnoquoq; testiculi capite in alterum
 transit et demū reflectitur vsus testiculi caput prius
 dictū. In quo ponit historiarū tertio humiditate sp̄
 maticā albā generari et cōtinere. vbi ēt termin⁹ liāz
 more geometrico situatōem eozū conatur ostendere
 In pte No sinistra rami hui⁹ venarū et artariaruz nō
 p̄tendūt a corporibus venaz et artariaruz descen
 dentū p̄ dorsū: sed q̄ plurimū a vena et artaria emul
 gente: q; demū deiceps ramificant vt in latere dictū
 dextro. Et iō tertio. 21. c. de signis albamni volētes
 ruitici mare generare finitru thauri testiculū ligant
 vt ex dextro fiat calidior et fortiori proiecto. Multo
 tiens quoq; contingit relaxatio. aut aduenit ruptu
 ra meatib⁹ vbi hiper siphac penetrant vt zibus vel
 itestina cadant in osseū et p̄cipue in pte dextra in qua
 intestinū habet monoculū dictū q̄ parua alligatōne
 p̄cipās et huiusmodi qdē vasa iuoluta dicūt didimi
 35. aialium. A. et p̄blematis⁹ qbusdā Ar. ascriptis

Sunt et alij meatus vasa a medicis dicta seminaria qui incipientes testiculorum capitibus supra collum vesice exterminant in virga quos dicunt fuisse testiculis seruitio delatorio eo quod ab ipsis in virga tandem in matrice adducunt semen. quod autem generatio: dicitur. 29. ostendit.

Propter hoc scilicet sciendum est quod fuisse in locis per allegatis testiculos non fore necessarios ad generationem necessitate maxime primi modi necessarii: sed ipsos fore gratia cuiusdam meliorationis et iuuamenti. voluit. n. testiculos fore quodam suspensoria quae eorum pondere meatus antedictos inferius trahendo stare cogerent aptos: et ideo aialibus eos apponi quemadmodum teretes lapides adaptantur liciatorijs. hoc quidem est in textoribus conspiciere. Suspensum. n. filis terendis pondera ut vix trahendo inferius remaneant apte quae per eas iacere nauicula valeant libere. quod amotis obturant huiusmodi meatus Sic et ablaris testibus poros voluit seu meatum retrahi interius ut et opilatio interueniat coartatoria: et ideo non posse generare excisa. Ad hoc quoque positionem dicitur sicut et alias conatur astruere. Primo ergo quod si testiculi foret necessarii omnibus simpliciter essent aialibus. Hinc autem neque pilces neque serpentes testiculos habent in vili sunt coeuntes et plenos semine spermata poros hinc concluditur igitur ipsos melioris alicuius fore gratia. Amplius autem: Jam thaurum quendam post excisionem mox coeunte impregnasse: eo quod meatus nodum erat retracti. Cum igitur careret testiculis appareret eos in generatione necessitate non habere. quod autem fortassis ipsum mouit quod maxime fuit: quoniam nullam periculam estimauit testiculos poros fore predictorum sed eos potius continuos a renibus super testiculos appodiari et reflexi demum sic protrahere ad virgam. Nec autem omni reuerentia per homagistro exhibita cum fore ipsum non intelligat stare vident non posse ut et amplius tertio apparebit dicendum: neque fortitan illa quibus id conatur asserere. Primum quidem non valet non nisi testiculi non sunt aialibus impletis: propter hoc concludendum aialium perfectionibus non opus illos esse cum plura expetent in ipsorum constitutione. vnde non simpliciter necessarii sunt quidam tamen et alicui ut perfectioni sunt necessarii specie. quod autem asserit thaurum impleuisse excisum: coepto sibi quoque eundem vaccam ascendisse ut coiret: non hinc tamen habet inferre testiculos non opus fore in generatione: ac sperma in vasis ideo generari inuolutis: quoniam excidit aut abscidit osseum solum: et testiculos demum violenter extraxit: ceu coiter agunt excidentes. Et quod meatus illi vehementer inherebant testiculi ab rupti fuerunt: ita ut semen a vasis inuolutis deueniens ad osseum iam diuisum fueret deorsum. Si autem diceret dicitur. sperma fore contentum in meatibus existentibus iter testes et virgam cum huiusmodi aialis sint longissima. Rudebit aduersarius si sperma id fuerit hominum propter testiculos oportet accidere a quibus prius fuerat generatum iam. n. super ipsos transiit. vnde dicitur. non concludit hic intentum. Vel excidens quod non sit testis periculum excidit: et tunc non minus idem lequetur quod antea. quod autem tertio dixit testiculos nullam partem fore meatuum fortassis veritatem non continet cum alijs et mihi pluries sensibili appuit anothomia primum. vili est namque sperma in ibam vera testium cadere quod sperma ostendit in eis inuentum et ipsorum augmentum cum coiter prius immanifestorum et inestimatoz non habere ut perdicibus istis et fastianis: historiarum tertio fuerunt et incidentes vasa seminaria nequaquam cum inuolutis continuari superioribus refluxiuis: sed ma-

gis oriri ex testiculorum capite altero. Quidam vero reuerentiam dicitur exhibere vel dixerunt testiculos posse dupliciter considerari: aut in eo ut in omni aialis ambitu: et ita non necessarii cum aialium plurima carent illis et quoniam dicitur. primo erat vniuersalis in omnibus ipsorum. prout eos non fore necessarios absolute vel in particulari: ut in genere perfectorum: et tunc esse asserunt opus habere. Ad autem et si veritate sapiat non sunt fideliores extant expositores. Nam opus boni expositoris non est solummodo verificare sed scribens manifestare magis intentionem quam quis sit falsa: propositi. primo. Ipsi. n. apte contra intentionem exponunt dicitur. Iam namque in aialibus est perfectioribus inducens voluit testiculos iuuamentum et non necessitate obtinere puta morosiore motum materie spermaticae superfluitates care porosque seruare aptos et in his maxime quorum exterior est situs. dicitur. n. in aialificis puta egs et talibus alijs et in boibus saluantes reduplicatioem inductus est sicut thaurus excisus impletis que oia sunt aialium perfectiora. Et ideo dicendum quod dicitur. tpe nondum erat perfecta scititia viqueque anothomie ut ostendit dicitur 99. dicitur. quoque sperma generatur in testiculis sicut generatur in ovibus equorum cum stimulantur et a percussione videri maris. Da. vero dicitur quod testiculi sunt qui generant sperma: sed dicitur. inquit quod generatur in venis inuolutis in vasis spermatis et completis eius in testiculis generatio. Id vero vltimum quod aristoteles ipsonit non ab eo repio. Nicol. autem in problematibus attulit quod ambiguum serie aristoteles. recitata ingens: Sunt tamen testiculi viles ad spermatis digonem quemadmodum mamille ad lactis generationem. Hinc quidem dicunt lac in mamillis generari. Propter tertium vero sciendum quod testes non solum sunt iuuatiui: verum necessarii modi est primum seu quarti necessitate: quoniam ea que fiunt sicut aristoteles. procedit: quod significant auctoritates et sicut etiam rationes. Da. quidem in locis quoniam multis. dicitur. et. is. aialium sniam tractat dicitur. peratam cum dicit magister primum quod testiculi exeunt vasis spermatis: noluit intelligere quod nihil faceret ad generationem spermatis: sed quod sua si habet est diuersa et viarum suba quae continuantur cum illis: quoniam non est vna via. sed sustentamentum viarum. et subdit. Et non est medacium quod dicit medicus quod inuolutum explicuit: primo prima causa. de anothomia vane descendit. Ambiguus est. n. non raro de aialibus. dicitur. ingens: Testes sunt necessarii ad sperma generandum quod geonologia conseruat et iuuatiui ut forme completum deest a complexio masculina seruet et feminina. vnde tertio. 20. c. i. dicitur eos fore membra principalia in quibus generatur sperma et humiditate delata in venis ad eos. Qui autem his amplius angit est dicitur. Ar. fidelissimus interpres et collega ipsum non tenes collis sebo. capitulis de iuuamentis membrorum generationis et quarto causa. de signis tempantia testium. In quo est medicina conatur tradere semine aristoteles. fundamenta. sed potius via gradus coloris ait: Testiculi fuerunt ordinata ad faciendum sperma: et ideo sunt eorum caro alba: sicut caro mamillarum. Et propterea quoniam couertit sanguis peruertit ad similitudinem eorum. et facit ipsum album sicut epar facit ebilum rubeum: quod vis ageris est sibi patiens assimilari. Rationibus quidem firmat quoniam vnuquodque generatur a sibi simili et conuenienti. 7. methaphy. Spiritus mani vero suba complexione et colore magis testiculorum carnibus assimilatur quam vasis inuolutis cum sint coloris pora nervosa frigida et sicca colore versus eorum principium subrubeo. Amplius quanto aliquid est perfectius tanto plura requirit ad eius constitutionem

Handwritten marginal notes in the left margin, including phrases like 'ad idem dicitur' and 'in testibus'.

Handwritten notes at the top of the page, possibly a continuation from the previous page or a separate entry.

Extensive handwritten marginal notes at the bottom of the page, providing further commentary or corrections to the main text.

in de aialibus. 2. fo. pbl. apparēs. Natura. n. plus laborat et intēius in pductōe pfecti q̄ imp̄fecti. S3 bō et plurima quadrupedū sūt alijs perfectiora. vñd bis nō solū vasa suffecerūt spmatica in spmatis gnātoem vey opus testiculoz affuit: et qz coz icifio adeo grandē in aiali pmutatōem inducit qd̄ oñdit eunu/ebi. Rōnabile os supra spma gnāndum potentiā habere. Adhuc si testiculi solū eēt vt suspensoria deoz sum trabentia vasa nō forent iuoluta cū eis adeo cōtinua ita vt spma super subam caderet test. culi s3 di recte p eandē tenderet: cui⁹ oppositū expiratur icifoz. **Palin:** Si testes nō eēt oportuni ad spmatis gnātoem: sed solū pondere suo vt lapides in liciatorijs inuariui: tūc nūq̄ redderet q̄ sterilis frigidoz sup eos appositōe vt oppij iusqami mandragore similia cū talis eozū pondus nō minues neqz meatus sic frigiditate coangustant qd̄ deberent calore postea relaxatōe ampliari. neqz similr ē dicendū vasa inuoluta vt testiculos frigidoz suppositione noceri cum interius tendētia vbi calor intensior occultent. **Ex tuz** aut frigidoz testibus applicatio st̄rilitatē inducere. **Eni.** Quibus testiu sitis intrinsecus vt habentibus colligatōem doise firmiter inherētē sicut thecodicis elephantibus et volatilib⁹ nullā suam pondere testes ampliatōem vasis iuolutis possunt prestare ad modū lapidū in liciatorijs pendentū cum suspensioe careant exampliatua. s3 oratiss aut q̄ diceret pondere opus nō eēt cū meatus remaneāt calore iteri⁹ ap̄ti. queref ēt ppter qd̄ testiculi hora casus scmis adeo virge adberēt. **Propterea** sanius cōcludendū necesarios testiculos pfectiorib⁹ impli fore. **Mosce** quo qz qz dicit sit testibus iesse necessitatē generatōis et vigoze: nō tamē principalr et primo: sed sibi fore a corde infusam ipm. n. est radix et principū virtutū oīum nō solū gdem vitalis vey ēt nālis et aialis: d̄ia 38. vñde primo et qnto de aialium gnātoe. **Non** est suspicandū vt qdā estimāt testiculos eē puentū multozū pncipioz eo q̄ ipsoz fiat magnarū corpis transmutationū cā. nō. n. ab ipsis euenit vt ipsis: vey ppter cordis trāsmutatōem cū quo cōitatem hnt non minimā p artarias nervos et aspectū. Sūt. n. carnes solidiores velut speculū caliditatē cordis in eos delapsa; in corpus refrangentes oē. **Propterea** dicēdum cū nō sit principia discepta ponere: vey in vnū tandē oīa coordinare: d̄ia. 38. Virtutē et spm̄ eisdem a corde dirigi qui tandem istā pmutatōem vigore cordis tū in testibus suscipit: sicut spūs a corde delapsus in cerebry ab eodē. vñde collz fo. c. de iuamēto mēbroz gnātionis. **Scire** debes q̄ istud mēbrū puta testiculi nō est princeps virtutis gnātive q̄uis virtus i eo sit vt opinat. **Da.** qz illd̄ nō pōt agere suā opatōem p se nisi p spm̄ eidē missuz a corde ipatum quantitate et qualitate. **Propter** qd̄ appet q̄ virtus cordialis que mēsurat hūc calorē vt possit fa. ē suas opationes sit principalis gnātua. **Et** virtus que ē in hoc mēbro ē eius seruiēs. et si aliqb̄ in hoc h3 d̄nium ē illud p̄culare. **Propter** qd̄ qrtū ad primū qd̄ dicēdū appuit. **Ad** aliud s̄lr visum. **Illa.** n. sūt Ar. que in presentiarū nō tenet opinio. **Ad** aliud dicēdū q̄. **A.** nō intelligit sperma in venis illis pfecte digeri et dealbari et formari sicut nec sanguis oīo digerit i epate ad cordis relatōez: aut in mesaraicis epatis repectu. vel id̄ vigore accidit testiculoz vt iā p cundē

apparuit manifeste: sicut in mesaraice tanq̄ epatis manus ipsius virtute ebilū in ruborē imutant aliquales de iuamētis: q̄rto. c. i. 2. 5. et interiorū. 5. c. 7. **Ad** aliud dicēdū vt visuz q̄ sermo extat in aialibus pfectis. **Ad** aliud dicēdū vt ū existeret de virtute gnātua materiei spermatice: nō aut de datua forme et vigoris spermatice eo q̄ talis offensuz situat in testiculis vigore tū cordis. **Ad** ebra figdem generat spma materialr: testes vero in vigore principalū formalr. **Ad** aliud dicendū testiculoz necessitatē nō fore propter singulare sed sp̄i gra. **Nam** primo qd̄ mō sūt necessarij: alio vero iuatiui vt dictū prius. **Iz.** n. spma decidat a principalioribus corpis p̄tib⁹ id̄ tū māliter existit: qd̄ si subdat gnātua virtutē a corde derivari dicendū sicut appuit in aliquo mēbroz vt i testiculis et nō alibi determinari. **Sit** itaqz de hoc talr cū modestia diffinitū cūz sit Ar. Inie cōtrariū quo minoris ē ambiguitatis et a cōtradictōe remotior. **Et** idō dixit Alexander nos sumus sustētati sup sniam Luuius bois fo celi et mūdi cōmentator cōmento. 36.

Differentia. 36.

Uod genitura siue sperma viri non sit ps cōstitutua embryonis monstrat qm sperma facit sicut que ab arte. h3. n. p̄tatem sp̄m. 7. meta. et primo de ge. aialium. **Ex** spermate. n. et sanguine mēstruo nō ponitur ibidē vnuz fieri: nisi sicut lectus ex ligno et carpentario: et spera ex cera et forma et vt sanatus a medicinali et vlt̄ sicut ex mouēte et mobili. ac ēt q̄ masculus exhibeat sp̄m et principū motus: femella vero corpus et mām sicut in lactis su coagulātōe: **Corpus.** n. lac ē: formas aut coagulum et principū cōstare faciēs. **Et** eozūdem fo: femella exhibet corpus et molē: masculuz aut nō: et corpus ē ex semina: aia vero ex masculo. **Adhuc** nāliuz fo. c. 2. **Da** Sperma velut artifex et lydias existit: sanguis vero vt cera. et id̄ subdit. **Os** vena artaria netū? cartilago pinguedo adeps mēbranū et medulla infāguinea qd̄ ex sanguine vero scā sunt. **Exp̄ssus.** n. cūz Ar. sensit q̄qd̄ aut ipsi iponat alibi q̄ ebrio cōstruat ex mēstruo soluz tāquā ex mā ex spmate vero velut ab agente et dante sp̄m quod aut tale nō pars existit molis vñde de re. sa. p̄io. **Sanguis** et sperma generatōis nostre sunt principia. **Sanguis** gdez tāq̄ materia quedā p̄portionatā et bene per oē acq̄escēs cōditori: sperma vero rōem obtinet conditoris. **Palin:** tertio. 21. **Lōceptio** ex spermate viri virtutes h3 odoris fm sniam phi. **Et** firmat qm a plurimis aialiū cū sint parvissima nihil poterit fm molez educi. **dissoluerent.** n. quedā ēt ita paruo cōplicant tēpore vt nulluz possit ab eis decidi quātuz. **Et** fm medicum cūz. io. **historiaz.** **Si** d3 ipregnatio perfici opus sit vna picere: quo gdez accidēte vtrūlibet alterutuz vtrunqz impedit ad susceptiones. **Rursus** ars imitatur naturam: p̄hys: sc̄do. in arte vero ita euenit q̄ agens non ingreditur artificiatum nisi in virtute tātum. **Amplius** posita genitura partem constitutua embryonis inexistere materialem cum sit et actua tunc idem erit agens et patiens mouens et motum loco quoqz et subiecto entia indistincta agens etiaz in idem concidet cum materia agetqz aliquid in seipso primo: et similiter generatio non differt ab augmento que extant cōtra in p̄hysicis septimo et fo ac de ge. et cor. determinata. **Nō** igit genitura pars ē emb

byonis constitutus. In oppositum hippocrates
 de embryonis generatōe volēs nō solū viri sp̄ma cō
 stitutōne generati subingredi; verum etiā mulieris:
 qđ & vī sentiri historiāz. 10: p̄plexionū fo. c. 2. apho
 ris. i. & i locis q̄multis cū iuitatione ad libū de sper
 mate nōdū trāslatū. Similit̄qz. A. nō solū in cano
 ne verū in tractatib⁹ aialū q̄nqz: qđ & fulciunt argu
 mēta. Cōceptū nāqz primā mīxturā dico ex mascu
 lo & femina: de ge. aialium p̄mo. mīxtura v̄o solum
 extat corporū. p̄mo de ge. & cor. Amplius delinquitur
 cū qđ possit pauciorib⁹ p̄strui ampliorib⁹ idē p̄fi
 cere physicoz app̄rēs primo: cū nā & ars respuant
 semp qđ sup̄fluit v̄t theorica denotat aialū p̄cipue.
 hoc aut̄ euenit si relicto sp̄mate p̄portionalit̄ ipa cō
 stituant̄ ex sanguie incōuenientiori eisdē cū oporteat sā
 guinē primū ad nām trāsmutari sp̄maticā qđ in pres
 quo sperma non eget cū fit tale Rursus diuersit̄e i
 postcis diuersitatē arguit in priorib⁹ saltē immediatis
 cū causē ab eis: nūc aut̄ partū qđā sp̄mati simulant̄:
 alie v̄o sanguini v̄t caro marie: p̄p qđ cū ortū suo at
 testē principio in tegni fo. libro. Que sanguinee p̄
 tiū gnābunt̄ ex sanguie: relique v̄o ex sp̄mate eisdē
 p̄portionate. Itaqz genitura ps embryonis extat cō
 stitutiuā. P̄pter p̄mū qđē sciendū qđ qđ sit ge
 nitura & sp̄ma dūa visum. 34. Dico aut̄ partē cōstitu
 tiuā corporeā magis māz ip̄ortatē & molē. Embryo
 quoqz & si dicatur eē qđ ex principijs gnātionis i ma
 trice conficit̄ tertio t̄ theorice iuxta veterē huic fm
 t̄pa confecto diuer̄sa noia ip̄onunt̄ altera fm nāqz is
 q̄tuor variatur t̄pa in quoz p̄mo sub spermatis repit̄
 forma: & tūc sp̄maticus appellat̄. fm v̄o in quo sp̄
 ma repletum apparet sanguie nō t̄n cor aut̄ cerebrū
 aut̄ epar adhuc discernunt̄: diuisio t̄n partū icipit ap
 parere: quo t̄pe setū d̄ip. noiauit. Est & tertium q̄n
 informatio cordis cerebri & epatis manifestius appz
 & relique partū incipiūt̄ iformari noiatū tunc qđ con
 cipitur embryo. q̄rtū vero t̄ps existit q̄n discernunt̄
 & apparent̄ singula mēbra formatione eq̄li perfecta
 quāto t̄n minorata & tūc p̄ceptus vocat̄. eo qđ moueā
 tur & pedib⁹ calcitret manifeste. P̄pter v̄o fm
 sciendū qđ qđā cen d̄ip. & Ba. ex p̄cepto marie nā
 lium fo vbi non parū ac ēt de vtilitate particulaz se
 peripatheticū representat q̄nqz posuerūt qđ sp̄ma fit ps
 mālis etiā constitutiuā embryonis. Adouent̄. n. vi
 dentes mēbra dicta illi spermatica consimilari v̄t san
 guinea sanguini: & qđā restaurari: alia vero mīma ac
 per cetera talū signoz postera: qđ qđē non oz cum
 virtus dicta iformatiua spermatis existens huiusmōi
 plasmationē & similitudine possit ex mēstruo coagulan
 do & dealbādo iducere. Ba. imitās. Ar. nālium sen
 sit fo ca. antedicto. Non. n. necessitas generati su
 menda est oisariā a mā verum ampli⁹ ab agēte & for
 ma cum sine contra & impedocle physicoz fo de ge.
 aialū. 5. quod ēt dūa inotuit. 30. Dicētib⁹ quoqz sp̄
 ma fore p̄tē embryonis materialē multa cōsequunt̄
 in maturis p̄mōstrai argutis absurda. Quidā vero
 sequatū d̄i. & Ba. v̄triusqz partis roes vitare vo
 lentes dixerunt in spermate tria fore considerāda: p̄
 tem v̄z grossam tenacē: quā qdam in substantiā: ce
 dere ponunt mēbroz spermaticoz. partē quoqz sub
 tilē aerē vaporosam & hāc dicunt in spiritus subam
 conuerti & partē tertiā puta virtutē informatiuā ope
 rantē velut que arte consistunt. Lūius qđē positio

nis falsitas quo ad primā partū manifesta ex indu
 ctis existit. Quid vero tenendū in reliquis duob⁹ ex
 cōsequētib⁹ apparebit̄ si uerūt & tertio ali. dicentes
 sperma fm sbam ip̄ius nullo modo fore p̄tē embryo
 nis cōstitutiuā s̄ virtute t̄m. Audietes Ar. fm ones
 i priorib⁹ argutionib⁹ iductos. Lūius qđē opi. videt̄
 Ba. naturalū fo ca. 2. Nihil. n. molis sp̄natis v̄z
 rū vigor solus & odor auat̄ ex ip̄o p̄stitūoz embryo
 nis intrare: qđ plures exponētes Ar. incōpiete sen
 sere: que filr positio itellecta subtili Ar. snia p̄mane
 re non valet Sequeret̄ nāqz virtutē uehemēter ac
 tinā perfectiū p̄pū delinquē subiectū. Et hoc ēt
 nā videt̄ inspiēter opari. Lūius qđē sapiētē non
 est finis cū relicto subiecto p̄uenientiori p̄prio extra
 neo ibereret & ip̄oportionato. Ad huc qđ perfectiora
 genere aialū non solū virtutē expētūt sed & subiectū
 cū in sui plura expētant cōstitutione dūa p̄ori. Dicūt
 quoqz p̄raue Ar. exponētes p̄tra ip̄ius mentē v̄t ter
 tio dicendoz elucelcer aperte. Ad aliud vero qđ su
 perficiētē auditus Ar. sermo sonare putat̄: sper
 ma. s. embryonē ingredi vigore solū. Dicendū ali
 quos p̄ huiusmōi virtutē intelligere informatiuā in
 tellectu vocatā fo de ge. aialū. bec. n. embryonis cō
 stitutōne nō subit in virtute ceu forme artificiatū vel
 similitudo existētis in aia qđ artificiatū subintrat v̄t me
 dicinali sanatū disciplina: mole aut̄ mime. Sed cer
 tius dicendū qđ Ar. d̄ ge. aialū primo sermo cōis ex
 tat in omni aialū nā: qđ oñdunt inducta enthoma: &
 pisces ouificantiū qđā. a qbus moles non v̄t decidi
 spermatica in semella: p̄pter eoz impfectionē aut ab
 eadē suscipi v̄z potius caliditas & virtus aliqua ac
 odor in v̄tositate aut sumo imittit̄ sustentata cū acci
 dētis sit primo i susceptiuo p̄prio p̄manere. P̄pter
 qđē tertiū sciendū qđ perfectoz genitura embryo
 nem ingredi non eqđē v̄t pars que materialis con
 stitutiuā eoz verū magis. v̄nde motus initiūz & for
 me ip̄ressiū. Et ideo idē in talib⁹ sentiens Ar. p̄mis
 sum q̄situm qđ v̄niuersalius in primo de ge. tetigerat
 aialium resumit in fo. In quo qđ de substantia acci
 dat spermatis oñdit̄ quid ēt & qualiter habeat esse vir
 tus qđ fulcitur idē. ait enī: Veniture aut̄ corpus & ce
 tera. vult nāqz qđ cū ip̄o spermate virtus emittit̄ qui
 dem intellectus vocata que generatōis est principiū
 existens a corpore separata. nō. n. mēbrū h̄z organi
 zarum ceu virtutū alie nālium. Ea p̄pter virtus di
 uina & itellectualis appellatur a cōmentato. 7. me
 taphy. dūa. 48. Et hec qđem virtus cōplectit̄ sper
 ma & inde p̄cedit in gnātionē embryonis suscitata &
 mota coeuntis impulsione quousqz cor generet̄: de
 mūqz illius vigore mēbra generant̄ reliq̄. dūa. 38.
 v̄n Ar. in corde est forma & sp̄s epatis: q̄re epar est
 quasi ex sup̄fluitate nutrimenti cordis. A. aialū no
 no: qđ filr euenit in alijs. ab actu. n. ente qđ poten
 tia et̄ n̄s sit in natura ceu arte factis. Subdit̄ aut̄ po
 stea qđ corpus geniture sit a corpore inseparabile qđ qđ
 dem sperma geniture. i. actio generationis principio
 & spiritu repletur naturam habens humidā & aquo
 sam. P̄pter qđ ait non esse querendūz ip̄m semp
 foras exire neqz particulā t̄n aliquam esse constitute
 forme qđ declarat velut v̄tiqz neqz coagulū lac con
 stare faciens: etenim hoc permatat & particula con
 stituta molū est nulla. Sic igit̄ sapit qđ sperma subti
 liatū & vaporosum redditūz in spiritus conuertatur

forma entis et factores embryonis. neq; n. coaguli virtus in lac imprimi: nisi vaporazione coaguli sulcita vnde. A. ibidē. Et nō putes q; Ar. dicat q; sperma dissoluat pereat et mutet q; ad nihilū: imo rō eius ē q; ego inni tibi in. 9. s. eiusdem aialium dicentis ita. Et putant hōi. p. Ar. putauerit q; sperma viri nō eēt p. p. q; neq; imixtum cum materia eius. Sed hoc nō fuit eius cōsiliū: sed suū extat cōsiliū q; in uoluat. r. cū materia ipsius: et p̄fundet in materiā vt fit opator mēbroz et ducat idoneā materiā ad membra et erit id sperma mā spūs in creatura et efficit multum subtile et habile vt in spm̄ transeat. Et dicamus q; sperma sine p̄fundatōe operator fit in mēstruo sāguine et nō sit sperma mulieris opans sed materia: q; re is tertio. 20. de cā spermatis plm̄ studij spermatis ē in particularitate spūs infantis: et nō est nisi velut coagulū agens in lacte. vñ primo prima: de etatib; Parū est ex quo pueri fuerūt sperma et spūs vaporalis quozū qdem snie p̄sonū ē coll; fo. c. de utilitate gnationis mēbrozū ita. Nō ē credendū q; sperma p̄beat inuamētū q̄litate solum sed confert in inuamentō caloris qualitati ac si dicat non solum ingredi tur caliditas in abstracto vt virtus. sed calor quē sentit eē corpus seu calidū in concreto quo notauit sperma in vaporē et spm̄ dissolutum embryonē subintrat vigore nāq; spūs a corde alijue p̄ncipaliū partiu; decisi vnus perficit in testiculis spūs gignitiu; cui; virtute sperma euaporans in spūs dissoluit: et in ipse oīs generat in corde: p̄rio testiculis vñ fo. P̄reiductū aut rōne firmatur: qm̄ quāto aliq; perfectiora: tāto pluribus egent in ipsoz p̄ductōe: d̄ria p̄rio: qd̄ modus aie oñdit introductōis humane atq; artificia: tozū elegantiora. hō aut marime et plura huiusmodi sūt aialiu; p̄fecta. Quāmultis itaq; idigēt in eoz cōfōne. Cum igitur ip̄fecta ē vt iductū imitat caliditate et virtutē que p̄fectiora tāquā potētiora virtutis ē fulcimētū prestabūt. Ampli; cū sp̄ma decidit in matricē: mox cōstat h̄emē: h̄istoriaz. 9. aut p̄stetō i. circū siccū vel grans notata: de ge. aialium. fo q; sūt sic vallatū calido affectū nō h̄; viā ad resolutionē sed euaporatōe in spūm cōuersionē: quod de generatōe infantis indicat veteris hippocratis spermatis fer dierū visio in pellicula more albuginis contenti. Rursus actio cōtactu p̄ficiē oīs: hic aut verius cor porū: de ge. p̄rio. Cum autem corpus geniture sub natura corporeitatis p̄manet spūali: perfectius saluānt que p̄missa q̄ si virtus sola vel caliditas igrederetur: quē qdem ars obseruat tenorē: et iō materiā solam ornat exterius vt eā palpare valet. nā vñ p̄ omne plasmās extendit eminēs seu p̄fundū. naturalū fo. c. 2. P̄dalin: Aliter non saluaretur similitudo generatōis casei ex coagulo et lacte et embryonis ex spermate et sanguine. Itaq; genitura cōstōnem in greditur embryonis nō mole neq; vigore solū vex eo sp̄mate in spūs resolutō q; modus sere obtinet medium. P̄opter qdē q̄rtū ad primū quid dicendum appuit ex notatis. Ad aliud dicendū q; A. fo de aia voluit odorē mālr̄ olfatū imutare: nō aut intentiona liter cōmentator de aia fo. vñ fm̄. A. in generatōe locabit corporū. Ad aliud dicendū q; lic; ars sit nāe sequela quedā: nō pōt ars quod nō natura et ecōtra: d̄ria. is. 7. 164. Natura. n. vt tactū materiā tangit et plasmat per oē: ars vñ qd̄ extrinsecū tm̄ pōt et cā in

aliud generādo mutare quod non nā valet. nālium fo. Ad aliud dicendū q; gutta mulieris tūc nō emittitur ad extra: et ad collū matricis ipediens spermatis virilis attractōem verū ad intrinsecū matricis magis quod demū euomitur aut euanescit incitata matrice ad susceptōem spermatis viri. Ad aliud dicendū q; nō accidūt incōuenientia in argutis iducta: eo q; si positū sit sperma essentiā igredi embryonis: non tñ tanq; pars existens materialis sed velut formalis et efficiēs magis: q; spūs seu calor inatus tanq; forma ē mēbroz extat et motor coll; fo. c. de actōe et passi one in quolibet mēbro vnde de motu aialium. Q̄ia vidēt aialia spm̄ habentia cōplantatum et potentia isto. id aut quo aliqd̄ pōt agere extat eius forma. Auctozitates seu rōnes p̄tis aduerse q̄tum inferāt s̄l̄r vilum. nam medici vt ad multū tenuere sperma māliter ēt embryonē intrare. Ad aliud dicendū q; Ar. io. h̄istoriarū loqtur de muliez passionibus nō f; p̄ p̄riā intentionē vex medicinalē amplius. Ad aliud dicendum q; ibidē interuenit mixtura corporū. vñ tamē locū tenet factoris et forme: reliquum vñ patientis et materie ceu mēstruum et non patientia et materialia vtraq;. Aut dicendū q; sperma nō euanescit verum sub suba remanet vt oñsum spūali. Ad aliud dicendū verum fore si eque construatur bene ex paucis. oñsum autē q; perfectioribus aialium pluribus opus ē in eozum cōstōne. Ad aliud qd̄ dicendū ap paruit et d̄ria notatum. 30. Virtus nāq; informatiua sanguine ad naturam spermaticam permato: val; mediante spermate in spū resolutō ex mēstruo omnes gignere p̄tes absq; eo q; ipm̄ in māz cedat generati.

Differentia. 37.

Quod sperma dictūz femelle aut humiditas dealbata seu gutta ingrediatur constitutiōez embryonis ostenditur. Ex vetere de infantis formatione. et Ba. in locis q̄multis extra naturalium habiabbate s̄l̄r et. A. raz in aialibus q̄ in canone amplius h̄istoriarum. io. Si d; fetus fieri o; vtrosq; marē. s. et femellā cōmensuratos esse ad simul emit tenduz. si. n. multum dissonent non erunt pueri. Et similiter tertio. 20. c. de causa spermatis ibi etiā Ar. concedit mulierem habere sperma. quod autē eijcēt vna videtur vtriusq; sperma: cum sanguis nō emittatur in coitu filiante. amplius mulieres curiose solite in coitu cuz ipregnatur testant ceu et signāt mēdici os matricis et pudenduz post coitū exsiccata re p̄iri denotātes se hinc cōcepisse: habētes et in hoc delectationē nō parū. Id aut nō v̄ aliter contingere nisi q; matrix simul guttā mulieris cum spermate virili attrahit et reseruat. Eti. Mulieres habent testiculos occultatos iuxta duo matricis cornua. hi autē cum non sint frustra ceu nālium nulluz: vex in sp̄matis gnationem ordinati: d̄ria 35. ad huc agens et partēs p̄portionari o; que quāto amplius talia magis efficiēt: primo de ge. et cor. S; mulieris gutta plus spermatis viri analogizat q̄ mēstruum cuz puenit eī dē digestionē interueniente vltiori suba et corpore P̄dalin: Si femelle non ingrediatur gutta partium erit tunc ex mēstruo generatio solum tanq; ex materia. cuz igit mēbra sanguinea etate dicāt quelibet de perdita posse restanrari in qd̄ prius. omne igit mēbrum regenerabit mutillatum: cuius sensus edocet oppositum. Itaq; femelle gutta constitutionem in

greditur embryonis. Eius oppositum martirizant Arif. per omne animalium collz & naturalium virtutum secundis: firmantes ex menstruo & genitura embryonē compaginari tm̄. Itidem si gutta ingrediat semelle cum virtutem habeat non tm̄ passivā veruz & activam sicut Ba. multotiens impingit Anic. habeatq; menstrū pro materia tūc posset concipere p seipsam absq; altero agentis auxilio qd̄ sensus cum Ar. deludit. Adhuc differentia priorī. peccatū concedere cū potens paucioribus fieri constitatur plurimis vi ēt apparebit. Sed embryo pot̄ ex genitura vt actio & menstruo passivo construi. Nec. n. velut forma & materia extant cōuenientes. Ex his ar̄ sine reliquis vnum per essentiā consurgit etiā. Gutta igit̄ semelle constitutionem nō ingredietur embryonis.

Propter primū quidē sciendū q; quid sit embryo differentia visum est pmissa: quidq; aliquantū mulieris gutta cuz eo qd̄ amplius ex dicendis apparebit. Propter quod sciendū Hip. & Ba. cum eoz complicibus senserūt semellā habere sperma etiā veruz constitutivū embryonis & constitutionē ei⁹ ingrediens nono aialium relatū. A. vnde tertio. 20. de cāis spermatis: Apud Ba. quidē & medicos masculo & semelle sunt simul duo semina de quibus ambobus dicitur nomen spermatis non cōitate nois tm̄ s; vni noce. Voluit enim q; gutte mulieris nō solum iesset vis coagulationē suscipiens verum coagulationem imprimens. Remissio: tamen vigore virili coagulationem ip̄imente: in gutta vero mulieris susceptiva coagulationis intensior: primo prima. ca. de mēbris Sed id vt monstrabit̄ & si absurdū dicere sit semellā habere sperma: repugnat p̄monstratis de ge. aialium primo ita habente: duas non contingere fieri spermaticas segregationes. manifestum. n. q; est semelle non confert sperma ad generationē. Si enī sperma esset menstrua vtiq; non essent. nunc autem ppter hoc esse: reliquum non aderit: qd̄ plurimis astruit signis. Multotiens nāq; semella concepit nulla ei facta delectatione in coitu & similiter eidem facta nibi lominus. Itidem equaliter concurrentibus masculo & semella humidis nil generatur nisi adsit humor menstrualis cōmensuratus. Amplius non valet qd̄ estimant quidem semellā sperma habere: ppter delectationem fieri homo genēā semellis vt maribus i coitu quia huiusmodi non est humiditas spermatica totius: sed loci propria magis vt matricis superfluū neq; eius delectatio spermatis arguit emissionē. sit enī interdū ex spiritus emissionē velut in pueris apparet prius adhuc coire ipotentibus. Galin: Quibusdā aduenit vt colore albis. alis autem non sit vt subnigris & virilibus. Adhuc multitudo eius quod emittitur non est fm̄ spermatis emissionē: imo multum excedit. Eti: Causatur ex alimentis ceu sūt acuta mordicativa. Nec enī notabilē eius faciunt segregationē. Itaq; semella non habet sperma viri spermati analogizatū veruz magis dicitur equivoce. vnde nono animalium. A. dico q; sperma viri & mulieris equiuocatur in nomine spermatis: sicut hoc nomen oculus est equiuocuz cuz dicitur oculus solis & hois. quod non cognoscitur in spermate viri & mulieris per participationē nisi in nomine: quare tertio 20. Nomen quidem spermatis cuz de duobus dicitur est per cōitatez nominis. & subditur: Sperma vi

ri est calidū digestū spissum & sperma semelle genus est sanguinis mensuri parū conuersū & non est longinquū a virtute sanguinea elongatione spermatis viri. Et ppter hoc assimilauerunt ip̄z p̄i antecedentes mēstruo. vnde p̄mo & quarto de ge. aialium: Adē strua sunt sperma indigestū: & ideo. A. plerūq; non sp̄ma qd̄ mulieris vocat sed guttā & aquā quandoq; Propter fm̄ vero sciendū q; Hip. Ba. cū. A. cū baliabba. dixerunt sperma mulieris siue guttas ingredi embryonis constitutionē: quoz quidā voluerunt id fore non p̄ modū materie soluz sed agentis. vt tertio theorice: ca. 34. Hip. & Ba. arbitratur q; sperma agētis & materie obtineat locū in fetus gnatione: sanguis aut̄ mēstruus soluz materie. Id autē Ba. vt ei nono iponitur aialium. A. pluribus nitit̄ rōnibus & signis minus sufficientib⁹ astruere qd̄ puto i libro de spermate ipsius fore. Primitus nāq; ga. reprehendit illū qui dixit q; sperma nō morat̄ in matrice: quoniā iā foret appetitus matricis p̄ra sperma si ip̄z ei;ceret: imo retinet illud decoquit & digerit: facies circa ip̄z euenire corticē terreuz duruz sicut accidit pani in furno assato. Hip. de gen. infantis. Eti: Matrices facte sunt asperē vt sp̄ma p̄tineant ne foras labatur. Adhuc ossa nerui vene & talia dura alba ex materia fluida nō possunt fieri: sed ex materia viscosa contēperata nō fluēte qualis est sperma mulieris nō aut̄ sanguis. Itidez: gutta mulieris amplius cōicat mēbris radicabilib⁹ qualitate q̄ sanguis. Cū n. gnātū habeat generanti assimilari: gutta mulieris materia p̄uenitior & p̄pinquior erit sanguine partiū generationi. Rursus sp̄ma lz proiciat̄ interdū retinet̄ tm̄ cū est opus sicut sanguis mensuri retinetur & emittit̄ qnq; Amplius ppter quid facti forent testiculi in muliere & vasa spermatis si non faciūt ad spermatis generationē: iā. n. cēt octosi. Recitat. autē se vidisse in muliere vasa spermatis plena hūiditate spermatica: lz sp̄ma illud fuisset humidus eo qd̄ maris Vidit̄ ēt mulierē ppter retentionē spermatis suffocationē pati ex viri abstinentia deinde sanata fuit cuz euacuatione ipsi⁹ quando extitit delectatio. Similit̄ somniat semella & delectat̄ & sp̄ma emittit. Eti: Si mulieris nō ingredit̄ gutta. tunc ossa: nerui vene ac huiusmodi foret̄ d̄ genere carnis. Et deiceps diminuta & fracta possent̄ restaurari s; oēm partē & dispositionē: cui⁹ opposituz experimur. Adhuc filius assimilat̄ matri: nō aut̄ sit ppter sanguinē ipsi⁹ cū sit mā & materie nō sit assimilare sed forme assimilat̄ etiāz patri & matri. Id aut̄ erit ppter aliud ambobus cōe quod extat̄ sperma & non sanguis cuz vir careat mēstruo. Itaq; sperma mulieris ingredit̄ ceu quod viri embryonē. Et subiungit deniq; A. q; ga. p̄trauit bis filibus magnā fecisse probationē. Deinde sibi ipse coarguit Ba. oportere filiū semp̄ patri assimilari cū maris sperma sit eo quod semelle efficacius. Respondet autē sperma mulieris seipsū semp̄ a menstruo maturari. vnde sepe conualescit vigor ei⁹ Sp̄ma vero non h; adiutoriu; quod viri. Alibi etiā dixit q; sperma mulieris reddit se cibū spermati viri. hec igitur sunt Ba. ratiocinata. Baliaabba autē duplicē assignat cāz quare sperma mulieris gnationē ingrediat. vna vt sperma mulieris esset conueniens spermati viri. ipsuz. n. grossuz est cōplexione caliduz mulieris vero subtilē ac frigidū econtra: propter quod

vnum alteri cōmiscetur ad temperandū et p̄mixtiōez
 faciendam bonam. Est et altera operimenti genera-
 tio quod spermaticū circūdans. virile nāq; sperma
 non potest se per omne distendere; sed occultat ma-
 gis; propter quod spermate idiguit mulieris; vt pel-
 lūcula construatur huiusmodi: et ea sperma roborat
 virile: ad hoc vt spermaticę plurime possent ex his
 duobus generare quod altero fieri dicunt non posse
 Sa. autem inducta et que similiter Malab. stare nō
 possunt: vt asserit. A. ibidem. Mos. n. inquit mira-
 ti sumus super illud q̄ olsecit medietatem cuiuslibet
 rei: et dixit se scire philosophiam quō dixit istas rōes
 raras. Videamus nāq; quicquid dixit medicus iste
 contra Ar. putans se aliquid dicere cum nihil dixit:
 lz sciverit multū de ramis ignorans radices scientie
 Quod autem dixit Sa. p̄mo reprehendo illum q̄
 dixit sperma non morari in matrice dicendum nō va-
 lere: q; mēbrum attrahit. Cuius quidem attractio-
 nis cum expleuerit vtilitatem id expelli sicut apparz
 in attractione aquositate ab epate et venis et mēbris
 que medicinas attrahunt: vt rectificetur mala eorū
 complexio. aut materia dissoluatur quas ipsorū po-
 tito expellunt auxilio. Mono etiam aialium. A. scri-
 bitur illum fore stultum. qui dixit eo modo opari ma-
 tricem in sperma quo furus in tortaz. lz enī matrīx
 fit calidissima eius tamē interior superficies ē humi-
 da valde. et ideo non est de sui natura coassare aliq̄
 subam et telam ac coziale generare in ipsa. Si enim
 hoc accideret venter et epar calidi circa illa que con-
 tinētur in seipsis mēbranz induceret caliditate. Que
 nāq; circa sperma constituitur mēbrana virtute se-
 re constituitur informatiue. Si enī potest esse gene-
 rare: multo amplius et mēbranz ambiente; sperma
 Quod. n. in plus fm dialecticuz potest et min⁹. Me-
 q; etiā dicendū est secūdo q; mēbranz sine facte aspe-
 re. ppter retinere mulieris guttas; sed viri sperma: et
 conceptum lenificantur etiaz ex superfluo humidita-
 tis fluxu. Neq; dicendū postea q; mēbrana dura vt
 ossa et que talū: non possunt a materia generari flū-
 da rubea. Cum virtus informatiua valeat huiusmōi
 ex sanguine generare: naturalium fo. c. 2. necessitas
 enī generati nō dependet a materia sed amplius ab
 alijs causis et matine siue in alijs: et de ge. aialium.
 5. Similiter non est dicendū q; gutta mulieris ma-
 gis cōmunicet mēbris radicalibus: cuz bec fit ipura
 liquida frigida: et matricis superfluitas est qua muli-
 er frigide cōplexionis languorosa non parū abūdat:
 aialūz generatiōis primo. Et non est dicendū q; fit
 simile de sanguine et mulieris gutta: cuz hic fit neces-
 sarius sine quo generatio fieri non potest: illa vō mi-
 nime. Neq; cōvincit et q; dicebat testes iaz ociosos
 fore: cū fo collz. c. de inuentione spermatis in gene-
 ratōe bec tollatur instātia. Viri nāq; habēt mamas
 nō tamē obtinēt in generatōe lactis inuentōem. Te-
 sticuli enī huiusmōi altaz p̄stant vtilitatē: q̄ sperma
 causare aptuz generationi. gignūt enīz humiditatez
 incitantē desiderūz ad susceptionem seminis virilis
 pueniētiōez: ppter qd nec ipsi neq; huiusmōi est hu-
 miditatis ociosa. cōplementū et forme tribuūt semi-
 ne ac cōplexionis preseruationē: primo prima. c. de
 mēbris. Ad aliud dicendū: euz fallituz fore lamāqdā
 coloris similitudine. plus. n. a spermate distat ea gutta
 q̄ et sanguis ab eodē vt apparuit. Et similr dicendūz

ei quod de suffocatōe inductum. Neq; qd de som-
 nio asseritur et delectatōe conuincit: qm̄ p̄neri somniāt
 adhuc ipotentes in actu: et delectantur spūs emissio-
 ne absq; spermate. Mulieres. n. fm matricē multi-
 pliciter delectantur: in suscipiendo virile sperma: in
 eieicudo suuz: et in diuersitate motus matricis: ap-
 parens: dia. 34. Et filr in confricatōe p̄prie circa
 orificiūz supremū: vt sus pecten: ita vt in hoc curio-
 si has ad syncopim perducant. p̄portionatur nāq;
 delectatio huiusmōi ptis ei que v̄ge sumitatis. Mō
 est et nece sariuz guttas mulieris ponere: vt ide sper-
 matica generent mēbra irrestaurabilia. hoc. n. ex s̄a
 guine offensus est vtutez posse agere info: matiuaz:
 dicūt et ipsi medici sanguinez in generatōis exordio
 in spermatis cedere nām: et q; partes p̄mixtus inde
 generate vt sanguinee secūde restaurari nō possunt:
 quod sapio. Quod et de assimilatiōe inductuz vltio
 minus valet: sed p̄ns cōmittitur magis: cū ex oratio-
 ne hic multipl̄ verificata perueniatur in vnā ip̄sas
 simplices intellectum. vna enī res fm. A. ibidē plu-
 res causas habere pōt: vt apparet in calore prop̄tea
 iquit q; syllogismi quos Ba. induxit non sunt reso-
 lubiles recte in figurā veram et modū imperfecte nā
 q; addurit. Similitudo sigdem vt in presentiaruz ē di-
 cere a duobus videtur causare: quoz vnum est vni-
 uersale magis: alterum vero particulare. Vniuer-
 sale qdem nāe vniuersalis sp̄ei intentio. Mō. n. que
 vniuersalis nā solam inten dit generatōnem: imo et
 corruptōez: cū vna absq; altera fore non possit. Cor-
 ruptio. n. vnus est gnatio alterius: et ecōtra d. ge. et
 cor. primo. lz enī natura particularis gnatiōem sem-
 per et conseruatōem intendat. Omne nāq; aial salu-
 tez tueri conatur: mortē pernitiēq; deuicat: de cōso-
 latione tertio. filr non solum masculū intendit: imo
 et semellā cuz sine his non possit duobus perfici gnā-
 tio. Natura vō singularis peroptat masculūz conti-
 nue: ea ppter de ge. aialium fo. Femella ē mas or-
 batus. Quare in sermōibus geneastis legis Ado-
 faice scribitur. Adā ex eua ip̄sus semp binos mares
 et semellā v̄z suscipere: vt inuicem columboz more
 possent genus propagare humanū. Causat et simi-
 ludo ab ente pticulari amplius triplici puta celesti ali-
 quo vigore et imensa imaginatōe semelle maxime ac
 informatiua vt ute indita semini. Vis aut celestis ali-
 qua ē forme et imagines celestes: quas Indi et Chal-
 dei imaginati sunt. s. celozum existere. vñ p̄thole-
 meus centiloquij. 9. Virtus huiusmōi seculi ait so-
 re subiectos vultib⁹ seu figuratōibus celestibus et in
 95. eidē. s. forme semp accidit vt id qd ascēdit ex gra-
 dibus sit file illi quod appetet natus. Ad Malī. ro-
 doan declarat: quadā longioris principis vnus. idu-
 cta historia: et merito q; motus seu mūdus supior oī-
 um hic motū inferiorum ē causa: vt omnis virtus
 gubernetur inde. methau. primo. Dependet et simi-
 litudo a virtute imaginatiua non parum et virib⁹ aie
 vnde problematum. io. satisfaciens quesito. Cur i
 hominibus minor sit assimilatio geniti ad generans
 q̄ in ceteris animalium: qm̄ homo multisariam fra-
 animaz disponitur in coitu. fm enī q; pater et ma-
 ter in coitu fuerint dispositi: ita afficiuntur et genita.
 De vigore quoq; imaginationis q̄ plurima locuti
 sunt. A. matine de anima quarto et Algazel ip̄si-
 us collega: volentes vt vi imaginatōis itēle deicia

tur hō i puteū & camel⁹ i calcadriū ita vt opef n̄ solū i corpe pprio vex & i alieno dria. 135. & iō nō ē mirū si materiā passibilē adeo vt sperma & mēstruū valeat imurare. vnde p̄mo p̄ma ca. de q̄litate gnationis humoz: Ip̄emet estimaciones mouēt hūozes: ceu san / guinē mouet res intueri rubeas. & sc̄da eiusdē: Con / tingit corp⁹ pp̄ affectiōes pati aiales. plerūq; enim res ip̄imunt nāles sicut accidit: vt puer illi similat: cui⁹ forma imaginata fuit cū extirrit cōuētio & vt sit co / lor pp̄inquis colorū ei⁹ quē viderūt: cū fuit casus. Talia tñ credē abhorret q̄ difficilis dispōis nō noue / rūt bitudines: nō at sapientiā diligētes. Quare ter / tio. 21. ca. de gnatione embryonis. Et dixerūt qdam sapientū: & nō sūt elongati a iudicio possibilitatis: q̄ de causis assimilatiōis ē illud qd̄ exemplificat: cū di / spō p̄ceptionis i mēte mulieris aut viri ex forma ima / ginata exēplificatiōe firma. De huiōi v̄o imaginatiō / nis assimilatiōe i Benefi repit̄ exēplū: quō Labā ei⁹ decipiebat auunculū Jacob. facta nāq; prius agno / rū p̄tione oriēdoz coloris distinctiōes: Labā vnā sp̄m coloris eoz eligente: h̄ tūc virgulas colore op / posito coloratas: in flumē quo porabant oues coitus tpe & p̄ceptionis iponebat: vt ex imaginatione talis coloris: illo agni reddant̄ geniti colorati. put sibi ce / debat i forte. Ex pte qd̄ v̄tutis informatiue: q̄ p̄nci / piū ē quoddā diuinū desup a supiorib⁹: p̄plexionū p̄ / mo ca. 2. iuxta illud sc̄di de ge. aialū. In qbuscūq; apprehendit̄ qd̄ diuinū. tale v̄o ē qd̄ vocat̄ itellect⁹ qz cū ea fuerit valētio: oimode obtinēs: & i eo q̄ opti / me sit disposit⁹ s̄ba & nā: paternā similitudinē imp̄met oisariā: vt albamni faciēs masculos vir fortis corpo / ris: tertio. 21. hic enī non fm̄ sp̄z tñ assimilatiōe aut ra / dicalia idiuīdiū: imo & fm̄ accidētia vt signa & stigma / ta. vñ de ge. aialū p̄mo: Mō solū fm̄ nālia paren / tib⁹ assimilatiōis sūt pueri: sed & fm̄ acq̄sita: cū. n. gnān / tes cicatrices haberēt: geniti locis susceperūt eiusdē q̄re v̄sū ē in calcedone p̄re h̄ite in brachio vocatum stigma: i filio affuit p̄susa tñ & nō de articulata pictu / ra: & ego v̄a signa in ambobus asperi q̄nq;. Quare de aere & aq̄: Calui caluos: varij varios: & strabi stra / bones gnānt. Eū aut̄ v̄tus informatiua existet h̄ie similitudo ip̄fectiōis & remotiōis iducetur vt m̄ris vel aui. Et nosce id tractari de ge. aialū q̄rto vbi cā solū ex motu & vigore assignat̄ p̄ncipij marie actiui. Et iō. A. ibidē p̄mus magister declinat ad frequēti⁹ nā q̄n fortis extiterit gnatur hic hō vt Socrates. cū v̄o debilitari ceperit. p̄ducit̄ hō q̄ si āpli⁹ isfirmetur aial seu monstrū. & hinc filr̄ hēt: q̄ cū huiusmōi mo / tus fortior extiterit: natus similibif̄ p̄ri. cū vero ibe / cillat̄ m̄ri: aut supioz alicui: fm̄ q̄ magis aut minus p̄tingit debilitari: ceu motus socratis aut masculi v̄ / hois saluat̄ v̄tus vel corrupit̄. vñ. A. assimilatiō ē cōis & pp̄ria. Eōis qd̄ fm̄ sp̄z: vt i ptis aut ethio / p̄b⁹: pp̄ria v̄o fm̄ ordines: qm̄ filij pp̄rietates h̄nt a parentib⁹. Eū ergo fuerit assimilatiō fm̄ oēm p̄tez obediēs sit genitū simile p̄ri. & si fuerit obdiens m̄ae assimilabit̄ m̄ri. & si nō fuerit ita similibif̄ auo s̄z alte / rū terminoz aliq̄e. q̄ si nō fuerit i seculo amittet af / similationē humanoz. q̄ si amittat indiuiduatē ac / cipiet humanitatē. & si illā aialitatē sicut in reb⁹ mō / struosis: vt qm̄ filius hois habuerit caput arietis & a / gnus caput thauri. virtus enī induxit i eo formā fm̄ / figuras celestes que accidunt & vincūt. S3 circa p̄re

dicta p̄tingit hesitare qz suppositū ē similitudinē ap / parente solū dari cū in nō paucis videat̄ genitū simi / latū m̄ri. Dicendū qz similitudo ē duplex. vna qd̄ idi / uidualis q̄ sequit̄ figurā & tali nisi raro p̄ductū simi / latū m̄ri & ē alia specifica nō figurā sed p̄plonē sequēs & marie cordis q̄ forma masculinitatis p̄stat̄ aut femi / neitatis: & ita p̄ceptū semp̄ parenti similat̄. radicalē enī p̄plonē bec p̄mi seif̄ sequit̄ dria. 28. f̄ emella. n. nūq; agit neq; similitudinē suā ip̄imit nisi per accidēs valde p̄hibēdo agēs ipsius similitudinē imp̄mē co qz se m̄am reddeat indispositā ceu qz volens aliquem effectū cāre disturbatus & inclinatus ab aliquo ēt il / lū non potente iducere: iuxta illius ip̄etum causabit nō aut̄ fm̄ pp̄riā electionē oio. Sic igit̄ apparēt di / cta Ba. nequaq; valē. vnde ea p̄scripsisse opinādū aut magistroz veteri obediendo vel tpe quo adhuc rudis existebat i nāe pitia vt ondit huiusmōi opposi / tū nāliū sc̄do notatū. Dicta ēt Malia. ei⁹ fidelitatis imitatoris nō ē difficile remouē. nō enī sperma viri adeo grossuz existit vt asserit s̄ba qz humidiori egeat eliquāte humore & subtiliāte cū necessaria sit ēt p̄i / mitus igrossatio illius vt p̄gregatione vigoref̄ i seip / so q̄ p̄pter̄ genetalici ponūt Saturnū frigidū v̄ sic / cū eidē p̄mitus dria. 48. d̄nari. Estq; filr̄ i ip̄o v̄tus informatiua cū spiritib⁹ ca. liquātib⁹ & subtiliātib⁹ qd̄ seif̄ oē. Id ēt posset opus sanguis exple mēstru⁹ neq; ip̄m intrū est calidū p̄plone vt frigidus egeat cō / temperante cū ca. sit & hu. moderate qd̄ eius albedo grādinea & spiritūū denotāt copia. Neq; & pp̄ operi / mentū & mēbranū fieri sp̄mati necessariū sit mulieris humidū virili semini cōmisceri: cum id ex virili sper / mate valeat p̄fici. vnde dria p̄ori: Cum acceptū fue / rit sp̄ma a m̄rice & intus morā secerit h̄ymē circun / stat & i humidis corporeis calefactis circūstat: quem admodū decoctis isfrigidatis perixirō. i. circūsticuz. Sicut enī ibidē in mā sp̄matica sup̄fluū aialū p̄pac / tionis alimētū ē cū nōduz attraxerit aliunde: ita ex ip / sius sp̄mate viri minus puro p̄or h̄ymē ceu mēbra / nā sp̄ma inoluens generari & san. tādē p̄fici. P̄ro / pter tertiu qd̄ sciendū qz ar. & eius imitatoris semel / lā neq; sp̄ma h̄re neq; ēt embryonis igredi p̄stitutō nē sensere. Qd̄ p̄mitus ondit experiētia Mā aris. & auer. qd̄ & mibi p̄fesse sūt aliq̄ muliez voluerūt ip̄re / gnationē posse p̄sistere absq; ipsaz gutte sub admi / stratōe cui⁹ signū delectatiōis absentia cū emissionē nāq; huiusmōi gutte delectatio existit. nōnullē sigdē masculine fuerūt ip̄regnate q̄q; eis displicuisset co / pula collz. 2. c. de mutatōe sp̄matis i gnatiōe Vbi qd̄ de testimoniū iducit̄ sacramtale cuiusdā vicine fidedi / gne intratis se imp̄gnatā fuisse i balneo lauellī: i quo p̄raui sp̄matizauerunt viri. Quod fatetur fore auer. possibile cū matrix sp̄ma attrabat a virtute specifica vt Auendadich testat̄. P̄ac v̄o experiētiā conant̄ quidā vel multiplici falsificare. p̄mo qd̄ dicentes qz ideo mulier delectationē nō sentit qz multotiens multūq; coit. vñ sensus hebetatur delectationis aia / lium. auic. 9. Id aut̄ non valet qz tunc gutta mulie / ris non ēt generationi apto imo & neq; viri semen. Sp̄ma nāq; multū coeūis parū coeūntis decrepiti / ebrii infantis & patētis acutarū aliquā non gnāt ter / tio. 20. ca. de sp̄mate gnānte & nō gnānte. Impedit̄ & alr̄ emperia p̄dicta qm̄ dicunt mēbra delectatio / nis esse paralytica vel humiditatibus plena. Quod

fitr nō tollit q: tunc ifrigidaretur gutta mulieris. sp
ma quoq; virile extinguere & suffocare neq; ēt va
leret attrahi: qre inde qesceret gnatio. Quis ēt ore
adhuc ex. 15. obuiauit aialiu. A. hūte ita fortasse licz
mulier nō picipiat emissionē a se coit⁹ hora i alia tñ ex
iuit vel añ coitū: aut p expulsiōē: & itrauit matricē
& custodiebat ab ipa: quousq; potuit ponē ipm i uua
mētū Et hoc cū post aduēt spma masculi directe ad
ipm sine aliq attractōe. Dicēdū q. A. id sub dubita
tōe cū forte aducit, fuit & opiniōis nūc defese oppo
te. Cui⁹ ēt oppositū appuit iā illo. Eti. dicēte Ar. id
d fā. spmati prauē attribuit. A. vel q illd spma non
potuit nisi p aliquē motū delectatōis i mricē cadere
ex femelle testiculis. vel si cecidit fuit corrupū pp i
nigoratōez ei⁹ & hūditates q̄s repit i mricē. sicut. n.
ipossibile fit vtrasq; vesicas iuēre vacuas nāliū ter
tio. c. 4. ita vētrē & mricē. Aut si gutta retinere illa
mulieris a mricē oportet; demū aut eā deorsū rure
aut mricē claudī: q: si clauderet: tūc viri nō possz sp
ma subtrare. Qd siqdē rōcinatio firma: postea non
subigredi: qm̄ bmoī gutta ē ipura fetida & supfluitat
mricis sēnosa vrine vt dcm̄ assimilata. digna magis
eiectōe q̄ susceptōe quātitatē qz cū sit supflue ligda
subtilis spmati viri occurrēs: id suffocat; & extinguit
Et si & dnuo nō v⁹ r mulierib⁹ cūtis albis & langorosis
āpli⁹ nō at sub nigris & viraginib⁹ vt iductū. Rursus
idē ē dator nutrīti & mae cū nutrīmetū i m̄z cedat
vñ fo de aialiu gnātōe. Ad eadē ē q̄ auget & q̄ p̄st
tuit p̄mū. s; san. m̄z exhibz nutrīmetū: dria. 30. non
at gutta mulieris mricis supfluū. Adhuc si ea ingre
deret matrix nō illā foras eiiceret tāq; supfluū ipsam
Vo eiicit. Euomif. n. a mricē vt spma viri ad se tra
bat. distillat nāq; ab ea ceu salina ex ore famelici: cū
aliquē ispererit comedētē collz fo. huiusmōi tñ p̄riū
scribit tertio. 20. & 21. qd̄ oñdit siccitas istroz gnātī
ōnis post coitū. S; forte id euenit tpe. Neq; ēt pōt
dici: q: gnātōis act⁹ prim ex spmate p̄ficiat viri: p̄ri
qz mulieris gutta: ita vt vnū quedā opēf mēbroz al
terūq; alterā. 15. n. sint mēbra plura ipa tñ vno sunt
plurificata in principio puta corde: nā dator oīuz er
tat mēbroz in v̄tute. Mon. n. dicendū ē q: possit ex
spmate viri & gutta femelle vnuz fieri: velut ormel
cōstituit ex melle & aceto: qm̄ aliqd oz ad eē p̄stituti
uū & forme datiuū sicut ē vtus isformatiua cui⁹ respe
ctu oīa extant igrediētia ebr̄yōis cōstōem velut mā.
Palin: mulieris gutta embryonis igredit gnātōez
v̄tute actiua l passiuā n̄ actiua q: sic vt⁹ igredit se
virilis: neq; etiā passiuā: q: hoc uest mae. m̄ vō so
lū ē vni⁹ vna qz m̄z forme p̄portōnari oz. Vni⁹. n.
rei v̄nica ē forma & vnicū distinctū eē: cū ergo san. sit
vna mā embryōis nō poterit eē ip̄sua mā gutta mu
lieris. Nō igit q: femelle humidū p̄stōnem ingredit
embryonis. Propter q̄rtū qd̄ dicēdū q: auctori
tas Hip. Ba. ac ceteroz recipe nō habeas medico
rū cū hūc fuerit sine oppositi. Ad aliud dicēdum q:
Ar. ibidē loqtur fm̄ medicoz opiniōē velut ex v̄
bis ei⁹ appet nō multū post iducta. Mō. n. necessa
ria ē mulieris gutta ad gnātōem cū sine hac vt oīsū
p̄ficiat. Cōfert tñ vt occasio pleraq; cū mricē incitat
i semē suscipiēdo virile. Ad aliud dicēdū nō valere
cū plures mibi testent⁹ oppositū: aut gutta femelle se
qtur attractōem & motū spmatis virilis sursum: nō tñ
p̄secuz cōmiscēat in vnū mricis nāq; collū longitu

dinē hz grandē mēbris virilis respectu. Ad aliud di
cendū p̄ interemptōem assumptē vt visum pus. Ad
aliud dicendū q: lz ex sāguie vt iā oīsuz oīa cōstituat
mēbra: nō tñ p̄nt cūcta restaurari: q: nō illa in qbus
in primordio gneneratōis sanguis i naturā cōuersus
ē spmaticā cū vtus iā abscederit isformatiua: idurue
ritq; materiam.

Ecassione siqdem huiusmōi qd̄ tactū ē de re
stauratōe p̄riū dubitat an spermatica possint
v̄a vnitōe sola restaurari. Et vt q̄ sic. Ba.
eni. 14. de ige. c. 15. Venas sensibiles q̄iq; genera
tas dcm̄ ē p̄ri⁹. Et q̄rto q̄rta. Vēaz rami multoties
eminēt & nascūtur sicut caro. he at spmaticē q̄ si gene
rant multo āplius p̄fecta poterūt cōsolidatōe p̄glu
tinari. Et. 5. de ige. c. 7. post q̄rtā diē soluto brachio
venā pulsatile p̄fecte solidatā iueni. ampli⁹ p̄tes de
p̄dite in qbusdā restaurant aialib⁹ vt pedes: & in p̄fe
ctiorib⁹ vt hoie: & silibus reficient aut saltē reuicē
p̄fectissime solute: cū nā nihil faciat p̄tingent vt qd̄
de aialib⁹ curet ip̄fectis & vilib⁹: perfecta vō & p̄cio
sa despiciat appet fo de ce. & mū. Adhuc dētes sper
matici entes qd̄ pl⁹ ē post casū renascūtur. Rursus
p̄tes nutriūtur per oē adestq; cābiū siue spmaticum
qd̄ vlti⁹ coctū & iduratū poterit in locū vniēdo de
p̄diti poni. Radicalia igit soluta p̄fecta poterūt vni
ri. Cui⁹ oppositū colligit ex ap̄ho. 6. qm̄ cū os fuerit
icisuz aut cartillago vel neru⁹ aut maxille tenues vel
p̄pu iū neq; crescut neq; p̄glutinātur. Inuisant tñ
fm̄ Cōmētatozē. vñ quosdā detestat volentes ossa
fracta: neq; cōsolidari neq; iūcta reparari: qd̄ porul
oñdit gnāt⁹ cū subtilr per q̄rit ligās fracturā eoz in
circuitu. Adhuc in tegni fractura ossis q̄ p̄tinuatis
extat solutio isanabilis ē q̄tū i p̄ria p̄sideratōe: sed
iuxta fm̄ quēdā modū curabilis quodāmodū sit vt ap
parebit p̄nter. Eti. cū nō eēt dria mēbroz p̄facta q:
que sūt ex spermate nō p̄nt restaurari: q̄ at ex sāguie
p̄nt. Rursus hūidū p̄glutinātū qd̄ soluit erat simplr
vel a gnātōe. Illud at per qd̄ fieri hz reunitō vt nūc
scu a tpe: hic at cū opposite diuisa i tegni nō p̄cidant
Nō ergo spermatica soluta poterūt copulari. Pro
pter primū qd̄ sciēdū q: qd̄ sit mēbz spermaticū qd̄
qz sanguineū iam visū. Est qd̄ cōsolidatio solū du
plex. Vna qd̄ certa vt redeat tali vnitōe q̄li erat p̄
us q̄ p̄ria itentio vnitōis vocat. Altera vō ē quedā
applicatio & p̄ct⁹ partinz adinnicē scā per sāguinē in
spissatuz colligatē labia vulneris i adinnicē. vñ in te
gni tertio libro. Scōa ē ligatio cōtinēs fieri per pox
ligatē in circuitu fracturā. Propt̄ fm̄ vō sciēdū
q: fm̄ones superficialr sapiētuz vident vtriq; oppo
sitū vt tactū qd̄ de fractura ossis pus. vñ. 5. de ige.
c. 7. Vulnera q̄ sūt i pulsu dcm̄ ē a qbusdā medicis
nō posse sanari: quoz experimētuz alig putāt in hoc
sufficere sibi. Nonnulli vō sue credūt rōni dicētes q:
vna ex pelliculis pulsatiū venaz dura sit cartillagi
nosa. & duz corp⁹ nō pōt p̄solidari eo q: solidatio nō
fit nisi i teneris corporib⁹ neq; ossa p̄iungunt fm̄ cō
solidationē s; fm̄ id qd̄ super eis fit & coagulat qd̄ a
medicis vocat ossiua coagulatio. Subditq; horum
opposituz fere igēs dico me vidisse pulsātes venas
eē solidatas & carnē circa eas gnātā. In pueris qd̄
& mulierib⁹ i frōte ocul plāta & i raseta man⁹. Sub
iūgitq; dnuo: dico nāz uene pulsātis oñdē pelliculas
ei⁹ duras & difficil ad solidādū. Nō ē tñ necessariuz

q̄ nō possint solidari. p̄pter hoc nōn ōz te desperatū esse de sui solidatione marie si vulnus sit parū & coz pus nāliter mole. Videmus enī multotiens pulsantes venas icisas i pueris & mulierib⁹ p̄pter eoz moliciē consolidari. he tñ difficilīus alijs venis solidatur. vnde p̄mo prima ca. de mēbris; Adēbra q̄ ex sp̄mate sūt creata cū solutionē p̄tinuitatis patiunt certa p̄tinuitate nō restaurant; nisi pauca ex eis; & i paucis habitudinib⁹; & i etate pueritie; sicut ossa & rami venarū pui. nō enī magni neq; artariarū; cū enī aliq̄ eozū ps seungit; nihil loco eius nascit̄ & hec qdē sūt sicut ossa & nerui. Quare q̄rto q̄rta. A. recitans sermonē. Ba. ingt; Dico q̄ nos conamur i q̄busdāz mēbris quoz p̄tinuitas est soluta; vt redeat eoz p̄tinuitas; sicut fuit & illud sicut i carne. Et conamur i q̄busdā eoz vt remaneat p̄tract⁹ eoz cū p̄seruatoe; lz nō redeat ipoz cōtinuitas; & illud in ossib⁹ infātū & pueroz. In eis enī q̄nq; sperat̄ redit̄ ille. De neruis vō & venis dixerūt qdā medicoz q̄ nō redeunt p̄tinuitati imo fortasse remanēt i eius p̄tract⁹ p̄glutinatōis consuatōe currēte sup eoz; & p̄iugit eoz. Et dixerūt qdā q̄ illud nō puenit nisi i artarijs solum Ba. vō iā dicit eis istud; & dixit imo q̄nq; icarnāf artarie p̄ testimoniu expientie; & cū p̄cessione rōcinationis. Testimonio vō qm̄ nos iā vidim⁹ artariā q̄ ē suo basilica; & caput artarie ipis & curris incarnari. Lōcessione vō q̄ ex rōcinatione; qm̄ os ē extremitas i duricie; & nō icarnāf nisi parū & in infantib⁹; & caro ex extremitas i leuitate icarnāf; lz vene & artarie sūt medie iter ossa & carnē. Quare ōz vt sit earūz dispō media iter ossa & carnē; q̄ sūt min⁹ recipiētes icarnationē q̄ caro; & facili⁹ suscipiētes eā q̄ ossa; & icarnāf q̄n̄ sectio est mima & pua & coz⁹ est humidū & lene & non icarnāf i diuersificato ab eo. Et h̄ ē modus disputatōis theoric⁹. Et illud i quo p̄sidit̄ ē expimētuz & is qdē ē fmo de h̄ Ba. cū. A. d̄ quo videbit̄ p̄nr.

Prop̄ tertiu vō sciēdū q̄ mēbra sp̄matica si soluant solutione maiori; v̄l ēt media; & i cozpib⁹ iā in duratis p̄uectis & p̄raue dispositis; & p̄prie hūidioribus; nō reuiniunt p̄tinuatōe v̄a; & p̄cipue ossa; & p̄nr cartilagies; deide ligamēta. corde tunica iterior artarie neru⁹ & p̄niculus & vene tunica & artarie foriseca n̄ reuiniunt; v̄ez fm̄ quādā applicationē magis v̄l cōtractū p̄nt i adinuicē vt visū copulari. qd̄ p̄bat; tñ fortassis p̄p̄ abntiā v̄tutis isozmatis; abscedit enī fetu figurato; dia. 48. tñ p̄p̄ defectū m̄ae sp̄maticē; ex q̄ mēbz p̄manebat v̄nitū; tñ p̄p̄ v̄tutis debilitatē cāta; i ipso p̄p̄ solutionē eiusdē; tñ p̄p̄ ipius duricie; iā natā. P̄ter oppositū q̄ scā ex sanguie p̄nt oia vere reuiri. v̄n i tegni. Soluta p̄tinuitate itentio curatio nis ē v̄nio; ipossibilis qdē i p̄tib⁹ organicis; lz i p̄silibus nō ipossibilis. nā i q̄busdā possibilis vt i carno; fis p̄glutinatio sanatio ē. Si at̄ solutio cōtinui fuerit p̄pauca; & infantib⁹ bonaq; bitudine sufficiēter possibilis erit p̄ma v̄nitōis itentio; & marie i tunicis v̄to fis p̄nr p̄niculis tunicis intrinsecis artarie cordis ligamētis cartillaginib⁹; & ossib⁹ p̄p̄ carū p̄ntiā adhuc fere p̄tractaz. Mā vigor q̄s i mēbris p̄ncipalib⁹ & maxie corde remanet isozmatue; subest ēt aliqd̄ m̄ae sp̄matice disseminate i mēbroz fontib⁹; Sūt & adhuc mollia; neq; debilitas itruenit de q̄ curandū i eozū solutōe. Sic itaq; breuis v̄itas elucscat ex primis.

Prop̄ q̄rtū at̄ ad p̄mū qd̄ dicēdū visū. tñ enī mo

dica p̄t̄ ēē vene abscisio i ramo ei⁹ adeo puo & i coz poze infantili bñ habituato; q̄ non solū veri⁹ reuinitur v̄ez renascit̄ post. dep̄dionē denuo; nō tñ alie p̄tes talit̄ solute. f̄ acili⁹ enī p̄t̄ ēt certe ps cōsolidari; q̄s dep̄dita restaurari. Ad aliud dicēdū n̄ ēē file; qm̄ in p̄ductōe p̄fecti aialis; nā v̄nati suū posse facit; vt id p̄ficiat a p̄ncipio; nō at̄ ip̄sectoris eductōe ita. Lōsi/deras enī nā q̄ p̄fecta poterāt ad multū p̄manere; si p̄tes p̄pletas habuerit oio; cū facte fuerit fortes cōtermiate. Imp̄fecta vō mime cū multoties depereāt decreuitq; i his nō totū suū posse p̄mitus expandere; v̄ez aliqd̄ m̄ae apud se reuine aut hūidū p̄tes f̄z p̄ali. ex sup̄fluis sūt renate; neq; ēt tales reuiniunt & tate vt p̄ozes. Qd̄ ēt idicant plate nō potētes i directū cōcresecē. Nō igit̄ nā desperit̄ p̄ciosā p̄fecta; verū magi dignificauit p̄fectiora oiq; reddendo. Ad aliud dicēdū q̄ ēt nō ē file; mā enī dentiu latitat itentōe nāc cū nō egeat pus eis; neq; fortib⁹; humidior; enī alit̄ alimēto. nō sic at̄ i alijs euenit p̄tib⁹ cū semp̄ fit q̄s neccesse saltē q̄litate seu nūero. Ad aliud dicēdū q̄ p̄p̄ debilitate p̄tis solute; atq; alias cās p̄tractaf ex hūido nutrimentali quocūq; n̄ p̄t̄ vt ad p̄amū v̄a i p̄tib⁹ radicalib⁹ v̄nitio fieri. facili⁹ nāq; sit eas nutrire q̄s reuiri cū nutriēs sit hūidus magi; lz i p̄tes minutati cozpsū; debilitata nāq; p̄te; solutōe nutrimentali ipuri⁹ reddit̄ vt p̄raua ēt decrepitorū nutrino enūciat. Et s̄lr̄ ad q̄ alteri⁹ p̄tis appeat; cū fmo sit i his q̄ magis p̄tingūt ēt i solutōib⁹ p̄tinuatōis nō p̄tis. v̄n apho. 6. Nec icisa & filia. Dip. dicit nō posse solidari; tñ qz loca sūt neruosa & subilia; neq; tñ p̄pter h̄ sed qz sūt sepata magis sp̄acio. Dicēdū ēt q̄ lz f̄z loquaces q̄ ē a gnatione & tpe differāt rōe concidūt tñ subiecto. Omne nāq; corpus ē vere a gnatione tale sicut sensu p̄ali. p̄fecte fm̄ tñ magis & minus.

Differentia. 38.

Questia circa membra.

Quod plura sint mēbra p̄ncipalia oñdis Ba. & medicoz alioz cuz stoicis auctoritate. Ait enī i tegni p̄ncipalia fore cerebz coz epar & testiculi. v̄n cōmētator p̄mo de aia; p̄p̄inat ar. q̄ aia p̄ v̄tutes diuersas & mēbra vnica. s. p̄ncipalia & membra diuersa p̄ncipia; ea vō pluralitatē ipoztāt. Rursus fm̄ v̄nitatē aut pluralitatē p̄fectionū nūerabunt̄ p̄fectibilia; ea nāq; ad eas tāq; ad fines ordināt. p̄fectes vō sūt. 3. aut. 4. vt v̄biq; fere voluit cū platonis ga. aialis v̄z virt⁹ vitalis & nālis. hec at̄ duplex alimēto v̄tes & gnatiua. Quaru qdē i mā i cerebro locauit sedaz i corde & tertiā i epate; q̄rtā i testib⁹ dia. 57. Posuit nāq; cū p̄dictis aiam sbaz; aggregatōne fore p̄mo p̄ma. v̄n p̄mo de aia; qdā dicūt aiaz p̄nibile; & alio qdē itelligē; alio vero cocupiscē. Lōmētator sigdē innit̄ platonē q̄ opinat̄ q̄ aia cēntialit̄ diuidit̄ i cozpe fm̄ diuisionē mēbroz i q̄b⁹ agu suas actiones diuersas; & q̄ nō cōicat i aliquo mēbro; ita q̄ pars itelligibilis ē in cerebro tñ & desideriu v̄l cōcupiscibilis in corde tñ & nālis. s. nutritina in epate. Adhuc idē. 8. metha. Sicut transmūtatio fecit scire māz; sic & actio formā. s. 3. vel. 4. cupiscim⁹ manifeste actōes erūt igit̄ tres vel quoz forme. forma vero hic ordinat̄ ad subiectū vel materiā. tria igit̄ vel quoz erunt subiecta; Itidem ens particulare subijcitur enti et proportionatur v̄niuersali; sed in ipso sunt plura p̄ncipia puta materia forma; & p̄uatio p̄hysicorum primo. Iuxta illud quod positum in

huiusmodi penio tria in vnaquaq; re existere. vñ trinitas attribuit diuinoz entiu nobilissimo. Plura igit vno mēbra existent pncipalia. In oppositum Ar. in oi ei⁹ pbia. **P**alin: de cā mot⁹ aialiu: estiman dū aial p̄stare velut ciuitatē bñ legib⁹ rectā. In hac vo vn⁹ pest in quē oia tēdūt tandē vt docēt ciuilia. **R**ursus cū recitet p̄phicoz. s. hoiez microcosmiz fore: q; in ipso silia erūt bis q; i maiorū mādō. In eo aut vñ existit in qd tādē ordināt oia ceu line pcludi tur. i. meta. vñ ergo solū extat memb⁹ pncipale. **Q**d testes mēbz nō sint pncipale oīdīf q; ipsis ab/ latis reliquū pdurat. Ablato vo qd pncipale cor/ rūpit oē. Et pncipale vnicū ē illud in qd p̄tēdūt o; gana. In alijs ē nobilib⁹ p̄tib⁹ vñ existere vt i cere bro. tale vo cor. vñ p̄tio pharmacoz s; **T**himum **R**es q; submergūt i venis lingue ab ea p̄tēdūt ad cor. Itaq; vñ pncipale. **P**rop̄t p̄mā vo sciē/ dū q; mēbra sūt corpa solida q; ex hūoz gnānt cōmix tōe: p̄tio p̄ma. Est ēt ps aialis inspissata et hūiditati bus genita nāe virib⁹ insignita. Et nosce q; corp⁹ ite grantia dūtur ptes vel mēbra siue mēli grece. **A**dē bra nāq; dicūt q̄cūq; p̄tiu tota entia ptes altas hñt i se ipsis. p̄pas puta caput et pes aialiū initio dicunt ēt loca iterioz pncipio. **M**oianē vo p̄ticule ipsoz mio res portōes. **S**a. tñ mēbz oē multotiēs p̄ticulaz ap pellat. **A**dē bz ēt duplr accipit p̄pe. put notificatur ē fo: marie: s; q; v̄tas nālis sibi ieristit. Et cōit p oi suba iduratai aliqō offiñ ordiata q̄le. i. qd ex sup/ fluitatib⁹ qlitatinis ēt gnānt. vñ baly. manifestū q; ca pilli et vngues sūt igrediētes in nūero mēbroz. **H**o rū āt qdā sūt p̄silia hōgenea simplicia p̄tia incōposita vel omiomera: quoz ps qlibz sc̄fara p̄uēt toti noie ac rōe aialiū p̄cipio ac p̄tio p̄ma ceu os cartillago neru⁹ v̄ea artaria p̄anicul⁹ ligamētū corda caro sim plex vt q; epatis pulmōis et splenis adeps et piguedo cutis capill⁹ et vngues. **Q**uedā vo officialia istis in noie et diffinitōe opposita q; sit aie istra in offiñ aliqō ordinata etherogenea p̄posita. **S**a cōmixta. aut ano mio: nera dēa. **L**ōmiscēt nāq; ex simplicibus: ceu caput man⁹ duplex pes thozar et vētralia. In his. n. 7. p̄lma extit p̄tituētia p̄silia. Et sciēdū q; cor et ce teri visceoz quātū ad māz q; sc̄a sūt ex s̄ag. ide q; nutri unt sūt omiomera: q̄tū vo ad formā figure siue cō p̄positōem extat anomiomera: fo de p̄tib⁹. **M**ihil. n. adeo p̄sile q; nō valcat ita difficile dici. In vnoquo q; n. p̄silium q̄druplex cōpositōis repit nā. **A**dhuc mēbrozū que dicūt a medicis aialia: nōnulla vitalia et alia nālia fm q; i eis plm v̄t⁹ ralis fuerit primarie appēter tñ ista. nā que aialia sc̄fui extat t̄p̄putata mo tui volūtario et discretōi i hoie tñ puta cerebz oculi odorat⁹ organa nares lingua nerui lacerti et dyaphla **V**italia vo sūt p que vitā p̄stat et spūs sit euentatio ad calorū nālis custodiā. **V**italisq; p̄ficiunt actōes ceu pect⁹ p̄aniculi ei⁹ cor pulmo cānales illi⁹ guttur diaphla et artarie. **A**dēbra quoq; nālia sūt duplicia: quedā vt alimētū p ipsa alteratū p̄uertat i caput vt restauret qd depdūtū ipō ad hoc vt p̄māeat indiuidū sūt āt hec os dētes hysophag⁹ vēter itestina epar sel splērenes vesica glādula sec⁹ eā et vene. alia vo vt genitalia dēa istitura a nā in sp̄ei p̄mētiaz. **M**ō. n. poterāt indiuidua dīnti⁹ sup̄e⁹ e: de aia et de gnātōne aialiū sc̄dis. vñ cōmētator. **S**ollicitudo diuina cu; nō potuit facere p̄manere indiuidū mīfata ē in dādo ei

virtutē que pōt p̄manere in sp̄e. **A**dēbra vo huic p̄ manētē defūiētia sūt matrix veretrū testiculi vtriq; vasa sp̄matica ābo et māmille. **M**ax āt p̄tiu oīz que dā sūt p̄cipales tāquā radices et fūdāmēta vt utum exñtes: ceu cerebrū cor ep et testes. **A**ut s; Ar. dūa 35. vasa sp̄matis dēa inoluta. reliq; vo his sūt adiu toriū p̄stātia: quoz quedā sūt deferēdo sicut nerui cerebro artarie cordi vene epari et vasa testib⁹ seiaria sūt et quedā vtutē hñtia inatā et influēt. i. infusaz vt stōach⁹ intestina renes et talia: nōnulla inatā solū sicut cartillago glādula mēbrana: et vt q; sit ista ex li gamēto solū eo applicato cōstructa et que huiusmōi. **S**ūt et alia defūiētia vt p̄aniculi et cranēū: aliq; vo su p̄stū p̄tinētia: sicut itestina et vesica: nōnulla ligamētia vt colligatōes: et quedā i adiutoriū digōnis p̄se/ rētia vt ptes que oris. **L**oz ēt quedā agūt actū tñ vt cor: alia iuuamētū solū ceu pulmo et ei⁹ cānales: nōnulla vo vtrūq; vt cerebrū et epar. 7. et vtrūq; de ige. c. 2. **Q**uedā quoq; sp̄matica: et alia sāguinea vt caro piguedo et adeps: reliq; vo ex sp̄mate. put ex positū i ei⁹ quefins. **E**t sāguinea qdē restaurāt depdi ta nō āt sp̄matica dūa. 36. **I**tidē quozdā mot⁹ ē nā lis vt mīcis et v̄eaz: aliquoz vo aiatus ceu muscu loz. **S**ūt et vñ tūmē hñtia vt kistis sell⁹ et vesica. ap pēter saltē et duas sicut itestia et artarie. **Q**uoz oīz oī⁹ euidētia ē a p̄aniculo siphac vel sub costali. dūa 44. **E**st āt mēbz p̄cipale hñs p̄prie et p̄rie vtutis p̄cipiū i corpe necessarie p̄sistētis vt singulare per māeat aut sp̄is p̄tio p̄tia et theorice. 2. **P**rop̄t q; dē s; sciēdū q; iuxta vnitatē aut diuersitatē aie vnitā tur: aut diuersificāt ptes cū earū rō sumēda sit a for/ ma vel sine p̄tiu p̄tio. **S**ciēdū quoq; de aia differen tes fuisse opi. s; Ar. 2. d aia. **M**ā qdā putauerūt aiaz fore vñā cēntiā faciētē p se actōes suas sine istrozū diuersitate. **P**utauerūt et alij q; aia sit sapiēs p seip/ sā sciēs oia et nō agit sensib⁹ et istris nisi ut p ipsa exci tet ad id qd h; nāfr in seipsa. **Q**uidā ēt dixerūt hoc si eri q̄si reminiscēdo: nā accidit ei iterdum obliuisci vt platōici. vnde **B**oe. de p̄solatōe: q; si **P**latōis mu sa p̄sonat v̄ez. **A**d q; q; discit imemor recordatur. **N**ōnulli fuerūt dicētes aiam nō cē vñā sed multas: et q; aia que ē i vno corpe aiaz extat collectio regētis v; aie et app̄hendentis et irascibilis et cōcupiscibilis. **D**e istis ēt sūt q; dixit q; aia cōcupiscibilis ē nutritiua dixitq; locū ei⁹ fore cor cui cōcupiscentiā nutritiua at tribuit sil et gnāndi. **E**t istoz silr qdā voluit q; gnā/ re sit ex qdā vtute cuiusdā p̄tis aie in testiculos ma/ ris emanāte ac semelle. **T**enuit ēt qdā q; aia sit vna eēntia ex qua iste vtutes emanāt: quā vnequeq; p̄p̄tia h; actōem et q; ipsa nihil agit nisi mediābus huiusmōi vtutib⁹ que Ar. v̄ fuisse snia. **Q**uas eq/ dē. **A**. fere cūctas extermiat āple. **P**ositio vo **P**la tonis ac p̄p̄tis **S**a. p̄tio ānullat sufficiētē d aia qre cū id istātis ēt nō sit i q̄lītōis suspēdat ad p̄tis. **S**cōz hoc igit oportuit **P**lato. et **S**a. p̄fectibilia ponē plu ra cū multas posuerint p̄fectōes: iuxta vo Ar. sniaz vñā ponētis aie subaz diuersificata tñ viribus vñuz expedit mēbroz p̄cipaliū assignare. **R**eliqua scōa ria eidē subseruētia. vnde. **A**. p̄mo p̄tia vt medic⁹ tandē diffiniēs asserit mēbra p̄cipalia existere tria fm singularitatis p̄manētiam: cor. s. cerebz et epar q̄rtū vo ad sp̄ei durabilitatē ceu p̄tactū. **P**rop̄t tertū qdē mōstrādū p̄mo q; vñā ē mēbz p̄cipale.

scdo q̄ illud dicendū: tertio quō pōt vtrūq; cōcedi
 plura fore p̄ncipalia oñdendū. Quod r̄ tādē q̄tuor
 declaraf̄ exēplis. Propter p̄mū huiusmōi ē sciē/
 dū q̄ vnū ē mēbroz alijs p̄ncipalibus vt cēsait ar. per
 oē. vnde de p̄tibus aialiu tertio p̄ncipiū eoz que sūt
 in corpore necessariū vnū eē. vbi aut̄ p̄tigit vnū me/
 lius ē q̄plura. Qd̄ ēt satis vt concedē Ba. interiorz
 4. ca. i. Idq; rōibus oñditur: qm̄ in vnoquoq; ge/
 nere o; tandē dare vnū p̄mū: qd̄ alioz oium cā exi/
 stat r̄ p̄ cuius attributionē cetera hēant esse: scdo r̄.
 io. methaphy si. Oportet nāq; oēm pluralitatē iper/
 sectionis r̄ p̄fusionis p̄tentiuā demū in vnū aliqd̄ su/
 premū regulans adducē cū id entia appetāt nā. Mo/
 lunt enī male d̄sponi nec bonū pluralitas p̄ncipatū
 vnus igiŕ princeps. i. methaphy si. In genere ita/
 q; aialis vniuersi p̄structionē imitans p̄mū existet
 vnū. Amplius lucidatoris speculationis astrologie
 dia. 3. Omne qd̄ in multis p̄ vnā rōnē vniocā re/
 petit̄ in aliquo ē illis p̄ior qd̄ illoz oium existit cā vt
 omne calidū iuxta ar. peritiā in p̄mū calidoz reducīt
 qd̄ est ignis. Diuerſitas aut̄ virtutū reperit̄ tā vira/
 lis q̄ nālis r̄ aialis. Oportet igiŕ demū ad vnā re/
 ducere in q̄ vniocēt. Rursus in essentialit̄ ordina/
 tis cū non sit p̄cessus in infinitū neq; status i multis
 opus sit ad vnū deuenire supremū. n̄ enī p̄tingit mul/
 ta p̄ncipia r̄ discepta facere de p̄tibus tertio. igiŕ in
 genere mēbroz aialium vnū extat p̄ncipiū primū
 ceu in ceteris vniuersi. Propter scdm̄ huiusmodi
 sciendū q̄ tale mēbrū cor existit: non at̄ cerebz vel
 epar qd̄ oñdit̄ ipsius locus. vñ tertio de p̄tibus: po/
 sitio cordis p̄ncipatū obtinet locū cum ipm̄ sit cir/
 ca mediū: magis tñ parti attinens sup̄iori q̄ inferiori
 r̄ anteriori q̄ posteriori: honorabile nā semp in ho/
 norabili locoz collocat nisi qd̄ ipediat. Si aut̄ quo/
 ad eius acūmē cor parū declinet ad sinistruz: cuenit
 p̄p̄ contēperare sinistre partis frigiditatē. vnde p̄mo
 historiaz r̄ tertio de p̄tib;: Cor alijs aialibus s; me/
 dium pectoralis loci existit: hoibus vno parū iclinat̄
 ad sinistra ad sinistroz in frigidationē equandā. Ad a/
 xie nāq; alioz aialiu frigiditatem sinistra h; homo. Qd̄
 ēt eparis dico caliditate p̄ringere r̄ magnitudine cor/
 poris ipsius respectu splenisq; mole. Quare collz
 scdo ca. de mēbro p̄ncipali virtutis nutritiue: locus
 cordis fuit in medio q; h̄ est locus regis ad hoc vt sit
 regnū ipsius p̄portionatum eq̄litate oibus suis circū/
 ferentijs. Quod ēt euenit vt diligentius custodiat̄.
 Hoc aut̄ r̄ domiciliū sibi p̄p̄riū cassula dicta eiusq;
 p̄structio naturalissima r̄ mirabilis declaraf̄. Itidē:
 illud est p̄ncipiū mēbroz cui primo iserit̄ aia r̄ ma/
 tie motiua: h̄ aut̄ est cor. p̄mitus nāq; oibus vege/
 tat r̄ mouet. vñ vitalis: vtus alioz oium radix i ip/
 sū cōfigit̄ primo. Quod oñdit̄ desertio vite in illo ad/
 ueniens vltio differētis. 47. r̄ 57. Quare p̄mo pri/
 ma p̄hoz: magnus dixit q; mēbz tribuēs r̄ nō susci/
 piens ē cor. Ip̄m enī oium virtutū est p̄ma radix r̄
 oibus alijs mēbris suas attribuit̄ vtutes qbus nu/
 triunt̄ r̄ viuūt: r̄ qbus p̄prehēdunt̄ r̄ mouēt. Cor nā/
 q; nō suscepit simplicit̄. Mō enī recipit qd̄ prius non
 datū ab eo veȳ fm̄ qd̄ solū ceu taliter p̄mutatum: si/
 cut nihil accipio ab aurifabro q; mihi auri massā ei da/
 tam restituit̄ nūmismatū caracterib; iŕsculpatū. Ita/
 lin: cor est p̄ncipiū vtutis nālis cū sanguinis prin/
 cipiū r̄ sors r̄ susceptaculū sit primum dia. 47. filr

r̄ aialis extat̄ in itia. nā motus mobiliū r̄ vlr̄ ois sen/
 sus ab eo vt̄ incipere r̄ i ipsū terminare ibidē. vñ se/
 cūdo de gnatione aialiu: forma r̄ spēs epatis est i
 corde. Adhuc illud p̄mū ē mēbroz in aiali qd̄ pri/
 mitus p̄stituit̄ r̄ postremo abscedit. hoc aut̄ ē cor dif/
 ferētia p̄dicta. Eteris igitur mēbris cor p̄ncipalibus
 Qd̄ ēt eius mirabilis oñdit̄ p̄positio. Mosce quoq;
 quosdā posuisse epar r̄ cerebz corde p̄ora r̄ p̄nci/
 paliora: qd̄ innuit̄ metha. 5. ita p̄ncipiū dī qd̄ gnā/
 tur p̄mū in existente vt̄ aliq; cor: aliq; cerebz: nōnulli
 qd̄ sortit̄ tale putant. vñ tertio. 21. ca. de gnatione em/
 b; p̄onis: Veritas ē q; p̄mū mēbz qd̄ i corpore creat̄ ē
 cor. q̄uis de Hip. dicat q; ip̄e dixerit p̄mit̄ cerebz
 creati r̄ oculos fm̄ q; testificat̄ illud dispositio pullo/
 rū out. hec enī p̄mitus apparēt q̄ magna. Propter
 qd̄ scdo de gnatione aialiu: Dubitationē h; qd̄ accē/
 dit circa oculos aialiu. maxie enī a principio vident̄
 oibus aialiu nouissimi cū sūt p̄mū p̄ plurimā ce/
 rebz frigiditatē r̄ humiditatē. Silr r̄ cerebz in p̄nci/
 pio humidū r̄ multū. hec tñ postea p̄cidunt digone
 humido minorato. sed Hip. dicendū q; h; cor nō ap/
 pareat eo q; latens iserius p̄mū tñ format. vñ. A.
 Cor cū creat̄ in primis nō est in oī re apparens mani/
 festū. Subdit̄ tñ his q; consequuntur capitula in qd̄
 Hip. dicit q; rectius ē vt̄ sit p̄mū qd̄ creat̄ epar. eo
 q; p̄ma corpis opatio est nutrimentū q̄ sit res fm̄
 appetitū ipsius. Quā siquidē ipugnat̄ opinionē in/
 gens q; sermo huiusmōi oñdit̄ esse corruptus exp̄iē/
 tia cū studiosi in hac arte nō testificēt̄ rez fore fm̄ q;
 existimant̄ oio. Silr q; rōe q; nihil nutritur qd̄ non
 p̄cipat̄ vita cū calore nāli: hic aut̄ a corde dat̄ r̄ nō
 epate: p̄p̄ qd̄ o; prius creati mēbz a quo p̄cedit ca/
 lor r̄ spūs vitalis creatione ip̄m nutritis. Propter
 quidē huiusmōi tertiu sciendum vt̄ verificet̄ ali/
 qliter dictū Ba. q; aliqd̄ pōt dici p̄ncipiū alicui/
 dupliciter: aut radicaliter r̄ primo vel manifestati/
 ue r̄ scdo primo siqdē modo ē vnū mēbz p̄ncipale
 aliter vno plura. p̄i qd̄ sicut cor cū apud Ax. vna
 sit aia saltē inquantū motus p̄ncipiū r̄ sensus illi
 magis inditū. tota enim ip̄ius sba i ip̄a fundatur nō
 tñ oēs vtutes in eo p̄ducunt in actus cū instrumen/
 tis careant determinatis sed solū vitalis q; extat̄ radi/
 caliter in illo r̄ formaliter: ac ēt manifestatiue. Aia/
 lis vno virtus r̄ nālis radicaliter solū: format̄ vno aia/
 lis r̄ p̄ficat̄ in cerebro r̄ nālis i epate silr apud. A.
 maxie de aia. 5. Spūs ex corde p̄ artarias iuueniles
 demādat̄ ad cerebz q; prius digeritur r̄ subtiliat̄ in
 replicatōe quadā sub cerebro dicta r̄ h̄ere mirabile: r̄
 tūc spiritus aialis efficitur vitā potens prestare r̄ se/
 sum cū motu vbiq; expanditur. Eodē quoq; mo/
 do a corde spiritus demādat̄ in epar qui in eodē p̄/
 mutatur in nālem. Scdm̄ vero medicoz plures: spi/
 ritus nālis in epate creatur nō aliunde adueniēs: q̄
 to theorice: scdo ca. r̄ interiorz appens primo ca. vl/
 ti. vñ. A. in p̄ble. Sanguine in epate digesto r̄ trā/
 misso a cōmensurataq; caliditate pedagogo r̄ hui/
 ditate generatur spūs vaporosus qui p̄ cōcavā venā
 cum san. in cor ascendens amplius calefactus r̄ sub/
 tiliatus sit acereus: qui quidem rursus p̄ iuueniles ar/
 tarias ad cerebz basz deueniens r̄ deponens fridi/
 tate cerebz imensuratum feruorem spiritus efficitur
 ethereus qui organū existit ad actū velut equ⁹ agre/
 flis amonitus a freno. Eius quidem spiritus act

cibus constituitur. Inspiratio. n. ingrediens cor subtilia
tus per artarias ascendit ad cerebrum. Quae eadem nu-
tritionem a se concedere. Ba. cum Galieno. et Aristotele. Auer.
displicet. et. A. dia. 155. q. si quidem spiritus corpus exi-
stat figurat corpori. Si vero subtilissimus et purissi-
mus et splendidissimus aia diligenter rationali. Corpore virum
quod in corpore ens et ligatio media existit extrema-
tu suba; diam huius. hic quippe bene consistens dat aie
oia secundum rationem operari secundum quod tali vel huiusmodi uerit
qualitate: cum affectus suba ut in editione physiologie de-
clarant. Non tamen in his audio aiam corpori aliquo
mediate vinculo alligari: cum forma per se occurrat ma-
terie se de aia. et. s. metha. Rediens igitur dico ita vi-
deri se hinc cerebri et epar ad cor: ut Aristoteles visiva ad aia
le. unde. A. i. aialium: dicit Aristoteles. quod sensus tactus hinc
principium a corde et non a capite: et sic gustus quod quodam-
modo est tactus. et subdit. Si visus auditus olfactus
habeat principium a corde tamen neque cor audit neque odo-
rat sed instrumentum istarum operationum est cerebrum. Et dicit quod
instrumentum tactus est caro et nervus et ambo inveniuntur in
corde: et quod quedam istarum virtutum complectuntur in radice quaedam
non sicut dicuntur medici quod cerebri palpat per se et non vi-
det per se. Primo quoque prima causa de membris. Ad maiori-
oibus philosophis ut quod omnium istarum virtutum princi-
pium existit cor: sed manifestatio primarum actionum ipsarum
extat in cerebro corde et epate et testiculis. Sicut enim
cerebri secundum medicos est principium sentiendi et mouendi:
et post hoc vniuersus sensus et motus membrum hinc si-
bi proprium in quo ipsius manifestatur actio. Visus nam-
que aut gustus per spiritum non perficitur aialem quod est in ce-
rebro nisi penetret ad cristallinam aut ad linguam. Sic
et actiones non eueniunt a cerebro epate et testiculis ni-
si cordis virtute et spiritus. unde quarto de aia et in eo quod de
medicinis cordis inde sublato. Cor est primum princi-
pium: et ab ipso emanant virtutes ad cerebrum. quarum quod
dam suas actiones perficiunt in cerebro a partibus eius si-
cut imaginatio et cetera quedam vero emanant a cerebro
ad alia membra que sunt extra illud sicut ad pupillam
et ad musculos mouentes. Et sicut a corde ad epar ema-
nat virtus nutriendi. deinde ab epate ad totum corpus
mediantibus venis: et nutritur et cor quod virtutis princi-
pium est a corde: materie vero ab epate. Quare tertio de
partibus. Cor siquidem et epar oibus necessaria aialibus
cor quoddem propter caliditatis principium. o. n. aliquod
est velut caminum seu fornax in quo ponetur nature vi-
uificans: et hoc bene custoditum velut arx civitatis exi-
stens corporis: epar autem digonis gratia. cor namque for-
maliter et perfecte omnes possit actiones perficere si ei affo-
rent instrumenta. Ipsa vero non potuit habere ne id in eius
actu nobiliori quod est vitam dare impediret: et ideo ab ipso fue-
runt disiuncta. Ba. vero in libris de sententiis Hippocratis.
et Plato de accidenti quarto. c. ult. et de interioribus
non raro conatus est quibusdam manifestationibus fantasijs
gratis veritatem primi infringere magistri ibidem. Ar-
chigenem deridens dignificantem sniam. pthodidascha-
li: eo quod in memorie lesione: scias. i. ventosam iussit
capiti et non pectori in quo cor continetur apponi. Et ideo
coll. 2. quod Ba. vitupavit Archigenem quod curabat vir-
tute memorabilem cum medicis cordialibus credendo
quod esset transmissa a corde et dicebat. Si credis quod vir-
tus memorialis sit in corde quare non apponis ventosam
super id in medicando ipsum. Inquit Auer. Dico quod est vna
ratio quod est magis vitupabilis quam vera Archigenis. Quar-

to vero de accenti eodem. c. Et si Aristoteles sufficientissimus
erit ad quodcumque voluit se: monere inducere tamen nihil
habuit suavisibile inuenire pro quod capite repleto gescit
ad primum sensitivum in corde firmatum ut ipse suspicaba-
tur. unde et medici sibi nuda experientia obuiant in cu-
ris non cor sed curates. Nec autem veritas quibusdam potest
sensibilioribus quarto paradigmatis declarari. Cor nam-
que proportionat pelago veteris agitato. a quo fluvij de-
rivant tres magni: quorum vnum per totum corpus diffundit
spiritum deportans et sanguinem artaria deca adorti. Reli-
qua vero agitat pulmonem et arcem ipso atrahit inspirati-
onem ac ide capinosos vapores expiratio depellit: Est
et fluuius alius demadatur ab ipso sursum tendens in ce-
rebri ut nervi quod gnantur ab eo ex ma continuante in-
ter cordis et cerebri manum cum impellit sursum. Is autem
supfluus in eius expansione inueniens supinus obitacu-
lu refractus vnum generat lacum puta cerebrum a quo si-
quidem laterale originantur rivuli multi quorum vnum extat
maior ut nucha. septem vero minores sicut paria sep-
tem nervorum. Ipsa namque cum vicarius et nuncius ce-
rebri per totum dirigitur dorsum ex qua vtrinque latera-
liter plures emergunt nervi ex spondilijs foraminibus
egredientes. A prefato est pelago procedit apud eius
dextram cordis auricula: fluuius alius magnus puta
vena grandis magis quam artaria pua epate dilata. Lu-
ius quoddem vene vna pars ascendit: altera vero descen-
dit. Que ex ma producit qua cordis manum conectebat
tur epatis materie cum ea spumabat deorsum versus
latus dextrum a cordis materia eius vigore que modum
cum progressa locum ampliata producit epar vnum a quo plu-
res ut demum fluuius maior tendit in deorsum rivum ac-
rivuli sicut vena chilis cum mesaraicis et alijs. Ex quibus
tandem cum alijs consurgunt testiculi. Amplius aliam
ad paradigma huiusmodi declarativum. Sit etenim quod tres
hinc partes puta cantandi: suendi et domiciliandi hec
in omnes tres potest: differenter tamen quod cantare valet quod
do mor voluerit: cum huiusmodi eide sint organa ista:
et ideo sibi hoc proprie formalior et perfectior: in duas vero
alias non poterit nisi cum ista habuerit debita acqisita.
Sic et in corde est omnis virtus radicaliter aut formaliter specie et
instrumentum vni virtutis puta vitalis illic fulcite perfecte.
In relijs autem secus est duabus. Quare ostendit cor ista
aliunde acquirere quod sunt cerebri epar aut testes. Ex his
itaque contingit capere firmamentum Aristoteles. vix et medico-
rum probabiliter fantasia. vnum primo prima. c. antedicto.
Philosophi sermo cum certificat subtiliter est veracior:
sed medicorum sermo in primis cum attenditur est magis
manifestus. Et demum cum considerat sicut debet et cer-
tificant inveniuntur re sicut vnum Aristoteles. et non quemadmodum
medicis. Nam tractatus suos extractos inveniuntur ex pro-
positis oibus sufficientibus. i. probabilibus et non veris. i.
necessarijs in quibus non assequuntur nisi quod de rebus ap-
pet sicut pulchre ostendunt figurata. Propter quod
tum quod: ad primum quod dicendum apparuit. ad confir-
matorem Commentatoris dicendum Aristoteles. andiuisse quod illa
membra diuersa cum virtutibus vnitentur in membro vno
principali puta corde quod voluit cum dixit membra vnicum
s. principalia: aliogn decideret in Platonis opinionem
Ad aliud dicendum quod perfectiores apparentes et secun-
darie due vel tres existunt. realis vero et prima tamen
unica. Ad aliud similiter dicendum quod actio facit scire
formam appentem aut extem. propter. n. quod vltimus
et non sicens in huiusmodi appetibus scdis vix ad h

manā deueniens actionē inuenit verā: ex cordis virtute pdeuitem. Ad aliud dicendum qd l3 pncipia entis naturalis in cōmuni sunt tria: scđo pbyfi. ipa tandem in vnum reducunt qđ est oium primuz aliorum qđ cunctozum causatiuum. sicut enī in cōmuni sunt tria pncipia vt mī forma et priuatio: et vñū primuz sicut deus: ita in pncipali extant scđa: tria vt cerebrū cor et epar et vñū pncipalius ceu cor: illis cori espondentibus in cōi. Cor enī pportional deo: cerebrum pnter nobilius. 7. de inge. ca. vlti. pme itelligentie sed epar scđe: testes tertie: sicqđ deinceps. Similit et trinitas diuinoz reducūt in vñū vt eētiaz vel nāz. Inducta quoqđ alterius partis veritatez pcludunt necessario et si apparenter inspiciens aliter quis attētet iudicare. Testibus aut qđuis in indiuiduum non egeat necessario ad speciei tamen sunt genealogiam propagandam necessarij: vt apparuit differentia. 35.

Differentia. 39.

Quod craneum vno constituat osse monstrat qm̄ illud est vñū et continuū cuius motus est vnus fm̄ se et indiuidualis. 5. methaphysice tale vero est craneū: iunctura enī capitis super p̄ mā spondilium colli mota totum mouet caput. Et fulcitur qđ superius os capitis continuū est extremis spondilibus qđ vocatur craneū: historiaz tertio: p̄ alin: si craneum esset ex multis ossibus constructum cum cerebrum sit mēbrum existens in vltia partiū mollietie tueri sufficienter non posset: cuz iuncture nō sint ppter defendere: sed motus gratia facte: ppter qđ vt perfectius minuatur opus fuit ex osse vnico fore. Quod aut ex pluribus onditur: qđ cum cerebrū tū sui debili digestionē multas colligat supfluitates: tū etiam qm̄ caminū totius corporis: vapores et sumos recipiens educatione egentes: nisi transpirent poris corumpere: et ideo iuncturis seratilibus carentes cranei: doloribus et vlr passionibus sunt capitis expositi qđ multis. Amplius cor cum cerebro fortius sit et durius plura et diuisa h3 ossa: vt costas ipsuz peruentia: et cerebrum itaqđ amplius Quod aut ex duobus pponatur per suadet: qm̄ iuxta diuisionē contenti vt cerebri: diuidetur continens puta craneū: cum id ordinet ad aliud. sed cerebrum in duas diuisū est partes fm̄ longuz qđ dura mater ondit subscindens fm̄ longitudinis directū: non parum filr et capilli aliter utrinqđ in dextrā cadentes et sinistram. qđ aut ex tribus vlr: qm̄ ex futuris seratilibz reliquūtur ex diuisione. he aut sunt. 3. vnde primo et tertio historiaz viroz. 3. future in vnum copulate. Amplius et tres sūt cerebri ventres ad quos craneum vt ad finē ordinatur. qđ et quattuor vel qnqđ ostenditur: qđ cum his futuris tribus veris medici cōmunius duas addunt nō veras: ex quaz ptenfione ossa reliquent qđ suo: aut qnqđ. Itaqđ craneū ex diuersis diuersimode cōpaginabit ossibus. In opposituz Ar. et Almā. ex. 6. cōstituentes ipsi ossibus. Propter p̄mū quidem sciēdum qđ corpus ex pluribus cōstituitur ossibus: et vlr partibus sexcuplicis vtilitatis cā. aut enī ppter motū vt cum vnum iter dū oporteat sine altero moueri ceu manus parua sine vlnis: vel ppter resolutionē vaporozaz supfluitatū. p̄ facte nāqđ sunt in partibus distinctōes et spacia. p̄ qđ emitti valeāt in extrinseca: seu ppter incōmoda ossibus superuenientia. Si nāqđ vñū foret ipsius corruptionem to-

tius inde sequeret nocumētū. Aut ppter diuersitate in magnitudine partis et paruitate: nā qualdā magnas oportuit partiū existere: et gradioribz ossibus indigentes. paruas vō eotra vel ppter fortitudinez et stabilitate: vt ossibus mādibule opus fuit supioris ne ipsi istabilitate mobili qđ supra ipsa nobilia p̄tinetur icurrēt nocumētū. vnde mādibula supior gescit aialium oi cocodrillo excepto fluniali. Inferior vō agitaf vel ppter motus leuitate: quare facta sūt cōcaua quedā vt leuioza existant: in quoz p̄cauitatibus firuat medulla nutriens ea: ceu adiutorioz et corarū ossa. Est aut craneū totum os rotunduz: nō carnosā pelle cōtectum: historiaz primo. vnde theorice. 2. craneū est os capitis figura acutū ante et retro: cuius quidē rotunditas adest. tam vt sit a susceptione longinquus incōmodoz cuz non p̄tingat eneam sperā tangere nisi in puncto: aie proemio. qre coll. 2. de dignotione sensuū et ipsorum instrorum. Castellani faciunt turres rotundas vt machina nō possit eis nocere: tum et vt capatioz reddat. p̄ figura enī circularis cū vndiqđ distet vniformiter lateribus capacissima extat: scđo celi et mun. Acutū vō anterius extat et posterius vt nucha cū ortu saluetur neruoz. Craneum vō transumit a cranion qđ grece p̄tentiuū importat multa enī locant sub eo celata. p̄m et multipliciter accipit: nā sumit p̄p̄issime p̄ parte verticali cōterminabili adere sagittali: fm̄ illud p̄me p̄mi de anothomia ossiū cap. tertio. Quattuor parietes capitis facte sunt craneo duriores: qđ casus et p̄cussiones vt multū eis occurrant: et qđ necesse fuit vt craneū esset rarū et medullū. Sumit et p̄p̄ius p̄ quattuor parietibz ante et retro: dextra et sinistra: que sūt sex cū duobus sup̄temporeis dictis ossibus. Iuxta illud scđi theorice ca. 3. Cranei ossa diuiduntur i sex fm̄ illuz ibidē. 6. craneo extant p̄p̄ia: vel qđ ponet fortasse p̄ duabus parū ossa in duo redacta: et si vere quattuor extent. Suscipit et p̄p̄ie pro oibus ossibus cerebri deferentibz: fm̄ illud primi prime: Iuuenētum oium ossium cranei est qđ clipeus extant cerebri defendens ab isurgentibz lesionibus eidem vñ scđo theorice loco dicto. Dia que in craneo sunt ossa. 15. sunt: ita vt hic os qđ cerebri basis p̄prehendat basilare dictum. Accipit et quarto cōter p̄ oibus capitis ossibus: iuxta illud Almanforis primi: Ossa cranei cōnumerata. 23. erunt dentibus exceptis Qua qđ de significatione hic craneū amplius denotaf. Craneum quoqđ verius qnqđ h3 adere: seu seratiles futuras: cōmissuras siue cōpulsiones quaz tres sūt vere eo qđ penetrāt directe ab extrinsecus ad intrinsecum de quibus vna dicta sagittalis transit p̄ vticem capitis: ipm̄ i duas separans ptes ita: Alia coronalis nominata trāfrens de tpe per supius ad tps verius anterius taliter. Supra ipam nāqđ firmat corona que qdem cum fuerit sagittali cōiuncta p̄surgit vernalis figura huiusmōi. Est et tertia laudalis dicta eo qđ ad similitudinē laude grece est lic aut figure i algoufmo septē representātis ita: que pars ymō. i. vomer appellat historiaz primo gerit enī illius similitudinē aliquale cuius cum predictis adiunctio talē cōstituit figurationē. Sunt et alie due adere mendose corticales. nō enī penetrāt vt p̄dicte ad iterius directe que supius iuxta semicirculū alterutrinqđ pertrāseūt de lacrymali maiori ad aurē. que si prioribz iungunt

tribus, talis confurget figura ut descriptō
paritur planius. De autē adere sex in craneo p̄cipue
determināt et reliquūt ossa, in quo tñ sūt alia q̄s pluri
ma: ex alijs diuisionib⁹ et futuris p̄surgētia: pp̄ fines
et utilitates nō puas q̄z vna sumit ex pte ossis: et al
tera ex pte illi⁹ qd̄ sub ipso p̄tentū, p̄tia q̄dez duplex
existit: vna ne si crancū lederet: in p̄tiū altera p̄tinui
tate cōicaretur toti lesio: et id ē iuuamentū cōe oim
pluralitatis p̄tiū. Alia qm̄ in vno nō potuit iterueni
ri osse diuersitas p̄fecte in duricie et mollicie raritu
dine et spissitudine subtilitate et grossicie, has, n. va
rietates diuerse existerūt cerebrū dispōdes vt ne gra
ueret grossicie et duricie: ac sumi expellerent raritate
et subtilitate. Scda qd̄ p̄ serratiles p̄ficiū iūcturas:
et id multiplicat: aut vt vapores et sumi paderē resol
uātur a cerebro: vel vt dura m̄ in adere craneo alli
gef̄ ne cerebrū grauet et pp̄rie hora itūescētie illi⁹ vt
voci maioris et furoris: aut villi neruorum et nerui
egrediātur a cerebro et vasa subitrēt vite et alimenti.
Quot aut sint cranci et demū capitis figure et quales:
dria docebit. 79. Est aut os corp⁹ durū albū sustētā
tū corpis et erectio: ex semie ipuriori a calido gnātuz
assatiuo: de ge. aialū fo. Et nosce q̄ sermo p̄missus
vificat vt ad multuz et in corporibus nālīb⁹ magis.

Propter fm̄ vo sciendū q̄ in hac dria auctores
appenter saltē vident nō modicū variari: et primitus
qd̄ in ossibus cranci: ac deinceps i futuris. Pro
pter huius primū sciendū q̄ caput p̄ponit nō ex quoz
p̄tib⁹: s; ex sex tertio de historijs. vñ almāfor. Sex
ossa sunt pp̄ria carnei et collis p̄rio, cui⁹ anothomia il
la fere extat almāforis. Alexader vo: caput. 5. h3 of
sa: sed haliabbas: oia que i craneo sunt ossa. 15. sunt.
Adhuc almāfor: oia cranci ossa cū fuerint p̄munera
ta erūt dērib⁹ exceptis. 13. Propter fm̄ hui⁹ sciē
dū q̄ quedā hnt crancū vnus ossis sicut canis: hoc
aut cōpositū vt h3 et huiusmōi. Mulierū vo caput su
turā h3: vñ qd̄ in circuitu: viroz vo tres in vnuz
coulatas vt in plurib⁹. Jā aut vñ caput ē viri nullā
hnt futurā historiā tertio, vñ. A. ibidē. In capite
hoīs sūt plures future et iā vidit Ar. hoīem nō hntē
futurā in capite et sepe accidit hoc mulierib⁹. E oiter
vo medici: vt iductū. 5. distinguūt vt ad multū ap
paret futuras: tres qd̄ vas: et duas mēdosas quo
rū qd̄ vitas tertio dicēdoz oīdef. Propt̄ terti
um primitus enumerēt cranci ossa cōiter accepti: et
deinceps hic duplex p̄tacta sopias discolia et discor
dia. Propter hui⁹ primū sciendū q̄ si otis corona
le primū ē capitis osseū: demū os laude sibi cōrespō
dēs et opposito: postea duo plana ossa fere: dextra et
sinistra fm̄ Almāforē et. A. Que fm̄ haliabbatem
vtriq; extat duplicia. nā vtraq; eoz subtilior ps la
teralis circa adere sagittallē q̄drāgulate figure eris
duo vtiq; appellātur ossa. Que aut eoz ps inferior
dura circa aures sita: vbi adere p̄māet tenuis super
tanea dicūtur ossa figurā triāgularē rep̄ntātia quo
rū vtrūq; in tres sepat ptes. q̄nū vna qd̄ solida la
pidi silis: lapidea ob id dca in qua sitū ē foramen au
ditus vt incōmodoz tollat occursum. Alia vo ē os
augmētatur in acutū ex illa ortū capiti assimilata mā
mille phibēs mādibulā inferiorē egredi in qua extra
tertia vo ps tps dī q̄ vtrinq; ossib⁹ elenata p̄iungit
tempoz cui⁹ soliditas nō est tāta vt duaz p̄tium p̄i
marū. Et hec qd̄ subdiuifio magis differt officio q̄

adere sit discreta et eētia: sicut os anche fm̄ Alexā
drū ē quadruplex. Apud vo haliabbatē triplex ē tñ
vnū sit et continuū. videtur. n. s. r. hec ossa ptes extre
me duoz secundarioz oshū maioz inferiorēs vtriq;
fm̄ eūdem: deinde fm̄ fere vniuersos est os dictum
basillare: aut algecedi seu cauilla sustinēs et d̄portās
oia cerebri ossa: et iō basis ipsius nō cupatū. J̄ pliq;
vt hnt p̄tinuat i cū osse laude supi⁹. vñ haliab. et of
quod cōtinuat ossi puppis caput i loco q̄ di basis ca
pitis durū creatum fuit vt melius sustineat et deserat
et ne sub qbus sup̄fluis sitū ē cōputrescat: sūt et quoz
iequalia ossa paris dca. duo qd̄ in dextra et totidem
in sinistra fm̄ longitudinē ipis ex transuerso firmata.
quoz utilitas existit neruos occultare p̄longare et p
tegere: p̄deūtes in q̄ extra ex gnto pari neruoz cere
bri. vñ fm̄ Alexādrū nouē hui⁹ sūt tm̄ ossa. Apud vo
haliabbatē. 15. extant et deniceps oēs cōcidēs po
nūt q̄nginta quatuoz ossa mādibule superioris que ab
adere relinquūtur notis pata oculoz sex: genaruz si
ue maxillarū duo: nasi duo: foraminū ei⁹ sub priorib⁹
entes duo. quoz. n. in naso sūt repta duo i q̄ dē
tes situant vtrinq;. sed nūqd̄ vnū adest aliud nasum
p̄tēs: aut ad quoz reducit priora: cū ex illis confur
gat vt diazoma ex siphac et p̄niculo sub costali. vñ
anectit basille: aut vñ extat p̄ se p̄auitate itact⁹ fere
inferior aut mādibula duo p̄tinet ossa q̄ fori sub mē
to nectūt iūctura vt vnū os tm̄ appeat cū fuerit tē
pore idurata: deiceps in vtraq; mādibula vt multū
et antiquus maxie p̄tinetur. 32. nūc aut iuentū. 28. n̄
raro dria. 9. nā in extremitatib⁹ mādibularuz: quoz
sūt dentes molares magni: q̄ nō parū oriūtur i me
dio ipis angmēti et post semie eductōem et an cōsi
stentiā circa triginta ānos: et iō dētes fm̄ Alexādrū
dicūtur sensus siue itellect⁹. vñ fo de historijs. Ma
scūtur vltimi hoibus gunfei idest dētes sensus: cir
ca viginti ānos et viris et mulieribus. Et nā q̄busdā
mulierib⁹ 8. annoz existētib⁹ nati sunt gunfei: et
viris hnt. qd̄ accidit q̄buscūq; in etate nō forti fuerit
canini. Diditq; ego militē forte et carnosū dicentē
q̄ i termino. 43. anni natus ei fuit vñ istoz dentuz
et i q̄ragesimo q̄rto: ali⁹ et i q̄dragesimo gnto i quo
erat tūc tert⁹. sicut aliū vel alios q̄ amittētes oēs an
seragesimū ānū dētes regnātū sūt denuo p̄ozū tū mi
nores et ibecilliores. vñ cōmētator q̄rto q̄drapatū
Bū teneo q̄ dētes vice alia renascātur trāseūtib⁹
etate saturni: de q̄ vilu: dria. 16. L nū⁹ oppositū eū
mā nono theorice ita. Nonullos audiui q̄ dicent
senes se vidisse q̄b⁹ cū cecidissent dētes redierunt et
eoz alij p̄ducti sūt loco. nec ego vez id credo. Qu
etenī p̄ductōi dentū pata ē mā: in senū corporibus
nō habet. Dicēdū q̄ vitas extat q̄ aliqui renati sunt
vt tactū nō tñ priorib⁹ eq̄les et merito. hnt. n. q̄sdaz
p̄prietates p̄ter alia ossa vt sensū et reliq; narrādas
dria. 43. et si 30ar. senserit oia sentire ossa. J̄raq; fm̄
almāforē q̄ duo vt omittēte mioza paris ossa cranci
seu capitis in vniuerso sūt tm̄. 55. fm̄ Alexādrū vo
ea colligentē. 57. Apud haliabbatē aut subdiuidētē
que tanea et sex ide constituentē. 63. dentib⁹ sp. 32.
suppositis existere. S; mulier pp̄ diuisionē ossis co
ronalis hēat vnū pl⁹. Numex vo hoz sufficiētā et
p̄batōez oīdit ipsoz act⁹ et finis. Propter secun
dū hui⁹ sciendū primit⁹ q̄ Ar. Almāfor: haliabbas et
Auer. cū dicūt sex capitis ossa crancū accipiūt pp̄us
i

p ossib⁹ frontis laude verticis & t⁹pis: & maxie s³ ha
 liabatez . aut fortassis duo istoz sex sunt ossa paris in
 vnu collecta. Ad aliud dicēdū q⁹ Alexander ad illa
 gnqz ossa reducit demū alia: qd appz cū subdat dein
 cepa paris qtuor ossa. craneū . n. accipiens pprie in
 ei⁹ pstitutionē iterferit os basillare. Ad aliud filr di
 cēdū q⁹ balyabbas Craneū accepit pprie: qd inuit
 pcludens. **D**ia igit q⁹ in craneo ppria sunt ossa. is.
 sunt quoz sex craneo ppria sunt. Ad aliud dicēdū q⁹
 alimāoz vt apparuit craneū cōiter accepit vt iam cō
 tulit distinctio. Ad aliud v^o s³ sciendū q⁹ qdā expo
 nūt q⁹ mulier vt multū h³ vnā tm futurā & i circuitu
 q⁹ pp frigiditatē & humiditatē ei⁹ hu. redunt frigidū
 viscosū vt sint iformatiue inobediētes virtuti talit vt
 non solū opus sit vnā habere i circuitu imo qnqz ois
 deperdatur i circuitu apparenter futura: iuxta illud
 Alex. Sepe accidit mulierib⁹ caput earū nō habere
 futurā cū multotiēs visuz sit caput absqz futura: qst
 velit dicere q⁹ sepius ptingit futuraz diminutis & ob
 ductio i mulieribus q⁹ i viris. nā sagittalis i ipis ter
 minat i coronalē. i mulierib⁹ v^o penetrat vsqz i na/
 sū. **I**pm ēt diuidens i duo. & iō exponēdū vnū i cir
 cuitu p virtutē capitis trāseuntē ab acuto triāguli lau
 de vsqz i nasū cū duab⁹ reliqs in viro reptis. **A**d &
 series satis itonat aris. talis vni⁹ craneū mulierum
 h³ futuras su. tres sicut viroz & de illis vnā i circui
 tu. nā pp earum multas supfluitates expurgandas:
 nā in ipi⁹ futuras adaurit Ad aliud dicēdū q⁹ ar. lo
 quif de futuris certis q⁹ tm sūt tres posite & nō falla
 cibus. Aut pfectius dicēdū q⁹ nō dicit simplr tres s³
 subdit in adinuicē copulatas & p iunctas. **E** oīūgunf
 n. & tāgāt se vt descriptū vere: nō āt corticales men
 dose. qd autē vidit ar. caput sine futura sic ego qnqz
 nō est h³ medicū relatum ad qd nālius craneū quēad
 modū caput mulieris pseri futuras septē hñs. **M**ā
 interi⁹ ab acuto laude descēdebat adere i deorsuz q⁹
 altera: s³ latū diuidebat ita. **P**ropi q⁹ rū v^o ad p
 muz dicēdū q⁹ lz ossa carnei non sint penit⁹ vnuz fin
 essentia vt magnes: sunt tm vnuz pneriōe ac iclana
 tione seratili: aut lata seu lōga vel alia: qd motuz suf
 ficit vnū cāre. nā vnū aliud multipl^r reddif aut col
 ligatōe vt onus viculo & ligna visco & linea ēt refle
 ta vna d^r & p^rtinua: & p^rtiū singule vt tibia & brachiū
 q⁹ magis vnuz sunt p^rtinua q⁹ nā bis q⁹ i arte: metha.
 q⁹ rto. Ad sulcimētū expositōe dicēdū p^rtinuū. i. ap
 plicatuz s³ m aliā trāslatōez. vel q⁹ idē accepit p^rtinuū
 iproprie p p^rtiguo. nā oē p^rtinuū cōtiguaf s³ non e⁹
 thopicoz q⁹ rto. **I**sta tm p^rtiguitas vel applicatio non
 ad pres iter se rferf cranei: v^o ad colli spōdiles q
 bus supponit craneū. Ad aliud dicēdū p iteremptio
 nē p^rois. lz eni craneū sit ex multis ossib⁹ p^rstructuz:
 sunt tm p^rnera iūctura adinuicē firma sicut eoz plura
 litate nō seqf cerebri lesio: sed poti⁹ iuuamēta p futu
 ras postesa. Ad aliud v^o pcedēdū. Ad aliud cum
 expositōe dicēdū q⁹ lz cor sit cerebri nobili⁹ est tm so
 lidius & fortius itra cōcauitatē latiorē locat⁹. Adhuc
 cuz cor sit calidissimuz eget euentatōe s³ enētari non
 possēt nisi p motuz. mot⁹ āt non cōstat nisi p muscu
 los & maxie vbi aliqs act⁹ fuerit voluntati admirt⁹
Euentatio āt h³ ossiuz oia ipedieret circumstāria: pp
 qd oportuit iter costas cor muniētes supius & iferi⁹
 & i medio musculos pcurrere cū eisde. Ad aliud di
 cēdū q⁹ lz diuisio cerebri p lōguz sit manifestior: ni

bilomin⁹ tm sunt diuisiones alie p reliqs futuras de
 notate & si nō appareāt adco: qd oñdit vētriculoz se
 paratio s³ m latuz itercidēs & ne longuz. Ad aliud di
 cēdū q⁹ tres sunt vt dictuz est adinuicē copulate nō
 aut ide tollunt reliqz due. aut vtres cerebri nō p^rpan
 tur futuris cū gnqz sintalle & iterdū v^riductuz ē ples
 vtres v^o tres tm. Ad aliud dicēdū q⁹ vt linee se
 cāt se aut nō secāt pueniūt pla vel pauciora itermē
 dia. Si. n. se cruciali secāt qtuor pducūt itervalla.
 Si v^o s³ m iuxta positionē ex gnqz qtuor pducunt i
 terclusa. Capitis antez lineatio vtroqz sit mō. ita vt
 ab his gnqz sex iterveniāt interstitia. **D**ria. 40.

Quod caput non sit pp cerebry sed pp oculos
 creatuz oñditur ex octauo de iuuamētis & p^r
 cipio certo canonis tertij. amp. si cerebry eēt
 ppter oculos vnuz nō separaret ab alio: alioqn qd
 ante finē esset ociosuz. nunc aut vt scribit in p^rdictis
 cerebry in qbusdā aialibus repitur in pectore: oculi
 vero in locoz eminētiori vt sup quedā ipoz cornua
Dicunt q⁹ qdā apē croceā oculos h³ e in posteriori p
 te corpis post succictoriū. **R**ursus cū oculus sit ceu
 qdam ex longinquo speculatoz h³ in excelso situari:
 velut custodes nauis & vineaz ac exercituū explora
 tores h³ autē nō erit i cerebro cū quedā h³ habeāt cir
 ca mediuz sui ac ifra q^rto historiaz aristotelis & ale
 randri. **P**alin: qd ante finē h³ pncipaliss & digni⁹
 ordinari cum sit ampli⁹ itentuz reliquo: s³ oculus p^r
 cipalioz ps & nobilior est cerebro cum sit aiantior eo
 vegetatiua eni sensitua in cōi & visua p^ricipat aia a
 qua ois cē surgit nobilitas. vñ in editione physono
 mie scripsi oculos velut flores aie fore ac cordis nū
 cios fideles: cerebry autē solum vegetatiua. **T**actus
 n. nullum reddit sensum: de p^ribus s. do. vñ q^rto d
 accidenti ca. nono: **C**erebry est sensuū organū a nā.
Itaqz pp oculos factum est caput & non cerebri cā.
Enus oppositū colligif ex plurib⁹ aialiu libris. Ad
 hac id est factū ppter illud cuius quantitarē figurā &
 tegmē rēp^rsentat **I**ta v^o caput vt appareat se h³ ad
 cerebry non ad oculos. **C**erebry. n. cum eēt molle d
 facili passiuū eguit tegmine desēsiuo. h³ āt fuit crane
 um cū p^ribus illi suppositis. vñ primo prima ca. de
 anothomia cranei **D**iu⁹ ossiuz cranei iuuamētuz est
 q⁹ sunt clypeus cerebri ipsuz coopientia & ab oibus
 mal⁹ desēdentia. **E**ti: oculi vt tactū in supmo corpis
 hñt situari. h³ āt est cerebry. vñ tertio theorice. ca. ii.
Cerebry ceteris est mēbris excellentissimuz. **I**psuz
 aut capiti subiect. cetera nāqz sunt ei mēbra subiecta
 thimeisēdo. **I**taqz caput factum est pp cerebry. id
 autem pp oculos & alios sensus & pprie visuz: collz
 scō ca. de dignotione sensuuz. **P**ropter primū
 quidez sciendū q⁹ caput iuxta thimeū est p^rter cete
 rum corp⁹ honoratius optimati quadā eminētia cui
 reliqua mēbra dñanti parēt. atqz obsequunt iure me
 tritoz subiecta. **A**t cassius felix. **C**aput est art sūma
 corporis & honorabile ac necessari⁹ ssumum sensuum
 domiciliū. **C**aput d^r autem simpliciter a capio: eo
 q⁹ ipso mediante aliquo velut officio capitur alimen
 tum: vel a cephaligrece caput: inde cephalcon sine
 capituluz: eo q⁹ caput sub se vigore ac etiam actu plu
 rima contineat in sūma. **Q**uod in quibusdam erectū
 sursum directe vt sursum in eis sit simpliciter seu in
 vniuerso superius ceu hominibus. **I**n quibusdam ve
 ro his repit opposituz sicut in plantis & ostrachader

mis. unde de partibus quarto. Ostrachaderma sicut plan-
te caput deorsum habet: quod deorsum accipiunt alimentum
velut plante radicibus ut quod sursum simpliciter habent deor-
sum et est plurima. Non istorum habent medium quorum aliquid al-
teri magis appropinquat extremorum vel aues hominum: ac
sonipes: cum caput non habent ceu alia deflexa bruta nec
indirectum ut homo. Quedam vero plantis et ostracis appropi-
quant pampili ceu repentia postque pedes plures ha-
bentia: et demum bruta quasi medium obseruantia extemo-
rum. Et quod habent animalia caput plurima in extremitate
corporis situm et determinatum circa simpliciter sursum: aut
semper quod et eis. id potest vtriusque caput audiri: quod in tali ex-
tremo corporis determinatione situat. Quid autem sit ce-
rebrum. dicitur ostendit. 24. Nec quoque propositio propter cali-
tatem importat. Cae sunt quatuor malis formalis efficiens
et finalis: phy. fo quibus Ba. instralem associat iuua
metorum quarto: et de ac tertio ad efficientem tamen reducenda
Ad hanc siquidem propositioem propter ois potest eas reddi ut
propter quod oculus talis assignas manum dicit propter ce-
rebrum. Et illo. n. ei suscipit manum cum ipse sit ortum in te-
gnis reddens. Non forma dicitur roem talem. dans vero
agel virtute quadam repntabit cum istorum tali si assignat
finem in eius reducet actioem magis: quod siquidem finis ex-
petit in quanto: cum intentio sit causa: operatiue tamen si bo-
erit ipsa effectus. Et his quod triplex ponit de gnati-
one animalium fo: et colligitur. c. i. vn. namque de finis cu-
ius gratia quod est ad quam tendit et ordinat. Alter vero finis
dictus absolute ut cor in membris gnatione. sunt et alij
duo fines huius causa. Alter quorum finis de perfectiois entis
insepabilis ceu forma finis de manum. nam factiuum et gnati-
uum igitur tamen. sed quod talia ad factum ordinat et gnaturum ut
post cor totum sequi animal finitum et perfectum. Reliquum quod
est finis utilitatis et quovis quod finitatis et completis quo exite
sunt quod pro ipse. et huius finis causa appellat ut organicarum
partium finis vsus semper hos est terra finis de vasorum pro ea fa-
ctorum. Secundo vero de anima de finis duplex: ut cuius et quo
quod spiritum repntat et individuum. Propter quod scilicet
endium quod aliquid idiscrete. pronunciatum caput factum esse pro-
pter cerebri quantum ad substantiam quantitatem et figuram:
quo vero ad situm propter oculos. Quorum nimirum defec-
tus est appens cum posteriori absolute a priori. situs. n. su-
per priora subdatus gnati nequaquam poterit diuidi contra
illa. Rursus neque ut apperbit discordes conciliat: et id
aliquid dixerunt quod in animalibus perfectis caput semper est propter ce-
rebrum in quibusdam vero imperfectorum propter oculos: cum hi in
talibus inueniantur absque capite et cerebro. quorum anulla-
tio monstrabitur tamen cum oculi nequeant a predictis separari
oio. sed potius accidat e contra. Alij vero sicut Ba. et
Alex. dixerunt quod non oportet dicere quod caput fuerit pro cere-
bro quod istum quod sensus et motus extat principium. i. in oibus
animalibus quibus inueniat in locis diuersis in quibusdam animalibus
bus: quod aliquibus in pectore. et id non oportet dicere quod caput
fuerit propter cerebrum neque propter officium: quoniam os inuenit
in animalibus carteribus capite in pectore: neque aures et na-
res et alia ista: cum inueniat in animalibus capite carteribus
in pectore: quare oportet dicere quod caput fuerit propter me-
bra quod non inueniuntur in pectore animalium carterium capi-
te. Inueniuntur. n. oculi in animalibus carteribus capite po-
siti super additameta filia cornibus longis. et huius sub-
ditur motuum tractum. Indiget. n. oculi ut sint in alto
quod ipsorum actio est aspicere et seruare: sunt namque in excel-
so siti velut viarum exploratores. Et tali namque situ in re-
motiora conspiciunt si locetur ita huiusmodi: non tamen pa-

tiuntur ab occurrentibus cum sint dure subte ceu quod molles
paterent. et id Alex. non est necessarium ois oculi creare
caput absolute: sed animal oculum lenem haberi: cuius is cau-
tela indiget multa et loci affirmatio. nam pluribus animalibus
bus capite priuatis duo creata sunt additameta a cor-
pore sublimata super que oculi eorum decem constituti fue-
runt. Quod autem horum sermo non simpliciter acceptus ostenditur
deiceps monstrando quod oculi situantur circa caput super et ce-
rebrum: vel quo loco eius et non supra cornu aptentia: ve-
rum magis infra et quod oia capita sunt animalia. Propter ter-
tium quod scilicet primitus quod cetera capite participant anima
lia et sine oculis: sicut monstrat historiarius quarto discursu
redo per oia: de quibus vix dubium existere: qualia sunt
exangia et quadruplitia ut ostrachaderma. i. duri cor-
rij ceu chochie spoletae vites et huiusmodi. Adalacostra. i. mollis teste. eorum. n. principium fuit a molli te-
sta nunc idurata ut ceteri quod vrepigio. i. caudali carent
soli gratia dicitur caridi. hoc est gabari carabi. i. locuste
maris. Adallachia. i. mollia ceu pulpi sepie ac tēchi-
des. Euthomiaque. i. diuisa sicut vespes apes et talia:
et extra aquas plura degentia. De ostrachadermis vero
Ar. igit. Immanifestum est esse propter caput et accidit deum
caput et os ericium deorsum habere. et quarto de partibus. Huius
caput oia. Partes autem corporis quod secus alimentum susce-
ptioem alie inoiate. de visu autem et auditu eorum firmum
quod nihil neque valde manifestum. Archinuum autem. i. ara-
nea marina media ostrachadernorum et mala ostracho-
rum ponit cornua habere duo subtilia rassa et oculos
sub his longos rectos ut Ba. cum Alex. Adalacostra
ca quoque ait caput et sub oculis os habere. filum et mala-
chis iter medium vix ris et pedum in esse caput et nata-
re laterali aduocatum caput pedes extendit quod sic
natisibus accidit puidere quod in anterioribus superius enim
sunt oculi: os autem posterioribus: adhuc super os oculi magni
duo. Euthomorum habent oculos quod oia: aliud aurem
sensitivum nullum manifestum propter in quibusdam linguas hoc
est illic Alex. testat Ar. breuiator. n. Quod et firmat ro-
quod illud habet caput quod capit et recepit alimentum: cum
inde caput originem traxerit. sed ois animal id habet cum huic co-
stat vita. igitur ois capite participat ita et plante. Aut quod
habet habet caput directum superius et arbor inferius. pronunciat
autem Plato oem arborem transversam. Oculi et illic ha-
bentur debet circa huius caput et officia locari: ut ali-
mentum participat inducentibus et discernat. Quod autem fo-
caput sit propter cerebrum. quarto de partibus scribitur ita:
In sanguine habentibus caput est maxime cerebri gra-
tia: quod in habentibus sanguinem: hec pars in opposito lo-
catur cordis ut caliditate ipsius refrigeret ac temperet
Alida. n. natura inualescens facit incrementum a medio
semper propria latorem. nam ad multam caliditatem frigiditas
opponit et humiditas. Oportuit et cerebrum loca-
ri superius ut est intus propter eius debiles qualitates et
supercedentes ac ipsius fragile passionem celeriter ob-
uiantes. vix primo fa. c. 29. secunde summe doctrine
secunde: locus cerebri proprius si altus non esset ex
tali modo pueniret res quas tolerare non possit nec
eius virtus cum ipso remaneret. Ipsum quoque apud
medicos non parum ordinat ad cordis euentationem
Propter enim motum pectoris et diaphragmatis proprie
modo pulmo id flabellans quod ostendit subita sus-
locatio apoplecticorum et similibus: cum spiritus a cere-
bro ad lacertos pectoris nequeat puenire. Itaque di-
cere cerebrum propter oculos creatum proprie iuxta artem et

Auer. sine tangūt inuamētū amplius necessario. In
 hoibus at est etiā diuinitatis manifestatiū pamply.
 Quod aut tertio caput et cerebry sint oculoꝝ subie-
 cta sentit de ptribus scdo. Auditus qdē et visus ma-
 xime i capite et hoꝝ visus oibꝝ; qꝫ pisces et huiusmōi
 audiūt et odorāt. nul lū tñ sensitivū iuenit i capite ma-
 nifeste: sed visus oibus hñtibus rōnabili ē circa ce-
 rebꝝ. Qd pbat qꝫ oculus est de nā aqꝫ: de sensu et se-
 lato: et qnto de gnātōe aialiuꝝ. cerebꝝ autē est hñmōi
 cū sit friduz et humiduz. Adhuc oculꝝ dꝫ eē diafonus
 sufficienti vt recipiat coloꝝ spēs pseruet: tales qdēz
 aqꝫ eddit ceteris magis elemētis. sed cerebꝝ ē hñmōi
 Amplius si oculi non repiunt absqꝫ capite et cerebro
 bec at sine illis ea non pp oculos creant sed potius
 eꝫ. vt at inductū oia habēt aialia circa caput et cere-
 bꝝ oculos: qꝫ no sunt in corꝫbꝝ pntia vt dicit ga.
 cū. A. sub eis. Que qdē plus vident i caridis et cara-
 bis et carthamis pntendi. et tñ vt certificat anothomia
 exq̄sita situant in capite hñtium caput ac ēt cerebꝝ.
 Et nosce qꝫ sunt sine oculis qdā de genere anguim
 serpentes ceci vocata hꝫ rúbines lūbrici terreitres et
 hñmōi: sicut capite pncipātia quo sanguinē et alimen-
 tuꝝ attrahūt necessariū. talpa vo hꝫ subpelle. qꝫ aut
 aliqꝫ dicunt ēt pphilopbat. i cū idiotis qd niphes seu
 tauanos dictos et talia sub alis oculos habere: qꝫ idē
 ablati qdā additamentis vident ex cecari: eo qꝫ i
 ordinate volādo discurrūt ridiculū non eni id euenit
 ppter oculos ibide bre cum nā hos non hēat ex pre-
 oñsis i occultis situare: sed potius qꝫ corꝫpif ar-
 monia quedā et pportio eoz qꝫ euentat ipoz calim:
 dictū eni dꝫ. si. qꝫ aialia triplr euentant. pp qd cō-
 fidētius inferendū caput factuz esse pp cerebꝝ am-
 plius qꝫ pp oculos: neqꝫ alibi cos qꝫ i capite vel ce-
 bro situari. Aliqꝫ tñ volens Ba. et a. vtilibus pde-
 scendere ingreos p caput itelligere vt apparuit ex-
 tremitate: ana corporis supius situatā et figuratā vt
 cerebꝝ sit receptiua: qm qꝫ nō ita hñt neqꝫ caput aut
 cerebꝝ vident hñt sed hñmōi magis aliqd loco. vñ
 qrtō de ptribus: Caput hñt aialia oia sanguinē habē-
 tia. Et anguim at qbusdā ideterminata bec ps veluti
 cancris. pot ēt dicit qꝫ oculoꝝ pimo mō finis dicit est
 cerebꝝ: tertio vero eꝫ. Ppter qrtuz qd Ba. et
 aui. sit dicēdū appuit. Ad aliud dicēdū qꝫ vt mōstra-
 tum oculi non separant a capite et cerebro nisi hñmōi
 qras determinata situ et figura oia. neqꝫ est vex qꝫ ocu-
 li non repiant circa pectꝝ vt inductū de malachi s: et
 tñ vidēt suo modo qꝫ a longe cū lateralit dictū ē illas
 inatate vt pspiciāt que i ana et ideo que caput habēt
 desubtus oino vt ostrachaderma talit capite carent.
 Ad aliud vt appuit dicenduz qꝫ cū eo qꝫ fuerint circa
 medium ipoz oculi poterunt ppter figuratiōē i la-
 tus: aut talit susceptam ita disponi vt valeāt que an-
 teriꝝ pspicere et puidere distantia: neqꝫ ēt in oculis
 solū expetit celsitudo: vex ēt salus ac lateralis aspe-
 ctus. Ita eni pluribꝝ sup bregmate locant sed nō
 forent ibidez saluati pp declinatē vteunqꝫ latuerūt
 sub cerebro et capite isosati. Ad aliud dicendū qꝫ
 veruz esset si corpus id ex se haberet qd non est: sꝫ ali-
 qm recipit vt a corde cerebro medio: sed tñ cerebꝝ in
 est virtute et motui caliditas: et ebrietas vino: qꝫ alia
 calefacit a se ac turpificat. ppter eni multā frigidita-
 tē et humiditatē cuius oñsum est inuamētū quā oportet
 habere: cerebꝝ et subam mollē quasi fluidā nō po-

tuit sensum actu inducere ac p̄stare. Quod aut oculoꝝ
 affectus aie et cordis ostēdat actio euenit qꝫ vt spe-
 culū sunt aiatum apparentes. Cor at et cerebꝝ late-
 tia tanqꝫ a qbus signa non possunt subaliter suscipi i
 berētia. et io actus oī seruāt et accidētia illos p̄physio-
 nomi. Cerebꝝ etiā locus est mentis tanqꝫ virtutis
 diuiniōis: non autem oculus. *Dria. 41.*

Qd nerui orientur a cerebro mōstrat oium
 fere medicoꝝ auctoritate. Rursus qnto de
 aia Auicēne: Ne pncipium puta cor grauef
 creati sunt nerui in cerebro et vne in epate. Iudē: il-
 lud sumit ortū ab aliquo quo destructo destruitur et
 ipm. Sed destructo cerebro destruitur neruꝝ in sui
 operatione sensus et motus. Et mō qdē signuz qꝫ si li-
 getur aut abscondat via cerebꝝ ad mēbra destruitur
 ois eoz actus qꝫ prestabat p neruos de motibꝝ liqui-
 dis. ca. 1. et filr eo saluato vigorant. Adhuc illud vt
 nasci ab illo a quo deriuat imediate ipm qꝫ nō ptran-
 sit de ptribus tertio. Sic aut vidēt p anothomia ner-
 ui ad cerebꝝ se habere. Amplius nerui sui albedine
 et mollicie flexibili et ppue in eoz exitu a cerebro assi-
 mulant ei marie. Qrtu eni atēstant pncipio ac eꝫ
 in regni. vñ Seneca tertio nāliuz questionū. Nulla
 res est que non eiꝝ quo nascit notā reddat. Meruos
 aut vt tactū videmus in eoz exordio simillimos ce-
 rebꝝ et non cordi. Et i: neruoz pncipiuꝝ oꝫ esse ele-
 ctivi exordiuꝝ potentis in opposita qd cordi inesse nō
 potest: cū motus iphus sit amplius nālis adherens
 ordini vni et vie. Itaqꝫ nerui orient a cerebro et non
 corde. Et mō opposituz tꝫ Ar. aialium libris cū. A. et
 Auer. Et i. de inuamentis. c. i. Meruus qꝫ est vnum
 de tribꝝ que appropriant vne cōcaue neruꝝ est foris
 et orit ex auricula cordis dextra. Karlus ibidez. ca.
 vlt. In epate et corde fuerunt nerui qꝫ qdlibet eoz ē
 pncipium alicuius virtutis. Et par. n. appetitiue: cor
 vero irascibilis. sꝫ in corde nō sic diuidant sicut i epa-
 te splene ac renibus. Qd aut ante id dixerat paz ner-
 ui non oino iueniunt diuisi in corpe cordis: audiēdū
 est non qꝫ nullo mō iueniatur i eo: sed qꝫ pauci ppatō-
 ne ad quedā membroꝝ. vñ oino. i. vniuersalit non i-
 ueniunt nerui et cetera: non eni pncipia negatiua non
 cadit sup signum vniuersale. et io ipm nō perimit vt
 qꝫ quaqꝫ. cū igitur nerui orient in corde qd alioꝝ est
 pncipiuꝝ: inde originē hñent sicut alioꝝ oia. Pali:
 cor amplius pportionatur neruis qꝫ cerebꝝ cū vtrū
 qꝫ sit sba quedā indurata sicut et motiuū alteratū: so-
 cus aut se habent et iam oñsum ad cerebꝝ. Igit ner-
 ui orient a corde et non a cerebro. Ppopt pmiū qꝫ
 dem sciendū qd sit cerebꝝ: ostēsum est: dria. 34. Est
 autem cor fm zoar mēbrum pncipale cuius virtu-
 tes sunt potentes in corpore ac effectus marini. Ip-
 sum nāqꝫ cōtertum est ex carne dura virtutū organū
 i corporis medio et velut fornax sitū duobus vētricu-
 lis pariete ac quattuor hostijs intercisum: cuius do-
 micilium ipsius existit casule pprium. Est eni in mi-
 crocosmo tanqꝫ sol aut primus in megacosmo. No-
 men siquidē nerui iuxta fm interior et Paly tripli-
 citer accipitur. Vne quidē pro substātia subalbida
 ad flectendū habilis et ad separandū dura que orga-
 nū sensus fm medicos existit et motus. Cuius ortus
 apud eos ad cerebꝝ est vel nucha de quo presens he-
 sitario. Alterqꝫ pro substātia porzi magis idurata sba
 albida etiā visibilis ex ossibus nata ipsa in adiuicem

coniungēs ac p̄tines s̄lrqz musculuz cū reliquo cor-
 pore. & idē dī ligamētum. Tertio No ē corda nāc ēs
 ex musculo s̄m eius alreꝝ maxime extremū et nervo
 & ligamēto cōposita. Quiri quoqz vt aliqd duplicē
 nūc dī ab alio: s̄z q̄ ab vel a seu ex p̄t importare cāz
 efficientē aut mām. primitus qdem ex corpore cele-
 sti dicitur aliqua p̄duci: fo aut ex menstruo membra
 Propter s̄m vero sciendū q̄ Plato & Ba. imi-
 tans ipm nō raro senserūt nervos oriri ex cerebro nō
 s̄m v̄ntem sicut plures peripatheticorū: imo et ra-
 dica s̄r s̄m mām. posuerunt. n. aiam fore s̄barum ag-
 gregatōe p̄ tria mēbra equalr distributa dīa appēs
 38. fuerunt & qdam posteriorū conātes multas ad
 inuenire vias qbus possent Ar. & Ba. concordare
 Quod & primo p̄ia conā. A. & baly. quasi p̄ferens
 sniam Ba. ei quē Ar. in medicinam volens sniam
 Ar. medicos ducere in errozē ignaros su. distingue-
 re. Indē aliq dixerūt q̄ nervi possunt duplī: confide-
 rari. aut quātuz ad ipsoꝝ diaphenitatem & ita oriunt
 a cerebro: q̄ vtrūqz tale vel quo ad eoz subam & sic
 a corde. Sed id salte quātum ad primū stare nō p̄t
 cum nervi vbi facti diaphani sunt luminosi s̄rigidi et
 sicci sufficiēter dissent a cerebro quod ondit imobili-
 tas & insensibilitas eiusdē. dīa. 47. Dixerūt & alij
 nervos posse considerari quātum ad sensuz & motū
 p̄fectos: & ita nasci a cerebro cū sit dator & instrūz isto-
 rū p̄fecte aut ip̄fectos & sic a corde. Ip̄sorum enīz
 p̄ncipiū ē imp̄fectū & confusum. Id ē non valet vt
 videbit cū sensus p̄fectior & acutior sit in corde q̄ in
 nervis. Quod idēat eius intolerabiles dolores cum
 eo q̄ hui⁹ distinctōe nō euacuat q̄situm vsquequaqz.
 Voluerūt & aliq nervos nas̄ i a cerebro māifesta ori-
 gine: qd̄ idēat eoz actus a corde aut occulta: de q̄
 bus cū alijs appetit. Senserūt aut qdam virtualiter
 eos a corda oriri: cū sit oīum prima radix: māifesto
 a cerebro. Et hi qdem. A. ollecerūt quinto de aia:
 l̄z enī cū non explicēt p̄fecte quo plenius exposito n̄
 tm̄ suffragabitur eis dē. Voluit eis ibidē p̄ncipiū ner-
 uozū eē a cerebro: s̄z trāsmittit sibi v̄tus a corde: qm̄
 nō oꝝ v̄ti mēbro est alicui⁹ v̄tutis p̄ncipiū sint op̄ati-
 ones p̄ncipales ip̄s⁹ v̄tutis & vt sit instrūz actionis
 v̄tutis illi⁹ quod sc̄m ē ne p̄ncipiū graueret. qm̄
 possibile sit vt instrūz sit creatū ad suscipiēdū ex aliquo
 quod nō suscipit nisi postq̄ ē gnatum: ita q̄ in cere-
 bro illud qd̄ primū creat nō sit p̄ncipiū sensus & mo-
 tus in actu s̄z sit aptū fieri aliqd p̄ncipiū mēbroꝝ
 q̄ sunt post illud cū sumpserit ab illo. v̄n̄ cū: cerebro
 creati fuerint nervi p̄tingentes ad cor: suscipit sensū
 & motū ab illo: & postq̄ ei gnatum fuerit instrūz su-
 scipiēdi ab alio. Quare cum geniti fuerint illi nervi
 p̄tingentes ad cor: suscipit sensuz & motū ab eo: cum
 enī creat cerebz: creat cū eo ex mā eius aliqd p̄rigēf
 ad cor. Alienū qdē a corde per quod trāsmittit sen-
 sus & motus q̄uis ortus eoz sit a cerebro & p̄uentio
 ip̄soꝝ ad cor nō sit adeo manifesta vt putavit ille qui
 p̄sumpsit dicere q̄ ortus nervozū q̄ sūt iter cerebz
 & cor: & a cerebro ad cor: nō a corde ad cerebz. qd̄ q̄
 dem exēplo declarat vt primo notificat prima. c. i. d.
 v̄tutibus: sicut nāqz cerebz est p̄ncipiū sensus
 & motus s̄m medicos: non tm̄ cōplea puta visus aut
 gustus nisi postq̄ v̄tus visiva peruenerit ad cristal-
 linā vel motiua in musculos gessionis: ita v̄t cor-
 de ip̄so nō p̄ficiat p̄ter vitalē: s̄z cum ad aliud p̄uenerit

instrūz v̄t cerebz aut epar vel testiculos. Sic igi-
 vult nervos a cerebro magis oriri suscipe tm̄ ortum
 v̄tualē a corde quod oīum ē prima radix & hoc ner-
 uus mediātibus quoz ortus magis ē a corde ad ce-
 rebz q̄ ecōtra: qd̄ ēt initit in canone. Tertio tm̄ aia-
 liū p̄sentēs Ar. visus ē v̄tūqz sibi met aduersari vt
 patebit. Voluit. n. nervos oriri a corde subalr mo-
 do quocūqz. Propter tertiu No sciendū q̄ nervi
 oriunt a corde taz quātū ad mām siue radicē q̄ etiaz
 quo ad formā & v̄tutē imediate tm̄ vel cū medio quo-
 rū v̄trūqz auctoritatibus & rōnib⁹ us fulcitur. Tertio
 enī historiarū p̄ncipiū nervozū aialibus est ex corde
 eteni in seip̄so cor bz nervos in maximo ventriculo
 & vocata adorti nerua ē vena: & maxime cū ex p̄posi-
 tio cām dicat malē. Indē de p̄tib⁹ fo: q̄ cerebrū non
 bz p̄tinitatē neqz viā ad sensitivas p̄tulas: paloz
 qd̄ & per visuz. Adhuc tertio aialū. A. de nervo de-
 bem⁹ dicere q̄ appropriat p̄pter applicatōem & non
 nascit a corde in quātū carnosuz: s̄z a quādā suba du-
 ra occulta in suba cordis: & neru⁹ fuit creatus in cor-
 de & nō assimilāt illi sicut veruca & glādula in carne
 & nō nascitur istud ex ipsa suba q̄ ei appet: sed ex mā
 que ei coadunat & occultat. Et si res ē ita nō oꝝ v̄t
 dixisse Ba. in pignozē suo qd̄ posuit cōtra custodes
 altaris q̄ daret multū aurum ei q̄ mōstraret q̄ nerui
 nascerent a corde. Indē fo eiusdē de aia cum p̄nci-
 piū fuerit in illo erit senties p̄ seip̄m q̄uis sit caro si-
 cut est cor. l̄z. n. separant in corde fila nervozū non ē
 tamē longe qn̄ excipiat ab eo sensum & reddant v̄n̄
 origini & ab eo cerebro & ab alijs mēbris. Preauto-
 rizarū vero firmat rōne. nono ēt aialim. A. & tertio
 21. de gnatione embryonis cū tertio theorice. c. 34.
 Quādo spermata in matrice colliguntur eoz exinfla-
 tio repitur tota ipelli ad mediū humiditatis vt p̄p̄f
 locus cordis: demū sunt a latere ipsius dextro & a la-
 tere ipsius sup̄mo duo vesice ramificate q̄ ab eo ip̄-
 sum vsqz ad horā tangentes: deide sepantur ab eo &
 discernuntur & sit prima illud ex quo creat cor: et dex-
 tra illud ex quo creat epar: & implet alia sanguie ad
 albedinē decliui ex qua cerebz concreatur. Sic igi-
 primū fuit oē ēt radicaliter et vere in mā ex qua cre-
 atum ē cor: p̄tio et in virtute ipsius sc̄a est separatio i
 deorsum dextrando cū creatū est epar et sursum diri-
 gēdo cum cerebz fuit p̄ductum. Occultantur autē
 et euanescere vident nervi cū in cerebz p̄tendunt a
 corde ceu flui⁹ ante ex pelago in lacū disseminatur:
 ampliozē. Adhuc cū ex mā cordis sequestrat et ele-
 uat sursum ps̄ māe vt cerebz cōcreetur p̄manet iter
 cordis mām et cerebz: p̄pago quedā cōtinuata ex
 bec aut efficit neru⁹. cuius p̄cessus ē a corde ad cere-
 brū vt ēt tactum qnto de aia. A. Ip̄so. n. medio cor
 cerebro colligetur sicut ēt cū materia epatis deorsū
 tendit dextraliter quod iter cor et epar cōtinuat sc̄m
 est vena: dīa. 47. Id aut fulcitur q̄ q̄qd̄ est causa
 cause: causa est causati. Rursus aialim tertio vbi ē
 p̄ncipiū v̄tutis ibi et p̄ncipiū existit instrūenti
 v̄num enim ordinatur ad aliud vt tandem operatio
 proueniat et finis. Sed in corde virtutis est inituz
 sicut cum ipsa radix. In vnoquoqz enim generuz oꝝ
 v̄num primūz ponere aliorum: ne p̄cessus accidat i
 finitus fo et. i. metha. Amplius neru⁹ est organuz
 maxime sensus ac etiam motus differentia consequē-
 ti: sed cerebrum non sentit. v̄nde secundo de p̄tib⁹

Cerebrum nullū facit sensus tactus sicut neq; sāgu
 ne neq; supflū aialū. sed aialibus iest; cerebrū ad
 nāe saluatiōe ne cor sui caliditate supflua inflāma
 ret oio. et iō positiū id frigidissimū pnculaz in opposi
 tū ipsius vt b ptempet. Mā enī ip ad excessū vniūscu
 iusq; igemat ibidē et coll; fo. Cerebrū. n. nō sētit neq;
q; mouet q; pp ptepare cordis caliditate et licitate
eguit plima frigiditate et humiditate q; et in se aci pui
tate inde cāta tollit lenitū. Et i; h cerebrū debil; ppagi
nis sui nā sentiret intm̄ suis ascēdētib; et alijs lederē
occurrētib; vt dolore spasmū occurreret celerie. sili
si moueret ob ei; debilē lederē nō par; cōpaginez.
 Mō enī mouet nisi qdā fortasse alterationis aut quā
 titatis dilatōe aut pstrictione. Cū q; localis h sufficiē
 ti pfiat calido. et q; vigorosior reliqs multo eget et
 lo:ton pstituēte. quare fortassis calūmabit dictū q̄r
 to de accidēt; cerebrū esse isensiuū organū a nā. h; sen
 sitiuoz sensuū organū factū est. i. q; sensatiū potētia
 non at sensibile actu. vñ monachi trāslatio. Cerebrū
 nō fuit pstitutū vt esset sēibile: sed vt sensatū existe
 ret. potētia nāq; ipsius deducit i actu aut p metupsū
 vel p aliud. Non qdē pmo cū sit frigidissimū oīuz pu
 culaz et remotissimū sensus et mot; nā q; pfiat cali
 do. Si aut p aliud ceu p caliditate cordis sibi delatā
 vt declaratu et per. A. tunc sibi p accidēs ierit et fo.
 nihil enī sic ens se in actū deducit cū ab exite id paga
 tur actu. Eōtert itaq; ad sensū et motū p aliud vt ap
 paruit saluatiōis gra. pteperat enī refocillat et getat
 spās caliditate dāsolutos laboris aut alterius hōs a
 supflua remittēdo et gescere faciēdo. Pali; in corde
 est pncipiū sensitū: et p pns motiū ante creationē
 ē cerebrū pfectā et neruoz. Q; is nāq; pluralitas re
 ducit ad vnitatē et oē in plūmis p vñā rōez vniocaz
 tandē inueniū pbit in vñā aliqd illis pū inexistēs. q̄
 le qdē cor i genere gressus et mot; ac et sensus existit
 Q; o turmat q; illud est pncipiū neruoz q; sunt orga
 na sensus et mot; in quo hi maxie vigent: h aut cor.
 vñ de somno et vigilia pmo: Pncipiū sensus et mo
tus pncipale est a corde: dolores et in ipo sūt itolera
biles im ap. et. A. qnto de aia: p̄m et est p̄m qd
mouet i vltimo getatū. Adhuc in corde spēs ē et for
ma epatis de gnatioe aialū scdo et eadē rōe q; cerebrū
Id et cuz. 47. declarāt padigmata. 38. Itaq; cor ē
pncipiū neruoz et non cerebrū vt oñsum. dria. 38.
 vtroq; mō pncipationis et originis. Sic igit radicali
 ter appet oēs neruos cū cerebro pcreatos ex corde
 aut i mediatiū vt q; pmi: vel mediate sicut cerebrū
 cum scōis. P̄opt q̄rtuz qdē ad pmas medicorū
 guctorates qd dicēduz apparuit et maxie Ba. qm̄
 ortuz aut accipit imediatiū: vel non verificat in ner
 uoz oīum ortū. Ad aliud dicēduz q; Alex. nō nega
 uit pncipiū neruoz et sensus et mot; nō esse a corde:
 sed q; non oēs imediate originē p̄hāt a corde. Ad ali
 ud dicēduz q; l; pderet sensus et motū ifra ligaturaz
 aut icisionē: nō est q; vtuū cum spā supfluat a cere
 bro pncipalit sed magis a corde. Aut rō pcludit cere
 brū esse pncipiū neruoz imediatiū q; iplantatur in
 eo qd ort a corde puta cerebro: aut passumptuz non
 est vniuer saliter vey vt oñsum. i; 3. Ad aliud dicēduz
 q; qdam neruoz p̄trāseunt vt oñsum a corde in cere
 brū. in ipso tū ppter eius magnitudinē et humidita
 tē remolliti occultatur et ad nām p̄uertuntur ipsius se
 re. Nerui nāq; hūmectati cui; reddunt molliores et

p̄mutati valde sicut et vene p̄mutant trāseuntis per
 epar. Sunt enī pue valde tunicas hūtes exiliores:
 q̄rto de iuuamētis cap. 4. Aut verificat fmo de ner
 uis ortis a cerebro absq; medio. Ad aliud dicēdu q;
 nerui albedine in p̄cessu nō simulant cerebro l; cum
 ex ipso p̄cedunt simulent l; tam distant sicut color in
 terminat; distat a terminato. Color enī cerebri est ter
 minatus neruoz aut iterminatus fere et p̄clarus. vt
 f̄studo sumpta ex colore nō arguit similitudinē i s̄ba
 oio: et q; color est res extrinseca valde spūalis et p̄mu
 tabilis de leui; dria. i. 45. Ad aliud dicēdu q; nō opoz
 tuit vt neru; ois sit pncipiū motus voluntarij nisi ex
 ipso cū alijs q; regunt p̄stituāt musculus. Adortus.
 n. matricis et venaz est nālis pmo p̄ma: et tū in ip̄is
 sunt nerui. sili et motus cordis est nāli redactus mo
 tu magis; dria. 48. Ad auctoritatē Ba. alterius p
 tis dicēdu q; aut illa series nō est Ba. oino vt dria
 dictū. 47. vcl alteri; illuc fuit opinionis a cōi ceu nā
 lium libro. aut ortū illū intellectus quādā detectionē
 et māifestationē ip̄i; nerui circa auriculā cordis dex
 trā ad saluatiōe vene ample. Alioq; nēni sibi aduer
 sare non eiusae ponētis neruos oēs orti a cerebro
 vel nucha et si aliquos p̄cedat cordi inesse: nō tamē
 vult ab ipso eos orti: verum potius a cerebro sibi de
 riuari sicut nerui maxime quos a sexto pari neruoz
 cerebri ponit orti.

Differentia. 42.

Quod caro sit organū tactus: sentit arif. i ple
 risq; liba aialū locis: cum auer. testate alex.
 et Lbenustiam idē et sensisse amplius firmat
 et rōne: qm̄ tactus existit in quadā media p̄portione
 qualitatu tāgibiliū. huius aut p̄portio in carne magis
 repit cū sit ca. et hu. nāc humane et r̄pamēto magis p
 portionata. neru; vero frigidus ē et liccus: imo frigi
 dus multiplici coll; fo. Adhuc id oñdit d̄ra organū
 ad mediū: co q; mediū recipit et nō discernit sed or
 ganū recipit et discernit vt in d̄ctione posset oñdi. ca
 ro aut recipit et discernit tangibiliū q̄litates ceu sen
 sus isnuat. ipsa igit organū est tactus non mediū:
 P̄positū vero h; sentit de aia et de p̄tibus aialium
 scōis. Itidē rōne sulci q; sensibile sup sensitiuū po
 sitū nulluz cāt sensum velut color oculo imissus: de
 aia fo. sed sensibilia tāgibiliūz carni occurrētia mor
 p̄stituunt sensum. Adhuc apud medicos nulla caro
 sentit nisi ex neruoz admixtōe. Dicunt enī carnē so
 lum fore sanguis coagulationē quandā. hec autē de
 se nullū sensus facit. vñ pmo de iuuamētis. Nulla ca
 ro in se sensibilis est essentialit. Caro igit est mediū
 et nō organū. q; aut neq; neruus sit organum tactus
 monstrat ex pmo de aia ita: Quēcunq; insunt i aialū
 um corporibus sup̄l; terre vt ossa nerui et pili nihil
 sentire videntur eo q; terre existant nāe. Amplius
 vt dictum tactus existit in quadā media p̄portione
 tangibiliū. hac aut neru; caret cū frigidus sit et sic
 cus: et ideo organum esse non poterit. Et i. a. fo de
 aia: Si sentiens esset neruus solum oporteret ip̄suz
 fore in toto corpore expansum velut p̄niculus: per
 p̄ns corpus oē neruum esset: aut tactū non p oēs p
 tes diffundi. Que ambo sunt absurda: neq; n. totū
 corpus est neruus neq; aliq; pars insensibilis saltem
 extrinseca cū tactus p totum distendat aial: ne qd ei
 lesiuum ignoranter occurrat. P̄dalin neruus mem
 brum est confimile cum nomine ac rōne huiusmodi
 cōcidant totum et p̄tes in vnum. Sentire aut est opa

corde dolores sūt i
 ab hōm q; sūt i
 vñ sum

tio virtutis aialis que membris perficitur in fibrilibus. ipsa
 eni ordinat ad actum huius virtutis potissime perficiendum
 Non ergo nervus tactus est organum. Qui oppositum Ba.
 tenet cum medicis volens nervum esse sensum et motum et per
 ceptionis occurrerit ab extrinseco contributivum. amp. d
 sensu et sensato tactum fore terre. nervus autem terreus fri
 gidus est et siccus. Rursus aialis propter sensum et motum. Ar. exi
 stit. sensus. n. adveniens vegetabile aialis constituit esse
 aut aialium et universaliter mixtorum magis constat ter
 ra et aqua quae aere et igne: metheuroz quarto. nervus autem ter
 reus et aquaticus. quod autem caro et nervus sint tactus instrum
 ex. n. aialium. A. dicitur per se quod instrumentum tactus non sit caro
 et nervus: et ambo iuciantur in corde et non in capite
 quod autem nullum sit horum videtur: quod de aialibus et de partibus se
 cundis. Organum tactus fore dicitur quoddam quod intus et
 de sensu quoque et sensato asserit: sensitivum tactus et gu
 stus iuxta cor fore. quod apparet ex de somno et vigi
 lia: et de partibus tertio: in quibus motus delectabilium
 et tristium et totaliter omnis sensus a corde scribitur icipe
 et ad ipsum terminari: quod maxime verificat in tactu cum
 forma quedam videtur aialis. Itaque quod intus ante cor erit ta
 ctus sensitivum. Contrarium quoque indicat vehementer cali
 ditas et siccitas cordis improporcionata equitati tangi
 biliu. nam vehementer calidum sensum impedit adeo quod soluti
 ones est continuatatis calefacti non percipiunt ex pugnis
 Non igitur cor tactus est organum neque est quod intus cum sen
 sus videatur perfici in quod extra eum in superficie cutis omni
 exteriori. Propter primum quod sciendum quod caro est
 suba mollis terminata ab initio creatiois aialis et per
 ex sanguine generata iter os et cutem situata. Que siquidem
 coiter sumpta duplex existit: una videtur et que filis est car
 ni. Vera quoque caro. io. et. i. 4. de ingenio copulorum
 theorice secundis. Almasor tertio ac colligit primo quod
 duplex erit. Quedam namque est lacertosa ut que partium non
 qua musculi. ipse. n. componit ex simplici ac prima car
 ne et nervis in tegni: propter quos dicuntur medici hac sen
 tire que verum dicitur caro. Est et alia pura dicitur: non quod ip
 si nervorum non insunt villi commixti alig. sed quod ei propter
 respectu ante dicitur ierunt. et ideo dicuntur carne pura non re
 piri que quidem reperitur in gignis circa ossa dorsum et narium
 et in balano et hoc sentit filii ratione quod prior. Tertio vero
 dicitur caro secundum Erasistratum parvichima seu infusa vel infusio
 ut que viscerum circa pabulum laborantium maxime ceu que
 epatis splenis renum et pulmonis: humido enim infundun
 tur. Et ideo ut cornelius celsus insinuat viscera nominantur
 Aliqua vero vim sermone audientes miteme insinuant
 eo quod nullam sibi determinate proportionem appropriet sed illa
 que partes sibi proprie vendicat et confundit puta que epatis
 ca. hu. splenis frigida et sic: sicque deiceps. Quarta quod
 dicitur est caro simplex et omnia certa: in qua sola sanguis
 inspissatio attendit. unde Ba. Caro epatis splenis pul
 monis et renum simplex est namque quod dicitur eo quod omni careat sicut
 corpore nervoso insensibilis iudicatur cum sanguis sola con
 densatio nullum preter sensum eide. Itaque huius membra pro
 nunciant non sentire. Quinta vero est caro dicitur glandosa
 duplex existit. una quod dicitur ordinata in generationem humidi
 tatis et huius vel phlatice ceu mesenterium faringa lari
 ga: aut universalioris vteriori digone perfecte et id
 quod dicitur vel adesse individui ut caro glandosa post radices
 lingue situata: aut in esse specie sicut testiculorum caro sp
 matis generativa et mamillarum lactis. Est et alia in alios
 fines minus nobiles ordinata ut aut ad supfluitates
 cerebri recipiendas sicut caro faucium supfluitatum cere

bri receptiva et que subscellarum cordis et que iugum
 epatis vel ad sulciendum deputata ceu glandula sub ba
 si cerebri locata cui recte submittit dicitur mirabile vel
 ad loca replenda vacua in sustentationem est ordinata uti
 glandule mesenterij sive ad humectandum sicut que circa
 colum vesice aut ad fovendum ut glandula morum dicitur: so
 uet. n. et subsidet ut culicidra vene cocave circa cor
 dis auriculam dexteram sive. hec quoque caro et maxime
 glandosa vltima posita est non sentire. Que vero filis est
 carni triplex existit. aut quod locum tenet carnis in sanguine
 caritibus ceu in siphis et polipis quod carni. A. nominat, p
 portionabile: vel quod equitati assimilatur portionis carnis
 maxime sensitivae velut dentes. Ipsi. n. cometatores
 sectae non sunt ossa vel non alia reliqua. unde de ge. aia
 lium accedit neque eandem nam alijs ossibus dentes bre
 videtur. n. in plurimis et proprie sensitivae colonare. nam
 et sentiunt apud Ba. et. A. dicitur partem. Crescut etiam
 ei tpe ut ex casu manifestat eorum pro oppositum macie pro
 manentes opposita: sicut et ac refluunt tanquam caro. cui
 est regeneretur in senio quod dicitur. 39. Tertio vero modo ali
 ud dicitur filis carni: eo quod vehementer eide sit insertum suste
 nationem et nutritionem suscipiens ut nervi et filia: et hoc
 est quod iterum totum corpus in carne sequestrat et ossa:
 et maxime a vulgo quod eadem nomine ossis cartilagine est au
 diunt. Reliquum autem de carne esse fateor. Organum quo
 que seu instrumentum est per quam principale operatur cum. n. ipse
 sit simplex. nam in qua agit attingere propter impro
 portionem non potest absque medio. et ideo colligit fore: primum aie
 instrumentum ponit corpus quoddam calidum: deinde corpus reli
 quum copione in primitum qualificatum. Mediu siquidem hoc
 est interstitium in quo prius suscipit sensibile quod in organo.
 Cuius evidens apparet necessitas in sensitivis: que ip
 sorum de lege sua recipiunt sensata. quod autem sit tactus appe
 bit ex dicendis. Tactus siquidem quod dicitur dupliciter accipitur. vne quod dicitur
 pro virtute tactiva organo affixa in mediocritate tangi
 bili posita qualitate ceu in proposito. Aliter vero secundum ipsam
 eius obiectum in actu deducit quod est formale in ea: pu
 ta ipse tactus sensitio actualis: et ita quot sunt trieta
 tes in actu tot et ipsi. Propter autem vnum tamen cum eius subiectum
 sit unicum: cor videtur aut nervus. Unitas tamen et pluralitas
 tactus verius et formaliter suscipit ab ordo quod ab orga
 no. Adhuc tactus existit. vnum quod dicitur nalis cum tangibilia
 organo occurrunt lesionem miteme inferre: ita vix perfectior
 magis. Est et aliter inalis: qualis est solutio continui cordis
 aut nervo immediate occurrerit ab intus seu ab extra. quod
 aut sit cor quod dicitur nervus dicitur innotuit priori. Pro
 pter secundum sciendum quod historiae prior scribit tactus fore in
 omiomeria parte: puta in carne aut tali aliquo. in tertio
 quoque earum de pellis icisa pro se hoc est sine carne insen
 sibilis est et maxime que in capite cum sit ad os sine carne.
 Secundo autem de partibus ca. fri. sic. et hu. et aliorum talium
 scribit sensitivum fore carnem et quod huic proportionale eo quod
 corpulentissimum sensitivorum existit. Et subdit demum aial
 secundum sensitivam particulam: caro autem proportionale sensitivum
 unde Auer. de et sensu sensato instrumentum tactus est caro. Secundo
 vero colligit. c. de inuamento carnis. Carnis due sunt
 species videtur lacertosa et pura. Et Ar. dicit super has duas
 quod sunt instrumentum sensus tactus proprie statia cuius co sicut stat
 oculus cum visu et demonstrat hoc: quod sensus simplex non
 iuenit nisi a corpore simplici. et quod nervus est servitor
 carnis in hac apprehensione ad tradendum spiritum sensus quod mittit
 a corde: voluit igitur is quod sicut cerebri extat salutatiois
 gratia tradendo ex situ opposito cordis caliditatem et i

*Annus vni medij dmi
 immo op. et carni
 si Anus proprius il
 pro ip. n. n. n. n. n.
 quodam n. n. n. n. n.
 p. n. n. n. n. n.*

de multiphi manere carnis bid

Ar. no perfecte visus est nam nerui cognoscere: vt oridit: qz aialium sermones & pprie historiay irij ita: Oia ossa quecuq; se tangut vt adinuice coponut colligata sunt neruis: & circa oia ossa e multitudine neruoz. in capite aut no e aliqs sed future ipsoru ossiu; pntent ipz. nodu. n. tpe suo perfecte cognita fuerat icisionis scia: dria. 99. & io distantes facti sunt pipa- therici in eo. Adhuc id dependet et pmo secudo d aia. an tactus sit vnus sensus aut plures. vnde com mator. si fuerit declaratu q ista vtus fuerit plures vna necesse e vt caro sit qsi mediu & vt non sit. q. in- strum. Veritas tu est q sensus tactus sunt plures se- sus vno: lz hui' rōem visi sunt ignorare. A. & The- misti. L. nius iducit rōem: qm illa sut vnu que vni- cuiusda generis vniuoce pdicatioem suscipiut qnto appens metaphysice vt al bu & nigrum & ceteri colo res medij in colore. Brane at & acutu cum alijs dif ferentijs medijs in sono: & ita de alijs duob' sensib' vt olfactu & gustu. & io vnusq; vnus e sensus: que cuq; no no vniuoant in vno aliquo. io. genex: no sant vnu velut tangibiliu dria. nam quedā caruz sut in genere qlitatis vt ca. fri. sic. & bu. qdā in pdicame to sube vt graue leue. no. n. vtus que coprehendit graue & leue: coprehendit ea nisi mediāte motu quia graue aut leue no coprehedit nisi qm mouet ea corp' graue vel leue. & io oz opinari q vt Ar. q. sensus ta- ctus e plus q vnus & q caro e illi qsi mediu. sif rax & densum sunt in genere positōis apparēs in predi- camētis. & io cum istis nihil sit vnu cōe vniuoctū non erit vnus sensus. qst no graue leueq; sunt sube q- lia p amplius visa. Dicēdum pro tanto id cōmenta torē sentire q p alijs vchemētius iherent qlitatibus sube. vnde qrtō ce. & mū. graue & leue magis: al tero v3 augmētatio & minoratō hoz in seipsis hie vident' pncipiū motus ppinqsima esse sube ipsorum materi am. L. nius siqdē signū: qm latio absolutoz sine sba rū extat: & h gnātōe vltimus motuū. vñ cōmētator. Materia motus in graui & leui valde e ppinq mate rie grauis & leuis: & ita co, ppinqua sube: s3 alijs ac cidētibz pūm ieristit: & io cū acqrit aliq ps forme grauis & leuis mox cū illa parte adipiscit aliqua pars vbi nisi q impediēs supueniat: no aut in alijs oio sit motibus. Mosce et hēfiratū fore circa quefituz eo q Ar. ponit tactum duplici vt apparuit medio p hie et trinsēco v3 vt aqua & aere: & intrinsēco puta carne. Circa extrinsēcū at Thēmist' Alex. & Ar. no tenu ere. Et io ne huius mediu extraneū alteret tāgibilia organū imuter. L. omētator motus fuit ad dicēdum q aialia no sentiūt pprias qlitates elemētoz cū sint simplicia puta aeris aut aq: qn sunt in eis. Idosuit et q frigiditas nālis ab aqua separi non pōt neq; humi ditas ab aere: sicut neq; caliditas ab igne: & q aial se tiat calorē aut frigus in his elementis: non euenit ni si cū eis associant corpora calida vel frigida: ab aere & aqua aliena. Hoc aut dēū cum affirmatōe vt q lo cus nālis locato sit similis: patit calumniā apud po- steriores hūc locū iterpretātes cū pprie sit alteratio in qualitatū pmiis: & per pns in substantiis qb' pmi tus insit. Videmus & aquā & aerē simplici ppinqo res: celerius ad caliditatē & frigiditatē alterari. Mo sce quoq; Ar. voluisse mediu extraneū fore i tactu tā q sine quo necessariū. vnde L. omētator cū declara uit nodū fm que d' q aq & aer sut media i tactu: si de

bent dici media reuersus e ad dicēdū illud quod e mediū in rei vitate in hoc sensu .i. q. e impossibile vt sine eo sentiat sensus iste. & e caro ei' cui' pportio ad ipm est sicut pportio aque & aeris ad bes tres: Sic igit' ex cōmētatore et apparet q mediū extrinsēcū i ta ctu no est necessariū & marie cuz aer cessibilis valde expmat oio cōtactu co: poz solidoz verū p accidēs magis. ppter ifusionē vltimoz ab hūido aq vel ae- ris: & io tangibilia no sentiūt simul cū medio quod i fundit vltima. L. n' sile in pēssio e mediāte clypeo: no minus sic pcutit clypeus: qre clypeus pcutus vl terius pcutiat clypeatū: & fit cā percussiois ipe sed potius ipsa percussio: & q. in instanti pcutitur simul cū clypeo clypeatus: qd euenit in his que se tangūt i hūido aque vel aereo & bec fortassis e subtilis Ar- sniade medio tactus extraneo. Adēdū quoq; intra neum vt plurimū e necessariū: aliqñ at no e necessa riū vt in tactu ināli sicut tactū pū'. Deiceps quo qz sciendū q fo de aia: cōmē. volens sermōes Ar- aduerfantes nisi p ciliare hēfirās ingt q. fmo arif. in libro de aia contrari' est fmoni i de aialibus: qm ille fmo forte fuit fm q appuit. f. q. sciuit de mēbris aia liū tpe illo quo libz de aialib' cōdidit. tūc .n. adhuc nesciebat neruos: & ideo dixit instrum tactus est caro. Hoc at dēū L. omētatoris calumniā recipit no pau cā: qz vt pēductū ex aialium libris arif. non solū po suit carnē organū tactus: sed q itus sicut in de aia et Eti. pbabile sit arif. melius sciuisse neruos tpe con structōis libri aialium qz eius q de aia cū fuerit pu dētissimus vniuersalib' pūis qz picularioribus isu dans: expientia longo tpe bitis idigente. ppter qd ethicoz pmo: puer pōt eē bon' mathematic' non at moralis: & per pns neq; nālis aut medicus minus. Rursus de sensu & sensato & collz fo: vt iductū suaz no fuanit legislatōem: cū ibidē posuerit carnē orga num tact' in de aia no quod itus. Idiopter qd di- cēdū vel tūc arif. illā tenuisse opi. et marie qz et edi- dit sensuz tact' vnus tūc eē et no plures vt et dicit cō mētator. vtraq; nāq; fortassis arif. tpe fuit opinio sa mata et postea: qd apparet qz. A. p. suit carnē tact' instrum: et Thēmistius abbreviator: eiusdē. aut dulci' dicēdū q arif. cuz carnē dicit tact' eē organū p car- ne carni simile audiuit puta neruū aut fortassis qd e intus vt cordis carnē: et hui' qde via non pot. auer- pūit et maxime collz fo: cū neruum expūmat et car- ne: ipsaq; ponat pncipali' instrum: tactus qz neruū Qd appet qz dicit neruū seruire carni t'pando. L. n' qdē defect' apparuit cuz ipsa p se non sentiat neq; et sit corporis pncipalis: nisi qs carnē illā audi at cordis. Qd aut dicit. A. carnē neruosam tact' so re instrum: no est itelligendum q h insit ipsi carni nisi put radiata fuerit a virtute et nā nerui cen pūmo d aia tetigit expūsis. Et his igit' vteūq; appet concor dia grandis in hac dria discolie. Et ad vnum e aial: aial ppter sensum. ergo ppter illud qd pncipali' e in animali: hoc autem cor. ipm itaq; organū tactus Idiopter qrtū qdē ad arif. et auer. et reliq' ozum sermones apparuit qd dicēdum apparentes tenuisse carnē organuz tactus. Ad aliud dicēdū vt jā vsum q i carne no e tanta tangibiliū mediocritas vt i ner uo: cuz caliditas carnis et humiditas valde plus re moueat a t'pamento absoluto vt cutis qz frigiditas nerui et siccitas modica. ad aliud dicēdū q mediuz

fm auerit in v3 colligit q pportio de gami p se b' tactu v3 caro f'p'pata in

recipiat et non discernat verificat in medio extraneo: quale in tribus est sensibus, propter bene esse inuentis. non autem de medio intraneo eo quod illud cum sit coniunctus organo sensitivo irradiatur et sensum recipit illi gratia. Quod autem dicebatur in contrarium carnem esse medium: eo sensibile positus et reliqua: dicendum verificari in tactu dico naturali et non in naturali cuius positus sit illum perfici absque intrinseco medio. Ad primum autem illorum quod iducebatur nervus non sentire ex sermone ar. dicendum ipsius per nervum ut apparuit ligamentum audisse: cum carnem assignet terreatatem nature ipsi. Aut quod nervus non sentit in principio principiare cum a cerebro egrediat vel nucha: vel sentit ratione cuiusdam diaphenitatis et translucetie: tunc enim spiritus possunt digredi. Insensibilis autem est ratio eius quod terre et compacti. Ad aliud dicendum ut omnium est quod frigiditas nervi et siccitas magis stat cum tamento absoluto quam alii: cuius propter cutem alterius membri complexio quando spiritus ei occurrit cum hic calidus sit et humidus. Ad aliud dicendum quod non oportet sicut dixit Alex. nervum diffundit per omne corpus ut sit organum tactus sensum administrando in toto sicut in artaria aut vena cum spiritus per nervum transeunt alteret et assimilent carnem sibi coniunctam et eam sensitivam reddant: imo quod durius ea valde puta dens irradiatione spiritus per ipsum redditus sensitivus absque omnia in ipso nervi sparsione: et caro post de perditione reddita: vna sunt. unde tertio colligitur ca. 8 accidentibus supervenientibus sensui tactus: Videmus quod membra sentiunt per nervum et in locis que non sunt nervosa. Ad aliud dicendum quod nervus sit membrum constitutum: eo quod pars coicet toti noie et diffinitione: Est tamen membrum officiale consideratum put namque plasma ris iduit. Compositum enim omne constitutum nam quadruplici: sed non ita manifestus seu instrumentale. propter enim formam figure amomerus est de tribus. Ad alia vero alterius partis dicendum quod tactum dicitur esse terre non simpliciter sed ad alios tres sensus comparatione: in quibus magis dominant alia alimenta puta ignis in odoratu aer in auditu: aqua in visu: de sensu et sensato. unde in secundo de anima: tactus non est simpliciter sed compositus reductorum in vna quadam mediocritate: imo ibi scribitur quod sensitiva solum est ex duobus simplicibus ut aere et aqua. Nam pupilla est aque auditus aeris: sed olfactus est alterius horum. Ignis enim aut nullus est vel communis omnibus cum nihil sit sensitivum absque calore: terra vero nullus est: aut in tactu miscetur maxime. Ad aliud dicendum quod nervus et caro sunt organum tactus secundum opinionem loco et tempore vel respectu distantie ut apparuit aut vnum principale reliqua secundum et contemperans. Ad aliud dicendum quod concedendum ut quod intus est primum tactus organum puta cordis caro aut nervus. Ad primum quidem alterius partis dicendum quod licet cor respectu temperamentum univiersalis calidum sit et siccum: ipsum tamen vite comparatione: ac sensibilem excellentiarum sibi occurrentium quales sunt suffocationes repentine et solutio in paris tanquam in quadam mediocritate locatus existit. Et ideo non solum tactus primo modo dicitur: vix etiam secundo ut tactum repertus est in corde. Ad aliud dicendum quod sensus superficialiter exterius repertus per virtutem nervi causatur interius magis locatam. unde si quis hinc cuti superponat et tangat: sensus faciat secundo de anima. Continuitate namque partium virtus deservit ad extra.

Differentia. 43.

Quod cutis non sentiat ut quoniam colligitur fo: ca. 8 inuamento cutis: ipsi inuamenta ponunt de fendere solum et abscondere. id autem non est sentire. Adhuc de generatione animalium quanto: Totaliter pellis nam supponit terrestris: que autem talis non sentit et ideo tertio de anima de sibus pilis: et huiusmodi partibus non sentitur quia terre sunt. Et fulcitur quod fo complexionum: Cutis extat siccissima. huiusmodi autem non sentit cum sensus sit mediocritas quedam excellentium ut dictum prius qualitatum. Et tunc quod adest et abest subiecto manente accidens more non sentit cuius sensus sit cuiusdam esse perfecti. Sensus enim animal prius ut positum constituit. talis non est cutis: quod eius defecationes et inflammationes et venenationes denotant: ac excoriationes et que huiusmodi. Rursus dicitur prius omnem sensum perfici medio: quod non est si cutis sentiret: et namque absque medio occurreret sensibile. Idem: si cutis sentiret et eam denudari a natura ab omnibus qualitatibus sensibilem quas recipit. alioquin non susciperet illas cum receptivum soni opus sit fore absque et coloris absque colore: fo de anima. Et huiusmodi autem morpositum constituit cutis ipsa igitur non sentit. In oppositum contra sunt medici ponentes eam regulam et mensuram omnis sensus et tamenti. Sicut enim complexio temperata totius per coaliterationem quadam et contractionem causata est rarissima et siccitatum excellentium potissime perceptiva: ita et in vno membro sere per se cutis existit. Amplius illud quod temperatum porosum diaphanum sentit: cum per ipsum valeat spiritus pertransire animalis vero ut apparebit est cutis. Adhuc ostenditur valde frigidis et siccis compactis ac imperuijs sicut soar inest aliquid sensus. cutis autem in his mensurata vtriusque sentit itaque cutis. Propter quidem primum sciendum quod cutis seu pellis est membrum ex nervo carneque contextum superficietenus corpus ambiens omne ac ipsius protectivum. unde primo complexione. ca. ii. Cutis est velut sanguineus quis nervus certissima media existens nervo et carni. quod ambobus facta sit conclusis. Descendit autem vel quod interius abscondendo et molle. quod duro conterminando: quod in brutis evenit maxime: aut sensum prestando. propter enim dolorem sensus passionem refugium animalia que contristant. Cutis quoque diversificatur. nam quorundam est dura testea ut plurimum exanguis: aliorum autem mollis rara sicut hominum: quorundam vero media ut sanguineorum. Cutis namque humana est tanquam passio carnis: aliorum autem velut pars existens: pbl. io. Cutis etiam hominis sed reliquis sit subtilior: quanto de generatione animalium: et theorice fo ca. 15. rarior ac mollior existit intantum ut quis per se eam iubeat secundum Diabasium in aphorismis fenestris applicari: propter ipsius substantiam porosam tanquam diaphanam non obstantem lumini. Diversificatur tamen quoniam alicubi est subtilior sicut que faciei: quod imutatio coloris ostendit in ea celeriter facta: in quadam vero parte grossior ut que plantarum pedis et volarum: deinde alicubi autem media seu in alijs partium locis. Cuius quidem temperamentum temperati non pertractantis manu que aspera ut gubernatoris in vola est eius intensus. unde quarto. 7. cap. de scabie et pruritu: Ad ultimum materia pruritus aggregatur inter duas cutes. Que autem huiusmodi reliqua complexionum et theorice requirantur secundis. quid vero sentire differentis

motuit prior. Propter fm No sciendū q̄ i hoc q̄ siro sapiētū fmōes vidēt aduersi. Irō nāq; histori ar. In sc̄sibilib⁹ pellis ic̄sa p se idē sine carne. maxime ar talis ē q̄ i capite q̄ qd̄ intermediū sine carne ē ad os. sile quoq; sere de cā. 2. c. 6. ita. Et cutis velut tegmē t̄ idūmū qd̄ dā aialis coinatum; neq; igit digōem neq; reddidōez c̄bi neq; san. neq; pulsū neq; respiratōz neq; motū fm̄ ipetuz; neq; vlr̄ actū ali quē aiali p̄bens. Sil̄ at ē t̄ oīz; extro: sū posita rōabili recipit supfluitates corpis totū. Cui⁹ qd̄ oppositū scribit̄ p̄plonū. 1. t. 2. c. ii. imo adeo sentit q̄ ipa cetera p̄cipiūt̄ occurrētia; d̄ia hori. A. No aialium. 3. Dicit arif. q̄ cutis nō h̄z sensuz; nisi fuerit carnosa t̄ maxie cutis capitis; t̄ i vitate cutis que appropinq̄t neruis h̄z s̄sū; s; ista que i superficie exteriori nō h̄z s̄sū; q̄ i ea n̄ ē neru⁹; quoz qd̄ ptractatio dicēdōz ap̄pebit. 3. Propt̄ tertiu qd̄ sciendū i aīcedētia q̄ cutis sentit ex sensib⁹ seu p̄cipijs gn̄ta primis. vnde A. 2. de aia: Ex p̄rietatib⁹ tact⁹ est q̄ tota cutis que circūdat totū corpus ē sentiēs p̄ tactū; t̄ nō vna eius ps sola; cū h̄ sensus nā r̄ corp⁹ ab acc̄tib⁹ conseruet nā cutis duplex existit ceu ē inuit. quedā nāq; n̄ v̄a velut h̄mē; ac isēibile tegmē oīquaq; corpis; iuxta iductū p̄i⁹ q̄s circa carnē extēderit h̄mē faciēs. 2. de aia. Qd̄ firmat̄ q̄ si foret sc̄sibilis ea dep̄dita non restauraret; cū id ex nā h̄ret nerui i quo p̄ncipiū manifestat̄ sensus; s̄ r̄ t̄ nā in p̄ncipio totū ei⁹ posse i sibi tā nobile attribuēdo v̄tutē exposuit. vñ que nobilitatis p̄tes nequeunt cōp̄sari delecte; s; restaurat̄ hac p̄tine qd̄ q̄s s̄nt oisaria. Rursus. P̄ducta nullū reddit tactū; que qd̄ nā p̄strui. q. ex quodā cutis interioris supfluo alimētū; t̄ ea fortassis v̄t positū p̄i⁹ apud Ar. mediū extat tact⁹ qd̄ itranē. nō igit huius mōi s̄nt s; sere tegmē t̄ salus cutis aīdicte t̄ obtusio tact⁹ ne aial doleat apli⁹ ex occurrētib⁹ sc̄sibilis. Est t̄ cutis alia v̄a sp̄matica s̄ p̄iori locata sp̄ssio; illa valde que ponit̄ s̄sū h̄re. Qd̄ sulcū qm̄ illd̄ s̄nt qd̄ ex neruo cōponit̄. Ad ipsā v̄o nerui v̄ndiq; d̄uēiūt v̄t i extrema; cū positū h̄nt locū organi tact⁹ h̄re. Cui⁹ ar deā ē p̄poni ex neruo t̄ carne. Rursus. Si cutis nō s̄t̄ret. iā foret aialis corp⁹ lesionib⁹ exp̄posituz t̄ corruptōi b̄ obniū oīquaq; q̄ sensus tact⁹ ē nā cōsuā corp⁹ ab acc̄tib⁹ lesiuis occurrētib⁹ iccirco ne cesse fuit v̄t totū corp⁹ sentiēs supficieten⁹ poneret. A. 2. de aia. h̄ at foret p̄nāe p̄ducētis itētōez. Mūq; enī ea p̄ducit aliqd̄ gn̄ d̄ ei⁹ nō p̄curet p̄manētia t̄ salute; de se. aialū. 2. Itaq; cutis h̄mōi s̄nt n̄ t̄n̄ adō itensuz ē s̄sus ip̄si v̄t q̄ neruoz; cū ex carne ē cōponat̄ ipsa; que d̄ se s̄t̄ret ē mime v̄t oīsz; ē p̄i⁹; neq; oportuit illd̄; tūc nāq; aliatōib⁹ c̄ctis obuia i apli⁹ pateret. Ex q̄ appz qd̄ dicēdūz s̄o; q̄ v̄a. sermo illic d̄ cute v̄t v̄sificari supficiali exteriori; quā indica nit isensibilē; cū careat copulatōe ad p̄ncipiū s̄sitiū Alibi v̄o cū alijs d̄ cute sp̄matica s̄ hac sita. Qd̄ at arif. dixerit h̄ac nō sentire dicēdū q̄ fuit tūc op̄niōis q̄ caro p se instr̄z foret s̄sus; t̄ q̄ cutis capitis sup̄ maxie absq; carne p̄sistit; cū ibi muscul⁹ extet mime l̄dicauit eā nō sentire. s; q̄ d̄ h̄ rōnatū pus; neq; ē ut cōit̄ exponit̄ illd̄ d̄ cute pura; neq; vlr̄ actū p̄bete ali quē aiali isignē v̄z t̄ nobile; q̄ hoc solū mēbz cōpositi; in v̄tute t̄n̄ p̄sistis d̄ia. 63. h̄z t̄n̄ actū sibi p̄p̄iū nā lē t̄ occultū qd̄ duplicē quo ei⁹ actio p̄ficiat̄ alim̄ti. S; illud falsū v̄t app̄uit; iā. n. forte mēbz certe hui⁹ cu/

ris t̄ nō tegmen soluz p̄iuat̄ Et v̄a. h̄ actibus p̄iali bus occultis cutē talē. Mosce quoq; q̄ cui is cum co q̄ ceteris mēbris v̄t dem̄ t̄p̄atio; existit; supflua t̄ i a toto suscipit corpe. Sui nāq; officiū ē pati t̄ suscipe interiorz. n. recipit nām ad ipsaz trāsmis̄sa t̄ exteriora occurrētia; t̄ sulcū q̄ mēbz p̄fectio nō solū ē actio v̄ez t̄ quoz dā passio. vñ p̄io p̄ia de cōplonib⁹ mē bzoz; cū suaz v̄tutū p̄ueniētia q̄bus agit t̄ patit̄; et collz. 2. c. i. Sanitas ē bona disp̄o i mēbz cū q̄ opaf̄ actōez p̄ sui nāz; aut patit̄ passionem quā h̄z pati; aut sp̄matica p̄p̄ue sentit. Supficialis v̄o qd̄ supfluum suscipit. Alij v̄o dicūt cutē suscipe qd̄ supflūū ad finē ex intentōe ac industria nāe. cor. up̄e. n. als si non suscipet supflūū qd̄ corporis; s; p̄imū certū t̄ subtili us. Propt̄ q̄rtū v̄o ad p̄imū dicēdū q̄ per defē dere itelligit̄ ē t̄t̄re; nō. n. sui duricie t̄t̄e v̄t clipe us testitudinalis resistēdo v̄ez nō minus s̄sū refugie do nociua. Ad aliū dicēdū q̄ nā pellis n̄ ē adeo ter restris v̄t tactū excludat; s; talis iudicat̄ carnis respec tu qm̄ ab ea supficiali ēte h̄idū euaporās; solida reliq̄ t̄ t̄restris; neq; ēt cutis aialū s̄guincoz; ē; t̄ p̄p̄ie n̄ra siccissima; s; ea que ostrachadermoz; t̄ sil. uz d̄ia. no. Ad aliū qd̄ d̄m̄ app̄uit cū pellē denoret sa p̄ficialē extrisecā. Ad aliū qd̄ d̄m̄ d̄ia v̄suz p̄iori. nā iter cutē sp̄maticā verā; t̄ obiectū s̄sū tact⁹ ē cutis supficialis intermediū nō v̄a; cū tact⁹ fuerit nālis qm̄ v̄o inālis penetrās cutē v̄t ad neruū p̄uēiēs; aut nō extat illic mediū v̄t h̄idū qd̄ isluēs mediat velut cū dno se p̄tāgūt q̄tūcūq; i aere v̄t iā corpa. Ad ali ud d̄m̄ q̄ p̄ter alios s̄sus tact⁹ p̄ponit̄ ex his que p̄cipit̄ dem̄. n. p̄i⁹ p̄p̄iū eē oib⁹ is̄tis s̄sū; nihil bre i actu ex eis que p̄bēdūt nisi is̄tm̄ tact⁹. Qd̄ p̄reben dit. n. i cōi q̄litatez ex q̄b⁹ cōstituit; nō at̄ i sp̄ali cū ex p̄p̄atis p̄struat̄. p̄cipit̄ ar̄ extreas tāq; als; t̄ iō p̄io p̄ia. Cutis cū sit t̄p̄ata nō patit̄. q. a corpe p̄structo ex aq̄ s̄rētri t̄ muc; at aliquo siccoz corpoz ac humidoz; sentire nāq; qd̄ dā ē pati. 2. de aia; t̄ q̄rtō de accidenti; passio autē ois ab oppositis.

Diusdā dicti occasiōe p̄ 30ar sup̄i t̄roducti an ossa sentiāt̄ h̄s̄rat; v̄t. n. id opinari cuius rōes iducit. Expiēt̄ie nāq; p̄ abhoiatōez is nō potuit cen testat̄ supesse. P̄imit̄ qd̄ q̄ sicut v̄t nāl p̄trās̄it ab epate i ossa nō ext̄tib⁹ venis p̄ ip̄a d̄i p̄sa. aīoqn. n. nō eēt̄ vegetabilia nutritibilia neq; suā d̄iligētia alimētū; ita v̄t p se v̄t aial p̄uēiet i ossa. Et p̄cipue appz cū videam⁹ neruos apli⁹ p ea transire q̄ venas qd̄ t̄ sulcū. Mō. n. v̄t nālis fortior ē suo p̄o cessu ad mēbz q̄ v̄t aialis v̄ez eē. amp. ait. S̄sus ossiū ē debilis valde q̄re occultat; t̄ iō nō rep̄ntat̄ cū ad ea p̄uenire nō possim⁹ nisi p̄ ic̄s̄tōez p̄iū circūa; cētuz; q̄z s̄sus ē fortis t̄ acut⁹ valde cū fm̄ Hipp. Quoz dolor nō fm̄ eādē regionē factoz maior de nigret̄ minorē v̄t mor⁹ remissoz itēfiorē depellit. hec que 30ar. Rursus. V̄bicūq; p̄tigit̄ iuenire passionē t̄ subiectū cū ea s; Ar. ab eo nō possit separi itellec tu conato ēt̄ d̄nio. Tūc. n. p̄ciderēt̄ p̄dictoria qd̄ negat̄ ethicoz agatio. 6. et i ossib⁹ rep̄it̄ passio s̄sus p̄ta dolor cū sit s̄sus rei nociue d̄ius; d̄ia. 79. P̄i mo. n. crifum. c. 4. in pleuref̄i ē dolor costē p̄ngitiuus ipsa sigd̄e os; ac fa tertio. c. de signis torture. Ex signis enētus torture ē q̄ h̄o iuenit̄ dolorē in ossibus faciei sue. Itidem qd̄ verius ic̄st̄ alicui magis inerit̄ qd̄ illi s̄sus cum amplius p̄cipet natura

sed tactus plus ceteris elementis terre vbi attribuitur. vñ de sensu et sensato: Tactum terre os at appropinquat amplius ipsi tã rõe psonis: qz sibe getis ac fulcimentu Ad huc aia sensitiva e forma qd ondit: qm dat ee pfectu pp eni sensu aial e aial de aia et gnatioe aialiu ffs: de røbmoi e forme q diffundat p totu cu det simplici/ ter ee: erit igit in ossib. **Palin:** Utilitas nervi e red ditio sensus et motus ad oes corpis: ptes de iuuu. i. ca. 3. 7. A. de aia. 2. **D** portet vt totu corp ponat se tiens p tactu: et n vna ps. **S**ensus. n. e na pñas ipm ab acciditib ipugnabit marie. **T**ertioqz de acciditib ca. 3. **M**ocumtũ tactu i toto corpe est: sed ossa sunt ps corpis aliq: et sub totu corpis abitu pnta. **E**ti: si ligameta sentiunt et ossa cu ab eoz extremis ponant nasci. **D** ruz illi a quo pducit atteret i tegni sed ligameta sentiunt. vñ theorice. 9. c. vi. **A**ltera ca ru grauis dolor i iuncturis e pp sensus virtute q i liga metis e et nervis. **R**ursus sm ga. 7. a. dentes sentiunt: sed hi sut ossa: pmo pma. sunt eni nam hñtes eã de ossib: et sunt ex ossib: de gnã. aialiu. 2. **I**taqz sentiunt ossa. **I**n oppositu sut medici fere vniuersi et phi. pmo eni de aia et tertio: **O**ssibus nervis pilis et hmoi pñibus nō sentiunt: qz terre sunt nãc: pp qd et plate nullu hñt sensu. vñ Alex. medic. **O**s est insensibile. **A**dhuc si ossa sentiret iã pp motu labore pñica tionē et ppressionē nimis tactu adesset dolor: vt nō diu aial posset viuē: nullu eni lymbomatũ vt dolor e interepriuũ: hic at euitadus. **I**ndē: **I**n centiali ordinaris sp qd pus vñius posteris: ita vt ab eis possit separi: sed his e de cãis appens: tuc igit si ossa sentiret et q taliũ sensus: nō esset augustior vita: cu sicut intellectus se hz ad sensu ita h ad vitã sed intellectus nō hñs organũ in corpe alligat opatione illi nō tũ totũ: vey fantastici solũ virib representatis i cerebro per aplius. **M**o eni aialiu corpa sunt sic q celoꝝ hõgenia vt vna posset eadē aificare aia rota **I**taqz mime sentiunt ossa. **P**ropi pñũ **N**o sciendũ q qd sint ossa dria visũ. 39. qd at sensus pñi. **P**ropi scdũ at sciendũ q: 30ar solus aplius expressit estimare se oibus ossib inesse aliqd sensus deductis motiuis pñactis isufficiẽtib vt appebit. **I**saac **N**o hamarã elemẽtoꝝ. 3. ca. 3 **I**saac isrlita febrũ. 5. inuit ossa et q taliũ sentire oia ceu plãtas. **T**riplie eni distinguit sensu: nãlẽ q pñi est aialibus et plãtis: recipiunt eni et delectant nutritio conuenienti refugiẽtes oppositu: **E**t aialẽ quo dolor pñicif corpore et mouet volũtarie: et intellectualẽ sine spũalem q est iueffigatio: discretio: interpretatio: et cognitio vitatũ. **P**ost q subdit: **E**orpora celestia snia sunt: sed nō patietia: neqz pñtrabilia a nã et essentia sua: et pñi h nō dolẽt h et sensit pmo celi et mũ. simplicib qbusdã min sufficientib motibus argutis: qd pñtis nō extat inqñitionis. **M**moi sigdẽ **I**saac di stractione gradus entiu cõfundit. **A**dhuc sensus nō solum erit virtus passiva verũ et actiua. **E**ni oppositum fo mōstratũ est de aia: cu h q sensu iproprie accipit p qlibet idifferẽt susceptõẽ: ita vt ignis etiã aut qdlibet inaiatũ sibi alliciẽs aliqd sentire dicat. **R**ursus: **Q**uidã ex 3: ar pduxerunt q sensus est duplex cõfusus occultus qlis q ossiũ et hmoi. aliũqz determinatus et manifestus. **S**z qd de his cu pñib tertio et qrtio videbit dicendõ. **P**ropi tertiu **N**o sciendũ pñitũ q ossa nō sentiunt oio. **E**t demũ gra cu iusdã pñactis argutis onidendum dentes mō sentire

aliquo. **P**ropi pñũ hmoi sciendũ q ossa nō sentire multiplici pñ ondi. **P**rimũ qm sensus e medietas quedã excellentiũ qutatur dria pñi. hoc at in ossib nō inest cuz sint fridiora et siciora mēbris ceteris: de pñonib. i. 7. 2. sensitiuũ et nihil sine calore. 2. de aia. sũt et duriora reliqs min: qz porosa trãf par etiã: si spũs aialis hñ virtus organũ susceptiua. **Palin:** **Q**d nullã hz pñuitatē ad sensitivas pñiculas nō sentit de pñib. 2. et i qd nō pñerminat disseminate cu organo careat delatio. hmoi **N**o e os: nō eni cordi pñuitatē aut nervis. neqz hi cõterminat in ipz. **E**ti: **S**ensus dat e aiali pp custodia. 2. de aia arif. 7. A. sed ossa nō egēt custodia et salute hmoi cu sint ite rius sepulta durãqz creata: qz sunt ab occasionib re mora. **R**ursus: **P**erãpli vñ q ligametu sentiunt qz cu os sit nervo filius rõe ac noie ita vt et nervus dicat dria pñi q positũ est organũ sensus et ipz nō sentit pñimo pma ca. de mēbris. qre. 2. theorice. c. ii. ligamentoz origo ab ossiũ e extremitatib: vñ et sensus expl. **I**taqz nullo sentiunt ossa mō. **P**ropi hmoi sm sciendũ q de sensu dentiu vident discordari. vñ theorice 2. ca. io. **A**ut medicoz pñmi dẽtib sensu iesse inter ossa reliq que et titillat et tremũt velut labia. hmoi at rei dicũt signũ dolor q accidit illis qm si sit dolor ali us nisi sentiẽtis. **E**õtemũt at h qdã et aut illũ gignu rũ e nervozũqz q i eis si **E**ti: nono ei assert eos nō sentire ita: **S**ciẽdũ dẽtes nullũ p se hñe dolõẽ: nō eni sentiunt. cui rei signũ qm cu aliqz frãgũ modica sui pte hñ nō ledit. **A**ccidit dẽtib dolor ex mala cõplexione: q nervus accidit aut apostemate calido vel frido: s; mitigat dolor cuz dens eruit eo q nervus nō distẽdit. loc eni illi dilatat e: et apostemate locus adiecto quo dissoluat: et medicamẽ loco patiẽti obijciat et supponit ac tãgit **E**t hic qdẽ pmo vñ ab alexã dro. pñi se dicẽte ita: **Q**uidã dicũt dolõẽ fore i dẽtis pñudo. qd rñdẽt aliq q dens e os et sine dolore pñt ee. **O**s eni insensibile qd limã ei ondit adhibita. qd absqz rõe logica et phõsica ondo. **E**u eni aliqñ dolẽ dẽte diligẽt rognoni p me spz sic audiverã al cationes: qz si solũ dolẽt dẽtes: s; et pñstrigunt et trucidant: sũt et isãmatoz patiunt. et eni aliquo tpe dolũ dẽte: et manifeste sine ipõ dẽte: s; i gignis eẽ dolõẽ isãmantẽ. **O**ppõsione igit dolẽt ea que vicinãt: et dẽtib duris erũtib: dolor pp oppõsionẽ augmẽtat: vt vtreqz sensibilitates i expimẽto sint. alia eni i gignis: alia **N**o i dẽtis sba. manifeste nãqz scio et testimoniu phibeo his q dicũt dolẽ dẽtes: qz i nervo q surgit i radicib dẽtiũ et circũligat cu mēbranã qbus circũtenet i ipis orta isãmatoe dolor gnãt vt manifestus cognoscas si dẽte s; nervũ aut mēbranã dolẽ. ablato nãqz doloroso dẽte dolor minuit: si qz tollit: s; qm si opprimũt loc q pñonẽ hz: et liberare nãqz ab oppõsioe scõ cessat dolor. vñ serapio a quo hmoi pñus vidẽt smones emanasse: qm egritudo e i nervis et pelliculã gignaz imaginãt mlti q dolor sit i ipõ dẽte: et cognoscit h ex dẽte qm eradicat: qm si remanet aliqd doloris post eradicaõẽ dẽtis tuc significat q apostema e i nervo: diminiõ at doloris qm eradicat molaris est qm aliquid non extendunt extẽsione qz titate: cu q cadit pensio et lesio nocet ex continuatione sua cum osse: propter quod est tensio et c. vt dictum per alios ab eo. **M**o ergo sentiunt dẽtes. **I**n contrarium quia primo prima nullum ossium nullo

modo sentit preter dentes. **Ba. n.** dixit q. expunctus nobis demonstrat eos hinc sensus: d quo nā sollicita su it: et fecit ipsos cū virtute que de cerebro puenit: vt iter calidū et frūm discernat. vñ tertio septia. c. i. Et vt scias q. dentes sūt ex sūma ossiū qbus ictus sensus ppter illud qd venit ad eos et neruis a cerebro pcedētib' lenib'. Et qñ dolēt sentiūt illd qd accidit eis ex percussione et saltu: et qñq; sentiūt fricationem suā et cōmotōem suā. **Eti.** Scias qd dentes dolēt qñq; pp cāz dolorosaz erūtē in suba ipoz: et aliquando in neruo quod est in radice ipozum: et iterdū i gignis. et reliqua. **Adhuc tertio d accidēt. c. 3.** In dolore dētium tact' pati vt: et pbl. 22. dentes velocit' dolēt. **Et. 34.** sentiūt frig' magis et facit dolorē. **Ad poros. n.** sunt apti nati: dolorē quoq; icurrūt stupefactiū: iteriorā 2. c. 7. Qui ei' subiectū puta sensus arguit. Sentiūt igif dentes h q ab alijs de his sūt practa. **Dicēdum q.** dentes sentiūt: tū ppter neruos pueniētes ad radices eoz: et in eas disseiatos ex tertio pari neruoz cerebri tū ppter sinē et curā nāe pendētē ide marie: vt tueāt a nociuis eliciētēs sibi pueniētia. Sensus tñ eoz debilis ē: et hebes valde friditate et siccitate: ac eoz duricie: quā oz ppter ipoz fricationē et icisionē hinc: ne frāgāt et doleāt: cū qdā ēt dyaphenitate plucida et porositate picipēt aliq. **Et qz talis ē ipoz sensus:** nō dolēt trinuū distātia supficiētē tacti picipue vel qmimē picipiūt terrestrioz occurrētia. Qualitates aut prias: et picipue efficaciores marieq; itensas sentiūt et dolores illis iserūt mor alterutriq; occurrētes euz sint spūaliores: penetrabiliores: i qb' et rō actōis pp pūctatē inuenit ac qz ppter qd vñq; qz et illd magis posterioz. i. sic igif dentes sentiūt nō et seipis: sed ex trāsmiōe ac irradiatōe virtutis aialis pueniētis neruoz grā ad ipoz radices: ceu caro post depeditōem gnāta sensū torposuz ex huiusmōi ac grit emanatōe. **Mō. n.** neruis pōt gigni abscisus: neq; qm sentiūt taliter dicēdi sūt nō sentire: caro nō aliē sentit. vnde muamētoz. i. Nulla caro i se sensibilis ē cēntialr nā sentit p aliud vt neruū in ipsa diffusuz: et tñ dē sentire: nisi fortassis q cordis: et q dolor dētū videat acutior nō ipoz ē sed neruoz aut pānticuloz gignaz: id at pfirmat: qz cū frāgeret mibi dens i eminētia supiori pūdins tāgētī ferro acuto apre dolorē percipiebā. **Et his nāq; apliū Ar. Ba. 7. A.** cōsentiēs qz reliqs appet dentes sentire: ac quō qbusq; obis. **Disū ēt q.** alioz iducta emolētia eosdē nō sentire aut ptedūt nō sentire fm seipos eosdē sicut neq; caro pānicul' aut huiusmōi vel sensu aptissime: quod cōcedovt caro post abscisionē gnāta. **Propter qrtū vō ad p mū 30ar** appet qd dicendū: sit eni vt ait estimauit nō q pro virtute oisaria tenuerit. vñ in sine inqstōis ip sius. **Itud ē de reb' in qbus pmanit apud me du biū.** **Ad aliud dicēdū q.** nō ē file: qz nā ossis indiget virtute nāli ampliusq; vitali: nō at aiali corrupēt. n. et putretieret absq; illis. nō at sine aiali: vt planta d mōstrat. **Id ēt per quod nitif declarare nō valz.** **Et pzio qm** prave supponit sensū in v vegetabilib' ceu visum: cū inqt. **Aliogn ossa nō cēt vegetabilia** et reliqua neq; fo: qm lz nerui trāscāt p ossa vt saluent in teri': nō aut disseminati p ipsa termināt in eadē. aut tertie: qz virtus aialis fo: tioz sit in pres plabi quib' apta. **Del fortasse virtus fortior naturalis cum istru mentum seipso sūz exerceat opus vt magnes attra**

hit ferrū aialis vō per aliud iterioz. i. c. vlti. **Adhuc nālis virtutis vt** attrahit ab agente cū eo quod im mittit. id aut qd aialiū imitti. **Ad aliud dicēdū q.** qz nis sensus eoz sit debilis tuz p qlitates actinas mor violētius occurrētēs māifestaret vrcūq; ceu q et car nis renate: cū ēt impossibile nos optimos habere habitus et latere metha. appens. i. Simili nāq; id dco pythagorico fo ce. et mū. ac musicoz dicētis co:pora celestia sonū causare armonicū nō tñ sentim' pp hūc eē a nā in auribus cōplantatū nostris: vt cris malea tozes oñdant. **Idōt ēt os a pte sensibili frigido vel alio medicamie taliter separi in quod nihil sensibile ossi occurrēs igeret doloris in eam.** **Eti.** **Et si dolor maior minorē denigret et demulceat:** nō tñ ipz tollit ex toto: in osse aut nullo picipit certe dolor: aut scsus igenio. **Ad aliud dicēdū q.** **Ba. p costā** audiuit eam cōiter fm q tegmē fuerit colligatōne firmata: duplr eni suscipi pōt. **A.** et nō dicit q ossa doleāt: lz q hō i uenit dolorē in ossibus faciei. nam nerui transeuntel per foramina ossium faciei sunt illi q dolēt. non at ossa. **Del ipsa ppter quādā cōfusione vel ptinguitatē ptiū ibidē oēs vident dolere:** et si tñ que neruosa ve raciter doleāt. vnde de re. san. tertio musculi pūdi ozes cū sensuz hnt dolores in ossibus ipis dispō vt eē ceu caliditas et friras vt vna in cadē pte sentiri dūa qz. **Ad aliud dicēdū q.** tact' nō cōmiscet terre p cetis apli': qz in nullū ipsa sensuz vt dñaf: lz si alicui puenit is erit act'. vñ fo de aia. **Terra vel nullius aut i tactu miscet:** marie su. si miscet alicui. **Quare relin qtur nullū esse sensitivū extra aerē et aquā.** **Si igif h duo magis tactu inerūt qz ēt terra.** **Del dicēduz q.** de sensu arif. loqtur et sensato fm opi. illoz q qtuoz elemētis conati sūt qtuoz sensus attribuere: vt igni olfatū: aerī auditū: aque visuz. et terre tactū: cū tam fo de aia dcm sit q ipsa sit nulli' et c. ac q ignis aut q nullius sit vel cōis oibus. nihil. n. sine calore sensitū nū ē. **Ad aliud dicēduz q.** lz aia sensitiva sit i toto to ta: et in corde pncipalr nō tamē potētia sentiēdi a q p gredit' immediatius sentire. vnde lz sit i ossib': qz tñ organa nō sunt i sentiēdo disposita nō sentiūt ea ve lut cerebry pncipiū fm medicos sensus ē et motus os tñ in se nō cōtinet actu dūa oñsum. 41. **Ceu carū prima oibus de se vniformiter ifluunt dūmō apta sit recipere susceptiva.** **A.** de aia quarto: aut aial est per se sensuz pat existit potentia. **Ad aliud dicēdū q.** vñ litas nerui et c. ad oēs ptes et totū corpus natas sentire: qles nō sunt ossa et que ipsi': vt oñsum pus cā **Ad aliud dicēdū q.** ligamētū vt appuit p eūdē **Ad ali abbatē sensus** exps existit: et q p ligamēta nono the orice. c. vlt. audiūtur corde que ēt ligant cum ēt corde ligamēta fore dicant de iunamentis. 6. c. 3. sicq; ois pars ei' fm Ar. sensitiva ossē in hntibus excepto fortasse: aut trāf erentis intercudit falla. **Ad aliud dicēduz q.** lz dentes sint ossa: nō tñ qualia reliq. **Disse runt enim in ppietatū plūnis qzuis in quodā con ueniāt cōi.** vnde de ge. aialium. 2. **Accidit neq; ean dē hre nāz ossibus alijs dentes.** **Ossa. n.** in prima con pōne sūt oia et nihil posteri': dentes vō posterius et iō depditi pnt renasci: augent' p vitā sentiūt vt etiam oñsum: carent medulla qua picipant ossiū: nōnulla dislocati relocari non pnt: neq; fracti restaurari vt of flum ceia: et iō nō imerito dcm ibidem de dentib'. **Dubitabit vtiq; qz sunt. n. nāz eandem habentes**

ossibus &c. differentia etiam 96. Differentia. 44.
 Quod pāniculus sit simplex pars & nō pposita
 tūc ostēdit ex theorice fo. c. i. & 15. Tridē: illud
 est mēbr̄ simplex incōpositum vtdicunt cui⁹
 q̄cunq; particulā assūmptis sensibilib; erit suo toti
 noie cōicans & diffinitōe. huiusmōi vō est pāniculus
 amp. de distempantia ineq̄li ca. 2. Adēb; a enumerā
 tur p̄filia in q̄bus locant pāniculi. Et subdit huius
 modū nō āplius ptingit diuidere i aliā spēm: sed
 sunt p̄filia & p̄ma preter venas & artarias. Cum igit
 pāniculis istis sensus & is nervoz p̄p̄ri⁹ d̄ria. 4i. erāt
 solū creati ex nervoz filoz textura. Silr nāliū. i. In
 ter oia simplicia elcmetā & c. 4. ad sensū sensibilia lo
 cat pāniculus. Rursus: Nihil cōponit ex eo qd̄ est
 p̄riū suo fini: cū ppositio & pplexio ad opus ordinet si
 cut ad finē. S; si pāniculus pponeret ex aliquo foret
 ex nervo & ligamēto: nō qd̄ ex h̄ cū sit isensibile. si
 nis aut & utilitas pāniculi est sensū dare i mēbro non
 sentiētī prestare: qd̄ ipeditur colligatiōe. Et: Si in
 pāniculi p̄stōne; caderet ligamētū cū neru⁹ in eā i
 dar: iā dolor foret ipsius aggregatiū⁹ sicut mēbris in
 sit pauci sensus vt cpati & spleni nō h̄ntibus de se ta
 ctū sed pāniculo tm̄: s; n̄ ē ipi⁹ dolor h̄mōi verū pun
 gitū⁹. Itaq; pāniculus simplex ē & incōposit⁹. In
 oppositū p̄mo p̄ma ca. de mēbris pāniculus: pponit
 ex nervo & ligamēto. amp. si solū pponeret ex nervo
 solo p̄tinuitatis ipi⁹ iduceret spasmū velut ea q̄ ner
 ui: s; h̄ nō: verū tm̄ nerui aut corde: iuxta illud tegni
 libro. 3. Merui vō & tenātos. i. corde p̄ctura. Pa
 lin: Qd̄ ligat & sensū p̄stat cōstituit ex colligatiōe ner
 uoz. Talis qd̄ ē pānicul⁹ ligat enī vt renes cū dor
 so & mēbro isensibili cēntialit p̄bet sensū: igit pānicu
 lus ex nervo p̄stituit & ligamēto. Prop̄i primū q
 d̄ sciēdū q̄ pānicul⁹ ē corp⁹ expāsū tenue cōtextū ex
 filis nervosis n̄ sensu pceptis q̄ ēt d̄r cooptozū. hy
 mē miriga: tela: & mēbr̄ana. Quē qd̄ o; nā ēē forte
 vt desēdat nō carnosū vt attrabat: neq; h̄eat hūidita
 tē & subtilē vt ens leuis: nullā faciat grauedinē: q̄ eg
 d̄ fortior ē circa nobilioza mēbra. custodia enī egēt
 vt cor & cerebz. Circa opposita vō opposit⁹ de p̄ti
 b; 3. E⁹ iuuamēta si pl̄ma. Qnū egdē vt facturaz
 v̄ figurā mēbroz custodiat ne labāt. Aliud vt corpa
 suspēdat adinuicē & anecrat: sic renes dorso pāniculo
 enī tm̄ sociāt ei. Nonnullū vt mēbra sensu carētia: pā
 niculi sup̄ficie sensum recipiāt ceu pl̄mo epar renes
 splē. Aliō vtynū lacertū leget ab alio. Reliquū vō
 q̄ siqn̄ vni accidat nocuentū ne alij efficiat cōe si ne
 motu vni⁹ alio patiat muscul⁹. Est ēt ipi⁹ iuramen
 tū mēbr̄ p̄struē simplex: vt chistim fellis: aut cōposi
 tū sicut corneā itestū & vesicā. Mosce quoq; theo
 rice fo. ca. 15. atq; p̄mo p̄ma de mēbris duos p̄oi pā
 niculos p̄ncipaliores sicut coopientē costas iteri⁹ pe
 ctoris: ex quo mēbra oriū oia pāniculosa: & pānicul
 iuoluta. Et pāniculū siphac seu pytinē d̄ctū vētris
 iterius musculos obtegēt: a quo vt a p̄ori pāniculo
 sa & iuoluta pānicul origināt & maxie q̄tū ad eoz tu
 nicā extrinsecā. nā tunica iterioz vesice scribit nāliū.
 i. ca. 8. de p̄stōne ipi⁹ fore p̄pria. Que vō exterior
 ab omēto seu siphac p̄creari. tertio vero. 13. ca. i. oia
 mēbra pāniculosa & pānicul iuoluta originē a pāni
 culo coopiente musculos vētris intrinsecus p̄bet: qd̄
 fortassis euenit: qz p̄ori maior: hic enī ori⁹ sensitiuus
 appēs extat mag⁹ q̄ veritati astrict⁹. qd̄ at̄ sit neru⁹

& ligamentū d̄ria visū. 4. Prop̄i s̄m vero sciēdū
 q̄ in hac d̄ria iueniunt s̄mones aduersi & p̄cipue. A.
 Exprimat enī p̄mo p̄ma loco supradicto q̄ pāniculus
 cōponat ex nervo & ligamēto. tertio vō. is. c. i. Re
 mb; aduenit neruus pu⁹ ex quo creant pāniculi eoz
 q̄rto vō iterioz ca. 7. d̄r mēbranū extrorsū pulmo
 nis p̄strui ex duob; nervis minimis venientib; a sexta
 cōiugatōe cerebri: qd̄ qd̄ de h̄ manifestabit ex dicen
 dis. Prop̄i tertiu qd̄ sciēdū q̄ vt ad multū pan
 niculus cōponit ex nervo & ligamēto ibi tm̄ ps supat
 nō raro nerui eā q̄ ligamenti: alicubi tm̄ fortassis pā
 niculus extat solū neruus dilatat⁹. Dixi at̄ nō raro:
 qz aliqs pānicul⁹ est i quo fortassis vicit nā ligamenti
 eā q̄ nerui cū sit p̄ncipalius p̄p̄ vicire: vt pāniculus
 ligās i adinuicē digitoz ossa. vñ p̄mo p̄ria ca. de ana
 thomia digitoz: Digitoz iūcturas ligamenta cōpre
 hendunt fortia q̄ sibi obuiāt cū pāniculis cartilagino
 sis. q̄ aut huiusmōi nō parū p̄cipiāt ligamēto. Aut
 fortassis qz vt pāniculus ē ex ligamēto tm̄ ceu circa
 iūcturas: p̄p̄ ligare & dolorē nō iserre: quoz primū
 ostēdit: qm̄ cōplexionū p̄mo ca. vlti. post ligamentū
 i frigiditate locatur corda: deide pāniculus & postea
 neruus eo q̄ ligamentū simplr ori⁹ ob esse frigido: &
 iō frūm: deinde corda post ipm: cū i ea nō pua sit por
 tio colligatiōis: deicep̄q; pāniculus: & postea neru⁹
 quo notat ordine pāniculū p̄cipare nervo & ligamē
 to: plus aut vt positū est nervo. si enī pāniculo foret
 neruus exāpliatū solū iaz nervo nō poneret fridior
 Adhuc: cui⁹ iuuamentū est vincire suspēdere & p̄be
 re: frūm extat: cū is nā ligamenti hac ente p̄cipant.
 huiusmōi vō pāniculus est ad multū. Rursus: Ad
 musculū appenē vt ei⁹ p̄ncipiū trāsmittit neruus & li
 gamentū. circa mediū vero hoz nihil manifestat nisi
 corpus tenue dilatatū. tale vō d̄ctū est pāniculū fo
 re. Igitur vt q̄multū pāniculus ex nervo cōtextur
 & ligamēto. Scōz qd̄ psuadet qm̄ p̄ti sensibilissī
 me p̄p̄ eius finē nā p̄te idiget huiusmodi. hec at̄ est
 cor: gre. A. 5. de aia. sensus tactus maior cordis q̄
 ipi⁹ cerebri. vñ itollerabiles sūt huiusmōi dolores:
 & iō de p̄tibus. 3. Cor nullā grauē sustinet passionē.
 Et sulcis qz cor i eius extremo pāniculū h̄z fo ca. 15.
 & demū cassulā vel vaginā eius pānicularē: seceden
 tē ab ipo post basim p̄p̄ie tales vō pāniculi & maxie
 p̄mas vident ligamento p̄cipare mime cū ligamē
 tū originetur ab osse. Cor at̄ cū ei⁹ pāniculo p̄ductū
 fuit ante os oē: cū ipm vltimoz extat. Silr & q̄ cassu
 le pāniculus ancedit cordis gnationē. Sicut enī cuz
 sp̄ma cadit in m̄ricez: mox circumstat h̄mē: d̄ria. 36.
 ita generato corde qd̄ est p̄ncipium ante ossis gnatio
 nem: pāniculus p̄existit cassule illius. Os quoq; sto
 machi sensibilissimū qd̄ nerui sexti denotant paris ce
 rebri p̄tingentē in ipm & sensum animatū eidem pre
 stantes sp̄aliter super ceteras partes imensum adeo
 vt p̄ceteris possit appetere partibus. Qui quidem &
 si animato careant sensu oculoꝝ coniunctiue appro
 pinquāt cum oculus sit particularum sensibilissima.
 13. de in ge. cap. 8. Quod de renibus fortassis sensit
 in esse. A. & merito cum nullum de se habeat sensuz.
 Sunt enim p̄tes dure cōpactē ad quas non perueni
 unt aliter nerui: aut pāniculus renū non cōponitur
 ex ligamēto: qz qd̄ eius perpaz suscipit vel nerui no
 mine audiuit ēt ligamentū cum neruus multiplicata
 te nois dicat d̄ria. 4i. Cū & p̄mo subdit pāniculum

renū p̄terit ex nervo z ligamēto z filr d̄ illo qđ interi
 orū. 4. Et ad unū vt sit dicere p̄aniculi ligātes ossa i
 adinacē: vt rasete z que digitoz p̄pe apli p̄cipāt
 ligamēto deinde q̄ musculoz: ac deiceps q̄ iterio: uz
 min⁹. Qui at cordis z stomachi orū mīmē fm q̄ pl⁹
 vel min⁹ hoc vel illud erit det iuamētuz. Ita vt ad
 multū p̄anicul⁹ ex nervo p̄terit z ligamēto. Rarius
 aut is nervi tm̄ extat textura. P̄opter q̄rtū vero
 ad primū dicēduz q̄ simplex z incōpositū d̄r duplr
 aut q̄ nullā h̄z cōpositōem oio fm vitatē: z ita p̄ani
 cul⁹ neq; aliq̄ corpōis ē sim̄plex cū saltē cōponant
 ex p̄icipijs gn̄atōis: z mā z forma: aut q̄ non sensu
 p̄ceptibile: z tūc p̄anicul⁹ corda z caro ēt dicūt sim
 plicia cū tm̄ chorda ex nervo vt cōueniunt cōponat z
 ligamēto ac caro ex mā. Ve carnis vt sanguie ispiffa
 to z nervoz villis quod d̄ria explicabit aplius. 55.
 Ad aliud qđ dicēduz p̄ id appz qm̄ illa rō p̄us simplr
 dat per id qđ tale in sensu vt z nō vt ita d̄r extat. Ve
 Ad aliud dicēduz filr cū. Sa. enumerat cordā z car
 nē simplices q̄ nō min⁹ extat p̄aniculo cōposite. Ad
 aliud dicēduz q̄ vt multū p̄anicul⁹ nō ē. p̄pter sensuz
 p̄stare solū: s; p̄pter alia iuamēta p̄mostrata. Ad ali
 ud dicēduz q̄ nō valet qm̄ vbi ligamētoz cōcurrit in
 p̄aniculo portō nō ē tanta vt ei⁹ sensu multū p̄uertat
 ceu cū p̄ti occurrit isensibili mollitiei q̄ grādus: z iō
 i eo dolor nō accidit granati⁹: ve z vt d̄m̄ p̄ungiti
 nus. Ad ea ē que alteri⁹ p̄us dicēduz vt datū q̄z plu
 rimū p̄anicul⁹ ex nervo cōponit z ligamēto: aliq̄m̄ tm̄
 ex nervo solū. Ad aliud dicēduz q̄ nō ē cā q̄ punctu
 ra p̄aniculi nō iducat sp̄asimā eo q̄ sit tm̄ ex ligamēto
 aut ipsius ps potissima: sed d̄uerfitas corpōis textu
 re vtrozq; grossicies ac subtilitas s̄be: q̄rto q̄rta. c.
 i. tractat q̄rti. nā villi nervi i corda directe fm̄ lō
 gū p̄tēdunt: ita vt vapor horribilis ex ipsius p̄actu
 ra direct⁹ cerebz petat: in p̄aniculo vō fm̄ omne d̄i
 mētionē: vt vapor hic eleuat⁹ p̄. abeat ad cerebz p̄
 uenire disp̄us. Adhuc. Corda e grossa dura q̄z mul
 tū nō cedēs occurrēt: suās ēt lesionis illatiā. In
 ea. n. q̄ sensus v̄m̄tia ē ampli⁹: p̄anicul⁹ aut lenis s̄b
 tilis cedēs ip̄imēti de facti. Xrus ēt in ip̄so nō ē ve
 lut in chorda vnita: p̄pter qđ dolor nō tatus eidez i
 fit vt corde: p̄acturaq; ipsius sp̄asimā nō ponit inci
 dere sicut ea que corde. Aliud ēt quantū concludat
 scitum antea.

Differentia. 35.

Quod aut nares sint organū olfactus z nō ca
 rucule seu additamēta māmillaria ostendit.
 Primo. n. v̄m̄tio: nax olfactus sit p̄ hanc p̄ez
 nariū: v; sic aut sensus ē odoris. Iudē. In quarto
 carūdē: bec qdem aialium habēt nares: bec autē p̄o
 ros qbus olfaciāt. Rursus: quarto de accidēt. c. 3.
 Nares noiaminus q̄ sunt infra duabus v̄tutibus si
 cut lingua olfactu. s. z anhelitui. Amp. collz vō d̄ iu
 uamentis odoratus. Ad anifestū q̄ instrm̄ olfactus ē
 nasus. Iudē quoq; se sensu z sensato. Instrm̄ odor
 ratus est aer impositus naso. P̄alim: firmatur rōne
 quoniam. 8. de iuamentis: venit v̄triq; narium ps
 nervi maior: illa que venit ad auriculas. cuz igit ner
 uis sit aliorū oium sensuz instrm̄ erit odorat⁹. Eti.
 Lōmenta. 2. de anima. In hoc q̄ aris. dixit. Ampli
 ant v̄ne z vic: demōstrat q̄ nasus. ē p̄pter necessita
 tē: z nō p̄pter melius. Quod aut p̄pter necessitatez
 existit tale organū est principaliter eius in qđ ordina
 tur: z nō subseruies p̄pter melius illi. Adhuc illud

qđ est frigiduz z humiduz: nō pōt esse organuz z p̄i
 cipiu; alicui⁹ sensus cuz frigiditas sit mortificā z pa
 llicū faciēs humiditas at remolliēs z hebetans. ce
 rebz vō frigidissimū z humidissimū ē p̄ticularū cor
 poris: d̄ria. 14. Iudē quod ē organuz alicui⁹ v̄tutis
 ipsaz o; ei actualr̄ inc̄stere. aliogn nō poterit i opa
 tōem p̄uenire: qđ palpsis nervoz ondit. Cerebz
 v̄tute sensitua caret v̄lr. tactū eni nullū facit s̄sum
 sicut neq; san. aut alia supfluitat aialiu; d̄ria p̄dcā qđ
 expimētum edocet. amp. sensibile positū sup sensuz
 nullū p̄stituit sensuz. 2. de aia: cū ois sensus medio p̄
 ficiat quodā ibidē. S; odorabile positū iup nares vt
 iterius nō sentit. P̄alim. Illud vt alicui⁹ obiecti ē
 sensituu; qđ imutatōem recipit ab eodē. de rōne nā
 q; obiectozū ē potentias organis allegatas q̄scētes
 in actū adducere. S; imutatio appet heri in naribus
 i olfaciēdo: puta extenitō qđā z t̄rillatio. Nares ita
 q; sunt odoratus sensitua z nō p̄dicta māmillarū ca
 pitib; filia additamēta. Cuius oppositū fere oēs sen
 titū medici: capita p̄efata māmibus filia z nō nares po
 nētes olfact⁹ organa. Rursus alij boies sensus vidēt
 a cerebro derivari: q̄re z h̄ p̄fluet filr ab eodez: neq;
 ēt appet in narib; organizatio qđ odorat⁹ sint instra:
 cū z als habeat opatōes p̄pas z v̄m̄ mēbu sit vnica
 iura P̄aly. opatio. s. p̄pria. Eti. Illic ē organū v̄
 tutis vbi p̄tingit eā p̄ncipaliter pati et cōformari: sed
 olfact⁹ nocuētū nō ē pon nasci pass. o: s; v̄triculoz
 anteriorz cerebz: interiorz. 5. c. v̄lr. P̄fortat ēt ad aro
 maticis. Itaq; capita māmillaria capitib; sut orga
 na olfactus. P̄opter primū qđē sciendū q̄ organū
 instrm̄ seu sensituu; ē subiectū cui v̄tus isigit: aut in
 qđ p̄tendit. Et at olfact⁹ vis ordinata in duab; carū
 culis anterioris ptis cerebz filib; māmillarū capitū
 bus ad p̄p̄hendendū id quod offert ei aer att. a. tus
 de odore: q̄ ē id in vapore p̄mixto cū aere: aut d̄ odo
 re imp̄lso in illo et p̄mutatōe q̄ sit i corpore odorifero.
 A. de aia p̄mo. Et quo ēt iā appet v̄tunq; que sint
 additamēta p̄tracta. In oppositum. n. lupius dire
 cte lacrymadū maior os eminet v̄tunq; parū exte
 rius conerū: ad iteri⁹ vō plus p̄cauū: in qđ vt inq;
 cōdescendit cerebz emines pte vt. a; 3; et format in
 tra durā matre in figurā māmillarū. et p̄az idurat a
 suba cerebz: ceu extremū māmē duri⁹ extat i māmil
 la. v̄n. A. s. de aialib;. In anteriori pte nasc. ūf adda
 tamēta que sūt filia māmibus: p̄ que sit olfact⁹: et d̄i
 vidēt a mollitiei cerebz modicum: et nō sūt ita dura
 vt nervi. In principio quoq; tertij canōis. In ante
 riore p̄terea cerebz: oriūt duo additamēta māmilla
 ria qđ sit odorat⁹ que qđē a lenitate cerebz parū p̄
 drnt i p̄mis: s; postea p̄legē ea nervoz duricies. Ad
 ista quoq; additamēta vel carūculas sit p̄ nares aeris
 et odoris attractio: p̄forat. n. duob; foraminibus os
 cōpositū māifestis: p̄rio iter h̄ extis: dem. supi⁹ p̄fo
 rat multis velut canalib; p̄uis: et reddit q̄si spongia
 vt diminuat multitudinē fr̄gois aeris apō anhelitū
 ne p̄gat i alterat⁹ ad cerebz. Et hoc qđē os situat s̄b
 dura m̄re ipsaq; filr p̄forat foramib; sicut clepsedra
 s. de iuua. Sūt at nares istra delarōis aeris ad pul
 monē et odoris ad carūculas p̄fatas ex pl̄b; ossib; et
 cartilagib; p̄posita. Est ēt meat⁹ p̄uciel d̄ palato i na
 res et carūclas hm̄oi: q̄z iuamēta s̄ m̄la. p̄ eas eniz
 vt p̄scriptū s̄ualis euaporatio ad p̄dcā p̄ucit additam
 ta et aer pulmōi dimittit. ipat ēt ide cerebz. Iuāt

filr ad aerē incidendū vt lre articulenſ pfecte. Sup
fluitates et expellunt ide a cerebro: teguntq; a visu.
Turpe nāq; foret illaz pſpicere decurſū. iuuāt quo/
q; in ipas manib⁹ excutiēdo et expellēdo. Mosce quo
q; hoiez ſenſū odoramēti deteriorē ceteris hre aialiu
ſo de aia. ſaltē itenſiue extēſiue at certiorē cū pſm et
pſib⁹ alijs aialiu delectet odorib⁹. vñ incane ſz alex.
de pſlatib⁹: Olfatus coitentiōr ē eo q hois: in agla
viſus: in aiali dicto pmo guſtabili indico guſtus: ſm
araneas et aliquas auuū tactus q̄tū id v; qd est obie-
cto ſubtiliſ occurrit: non at quo ad diſcutiendū quali-
tatē tāgibilis q̄ p̄cipit ex obiecto. ita eni ceteris hō ta-
ctus est p̄fectior: et iō aialiu prudētīſimū ſo de aia.
in apriſ No audir. Propter ſcōz qdē ſciendū q
Auer. collz. ij. c. de iuuamētis odoratus: voluit na-
res ſore infra odoratus ppria. Ingt. n. ſm ax. ſt it
iſte ſenſus i duob⁹ mearib⁹ q ſun; i naſo et ſm ga. ſit
in carūculis duab⁹ ſil'ibus capitibus māmillarū. et
dicit q pp remotionē iſti⁹ loci attractiōe idiguit. Et
tūc ipugnat Ba. ingens: Si forte ita ſicut dicit ga.
et odorarem; q̄uis nares nre ſorent opilate q̄n ae-
rē p os attraherem⁹: q; palatū est aptū naſo. ſt ora-
mē eni vt dictū eris i palato p̄tinuat cū ſoramine na-
ſi tranſeūte ad p̄dictas carūculas. Et ſubdit ſz q di-
cit Auenafor. Mos odorarem⁹ odorē ciboꝝ q̄n inci-
piūt digeri i ſtomacho narib⁹ ſupple opilate et c. Iti-
dē: ſi p illas duas carūculas fieret olfat⁹ aialia olfati-
bilis: q̄lia v; ſunt olfantia p̄ter hoiez nō odoraret. ip-
ſa eni odorē p̄cipiūt cū paucis ſenſibiliū d̄iſis. vñ idē
de ſenſu et ſenſato: Homo meli⁹ diſtinguit d̄ias ſen-
ſibiliū olfat⁹ q̄ cetera aialia. et tñ multa aialia ſorti⁹
p̄prehendūt odores ex remoto. Quare gmo de ge.
aialiu: Eritudinē ſenſuū de lōge mimit e dicere:
hō h; vt ſcōm magnitudinē aialiu que aut circa d̄ias
marie. Ipſe nāq; quātū ad olfatū ē maioris igenij i
olfaciēdo q̄ oia aialia i p̄palando odores occultos
p̄fricatōe. qd non hñt cetera: ſo de aia. a. pp qd d̄ia
ſ. Solus hō alioꝝ aialiu gaudet florib⁹ et alijs odo-
rib⁹. vñ p̄bleumatū. io. Hō magis alijs aialibus ē
odoratiū. Nō igif p illas duas carūculas erit odo-
rat⁹. Nec aut poſitio ſtare nō pōt ſicut tertio oñdē
dicendoz. Est et ipſi⁹ remouere ſulcimina Quid at
ſit dicēdū ei qd arguit p ar. tertio et q̄rto dicēdoꝝ vi-
debif. Ad aliud dicēdū ipz nō valē: q; ſo de aia olfa-
tus p̄fici opculo remoto: velut viſus amotis palpe-
bris i hñtib⁹ eas diſcoopire nobis euenit iſpirātib⁹
āpliatis venis et poris. id aut fieri nō pōt niſi naribus
olfatibile attrahat: nō. n. h p̄tingit ſiqs detinēs ve-
lut ore apto ipz attrahē. Adhuc magis tranſducef ol-
fatibile mixtū aeri i pulmōe et vētrē q̄ i ſurſū colato-
riū aſcēdar. Mali: Videt rō poti⁹ oppoſitū i cluder
p̄poſito: q; ſi ſm eundē odorabile puenire ad carū-
culas p̄fatas p̄us p̄curreret i nares: cū illa duo ſora-
mia eaz et colatorij ſibi obuiant circa eū q ſub oculis
locū: pp qd eis opilate debē olſatus p̄fici i loco cō-
tactus. Nō eni pōt dicere q i loco nariū anteriori ſit
organū olſatus eo q quodā imiſſo nares ad interius
valde opilante: odorabiliq; demū appoſito ad nares
nō fiet odorat⁹ ſenſus. Silr dicēdū Auenafori. Ad
aliud dicēdū q ſermo hic est de hoie nūc: et nō alioꝝ
Aut ſortaffis in alijs p̄fectoꝝ ita vt in hoie p̄ficiatur
odoratus. vias n̄ liberiores hñt cerebrūq; frigidū
et humidū minus. Sed ſ hec et cū auer. vi aphorif.

ſ: Mulieri ſi i vtero non p̄cepit: velis aut ſcire ſi cō-
cipiat p̄teges veſtib⁹ ſuffumiga deorſuz et aromati-
bus. et ſi qdē trāſire vñ odor p corpus ad os et nares
cognoſce qm ea nō pp ſe nō gnāt. Si igif p oē corp⁹
ab inferi⁹ in ſurſū pōt ſumus ad odorat⁹ organū pue-
nire: multo deniq; magis qm appropinqt ipi de extra
odoratiū. Dicēdū q ſi dēret ſētiri a muliere ſic diſ-
poſita odorabile: opus ē os tenere apertū: alioqn nā
hil p̄cipiet ceu nil quātūcunq; odoratiū ore clauſo
ſentit ens i eo. Propt̄ tertiu No ſciendū ſniaz ſe-
re oium medicoꝝ q olſatus ſenſitiua ſunt extrema-
tes due vētriculi cerebri duplicis in rotundū acutus
p̄eminētis cū ſba terminatione ea q cerebri vt p̄us tactū
qd anothomia deſignat apti⁹: qd et vñ inui nō parū
de ſenſu et ſenſato ita: Ut nā reſpiratōe ad duo: vt
opole qdē ad thozacis adiutorij: et aduētitiē ad odo-
rē. Inſpiratōe eni ſicut exſpirante p̄nta hoie: ſacit per
nares motū olſatus v; nō ſunt igif nares olfat⁹ cer-
tū organū: ſed poti⁹ quoddā delatiuū. et ſ. de ge.
aialiu. Quorūcunq; nares lōge vt latonicoꝝ odora-
tiua p̄fecte. Erntē nāq; p̄ſundo ſēſus organo lōge:
q; motus nō deſtruunt: ſed recte tēdunt: ſicut p̄ ocu-
lis manu viſū adunātes. vñ p̄bl. ij. exp̄ſius. Ad ce-
rebz eni terminat⁹ odor ſenſū ſacit. Quod exp̄miſ
de iuuamētis apte. ſ. ca. ſ. et. 4. Sēſus p̄prehēdēs
odores iter alios ſenſus: poſitus ē itra teſtā in duo-
b⁹ vētriculis anteriorib⁹ vētriculoꝝ cerebri: q p̄ti-
nent ſp̄m vaporofū. Subdit et tādē: Vtilitas duo-
rū ſoraminiū p̄trāſentiū a cerebro v; q; ad nares eſt
ipius ſupfluitates euacuare. Et i h eſt vtilitas alia q̄
cerebuz cū iſirmai adiuaſ. Eſt et vtilitas ppria ante
iſtas. ſ. odoris p̄p̄ſio: et an iſtā alia puta anbelitus ae-
ris et copulatio ei⁹ cū cerebro. Propt̄ oēs igif iſtas
cauſas appropriaſ ſenſus odoratus vt ſit i cerebro:
q; ps q̄ coopit iſtū ſenſū idiget vt p eā p̄tranſcat qd
cerebuz adiuaſ. Quarto No de accidēti. c. et. Adon-
ſtrauim⁹ quoq; q p̄mū iſtrū odoris ſit vētriculi ce-
rebri. Hāc et poſitionē ſuat haliabbas. et. 4. theo-
rice. ca. i. et. ij. qd et ſigno rōnabili oñdit: q; ſi do-
mū igrediamur vñd̄iq; clauſaz multis odoribus hñ
aromaticis repletā: narib⁹ nris aptis replebunt p̄di-
ctis odorib⁹. Si at tūc cū ipſoz apitōe et repletionē
aerē p̄tinētes attrahere ceſſauerim⁹: mimit ſentiem⁹
tpe illo añdictos odores. cuz No aerē attraherimus
eos mor ſentiem⁹: q; hō iſpirās odorat nō iſpirans
at ſed exſpirās: aut reuēs ſp̄m nō odorat: ſo ſ aia:
quare p̄cludit haliabbas: nō nares ſz duo capita ca-
pitib⁹ māmillarū ſil'ia ſore olfat⁹ organa. Rurſus:
vt dēn p ax. Olfatus n̄ p̄portioſat oculis palpe-
bris velatis: qbus nō pōt p̄fici vidēdi act⁹ niſi amo-
ueat palpebre: ſit et iſpirādo: et opculū de reuēdo ve-
nis āpliatis et viis nō p̄cipit et homo niſi d̄ias extre-
mas odoꝝ: et valde iſignes. nihil eni odorat odora-
biliū ſine letitia et triſtitia: cū certū hunc ſenſum mini-
me habeat pp multā cerebri frigiditatē et humidita-
tē v̄tutē iſpedientē olſatiuā et ſumalē extiquēdo eua-
porationē q̄ cā odoratōis exiſtit: et pp h olfat⁹ attribu-
tus ſuit igni rōne v; obiecti p̄p̄e. Cauſat et is ex ſu-
mali euaporatōe. Eōmenſurat nāq; calor odorabi-
lis et motus ipius ad hyperbolē eius que i loco idēſt
cerebro frigiditatis et humiditatis Natura eni ſem-
per ingeniatur ad exceſſū vñiſcuiuſq; de partibus
ſcōo. Olfatus ſiquidem ratione organi qd est circa

cerebrum est virtute seu potentia calidum: in autem vero frigidum
 hec igitur singula monstrant sensum proprium olfactus circa ce-
 rebrum: et non secus nares existere. Item organizatio pro-
 prium arguit virtutem istam: sed in extremitate utraque ventricu-
 li anterioris cerebri: preterea ita extat artificialis orga-
 nizatio ut non ob aliud sit nisi propter odorem perceptum quod
 forsitan id quod impeditur, d. additamenta illic facta esse ac par-
 a mollietate cerebri permixta: ut eis huic fortitudine ac
 quanta possint pati supfluitates primi ventriculi expur-
 gari inde illesa: ceu sub cerebro locata fuit glandula:
 modicum a suba cerebri induritie permixta: ne supfluita-
 tib' cerebri hic transiret ledat. Cui dicendum quod non propter
 hoc oportuissimum os tamen in exteriori concavare neque vias sic
 angustas nares prestare. Ex ventriculis et decurrunt circa
 medium supfluitates: ad glandulam dictam: non tamen leduntur
 his ipsi. Aut si quod obicit inuamētum importet quoddam ut
 voluit Ba. cum. A. non tamen illud extat principale: sed odo-
 rat magis: cum vix sit sensum perficiendum. Adhuc lesa par-
 te interiori: et naribus sanis: ledit et odoratur quod et nobis
 iducatur collectioes fetide sub cerebro anteriori precepte:
 ac corripit nullam in naribus lesionem notantes non paucos.
 Itaque caruncule figurate organa sunt odoramenti: et in
 nares. Mosce quoque ex hoc de aia. A. esse istius duplex
 quoddam nares reddens tamen quod variam substructionem existit: ceu
 nervus obicit crystalline ac vasa scissaria involuta testicu-
 lis. Aliud vero percipiens solum quod principale extat perfecti-
 mus ut crystallina et testiculi quo ad seipsos gnationes: non
 nulli quoque reddens sicut et suscipiens: ut nervus tactus
 cordis est caro. pro se nares sentit: dicitur. 42. Itaque in pro-
 posito nares sunt organa reddentia solum: caruncule pre-
 suscipientes tamen.oportuit. n. plura ista et figuratioes
 esse ut perficeret hic sensus quod nobis cum difficultate alligat
 pro cerebro dictam frigiditatem et huiusmodi in mensuras.
 Propter quantum quod. Ad primam precedens ex Ar. di-
 cto appuit quod dicendum vel quod noluit nares organum ol-
 factus principale et susceptivum: sed deseret et variam. vix sus-
 p'his diffinitur nares odorem fore adductioes. Aut ser-
 mo fortassis Ar. fuit hoc: quod non dicitur perfecte tradita erat
 icisionis scia: dicitur. 97. Ad aliud vero appuit quod nares
 quoquo modo sunt ista odoratur: substructionem. n. et deserit
 propriis istis: et quod non solum hinc inuamētum sed et deinde
 est alia plura. id volens Ba. eas lingue assimilare cuius
 proprium est actus gustandi: variam i voce deferre. Et est ut ma-
 n' molendinarii i voluendo cibum pro detibus. Tertium. 15.
 de animalibus. A. nares dicitur ista fore odoratioes et abe-
 lit. Ad aliud auer. iam appuit: non. n. tenet modo. Ad
 aliud dicendum quod pro tanto dicitur istum olfactus esse aerem inpositum
 naso: quod ipse fertur marie ut actus perficiat odoratioes. et
 id posuit ibidem quod istum auditus est aer inpositus auri. hic
 enim necessarium est marie fore appetitum de aia. Ad aliud dicendum
 quod illa pars nervi non est pars que sit olfactus sensitivum: sed ta-
 ctus. Quis. n. hec et ramificat ex tergo nervorum pari ex
 cerebro ortorum. Ad aliud dicendum quod sermonem auer. aut
 eius expositio: hic non recipio cum opiniois fuerit opposi-
 te. Ad aliud dicendum quod notat difficultatem non aut impossibi-
 litate. quincit. n. tamen quod hoc deterioris sit ceteris aia-
 lib' olfactus neque est cerebrum tamen est frigidum et humidum imo
 calidum et terminatum utrumque: sed frigidum est respectu cor-
 dis et epatis et humidum respectu ossium pro prima et quod ce-
 rebrum sic frigidum fuit odoratur igni attributus: ut fieri
 ceu omnis equitas habuit et hoc sicut tactum ingenium in
 odoratioes: quod odorabile facile agit ad organum pervenire
 Ad aliud dicendum quod virtus in carunculis actu reperitur pro-

ut saltim formam noiat. Neque propter hoc quod cerebrum car-
 virtute sensitiva tollit: quod circa ipsum odoratur non possit
 esse organum: cum non sit prope ut declaratum est in suba cerebri:
 sed in figuratis additamentis: et quod pro parte a cerebri dif-
 ferunt suba: id est non ut per difficultatem et non impossibilitatem
 concludit odoratioes: quod si sermones quibus Ba. non est
 istum olfactus fore in cerebro: aut ventriculos duos ante-
 riores: ut appuit exponendi: quod est circa cerebrum et eius
 velamen. Id. n. quod alicui natus est annexum: multoties id
 dicitur ceu cor dicitur artariarum pars. vix histo. 3. Cor est sicut pars
 artariarum. Et in principio canonis istius. Cerebrum dividit
 in suba velatiua medullarem: et venter plenos spiritum.
 ad aliud quod dicendum omnis. 42. Nec eo quod odorabile
 positum intra nares non sentiat: arguit ibidem proprium fore
 olfactus organum. sed euenit: quod cum odorare consistat in suavi
 evaporatione: opilatone tunc iterueniente ipsa non potest in pro-
 fatas devenire carunculas: quod ostendit. si. n. quod intra na-
 res ponit paucos fuerit quantitatis: ut effusio vapo-
 rosa non prohibeat transire adhuc odor percipies. ad aliud
 dicendum quod non omnis imutatio proprium arguit sensum velut
 nervus: ut omnis dicitur. 42. organum tactus. caro tamen mutat
 apud obiectum ipsi: quod quidem non principale arguit istum
 sed magis accessivum et delatium. Dicitur. 46.

Hoc tunica interior artarie destruat ex villis
 in longitudine preterea ostendit ex tertio natum. c.
 io. et primo pro de membris. Rursus pro et po-
 steriori actio huiusmodi debet organum hec aut est attractio
 dilatatione facta. os. n. si quod expellit quod pro attrahat. villa
 aut longitudinalis attrahit. Erunt igitur ut pro et pro-
 prium istum. quod aut tale sed debet accipere intrinsecam iuxta pro-
 prium apli situm. Et. anhelit' et pulsus sunt proportionales.
 ipse nares currit pulsus tertio. io. c. se. motus vix abe-
 litus: sed in anhelitu precedit attractio: ergo et impulsus. h
 aut posita villis perfici longitudinalibus: quod ei magis erunt
 accommodati extrinsecus. adhuc digniori et fortio-
 ri actu istum debet aptius et vigorosius. sed id euenit
 cum longitudinales fuerint interioris: quod pro eorum attractio-
 ne vita ex corde in cetera demanda membra. si it est at-
 tractio pro ipsos melius nutrimenti in partes artarie. Item
 de. Si villi latitudinales essent interioris fortiores pro-
 prium gitate facti prohiberet aerem introduci quod non facit exteri-
 us positi vigentes quod minus. Itaque tunica interior ar-
 tarie i villis secundum longitudinem dissolvit. In opposi-
 tum Ba. 6. de inuamētis. c. i. et haliabbas cum auer. d
 anothomia artariarum. Rursus. Inmutatio corpo-
 ri adueniens mor quod pro artarias inuamētis spiritum in cor deser-
 tur. hec aut perficit expulsionem quam facit artarie interior
 tunica villis latitudinis intra se positis. nam longitudina-
 les id impedirent attrahendo. adhuc longi exterioris siti
 aeri appropinquat amplius quod entes intrinsecus: et ita fa-
 cilis subducere poterunt aerea. Ergo latitudinales
 villi extant i tunica exteriori artarie. Propter pro-
 prium quod sciendum quod artaria est membrum nervosum a sinistro
 cordis ventre ortum: in eius subsidium motu suo ordi-
 natum in longum rotundumque preterea duplici tunica ve-
 latum. Dite mediatis sanguine et spiritu in aliud re-
 liquum corpus delatium. Huiusmodi autem duplicis
 tunice interior est multe spissitudinis et duricie: ex-
 terior vero mollis tenuis rapa similis tunice vene
 non pulsantis. 6. de inuamētis. c. 15. unde secundo
 theorice. Interior tunica est quinquies duplicior ex-
 teriori: et ideo abeucalis magister Ba. quod id bene men-
 suravit noluit artariam fore sexcupla grossitudine ve-

ne. habuerit at tunicas duas ne fortitudie findat et ne spūs in eis raritate dissoluant. pullant at vt p̄tēpen-
tur vitalia: et vt spūs p̄tib⁹ cū sanguie deserat: ac ip̄e
attrahat ex venis i eas. ē at villus siue ynul⁹ aut si
lū mēbz neruoz p̄tensū subtilissimū: ad motū actio-
nis cōis ordinatū. nā mēbra que solū p̄ seipis agunt
villis nō eguerūt cū actio sit pua. sufficit. n. calor nā
lis loco villis: ceu sunt os cartilago et hmōi. q̄ at pp̄
oē corpus opant eguerūt illis cū vebemētior sit actio
vt v̄ter artaria et hmōi. Est at is triplex vt q̄si trina
dimensio lōgitudinalis latitudinalis et dyagonalis
mediantib⁹ quoqz is artarie opant. In eis nāqz sūt
q̄tuor virtutes quaz qdā dilatant: aliē p̄stringunt: q̄
dā retinēt et faciūt p̄ q̄tē dilatatōz: nōnullē retinēt
et agūt post q̄tē p̄stringōz: q̄ oēs villis opant. pp̄is
Haly. Et qz dubiū erat q̄b⁹ agūt et quō eos timuit
p̄ribus appropriare artarie. Prop̄i qdē scōz p̄ri-
mitus exponat qd de h̄ seferūt p̄ores: deincepsqz vlr
disonantie sapientū tangāt circa villos. Prop̄i
hmōi sigdē p̄mū sciēdū q̄ nāliū. 3. ca. io. ita s̄b̄scribit
Tunicaz artarie q̄ qdē extrosū et rotundis: q̄ vero
introsū et rectis qdē pl̄imis: paucis No eis q̄b⁹ ex
obliquis. Dico at rotundū latitudinalē: obliquū at
vl̄em. qd sulcū: qm̄ subdit: Artarie simulant ventri-
His quoqz vt p̄sentiri vl̄ius tñ p̄mo p̄ma de mēbz
ita: Adēbz quidē h̄ntiū duas tunicas: villi latitu-
dinales sp̄ in eoz extrinseca sūt tunica: et alij duo in-
trinseca tunica: ita vt lōgitudinales declinet magis
ad sup̄ficiē eius iteriorē q̄ trāsuersales: fm̄ h̄ igitur
cōe longitudinales extant i tunica iteriori. In p̄riū
6. de iuuamētis ca. 4. Tunica iterior artarie dissolui-
tur in fila fm̄ latitudinē. vñ fo theorice. ca. 13. oppo-
sitū nāliū. 3. penitus seriat ita Interior artarie tuni-
ca villosa ē et in latū: sed tunice exterioris sunt in lon-
gū villi: et in ea pauci ex trāsuerso. Collz aut. c. i. de
anathōia: p̄textura iterioris artarie tendi in latitudi-
nē: exterioris i longitudinē. Prop̄i hmōi sigdez
scōm sciēdū q̄ Alex. in p̄latib⁹ talit seriat: ynuli
recti in stomacho. i. isophago attrahūt: obliqui No
expellūt. In alijs at p̄ticulis obliqui detinent vt in
mirice. 3. quoqz. 13. c. i. Adēri sepatus ē a villis trā-
uersis cū non sit ad retinendū. cui cōsentit collz scōo
vbi tñ lōgi explicātur et lati: nō at trāsuersi. itio No
theorice: Adēri ē cōpositi ex duabus tunicis: altera
exterior carnosā: c⁹ villi ferūtur in latū: reliq̄ No ite-
rior neruosa: et eius sūt villi in lōgū p̄tē: et i ea pau-
ci p̄ trāsuersū deducti qd̄ innitit nāliū ē tertio: p̄ri-
mo ē p̄ma: Adotus trāglutiēdi est cōposit⁹: sit eniz
villis p̄p̄is p̄ formā ex situ longitudis latitudinis
et trāsuersionis: sed iste motus ē meri. Appet itaqz
q̄ duplicif aduersatur hi p̄mitus: qz. a. posuit in sto-
macho seu meri villos trāsuersos cū haliabbate: et
q̄ demū fecit trāsuersos expellē in stomacho: cū vbi
libet ponatur retinē. Adhuc fo collz 6. v̄tre: Retē-
tio et expulsio sūt p̄ tunicā que p̄cedit p̄ latitudinē:
ceteri No fere testatur expulsionē fieri p̄ tunicā disso-
lutā in villos latitudinis et retētionē et p̄ illā que trā-
suersis. Tertio No nāliū ca. 8. v̄ter h̄ ynulos ob-
liquos grā circūtractōis. amp. dissonāt circa intesti-
noz villos nō solū ad alios Nm̄ ē iter se. vñ. 3. nāli-
um ca. p̄dicto: Dnicuiqz itestinoz rotūdi fm̄ alteru-
trā tunicaz ynuli sunt circūtrahunt eni solū. attra-
hūt at nihil ad modū quo matrix n̄ attrahit mēstrua

h̄ tñ expellit: simpliciu. 5. c. 4. Quarto No d̄ iua-
mētis. ca. 2. Intestina qm̄ nō idigēt virtute attracti-
ua habuerit fila p̄ que foret ip̄is possibile tñ expellē.
3. sigdē theorice. c. 26. Intestina sigdē sūt p̄posita ex
duab⁹ tunicis villosis et cuiusqz villi tunica in latū
rotūdat. Tertio vero. 16. c. i. Vincēs sup̄ duas tuni-
cas intestini ē villus tendēs fm̄ latitudinē. collz No
p̄mo de anathōia intestinoz: Intestina p̄posita vt ex
duabus tunicis: et h̄nt texturā tendētē i latitudinē so-
lū. vñ fo illius: de iuuamētis mēbroz: Virtus ma-
nifestior in eis ē expulsua: non at attractiua. Cui⁹
riū nāliū ita tertio ca. io. Sola oiu⁹ organoz ex tuni-
cis sit et vtriusqz obliquo et h̄ntib⁹ ynulos facta sunt i
testina. Hali. quoqz itestinu expellit illis qd̄ aggre-
gat ex egestiōe i co: et attrahit sibi aliqd̄ aliud ex sup̄-
fluitatib⁹. p̄mo aut p̄ma de mēbz: Adēlius ē itesti-
nis vt villi attrahēdi et retinēdi nō sint fil: sed supple-
p̄ tunicas sepati: nō eni multa idigēt retentōe: h̄ at-
tractōe et expulsione. sic igr̄ eis villi incūt lōgi et la-
ti qd̄ firmat: subdit eni q̄ aliquū mēbrū h̄z duas tuni-
cas vt fiat eius attractio et expulsio motu vebemēti:
vñ facta ē eaz alterutre singularit̄ instr̄ sine p̄mixtō-
ne: vt stomachus et itestina: itaqz Ba. 7. a. sere p̄ri-
ant̄ ne dū alijs sed sibi p̄p̄met. Prop̄i tertium q̄
dē explicet p̄us veritas quesiti. deinceps vero lites
circa p̄ductas sopiant discolias. Prop̄i hmōi p̄-
mū sciēdū: dicēdū cū. 6. de iuuamētis ca. 4. Halia
bate et auer. q̄ tunica iterior artarie p̄stituit ex villis
latis: exterior vero ex lōgis qdē plurimis: paucis ve-
ro ex trāsuersis: qd̄ exp̄ientia oñdit in āplius cuz qz
accipiēs artariā magnā et decoquēs q̄si excorticādo
seiuuēs appebit eidē q̄magis fm̄ latū seu rotundū
decoctari. qd̄ et rōe firmat: suppositis tñ p̄ri⁹ q̄ ispi-
ratio exp̄iratōne p̄cedit: vñ historiay libro: morietia
exp̄irat̄ q̄re necessariū ē p̄mū inspirationē. 7. 6. d̄ iu-
uamētis ca. 5. Principiū mot⁹ oiu⁹ istoz ē vñū: et
est cordis exp̄asio que fortior ē p̄tractōe adhuc qm̄ cor
dilatat artarie p̄stringūt et eō d̄ia. 80. et q̄ artarie vt
dictū extāt i cordis obsego. amp. q̄ dilatatōe sit attra-
ctio p̄strictōe vero expulsio. Hali: q̄ villi longi at-
trahūt: lati No expellūt trāsuersi detinēt. Et itidem
instr̄m actōi āplius necessariū interi⁹ locat in p̄pin-
quū agētī. vñ tertio. 13. c. 1. Nō positi s̄ i v̄tre villi
expulsiu extrinseci: et lōgitudinales intrinseci: nisi qz at-
tractio ē p̄ma opationū ei⁹ et p̄pingoz: deide expulsio
aduēt p̄ illud: qd̄ nēpe oñdūt mesopleuri dilatātes
pectus: et p̄stringētes vna q̄ villos a q̄tuor p̄tib⁹ re-
cipiūt: et iō vnu⁹qzqz fm̄ almāsozē 7. a. ē q̄druplex.
Apud tñ Ba. et Haliabbatē singularis q̄re sūt. 88.
vel. 22. villi eoz. Sigdē dilatatiū in p̄tē magis exp̄ā-
dunt exteriorē vt apti⁹ aerē q̄ fortis existit attrahāt.
Cōstringentiū No iteri⁹ vt liberi⁹ fumū vaporosuz
expellūt i que foras. His itaqz suppositis p̄ceda-
tur. nam si p̄rior inspiratio expiratione ac cordis ex-
pansionē: cor p̄mitus attrahendo aerē in sui refrige-
rationē a pulmone per artariam venales dilatat. Et
qz hoc deserunt ei cōstringit̄ eo q̄ qm̄ vñū mēbrū di-
latatur vt attrahat reliquuz p̄stringit̄ vt expellat. nā-
lium. x. ca. 3. huiusmodi quidez expulsio cū sit neces-
sario attractione villis perficietur latitudinis iteri⁹
positis quia sic erunt agentī p̄p̄inquoies. At dein-
ceps in huiusmodi cordis expansione similī artari-
am o3 magnam p̄stringi eidem deseruientē: vt in id

san. expellatur aliq̄r ab eo q̄ cordis i calore remissus
Et et ne is dilatōe expandat: cū at cor angustatur
artarie dilatant: ita vt in artaria magna p̄strictio pre
cedat dilatōem: in artaria v̄o venali ē. Rursus.
Expulsio artarie ē fortior motus: et apli⁹ necessariū
attractōe: q̄ per illā expellit vapor̄ fumosus cū aere
pus itroducto mixtus: q̄ ppter ei⁹ inflāmatōem odi
osa iā nāe redditā tanq̄ notabili⁹ conat̄ plus excre
tia p̄pellere q̄ aerē ad refrigeriū itroducere cū mo
dicus sufficiat eo q̄ is quātūcūq̄ calidus: ē frigidus
p̄roz spūz cōpatōe p̄io fa. c. 2. doctrine fe. Est et
vapor̄ p̄tactus grossior ita q̄ fortiori exeat ipulsiuo:
aer v̄o subtilior: vt sibi sufficiat remissio. ad fortio
rē at actū et apli⁹ necessariū suppositū ē istm̄ intrinse
cū et p̄pinquū existere. Et. Fulcif: q̄si talr̄ d̄ip̄osiri
aeri p̄pingores expositi: ip̄m poterūt p̄fecti⁹ atrahē
q̄ si forent intrinseci: q̄b⁹ dictū paucos sociari ex trās
uersis. Cōcomitat̄ nāq̄ lōgos sp̄q̄ mor⁹ fortassis
eoz attractiū req̄rit fulcimētuz in apli⁹. Itaq̄ villi
lati in tunica erunt intrinseca: longi aut̄ in extrinseca.

Propter huiusmōi at̄ fm̄ sciendū q̄ villi aliquan
do opant̄ p̄ se: et sicut dem̄ lōgā atrahūt et reliq̄: iter
dū v̄o per accidēs: et ita op⁹ agūt aliq̄n ab hoc oppo
sitū: sic. n. retinet̄ n̄ solū trāsuerf̄: sic et lati: ē et cū in
retētua p̄bēt auxiliū q̄ fm̄ latitudinē icedūt: p̄io p̄i
ma. c. 3. de v̄tutib⁹. v̄n̄ ad id q̄b̄ ponit. A. trāsuer
fos i stomacho expellē dicēdū eo tāq̄ supposito fore
p̄ accūs: ceu nō oēs i vebemēti marie retinet̄ tandē
p̄stringēdo appetitū ad q̄b̄ expulsio p̄seq̄ ei⁹ q̄b̄ in
stomacho p̄tinet̄ cū sit long⁹ colona^r rotund⁹ p̄ se tū
dem̄ ipsos retinere. Cū v̄o aliq̄ ps trāsuerf̄oz opat̄
p̄t̄ retinere et q̄etē p̄stare vt attractio fulcimēto inui
sa p̄fecti⁹ atrahat et p̄cipue cū appetit⁹ nō fuerit imē
sus: tūc. n. q̄si lūbricoz terrestriū mor⁹ silaf̄ eisdem.
Ad aliud q̄. A. et Auer. nō ponūt trāsuerf̄ales i sto
macho: hos at̄ Alexāder et Aliabbas firmavit dicē
dum q̄ illi tanq̄ p̄ paz̄ necessarios et māifestos reli
quere. Actio nāq̄ stomachi ē vebemēs attractio: in
q̄ p̄pendit̄ q̄es q̄m̄ime. hi v̄o cōsiderātes morulaz
quā dā in nervi attractōe: ac q̄ sociant̄ trāsuerf̄i q̄dē
in alijs p̄tib⁹ sp̄ cū longis. ptuleret et stomachū eif
dē p̄ rui. Ad aliud dicēdū q̄ in vētre p̄ficif̄ expulsio
p̄ se villis latis: et marie cū p̄tes strigūtur superiores.
q̄n̄ v̄o ecōtra euēit cātur vomit⁹. p̄ accūs at̄ retinet̄
ceu cū fm̄ sup⁹ retūdef̄ vētris et sūdā p̄prie: nō at̄ f̄z
mediū: p̄ se nō cōiter ponit̄ retētio trāsuerf̄is muscu
lis vigere. Ad aliud dicēdū q̄ illa lrā Ba. ē corrup
ta fortassis trāslatōe nā in greco erat egearfiō: q̄b̄ di
co vt iqt̄ Ba. fo. de re. sa. Sūū recto q̄d ē rotūdum
d̄f̄ et cōiter egeofion plagio. i. obliquū. v̄n̄ decept⁹
trāsferens nois cū multiplicitate: cū debuit traducē
egearfiō. i. rotūdū seu latū trāsulit obliquū. Et filr̄
ad aliud dicēdū q̄ errant̄ p̄t̄ nō rōne trāsferēs cum
trāsulit fo nāliū. 3. Sola oim̄ organoz ex tunicis
filr̄ et vtrosq̄ obliquos h̄n̄ribus inulos: cū dicere de
buerit rotūdus. Aut dicēdū obliquuz equocuz eē ad
latuz et trāsuerf̄uz ceu p̄i⁹ v̄isuz Ba. inuere. Ad ali
ud dicēdū q̄. A. alijs aduersaf̄ pentib⁹ simplr̄ inte
stina fm̄ ambas tunicas villos h̄re latos. aut dicēdū
q̄. A. itelletit̄ itestina supiora: reliqua v̄o iseriora:
Vel sanis q̄ l3 intestina supiora. 5. solū habeāt vil
los latos: vltimū tū vt rectuz et p̄cipue ipsi⁹ extremū
lōgos et b3. vnde tertio. is. c. primo. In intestino

recto iam appent vili multuz longi: q̄m̄ ē ex itestinis
maioris opatōis indigens ad trabendum illud q̄d ē
supra ip̄m. aut q̄s dicet hos lōgitudinales villos nō
eē de suba itestini recti: s3 musculoz duoz longu
dinaliuz q̄ sunt in eo. q̄ si dicat. A. simplr̄ in itestinis
attractōem motu fieri vebementi: aut cum non au
dio: vel fortassis sit ab alio q̄s a longitudinis villis:
vel attractōem appropiabit stomacho: expulsionez
v̄o intestinis: quod q̄dem non recte interpretabit̄
contra mentē nunciātis. Si. n. cā duplicitalis tuni
cay foret in illa: v̄n̄ dicā tunicas intestinoz duplices
ex inuamēto existere cōi: vt ne accidat nocumentum
vni: ei alterz cōicet. Nā si q̄s diligēter attēdat i oib⁹
mēbris p̄tinet̄⁹ alienuz ab ipsoz suba duas tunicas
iueniet venenosas p̄ter venas: aut fortassis vaginaz
cordis: ita q̄ et frenes sunt duplices ino. io. Pro
pter q̄rtuz at̄ ad primuz dicēdū id dem̄ eē tpe quo nō
duz sciebat anothomiā p̄fecte: cūz testatuz sit d̄ia. 9
d̄ se Ba. dicere nō fore ip̄ossibile iuenire i arte me
dicine: quod p̄ ip̄m nō ē iuentuz. auicēne v̄o dicēdū
vel q̄ secutus ē illic Ba. aut oro ipsius ē v̄lis ceu i
p̄tibus v̄lr̄ duas h̄n̄rib⁹ tunicas. huiusmōi at̄ v̄ital
p̄ vno nō iterimif̄ p̄riculari cūz ad rōnem scie suffici
at ipsa vt ad multuz: p̄by. 2. metha. 6. Ad aliud q̄d
dicēdū appebit. datuz nāq̄ ē q̄ i alijs artarijs ab ea
q̄ vni⁹ tunice cōstrictio: p̄ obsequum quod p̄stāt cor
di expāsiōe p̄cedit. Ad aliud dicēdū q̄ l3 anbelitus
et pulsus sint p̄portōales p̄portōe seu similitudine lata
et nō v̄a. nā similitudo ē duplex: q̄dā fm̄ v̄itate: et aliq̄
nō: vt cūz qd alteri similitudine p̄portōnā longiniori
Bali. l3. n. anbelit⁹ et pulsus p̄ueniat in sp̄z sere nu
mero: et in cōis tribus vel v̄tute istio et necessitate
differt tū in q̄s p̄simis et p̄prie cūz cerebz p̄opet̄ cor
di. Ad aliud dicēdū q̄ vigore cordis oia i initio red
dunt v̄ina: q̄ demuz p̄seruāt in eē p̄ debituz defluxuz
ob ipso ad ea fm̄ dilatōem et p̄strictionem: s3 in hoc
vt oñsum p̄strictio artariay opat̄ dilatōe in amplius
neq̄ artarias o3 villos h̄re aut q̄libet p̄pter ipsius
actus nutritōis p̄ricularē: cūz vt tactuz calor tanq̄ i
st̄m̄ sibi sufficiat nature. ad aliud dicēdū q̄ p̄p̄ ne
cessitatē sere vacui quod seq̄tur ad p̄strictionem nisi
mor subsequat̄ attractio: d̄ia. si. ac. p̄pter aeris sub
tilitatē: et ipsius modicā respectu euētatōis necessita
tē non p̄hibetur villis latis intus ex̄itibus: sed cogi
tur subintrare.

Differentia. 47.

Quod venē oriantur ab epate vt per Ba. in
tegni: et alijs locis nō paucis. A. 5. de aia:
et v̄lr̄ oēs medicos. v̄n̄ p̄io coll3. c. de ano
thomia venay. Inuētum ē p̄ viā sensus q̄ venē ra
mificātur ab epate. amp. si oriētur a corde ipso mo
to mouerent̄ et he cū idē sit mot⁹ toti⁹ et partis vt to
ti⁹ terre et vni⁹ boli p̄io celi et mundi. Lūz at̄ p̄is sit
falsum falsificabit̄ et antecedens. Rursus. Si venē
oriētur a corde cūz ordinētur ad finē sanguis vt dela
tione ipsius per eas nutrit̄ corpus primo p̄ia. c. i.
de venis tunc cor p̄incipiuz foret san. eundem isor
mans: Et iteō totum sanguis oporteret in ipsuz cō
cidere. hoc autem ip̄ossibile videtur fore. Sic. n.
cum inter epar et cor non sit nisi vnus transitus pu
ta vena concaua per eandem oporteret simul sang.
totum ascendere ac plurimum eius nutriturum:
partes inferiores plures et maiores superioribus
per eandemq̄ descendere. Id autem videtur ip̄os

sibile cum motus per eandem partē ita occurrāt op-
positi s̄m sursū & deorsū sibi resistentes adinuicē in
loco intermedio cordis & epatis. **Palin.** io. metha.
Adinimū i vnoquoq; gnē p̄ncipiū ē in illo cū sit me-
trū seu mēsurā: venarū at̄ mīme sūt i epate nō at̄ i cor-
de. **Itidē:** vene vident̄ ab illo s̄bere originē cui ma-
gis attestant̄. h̄ at̄ ē epar & matie q̄stū ad ip̄ius p̄ni-
culū n̄ at̄ cor cū sit dure s̄be ac solide. **Et:** p̄ncipiū
san. venarū existet p̄ncipiū cū he ordinē ad ip̄s. epar
at̄ san. existit p̄ncipiū cū sit calm & humidū sibi colo-
re affine. v3. 4. de iuuamētis. c. 3. cū **Abiabbate.** 3
& 8. theorice: epar factū ē purpureū vt sāguinē ge-
neret purpureū: v̄ ē forma s̄a. & ois ei⁹ dispō i epar-
ti dari. epar itaq; ē venarū p̄ncipiū. **Rursus** oñditur
venas oriri a cerebro seu ossib⁹ eo q̄ vena ex panni-
culo p̄struit̄. p̄nicul⁹ at̄ vt ad multū p̄ponit̄ ex ner-
uo & ligamēto: d̄ia. 44. h̄ at̄ originē suscipiūt a ce-
rebro & ossib⁹: qd̄ at̄ a p̄niculo v̄: q̄ theorice & p̄i-
mo p̄ma: **O**ia mēbra p̄niculosa vel p̄niculis iuo-
luta oriunt̄ a p̄niculo cooperiente costas iterius: &
p̄niculo musculis vētris succidēte s̄phac dicto: ter-
tio **Vo.** 13. & 22. scribit̄ ē p̄niculū abientē interi⁹ pe-
ctus cū alijs oibus tactis ab hmōi originari p̄nicu-
lo: vt. 44. tactū. **U** īgf̄ vene p̄niculose sint ab isto
p̄niculo deducēt originē. **Admōi** quoq; oppositū
sentit arif. in de aialiu libris: & potissime p̄tiu3. 3. qd̄
rēibus conat̄ astruere nō paucis. amp. de iuuamētis
6. ca. 4. sūt origo vene nō pulsatis venētis ad pul-
monē ex loco ex quo oritur vena pulsatis ex corde.
Et: **P**rop̄ diuersitates iter telas istarū venarū sūt
origo vasorū q̄ h̄nt vnā tunicā mollē tennē ex tenuio-
re pte cordarū. **Et** origo illarū q̄ h̄nt dual tunicas sp̄s-
sas duras ex sp̄ssiori & duriori p̄tiu ei⁹. & he aut̄ sūt
cordis dextra & sinistra. **Palin:** nāliū. 3. ca. 14. Si n̄
tm̄ demū maior ē vena q̄ ad pulmonē ducit q̄ ea q̄ i
cor nascit̄ & c. **A**dhuc aialiu. 3. a. defacili p̄bat̄ q̄ cor
sit p̄ncipiū venarū & neruorū. **Rursus** ab illo vene
oriunt̄ iū quo p̄me & vltio p̄cipit̄ vita cū ad ip̄am or-
dinet̄ nutrimentū. sed h̄ ē in corde: & i dextro v3 vētri-
culo iuxta eius dextrā auriculā: vbi vena ventrē h̄nt
p̄tinuat̄ cordi. **P**leraq; sigdē visu notant̄ anathomi-
zans q̄ cessāte motu cordis & p̄ p̄ns vita cū s̄ter p̄ mo-
tū in sinistro vētriculo paulatine motus: & ē ordina-
te p̄stituit̄ is in dextro quousq; ad medium deueniat
p̄caue vene cordi affixe. **I**bi. n. v̄ tādē apte ois vt
te mot⁹ cessare eiusdē. **I**tidē: p̄ncipiū venarū & alio-
rū i loco d̄z eē nobiliori vt ip̄m eo sulcito valeat p̄nci-
pare. vt enī locus ē ita nā opat̄ p̄bl. io. talis at̄ loc⁹
ē cordis coll3. 2. c. de mēbro: p̄ncipali Nutris nutri-
tiue. **S**ituať nāq; i medio parūpar tm̄ declinās ad si-
nistrū vt q̄stū ad ei⁹ acumē. **I**n oib⁹ enī aialib⁹ cor
ē s̄m mediū pectoris loci. i hoibus **Vo** parūp̄ decli-
nat̄ ad sinistrā ad equandā frigiditatē sinistroz p̄mo
de historijs: & tertio de p̄tibus: q̄re p̄ncipiū cor erit
venarū & nō epar: cū descēdat in dextrā h̄nt̄ ex oppo-
sito p̄iugiū sibi splenē. neq; aliqd̄ alioz vt oñdēt in
ductoz. **P**rop̄ p̄mū qdē sciēdū q̄ vena ē corpus
p̄niculare oblongū rotundū vna tunica cōstitū san-
guis nālis i nutr̄ itōe p̄tentiū. **E**st at̄ epar san. ispis-
satus & ip̄s p̄mū gnātōis instr̄ alit̄ organū. dico autē
p̄mū pp̄ cor qd̄ illius organū s̄m & p̄fectiū existit.
qd̄ at̄ sit cerebro & oriri: qd̄ os: qd̄ue cor: & qd̄ p̄ni-
culus differētis oñsū. 24. & 38. 41. & 44. **P**ro

pter scōz **Vo** sciēdū quosdā dixisse venas ortas a ce-
rebro de p̄tibus tertio. **L**nius opi. v̄ fuisse ēt **Isaac**
vriarū libro. quoz motiū existit fortassis añdictū a
textura p̄niculorū ex neruis sumptū. s̄z hoz defect⁹
tertio & q̄rto dicendos appebit. **Q**uā egdē opinio-
nē cū his q̄ posuerūt venas oriri ab epate tertio de p̄-
tibus: repellit p̄ hec pl̄ma ita: faciūt nāq; p̄ncipalia
multa & discepta cū i vnoquoq; gnē ac i toto ēt vni-
uerso vnū opus sit eē p̄ncipiū in qd̄ tandē reducant̄
cūtra: & p̄ qd̄ regulēt̄. v̄ n̄ i fine. 12. metha. **E**ntia nō
lit̄ mali disponi: nec bonū pl̄itas p̄ncipatiū vn⁹ īgf̄
p̄nceps. **E**x ordie nāq; vniuersi ad vnū p̄fectio cā-
tur in entib⁹. cū īgf̄ aial & marie hō sit microcosm⁹
vt. 8. recitat̄ p̄yfi. vnū aliqd̄ erit mēbz i eo quo tra-
hēt originē & gubernant̄ cetera. **E**st ēt estimandū aial
p̄stare velut ciuitatē h̄nt legib⁹ regulatā de cā mor⁹
aialiu. **I**n hac at̄ oia deriuāt̄ ab vno p̄ncipe & tēdūt
p̄pter qd̄ in corpe aialis vnū erit tale vt cor: aut̄ ali-
qd̄ illius loco: amp. ab eo qd̄ ē frigidissimū mēbroz
corpis nō oriunt̄ vene: cū ad finē ordinē delatōis
calidi. **C**erebr⁹ at̄ ē hmōi: extat enī frigidissimū & hū-
idissimū p̄tiu corporis ciuit̄: d̄ijs. 24. & 25. **Et:** **P**er
alia mēbroz p̄tendūt vene p̄t̄ aseunt̄es in oē: p̄ cor
Vo nulla. **I**llud enī qd̄ p̄t̄ asit̄ oisariā ab aliquo: ei⁹
nō pōt eē p̄ncipiū. **Palin:** **C**or venis p̄portionat̄
cū sit corp⁹ sp̄ssū solidū sanguisq; p̄tentiū soluz p̄ter
a rariat̄ & venas. **Rursus:** **A**nathomia idicat̄ & gnā-
tio s̄l̄r aialis cor p̄mo genitū: & sanguinē in se p̄mit⁹
p̄tinere. **A**mp. motus delectabiliū & tristium: & v̄l-
ois motus a corde videt̄ i aialis gnātione icipere
& in id. determinari. **A**dhuc oñdit̄ locoꝝ eius medi⁹
& situs ip̄s t̄ artificiose cōpositus cor fore venarū &
alioz p̄ncipiū. **I**tidē qd̄ est ex sanguine nulluz sensum
h̄nt̄: p̄ncipiū nō extat venarū. **C**erebr⁹ at̄ est hmōi.
ip̄m at̄ ē sine sanguine oio & neq; modica neq; magna
venula i eo terminat̄: historiā. 3. nullū ēt facit̄ sen-
sum tactus: sicut neq; sanguinē neq; sup̄fluū aialiu
de p̄tibus. 3. **I**taq; cor venarū ē p̄ncipiū: & nō cere-
brū epar v̄ aliud. **I**fuerūt & alij sic **Pa.** cū suis seq̄ci-
bus vt appuit̄: ponētes venas oriri ab epate: astruē-
tes hoc matie eo q̄ vene vident̄ ab ip̄o oriri & rami-
ficari ac nutrimentū attrahē velut plantarū radices &
terra. qd̄ qdē vt videbit̄ stare nō pōt. 13. n. vene fixe
in epate nutrimentū eo mediāte ad cor adducāt̄: & in
h̄ similitudinē hēant̄ ad plātas quasdā nē tm̄ inde oriun-
tur: cū totā s̄bam ēt p̄tinue maiores eaz p̄t̄ asēt̄ epa-
tis: qd̄ i eo qd̄ ab alio nascit̄ non euenit̄ velut plātis
ortis a terra dūmō in loco p̄p̄o fuerit & nō i vasculo
p̄cluse neq; ēt dilatate ramificat̄ oēs i terra pp̄ attra-
bere: v̄z ēt pp̄ suscipiari: ne ip̄ulsionibus decidat &
ventis: & iō p̄spicere plantarū plures p̄uarū vnā ra-
dicē tm̄ h̄re. **A**dhuc mouēt̄ e r̄imātes oīmā sangui-
nis i epate p̄stari eo q̄ in quandā s̄iat rubedinē trans-
mutatio 13 videat̄ sentiri. 6. de acc̄ti a corde: nō tm̄
p̄pter h̄ dicendū formā sanguis dari p̄fecte in ip̄o: s̄z
diminute magis. **I**ntroducitur enī aliq̄ ad rubedi-
nē ebili in mēsarais imutatio: in quibus tm̄ ob hoc
san. d̄ v̄llatenus generari. cū enī sanguis epatis sit
imperfectus in via ud perfectionē & magis & minus
speciem non variet̄ v̄triusq; vnuz erit agens forme
inductiū complete: q̄ nāq; vnus extant̄ speciei
introducuntur ab vno agēte. id at̄ cor erit & nō epar
cū sit aliarū p̄ticularū formalissimū. **Q**uare cor san

guinis et venarum erit principium. Aduentus est sequaces
 Ba. ex argutis: quorum defectus quarto monstrabitur
 pposito. Tertio No. 14. ca. i. Sermo in hoc extat
 abiguus icitans querere: talis vena pntinuas iter cor
 et epar descendit a corde ad ipm aut ascendit ex ipo ad
 cor: aut fm ambas itentoes. Ascendere at vel descē
 dere talr nō est aliud q̄ ori a corde vel e pate aut in
 differenter ab vtroqz. s̄ uerūt aut nōnulli cōtempo
 ranei dicētes venas posse duplr considerari. rōne si
 qdem materie ac continētis: quō dicūt eas idubitan
 ter a corde ori aut eius quod per eas deserēt ceu san
 guinis. et qz is duplex ē: imperfectus ab e pate: pfect⁹
 No a corde. fm hoc eas duplicē originē p̄bere: imp
 fectionis ab e pate: pfectionis No a corde. Sed hi lz
 quo ad primū veritatē sapiant quātū No ad fm eoz
 dēsi desipiūt: cū hec nō querat ortus p̄tenti vey cō
 tinētis solū. Ampli⁹ pmissus ē pfectū et impfectum
 ab eodē itroduci agente specificato. s̄ fuerunt et alij
 ponētes venas ori a corde velut a principio primo
 mediato ab e pate No tanq̄ ab immediato et vario: qd
 ē stare nō pōt: eo q̄ mōstrabit p̄ plura cor principū
 venarū et immediatū existere. p̄pter tertiu qdēz ve
 ritas primit⁹ enodet et deinceps qz ventriculoz cor
 dis sit nobilior onīdā. p̄pter primū hui⁹ scien
 dū q̄ cor venarū extat principū sicut sapiūt pipathe
 tici nō solū virtute verū et materia: quod et iaz dūa
 vlr ostensum. 38. Et rōne monstratur nō min⁹ naz
 A. aialium. 9. et tertio. 21. c. de generatione embryo
 nis cū tertio theorie. c. 34. A n̄ matrix colligitur su
 per sperma tandē sicut dicitur dūa. 41. vigore calidi
 et isformatiue virtutis sūt tres spumante spermate ve
 sicule. q̄z prima et principatior ē cordis mā: reliqua
 ascendēs cerebri et tertia in dextera descendens e pa
 tis ita vt hec separet ab ea que cordis quodā iterne
 dio vtraqz colligante: hec at nō nisi materia vene
 magne cū nihil aliud iter hec sit p̄tinuās duo. qd fir
 matur qz fo de ge. aialium forma et spēs eparis ē in
 corde. hec aut vena principū est aliarū venarū et ori
 go sicut eius ramificatio idicat. Qd et anothomia on
 dit cū ps istius vene chilis p̄tinua eparis p̄ vnū tran
 feat additamētōz descēdēs in renē opposituz qbus
 vtriqz venas imittit emulgētes dictas. Silr et rami
 vene porte dicte ramificari in cōcano eparis cōtinu
 ant ramis vene cōcaue oriētis a corde ramificantis
 a gibbo eparis ad mediū q̄z q̄z hoc p̄pter puitatē sen
 sus nō valeat diligētius discernere. Vñ quarto de p
 tibus Vocatū mesereriū imen p̄tendit cōtinuum a
 p̄tensioe itestinoz ad venā magnā et ad hortē plenū
 venis multū et spissis ab itestinis tendētibus ad eas
 Neqz ē dicēdū q̄ p̄tinuatio eparis cū corde sit ex ar
 taria tū et nō ex vena p̄dcā cū hec sit nobilior vt mō
 strabitur artaria sit et icōpabilr maior illa. hec nāqz
 artaria que ad epar dirigit pua ē valde et ab inferiori
 pte multū magne artarie trāscūt. s̄ p̄ dor: suz ramifi
 cata i eparis cōcauū occurrit vñ tū p̄pter ei⁹ puitatē
 tū et p̄pter eius occultatōem Ar. in plurimis loco
 rū aialiu nō cognonit restās nulli adozthi venā attē
 dere i epar sicut plimi anothomizātes ipsā nesciūt re
 p̄re. Quare et p̄raue auer. fo collz. c. de iuuamēto
 mēbrozū nutritiū voluit multas artarias ad epar
 venire. De hac quoqz artaria Ba. anothōie pri
 ceptus melius eam cognoscēs alio de iuuamentis qn
 to. c. i. testat solum partis eparis viuificare iseriorē

superior nāqz gibbosa ex motu delationis et confri
 ctōis cordis mediāte vitalitatē diastantis dūa etiam
 31. Et si hic modus onisionis monstrauerit. 41. dūa.
 nervos a corde ori declarat in amplius venas ab
 eodem nasci cuz nerui nō ita subam cerebri p̄transe
 ant neqz sic cordi cōtinuētur appenter vt vene. Am
 plius oriū attestat suo principio p̄ductiuo in tegni.
 Vene aut nō cōtestant epari cū nō sit nisi san. fm
 A. cōgelat⁹. Neqz vt qdā rudū ingunt dicēdū eas
 ori ab e pate: qz similitudinē hēant cum eius p̄niculo
 qz eadē rōe nascerent a pulmōe vel splene. Adhuc
 ita nasci nō est ori ab e pate vey a p̄niculo. Et nō
 p̄transirēt in epar p̄forando sbam p̄niculi totalitē si
 cut neqz artarie penetrāt cor. Itidē p̄niculus e pa
 tis nō est de cōpōne ipsius vere. Vene No attestant
 cordi et precipue illi⁹ dextro vētriculo tū rōe sue cor
 poreitatis tūqz capacitatis tū et cōtēti v̄ipote sāguis
 in vtrūqz repti solū. Ampli⁹ illud ē principū vena
 rū qd ē principū sanguis. Vene nāqz ordināt ad san
 guinē. s̄ sane principiat in corde cū cor calidū sit et
 hu. collz fo. vñ cōplonū p̄rio. Cor ē nā sanguinissi
 mū et calidissimū oim viscerū aialis. qd aut sic cucit
 cū sanguine principū erit ipsi⁹ p̄fecti et imp̄fecti cum
 iuocent tādē. Rur sus vita ē cōsistentia p̄ alimētum
 ij. d̄ aia. sed alimētū primit⁹ ē in corde tertio d̄ p̄tib⁹
 et. ij. de ge. aialium. Neqz tū vt qdā scioli dicēdū
 a matrice denentire p̄p̄riū alimētū i cordis nutritōem
 imo pus oz imutari ab eo vt de gestione sibi p̄p̄riū
 reddat simile: quare cū cor sanguinis hui⁹ sit p̄inci
 pium erit silr et venarū. p̄pter huius vero fru
 sciēdum qz qz vena oritur a dextero cordis vētricu
 lo ipsa nobilior ē artaria sicut cā super illā dignificat
 Ar. vult enī dextrū ventrē nobiliorē sinistro. et vita
 liorē amplius sicut nobilior et p̄u ē anteqz retro et sur
 sum eo qd deorsuz ac dextrū sinistro que qdē dextro
 insunt ventri reliq̄ No sinistro. Qd particulari⁹ mō
 strat qz cor idicat principū corporis ois eo qz f̄mit⁹
 in ipso repitur mot⁹ et vita. et vlt. de ge. aialium fo
 nūc at cum eadem sit rō totius et ptis principio histo
 riarū ps se habeat ad p̄tē vt totum ad totum in illa p
 te in qua posterius cessat mot⁹ et vita ipsa erit nobili
 or et prior. hec at ē dextra. motu. n. et vita cessante in
 vētriculo sinistro per horulā percipiet in dextro. cuz
 enī rēdit in iteritum sicut per incensionē pluris per
 cipit cessat moueri lat⁹ sinistra deueniēdo versus dex
 truz cōstituēdo sēper ad qd mouet et ad immobile cir
 ca motū donec perueniat ad locuz vbi h vena nascit
 a corde. cuius qdē medio immobili posito percipit mo
 tus circa illud q̄ tēporis modico vt tādē h cesset ois
 mot⁹ et vita. Videi itaqz vena itentē alr amp li⁹ ori
 a corde artaria. vñ. 13. aialium. A. melior et nobilior
 duarū partiū cordis ē ad dexterā et ab illa vultū ema
 nat de sua vi. S3 qz forte obediēs. Ba. sentit enim
 is hic oppesitum expresse. 6. de iuuamentis. c. 3. ubi
 enim scribit dextrum cordis ventrem p̄pter pulmo
 nem sc̄m esse vt ei pura tribuat alimētum dicit motū
 cordis reflexum fore cōpositum ex duobus motibus
 et duab⁹ getibus velut eum qui pulsus. in tali at mo
 tu cum ges semper interueniat medio phicoz et pri
 mo fo. c. primo de pulsibus particulam quandā oz
 in ipso corde immobilem constitutē cum phatuz sit d̄
 cā motus aialium motuz omnem immobili alicui inisi
 et fulciri: huius autem in corde paries qdā extat me

alius et marie in h[ab]itib[us] duos v[er]tes in eo. Cui[us] igit[ur] v[er]tu
 te deficiente in tali p[ar]te cordis mot[us] v[er]tris sinistro so
 lido spisso n[on] possit inesse. partes eni sic spisse et soli
 de iobediētes motui v[er]trin[que] lateraliter n[on] p[oss]unt m[od]o
 dilatarionis et cōstrictōis ad vnu[m] parietē constitutū
 immobilem moueri v[er]tute deficiente pulsatiua. s[ed] mo
 tus hic ad lat[us] pueniet dextrū cordis vbi ptes mol
 liores et marie ad locū in quo vena gradis p[er]tinuā cū
 corde. Illic nāq[ue] v[er]t[us] pulsatiua iuuata habilitate p[er]ti
 nim ad motū vna p[oss]it p[ar]te immobile p[er]stituere s[ed] in sp[er]m
 parietis p[er]ma qua mot[us] pueniet p[er]ozi. n[on] igit[ur] dexter
 v[er]ter hinc erit sinistro nobilior. Cui[us] dicēdū n[on] vale
 re q[uo]d inductū eo q[uo]d organa in act[us] ordināf tāq[ue] in finez
 p[er]p[er]uus et n[on] e[st]. s[ed] istule nāq[ue] apponunt fistularoz et
 n[on] fistulatoz fistulis q[ui]to de p[ar]tib[us]. vñ cum nā p[er]dure
 rit organa talia in p[ar]te dextra q[ui]bus vt monstratū ē et
 motus cū vita p[oss]it vltio p[er]durare non aut in sinistra.
 Excludendū ē simpl[iter] lat[us] dextrū sinistro nobili[us]. nā
 in eo p[er]fata ordinasset si tandē foret nobilitas vt dex
 trū. Cui[us] q[uo]dē signū q[uo]d faciet q[ui]nta p[ar]te pulmonis
 q[ui] v[er]tr[us] duoz est media ad lat[us] puenit dextrū: vt q[ui]si
 culcitra stramentū ac firmitas v[er]ne ample de iuuamē
 t[us]. 6. ca. i. Valien[us] aut[em] fortassis r[ati]o[n]et hāc p[ar]tem
 pulmonis p[ri]ncipalē minime p[er]sistere. Aut ei[us] magni
 tudo id coindicat r[ati]o[n]e debet. Et i[n]stabat Ba. q[ui] sinister
 v[er]triculus alias habuit vtilitates p[ro]pter q[uo]s fuit den
 sior dextro. s[ed] ē non valet q[ui]nta act[us] cordis p[ri]ncipalis
 est vegetare ad quē organa ipsius oia ordinant pot[est]it
 fima. Rursus aliquos p[er]cipi pulsus non parū h[ab]ites
 natura et morbo notabiliorē in sinistris q[ue] in dextris:
 appropinquātes v[er]o morti ip[s]os e[st]. Resumētes aut[em]
 vires in q[ui]bus p[ri]us deueniebāt. Adhuc in aialiu[m] suffo
 catis ois sanguis reperit in venis nilq[ue] in artarijs q[uo]d
 in venis nisi q[ui] virtus regit iua cū spiritib[us] et sanguie
 toris ex[er]tib[us] in artarijs strāgulationis t[em]p[or]e p[er]currit ad
 cor tanq[ue] in arcē p[er]trāseuntq[ue] hi ip[s]i p[ar]ietē p[er]foratū
 v[er]tūq[ue] ceu possibile o[n]dit naturaliu[m] tertio. c. i. 4. in
 p[ar]tem dextram tanq[ue] in cor maius refugiū. Meoz di
 cendū q[uo]d spiritus ex[er]tis in sinistro v[er]triculo sit nobilior
 eo q[uo]d in dextro. Est nāq[ue] ille supercedēs v[er]trūq[ue] in ca
 liditate ac siccitate p[ro]pter motū necessariū vite. Vi
 ta eni motu constat et alimēto. Cui[us] forma magis fir
 ma in dextro ventre cū spiritus et sanguis ibidē sit
 plurimus et q[ui]ntitatu[m] et n[on] adeo q[ui]ntitatu[m] vt in sinistro
 videt nāq[ue] fore p[ro]portio eoz que sunt in dextro ad ea
 que sunt in sinistro q[ui]ntis est sanguis sanguifici ad coleri
 cū. Pono nāq[ue] q[uo]d dexter v[er]triculus cordis p[ri]ncipali
 ter p[ro]pter eē ip[s]i[us] existat. sinister aut[em] magis vt vita i
 pellat in alio ex quo tandem iuuamētū fiat cordi. In
 p[ri]mū Ba. P[ro]pter q[ui]ntū q[uo]dē ad p[ri]mū dicendū
 q[uo]d Ba. ad multū et sui seq[ue]ntes fuerunt alteri[us] opi. qui
 n[on] tenet in p[ar]te vt locuti sunt sensibiliter vt medici
 quoz s[er]mones apparentes existunt. Ad d[omi]n[us]. dicen
 dū s[er]uiter cum fuisse locutū et p[ro]p[ri]e coll[ig]it p[ri]mo. cū il
 lic anothomia sub scribat Almansoris. Q[uo]d o[n]dit eo
 q[uo]d dixit p[er] viā sensus et ramificari venas ab epate q[uo]d
 forte inu[er]it in tegni ita an epati q[ui]nta p[ri]ncipio venarū
 et n[on] oriri. Ad aliud dicendū q[uo]d motus est duplex ap
 parēs p[er]physicor[um]. 8. Quidā eni est a forma ip[er]fessa ge
 nerate s[ed] deterioratū locū p[er]te vt nāq[ue] natura formaz
 exhibet ita et locū cum his ip[s]i[us] sit saluatiu[us]. 4. p[er]physi
 cor[um] de ce. et m[un]d[us]. hic autē motus elemētis iest et ele
 mētatis in q[uo]d motū ea sequunt[ur] elemētis p[er]dūnantis in eis

q[ui]nto celi et m[un]d[us]. quo gnē totū mouet et p[er] s[er]u[er]it m[od]o. En
 et alter motus et forma vt aia inditus aialib[us] q[uo]d multo
 tiens n[on] p[er]sequit motū elemētis p[er]dūnantis sicut appa
 ret in m[un]dia graui terrestri que vigore aie sur[su]m tēdit ad
 ap[er]tū oris stomachi excitādū colera v[er]o leuis ignea
 deorsū ad itestina stimulāda vt eijciāt q[uo]d in eis p[er]tinet
 sup[er]fluitatis et iō p[ri]mo au. p[ri]ma ca. de humorib[us] cō
 siderans h[ic] motū ita p[ri]ori nāliori p[ri]mū deo grates
 p[er]tribuit oibus factorib[us] meliori. Vene igit[ur] si moue
 rent isto sc[er]do mouerētur motu q[uo]d est et alterius q[ue] to
 tius vt mot[us] o[n]dit cordis et artariar[um] alius d[omi]n[us]. 80.
 P[ri]ori nāq[ue] m[od]o vene n[on] p[oss]unt lōgius moueri cū sint
 molles flexibiles n[on] valētes motū p[er]seq[ue] cordis. Ad
 aliud dicendū s[er]u[er]it Aut n[on] fore necessariū totū sāguis
 nē in cor trāfere vt formā acgrāt vt san. nālis possit
 reddi vitalis ex attractione extremaz artariar[um] ab ex
 trematib[us] venaz ac e[st] d[omi]n[us]. 31. occurrūt eni h[ic] ad
 inuicē. s[ed] nāq[ue] cōspiratio et p[er]flurus ois in eē p[er] eundē
 ē p[er]ozi. nālum tertio ca. 12. Ex quo etiā appet non
 esse incōueniēs p[er] venā cōcauā sāguinē s[er]u[er]it ascēdere et
 descendere lateralū tñ cum motus nāc sint ordinati
 sintq[ue] illic v[er]tutes attractiue et expulsiue determinā
 te seu itestinū orbē h[ic] vnu[m] foramē tñ p[er] q[uo]d ingredit
 nutrimentū iā seculentū. et demū iā maiori facta ex
 cusatōe egredit inde. Ad aliud dicēdū n[on] sufficē vt
 aliq[ui]d sit p[ri]ncipiū fore minuz in quātitate solum s[ed] o[mn]i
 maximū s[er]u[er]it esse v[er]tute. Nec eni s[ed] d[omi]n[us]. est p[ri]ncipio
 rū rō elencor[um] et aialium sine. Vene aut[em] ex[er]tes in epa
 te quāuis m[od]o sint quātitate n[on] tñ maxie vigore cū
 de se n[on] sit p[ri]ncipiū gradūz actūz aliquoz s[ed] cordis
 v[er]tute. Adhuc ē ip[s]is minores q[ue] epatis sunt in simpli
 cib[us] ramificare mēbris de q[ui]bus tertio de p[ar]tib[us] scribit
 eaz meatus fore minores q[ue] sanguis grossities per
 quos trāsmittit et iō p[ri]mo d[omi]n[us] p[ri]ma ca. sc[er]do de humo
 rib[us]: sāguinē ab his in mēbra labi ex p[ar]te diuina. Que
 q[uo]dē et si adeo sit m[od]o nullus tñ eas posuit venarū
 magnaz p[ri]ncipia v[er]o p[ri]ncipiata. Ad aliud dicēdū q[uo]d
 vene n[on] iatteflant epati vel ei[us] p[ri]ncipulo vt declara
 tū fuit magis q[ue] cordi imo min[us]. Ad aliud dicēdū q[uo]d
 epas s[ed] sit caliduz et humidū et colorē h[ab]eat purpureuz
 n[on] tñ vt appuit est sāguis forme datiuū s[ed] potius p[er]
 paratiuū vt et m[er]faraice man[us] epatis apud Ba. ap
 pellate interior[um] q[ui]nto. c. 7. p[er]parāt chilū in quēdā ico
 rē subrubescētē trāsmutando p[ri]ncipiū nāq[ue] simpl[iter]
 sāguis forme o[n]dit est cor p[ri]m[us]. Ad aliud dicēdū
 venas vt o[n]dit n[on] nasci a crebro eo q[uo]d sint p[ri]ncipulo
 se. cor eni h[ic] p[ri]ncipulū a quo nascunt[ur] id p[er]tinentē sibi
 vebemēter vt sensus o[n]dit applicatū q[uo]d videtur fore
 cōtinuatio quēdā ip[s]i[us] fortis texture alteri[us] ex[er]tis rō
 nis p[ro]p[ri]e a p[ri]ncipulo due fines neruoz p[er]terūtur et li
 gamētōz d[omi]n[us]. 4. 4. Merui ē cū p[ri]ncipulul oriuntur
 a corde d[omi]n[us]. 41. Ad aliud dicēdū q[uo]d sermo ip[s]oz est
 apparēs medicinalis multū n[on] aut[em] exq[ui]situs p[er]certus
 vbi v[er]sus est d[omi]n[us]. 4. 4. Cū dicatur nāliuz p[ri]mo ca. 8.
 q[uo]d tunica interior[um] vesice sit plusq[ue] dupla exteriori ei p[er]
 p[ri]a illa eadē ab omēto inhata Valienū aut[em] in alia p[ar]te
 p[ri]mūz medicis ex de iuuamentis dico fuisse tunc alte
 rius opinionis sicut in libris nālium est is aristoteli
 cus ois et in de iuuamētis n[on] paruz. Aut error subscri
 bētis cum p[ri]mo hui[us] q[ui]nto et q[ui]nto iam positum sit ve
 nas oriri a corde. Ad eni de hoc d[omi]n[us] libro est abbre
 niatio quēdā cū libros in greco cōtineat. 17. vñ senes
 greca eiusdē sexti. Vene q[uo]dē ex epate icipiūt s[er]u[er]it id

per plura in dogmatibus que s'm Hipp. & Platonē
oñsum. Et oia que adinuicē p'sentē et p'restant v'o.
Ad aliud dicēdum q' loquitur s'm Ar. postōem tenē
tes v'as vt visu; a corde nasci. vñ nāliū. 2. c. 3. Ego
cognosco dogmata que p'ipati alia v'o nō neq; p'pe.
Aut dicēdū q' qd illic dixerit q' vt appet ibidē. s. nā
liū. 3. c. 4. nouit venas oriri a corde qm nasci ē ori
ri: inasci autē iplātari. i. directe i aliud sigi sicut ena-
sci seu explātari ē laterāl'r i aliud i pingi. vñ ibidem.
Vena tendēs i pulmonē i ipz d'r explātari: ceu emul
gentes vene i renes illoz. 2. c. 3. **Dia. 48.**

Quod sperma decisum nō sit aiatum oñditur
qm quod sit aiatum nō ē aiatum. **Fiēs nāq;**
i p'manētibus nōdū existit sed sp'ma sit vnaq;
q; particularū & aiatum s'o de ge. aialiu;. **Ampli**
us de hoc aiatum nutrit: viuū. n. ē per aiam. vita eq
dē p'sistētia existit per alimētū: sp'ma v'o nō v' nutri
ri: cū nutritōis nōdū h'eat actus & organa. Adhuc
nulla supfluitas ē aiatā cū oē aiatum necessarium sit
& iuuatiuū. sed sp'ma ē supfluitas **Dia. 34.** hec at abij
ciēda. **Rursus** oē aiatum p'ticipat aia cū idē r'ortie
tur & nomē. sed sp'ma nō p'ticipat ea ita. n. eff; plāta
vel aial: he nāq; hic aia p'ticipant sola cui' act' deno
tant falsitatē. **Malin:** Aut erit aiatum ex sp'mate. vñ
ē sperma vel ex coeūtis aia nō qdē primo cū sit super
fluitas neq; s'o q' in p'tibus ē aia ceu formaz alie: vñ
nō p'ot ex coeūtis s'm p'tē aia separi. Sperma igitur
decisu; nō ē aiatum. **In oppositū** Ar. d' ge. aialiu;. 2.
Et. Ad nō abijciat aiam imo hāc i ei' p'tinet ābitu ē
aiatum p'pter. n. ipsaz cē aliqd d'r aiatuz. Sp'ma v'o
ē hui' m'ci. nō. n. ē. abijciēs aiam potētia ens vt vi
nat: sed ē qd h'ns vt semē & fruct': s'o de aia. **Itidē**
illud ē aiatum in quo aie oñdit act': cū ipfi deducāt
in cognitōem potētiarū aie: s'o eiusdē. **In sp'mate**
v'o aie repit actio & mirabilis: cū nō solū p'seruet oē
s; p'ducat ad illud qd appet: statū. n. cuz ceciderit in
matricē circūstat imen: **Dia. 36.** deinde sanguinez ad
se trahit & que deiceps vt oñdet ex dicēdis. Adhuc
illud ē aiatum in nā quod opat vt ea q' sūt ab arte qm
sicut ars p' qdā p'ncipiū opat itaq; nā. distat tñ qz
artis p'ncipiū ē ab extra: nāe v'o ab itra: de ge. aialiu
um & nālium secūdis. c. 2. Sp'ma v'o ē tale: nā facit
sicut que ab arte. 36. **Dia.** Aiatuz igit sp'ma ē. **Decisu;**

Propter primū qdē sciēdū q' qd sp'ma: d'c'm **Dia**
34. Est aut aiatuz corpus p'ticipās aia mō quodā q' ē
suba seu forma corporis p'fici potētia vitā habētis
aut p'ncipiū viuēdi sentiēdi mouēdi & itelligēdi. s'o
de aia. **Decisu;** aut d'r sp'ma: cū separū fuerit a coeū
te i loco cōueniēti susceptū spiritib' p'ncipaliū fulcitū
ab isformatiua v'tute possessuz. **Propter s'm** v'o sci
endū q' antiquoz qdā ponētes sp'ma s'balr a toto de
cidi corpe cogūtur cōsiteri ipm nō potētia tñ: veruz
ēt actu cē aiatum. vñ p'rio de ge. aialiu: si p'tes disp'le
sint in semie quō viuūt. ac si dicat impossibile fore.
Que nāq; viuūt o; vnita fore si v'o fuerint cōtinue:
tūc semē erit p'tinue quoddā aial paruū: qd ē ridicu
lū. **Contingeret** eni aiam generātis secari subamq;
ipsius ac gnāioni citissime cessare siue dudū anihila
tū fuisse: **Dia. 24.** **Rursus** si semē cēt exnter aial sen
tir et: sensu. n. discernit aiatum ab aiato: de aia p'mo
sed nonsentit. nō. n. cōstringitur cōpunctū p'p' qd
sperma non erit actualr aiatum. **Propter** tertiū
v'o sciēdū p'ncipituz q' sperms ē aiatuz potētia poss

q' nō actu: hec. n. in his p'titio totā entis nām enacu
at: demū vidēdum q'lis sit ista potētia: & postea q'lr
p'grediat in actū ac quarto qd accidat de p'ncipio id
monēte. **Propter** primū. huius sciēdū qm sicut in
vegetabilibus primū ē iertis potētia p'ri' a quo emit
tit scmen & radix: ita & in fetu mō quodā iertibus oī
bus p'ticulis potētia p'ncipiū in p'mptu marie ineri
sit p'pter quod segregat primuz cor actu & nutritiua
qdē aia p'ria & fetus hnt sepabiles l; tūc sint cōiuncti
vnde v'tute egdem oia ponēduz actu v'o non hntia
p'rius q' separant & faciāt aie opus de ge. aialiu; s'o
Adhuc illud ē potētia qd in actū deducis nisi aliqd i
pediat: tale qdē ē sp'ma potētia nāq; in actū nālr i
clinat velut ip'fectū ad perfectū. **Qd** si dicat oēm
potētiā in actū s'lr duci eo q' ociosa foret nisi pueni
ret in ipm: nihil aut frustra in rex nā p'prio sine. **Di**
cendū aut nō de oī potētia p'tactū v'itatē h're sed d'
p'pingissima se per modū habit' h'nte que velut que
dā necessitas existit vt ei' ostendet distinctō. **Aut** q'
forsitan hoc ipediat oñdendo hanc potētiā nondū fo
re in rex nā. **P'ncipale** quoq; questū soluit d' ge.
aialiu; s'o. ponenti sp'matis nām quasi mediā inter id
qd h'z cē v'niuoce pure & equoce. nec. n. aiaz h'z actu
vt aial p'fectū nec est p'riuatū ea sicut mortuū sed eaz
h'z in v'irtute longius tñ. **Est. n.** sicut dormiens geo
metra q' potētia s'a seu actu primo geometrizat vi
gilās v'o p'ping' vt actu geometrizās s'o. **Pro**
pter s'm qdem sciēdū q' potētia s'm p'rius & poste
rius triplr ē d'cā primo de ania. **A.** vna qdem aptitu
do absoluta a qua nihil erit in actū nondū eni sibi ali
qd inest p'pter quod in ipm egrediat & hec potētia v'o
catur mālis absolute nullā formā h'ns ad istar matie
q'lis ē infantis nūc nati ad scribendū & sp'matis ma
teria cū adhuc in fontibus sepulta iacet mēbroz. alia
vero ē aptitudo ad actū magis nō tñ potest in illuz si
ne medio ac alteratione puenire que potētia d'r potē
tionalis sicut que pueri ad scribendū cum cognoue
rit instra iam scripture & sp'matis cū scm fuerit i testi
bus. & hec potētia ē mediā inter dictā & dicēdā. **Est**
& tertia que ē aptitudo actui sine alteratōe cōiuncta:
Mō. n. bene h'z dicere sapientē cū sapiat alterari si
cut neq; edificatorē cū edificat s'o de aia que potētia
vocat p'fectio velut que scriptoris cuz actu nō scribit
potēs scribere cū voluerit ipedite q' qdem potētia
sp'ma in matricē iniectū ex coeūtis motu affectū & in
actū quēdā cōcitātū p'ticipat vt declarabit p' ampli'
Que ē duplex p'ot existere s'm q' min' aut magis ap
propinqt vt vna potētia dicat habitudis altera ne
ro habit'. **Dia** ē. 67. **Secūdo** quoq; de aia duplex d'i
stinguit solū potētia p'ima ceu que p'iores p'tinet du
as & s'a que ē act' p'rim' & p'fectio vel forma. **Actus**
q; s'lr duplex quoz p'rim' ē potētia iā dicta. **Reliq'**
vero ipsa extat actio: **Dia** ē. 16. **Propter** tertiū
vero hui' sciēdū q' sp'ma p'fectū a coeūte p'imit' ipel
lit in matricē motū & mouēs i illi' v'tute que habita
ceū in anthomatib'. i. p se cālib' accidit mirabilissi
mū qb' qdē inest q' p'rio tactu mouent ordine quodā
successiuo. reliq' quo ad p'imum tāgētis p'durauerit
mouere v'irt' vt app; tertio d' accēti. c. i. i lapill' seu
laterib' sibi iuicē ordinatis i qb' vno p'iori tacto il
le scōz tāgit. & ita deiceps oēs ruūt. **Qd** oñdunt s'lr
machine & molēdina. vnde de ge. aialium s'o. **Qd** oñ
git h' qdē mouē h' at nō et cē velut anthomata mira
k e

billū. ptes enī gescētes existūt se aliq̄lī hñtes vī po
tētia q̄rū cū aliqd extrinsecorū mouerit ipaz mor qd
est habitu sit actu in qb̄ nō tāgēs nūc p̄tī tñ tetigit
Silt̄ euenit circa sperma cū tetigerit p̄tī aliqd nō tñ
nūc tāgens mō aliquo ieristit mor̄. sicut enī edificā
di ars domū p̄struit ita egdē a matrice factū iunat̄ in
h̄ sp̄ma q̄ ab ipsa susceptū ip̄i adeo angustat̄ orificiū
q̄ scolope sumē i gredi n̄ valeret: nāliū tertio. ca. 3.

Prīmū aut̄ qd̄ i eo ita suscepto appet̄ quedā spu
mositas vaporosa mediāte ip̄i extat calido. vñ ter
tio. 21. Dispositio p̄ma q̄ aduenit sp̄mati a matrice cō
cluso ē spumofitas eī qd̄ ex opatione virtutis accidit
iformatiue tunc ēt ipsa calido semis mediāte t̄ matri
cis pellicula talis q̄lis ouī existit iterior sp̄ma circun
dat̄. P̄ ip̄. de embrionis formatione vñ. 9. historiaz
Lū sp̄ma susceptū fuerit a matrice t̄ morā fecerit cir
cūstat̄ imē qd̄ sic ip̄z circūdat̄ quēadmodū i humidis
corporeis calefactis t̄ demū ifrigidatis perisseron. i.
circūcisū de ge. aialū sc̄do vt̄ i pulmētis appet̄ ifri
datis. Hoc aut̄ sp̄ma si adhuc ex qdā pte ip̄i ipario
ri t̄ aquosiori sustētationis purioris existit alimētum
ceu semē plantaz terre iniectū seipso vt̄ foueri. vnde
A. 2. Quēadmodū i sp̄matib̄ plātaz statū inest aliqd
tale qd̄ lacteū p̄mū ita t̄ in mā aialūz vt̄ sp̄mate sup
fluū cōpactionis t̄ p̄iunctōis puri cū ipuro est alimē
tū partis purioris iā in sp̄m̄ expumātis. Virt̄ aut̄ p̄
quā nutrit̄ ab ea q̄ patris deriuata vel demū corrupit̄
alia nobiliori veniēte. vñ. 16. aialū. A. alia qdē vir
tus post virtutē nutritiua acq̄situa a p̄re venit. Re
dit̄ nāq̄ q̄ nutritiua veniēs a p̄re fit veterascēs do
nec cōplexio aliq̄ mutatione mutet̄ t̄ cū illa cōplexio
ne q̄ iam dat̄ ex nouo post veterascētē cōtinuat̄ vir
tus nutritiua q̄ est p̄pria ei: ita q̄ istud qd̄ acquir̄t̄ a
patre nō pōt̄ sufficē illi regimēto ad vltimū t̄ remanz
ex eo qd̄ acq̄siuit a p̄re t̄ non pōt̄ sufficē nisi ei succur
rat̄ alia nutritiua forti q̄ aliter nutrit̄ q̄ illa prior hita
a patre. p̄pter qd̄ tertio. 21. ca. 2. Virt̄ iformatiua n̄
indiget in dispositione iformationis nutritiua dum
nō accidit resolutio sensibilis sensibile faciēs nocu
mentū. Neq̄ est dicē q̄ supfluitati sp̄mate mulieris
viri semē alimēti cā cōmiscet̄ cū non igrediat̄ setus
p̄stitutionē: d̄ia. 37. Ip̄so deniq̄ spermate sic seipso
fulcito spumofitas vaporosa itumescit prius mota i
sp̄m̄ seq̄z de hinc a cētro sp̄matis ad circūferentia vir
tute calidi permutans. h̄ enī motus ē ip̄sius q̄ euz ob
staculū p̄refatū imē circūstans vñdq̄ spermati inue
nit̄ refracta i centrū ip̄sius secedit illicq̄z basim iā sibi
p̄stituit vñ tertio. 21. ca. 2. Rep̄t̄ exsufflatio tota ipel
li ad mediū humiditatis vt̄ p̄paret̄ cordis loc̄. Qd̄
aut̄ ex spumofitate ac sp̄matica mediāte calido t̄ iform
atiua opante sp̄s inde causat̄ p̄teplatus qd̄ tumor
t̄ albedo denotāt iā facti semis. vñ A. 2. sp̄s sp̄mati
mollē facit imixtus t̄ albedine plustrat̄ iōq̄z semia cō
spiciūtur alba nisi fuerit nimia caliditate decocta vt̄
piper. Que qdē apparēdo cā ex spumoso subtili ae
reo vt̄ nix idicat t̄ spuma qd̄ sbam sp̄s sp̄matis desi
gnat cum p̄mo ispirat̄ a calido loci t̄ nāe excitat̄ vi
scosum humidū mor dissoluit. Qd̄ in exteriora dela
tum itez p̄stare icipit infri datuz p̄pter a p̄ncipio ca
loris distantia Sic qdē sp̄s reflexus t̄ pulsās in se
mine huī humidū distēdit virtute calidi ad mēbrozū
figurationes suscipiendas. vñ. A. Semē i tres parti
tur vesicas q̄r. p̄ncipalis t̄ media cordis est p̄stituti

ua. ascēdēs at̄ directe cerebri: tertia No dextra d̄scē
dens ep̄aris. replent̄q̄z isle vesice due sicut antea t̄ p̄
ma filis sāguineis velut venis qbus trabūt māz san
guis a matrice. demū formari cor icipit cū alijs duo
bus mēbris t̄ vmbilic̄. nā i istoz p̄ccat̄ creationis
p̄ncipiū creationē vmbilici tñ p̄plemētū illoz triuz t̄
duoz maxie aīcedit. Rector at̄ h̄ tā diuini op̄is vir
tus ē dicta iformatiua ab aia parētis decisa i actū per
ipulsionē coeuntis icitata. quā Ba. de nālib̄ sc̄do.
ca. 2. appellat̄ sumā artē p̄fidē t̄ intellectiua sine mēte
A. 2. at̄ i intellectū vocatū siue intellectiua diuinā ceu
ei p̄aly ascrip̄it. Moiauit at̄ eā A. 2. intellectū voca
tū ad d̄iaz intellect̄ potētiālis t̄ agētis pars exitiū
aie intellectiue vt̄ tertio de aia ingt̄. Dico at̄ intellectū
quo aia opinat̄ t̄ sapit ad d̄iaz intellect̄ quē ponebat
Anaragozas chaos dicta ex eodē p̄filia seq̄strantis.
Et iō appet̄ h̄ erronē intellect̄ Jacobitaz me p̄se
quētū iōq̄z posueri aiam intellectiua de potētia educi
māe: d̄ia. 9. cū alijs mibi. 54. ascriptis erroribus.
A. quoz manib̄ gr̄. dei t̄ aplica mediāte me lauda
bilit̄ euasi. De q̄ qdē virtute. 16. aialū. A. Virtus iform
atiua ē illa que dat̄ vitā t̄ p̄portionalis virtuti sup
celestiū t̄ ista virtus facit filia fm̄ qd̄ virtutib̄ supcele
stibus quousq̄z sit possibile illā recipe vitā t̄ ē disp̄sa
per vniuersā sbam corpis siue sit humidū siue sicuz
t̄ i spermate sba ē potētia potens recipe hāc virtutez
t̄ ē sp̄s p̄m̄ deferēs calorē celestē t̄ ipse est cā oīuz
p̄tūz sp̄mat̄. Estq̄z hec virt̄ a corpe abstracta cui ēt
ab a. 2. accipiens p̄mentator. 7. p̄mentat̄ methaphy
sice. a. 2. dixit i libro d̄ aialib̄ q̄ ipsa sit filia intellectui
i h̄ q̄ nō agit p̄ istū corpale mēbz p̄p̄riū quo a virtu
tib̄ differt alijs nālib̄ qm̄ ille n̄ agūt actōe intellect̄
opatiui s̄ per istā terminata t̄ mēbra p̄pria. Et iō du
bitat̄ i ea ga. d. Nescio vix ista virt̄ sit creator aut̄ n̄
Et sc̄do collz ca. de declaratōe actōis t̄ passionis p̄
p̄ric i quoz mēbro. ga. i vno libroz suoz ass̄milat̄ eā
adamāri t̄ venit ad videndū eā t̄ id nāliū sc̄do. ponit
eni ipsā virtutē quādā sine mēte attractōez p̄mensura
ti vt̄ magnes attractiua potētiā h̄z ferri. S̄z vlt̄ oīo
nō agit nisi per calozes q̄ est i seie nō ita q̄ sit forma in
eis sic aia est iclusa i corpib̄ celestib̄. Et iō Ar. ma
gnificat̄ hāc virtutē t̄ attribuit̄ illā p̄ncipijs diuis nō
nālib̄ d̄ ge. aialū sc̄do de ipsa ingēs: Veniture cor
pus i qd̄ egredit̄ qd̄ aialis p̄ncipij t̄ h̄ qdem separa
bile ex̄tis a corpore i qbuscūq̄z apprehēdit̄ qd̄ diuinū
tal̄ at̄ qd̄ vocat̄ intellect̄. Et cōsiderās itaq̄z A. 2. q̄ ea
nō h̄z organū adhuc figuratū i massa sp̄matica voca
uir eā separabilē. ip̄si tñ sepabilitas est alia ab ea q̄ i
tellect̄ lōgeq̄z mior: ille nāq̄z separabil̄ est oīo. Nec
aut̄ virtus dina p̄actica p̄re alijs nobilitata gnatio
nis virtutibus cū ipsa sit simplex t̄ imālis sere nō ime
diatē mām attingēs idignit̄ s̄o magis distincto eam
vehiculante ad mēbrozū figuratōes t̄ formas d̄adas
cōuenientes. hoc aut̄ fuit sp̄s. est enī corpus subtile
vehiculum virtutis. Eguīt ēt instr̄o cum sit simplex
sic alie mixtozū virtutes. P̄uī aut̄ virtutis duplex
existit instr̄m. vnum qdem est calidū celeste qd̄ est vi
uificatiuū cōtinue. nūq̄z vero perēptiuū faciēs aīata
ad aliquā celi p̄sōmitatē accedere. Agit enī ad cōsi
stentiam t̄ continentia eoz maxime ceu oīs virtus ce
lestis facit cōstitui t̄ inesse p̄tineri subas generatas t̄
id dignus est instr̄oz: quo ea medio actus nobilio
res exercet generatum magis inesse tali simitantes

Est et ipsi aliud instrum. s. calidū elemētare qđ
 qđdem nō hz oisariam viuificare et continētiā cāre ve
 rū potius corūpe nisi calido reuelct celestī: et hoc qđ
 dē calido mā et alimētū cū virtute, attrahit et ppat iso
 matiue sepando ipm a diacētibus passionib⁹ digerē
 do et pmutādo disgregat eterogenea et hōgenea cō
 gregat sō de ge. et cor. ppat nā ita māz isomatiue fi
 cut ignis et aq̄ s̄m Ar. i ferro glādicati mollificādo
 dura et idurādo mollia. In cui⁹ demū aia exite ideo
 forma itroducitur gladij in serz. Et hui⁹ qđ duplex
 calidū i frugū distinguit maturatōe simpliciū quarto
 c. 4. distinctōis se. Quā eadem virtutē isomatiue ta
 liter ppatēz medicivocāt primā imutatiuā ad driaz
 se alimētūz in tertia digōne imutāris vt fa isomati
 ua id isomet et stare faciat loco a ptibus depditi et he
 due virtutes nutriētes exūt. Adā vō in qđ virtus iso
 matiua opat hīs instris sanguis q̄mēstruus attract⁹
 a matrice i gnātōis locū qđ formas recipit mēbroz d
 bitas et ea demū nutritatōe cū augmēto custo dit vñ
 Ar. Quā qđ in spmate iexistit quod gonima facit
 eē spmata vocatū calidū puta celeste. hoc aut nō ignis
 neqz talis virtus ē s; interceptus i spmate et in spumo
 so. i. in spmate spumate spūs aliqz et in spū nā ppor
 tionalis exīs astroz ordinatōi. vñ. A. in libro d cor
 de. Spūs ē suba corporea gnāta ex elemētōz cōmix
 tōe vergēs in similitudinē supcelestiū corpōz. In qđ
 to vō ingt de aia ipm effigiare vult⁹ suos ad similitudi
 nē celestīū corpōz ppter qđ ignis multū gnāt aial:
 neqz vñ cōsistēs in ignitis neqz i humidis neqz i sic
 cis nihil s; solis caliditas et qđ aialū gnāt. hō. n. ho
 minē gnāt et sol phisicōz sō. In presatū aut spm v
 tus suscipitur primit⁹ vitalis. vñ prio pria virt⁹ vital
 ē pria. c. 4. de virtutib⁹ virtus que i hūc pūit spm cū
 ex subtilitate pcedit humiditātū exitiū in gnātōis
 massa spūs. n. ex hūoz gnāt subtilitate. hō at erit spūs
 inatns cōplātat⁹: demū vō s̄m Ar. spūs p hāc virtu
 tē suscipit principiū primū et p. i. aiam primā i cui⁹ vir
 tute creato corde motu ei⁹ et artariāz spūs gnāt secū
 dus mālis vel fluēs dicit⁹. In. 6. vō idē aialū in sp
 mate ē s̄ba pria potēs recipe hāc virtutē puta vitalē et
 spūs prim⁹ deferēs hūc calorē ē cā oīuz ptū spmatis
 hūc at dico celestē. vñ ibidē vñ qđ calor iste veniens a
 supcelestib⁹ hz effectū in virtute qđ nō possz hēre calor
 ignis. Qui sigdē vñ qđtuor actus circa principiū gnā
 tionis exercere quoz prim⁹ ē dissoluere ac extendere
 humidū semis virtute calidi sibi adiūcti vt receptabi
 le fiat formaz. Secūdu ē ferire et pulsare fortiter p
 totū humidū quo plura causat foramina et cōcanita
 tes cōstituūt vt cor et artarie ipsi⁹ vasa cōstituāt. Ter
 ti⁹ ē isomatiuā virtutē hui⁹ opis p̄sidē ad oēs mēbro
 rū isomatōes deferre hō nāqz dcm ē spūs officīuz eē
 Quart⁹ quoqz ē separe vias suas a vijs humidū non
 enī ppter grossitiē ipsi⁹ et cōpactōnem posset spūs p
 vias illius velociter trāsire cū oporteat ipm celeriter
 totū corpus irradiare vt illuminās domū velut cāde
 la. Itqz scā fuit via spūs iuxta viā humidū radicalis
 Et iste qđ sūt opatōes nāles spūs in seie cōtempla
 ti. Qđ at ita sit mōstrat. nāz oē quod mouēt necesse
 sit habere motōz sibi appropriatū. Ex his qđ de audi
 tu apparēs phisico. cū igit videam⁹ principia gnāti
 onis mālis maxie moueri transmūtādo se ad debitas
 formas aiatōz et figuras recipiēdas oīz motōz ad ef
 fectū aut nō pōt eē nisi virtus isomatiua. et iō vocat

quandoqz a phisicis aia. S; qđ huiusmōdi virt⁹ cū sit
 formalis et simplex per se nō potēs isomare diuersa
 eguit instrū qđ qđē diuersificatū figuratum inducat
 diuersitatē. sicut. n. idignit eā vehiculārē s̄biecto qđ
 et aliquo mō et rōne assumpsit instrū. Adhuc qđ sicut
 forma idealis artificijs cū nō imediate artigat māz i
 diget instris ita et hec virtus isomatōis cū ex arte cō
 comitātā vni⁹ ad alterū arguat i nāz et ecōtra. Itis
 qđē gnātōis principijs sic adinūcē agētib⁹ et pati
 entib⁹ cor cū alijs formā ptibus. Quo pacto vigor
 isomatiue cū alijs ei⁹ principijs ex mā mēstruali virtu
 te pōris spūs et calidi vehemēter cordi iberētī spūs p
 tact⁹ fluēs gnāt secūdu p motū cordis et artariāz iaz
 et cōfricatōem ex illi⁹ materie vaporib⁹ qđ et priozes
 sūt spm et calidū iuuat in extendēdo et attrahēdo ma
 teriā ad oīum mēbroz figuratōes cōplēdas et ad
 māz prepādā mēstrualē decoquēdā vt nō soluz i mē
 broz transeat isomatōez s; in ipsoz et nutrimentūz
 et maxie cordis cū prius pficiat illis. Sic igit vt iste
 spūs duo facere i mā mēstruali et differt a p̄dicto i eo
 qđ nō est cā formationis cordis s; potē formā ab eo
 corpore demū iā organizato. hō sigdē spūs solū vide
 tur virtutē vitalē deferre p corpus vniuersū et dare
 illi potentiā viuēdi actualē et nutrēdi āpliorē. Quic
 ē spūs sicut priorū qđtuor assignātur opatiōes: quarū
 pria et principalis ē qm viuificus extat qđ ab ei⁹ mo
 toze acq̄suit qđ ē aia. Scōba qđ est calefactiu⁹ quod ei
 a corde quod fons caloris ē derivat. Tertia qm enē
 tatiuus existit p quā qđdem dissoluit et qđi verberan
 do et pulsādo subtrahit ea que viscosa sūt i corpis nu
 trimēto et hāc ab ei⁹ p̄pō motu obriet. Quarto quo
 qđ ipsi⁹ opatio sicut cōiter dī qđ oēm virtutē aīme ad
 opatiōes eētiales et sibi p̄prias expedit. hi egdē ac
 tus spūs cōes vtriusqz eliciūt exinde formatōe setus
 Hippocratis d quo vtiqz duplici spū cū calido driaz
 sermo erit et. 59. Sic igit appet q̄liter et qbus medi
 is spmatis potētia deducat ad actū vt aial ide consti
 tuat. Propter qđtū vero hui⁹ sciendū qđ principūz
 mouēs intrinsecū vt virt⁹ isomatiua itellect⁹ voca
 tus dca vñ non corrupi per Ar. dicentes; si corrupat
 qđ faciēs siue oēs ptes ipsius seu aliqz incōueniens
 reliqz enī qđ faciat. q. d. nihil. si enī facit cor deinde
 corrupat alēz mēbz eiusdē sit rōnis aut corrupentē
 et manebūt oīa. In. 2. igit saluat hui⁹ virt⁹. Dicēdū
 qđ virt⁹ corrupit isomatiua cū embriōne plasmaue
 rit sicut nutritiua veterascēs ex patre vt dcm prius.
 vna nāqz eēt ei⁹ pmanētia postqđ ei⁹ p̄fecerit actū vt
 appet et in augmētatiua. Qđ ostenditur qđ ipsa iuxta
 Ar. ē qđ sepabile exīs a corpore in qbuscūqz appre
 hēdit qđ diuinū. hoc at ē qđ nō hz vt tactuz ē mēbrū
 aliqđ velut instrū sibi deputatū. et iō virtutib⁹ sūt
 assimilata celestib⁹. Qđ nō eēt si corpe pduraret iā
 organizato: tūc. n. cōiungeret organo et virt⁹ esset
 simplr nālis: ppter qđ abolect corpe formato. Cui⁹
 qđē igitur corruptio erit vt dicat circa. 35. dies i ma
 re. in semellis vero circa. 45. et inde driaz. 49. Em
 bria enī circa hec formāt tēpa. Quidā vero dixerūt
 ipsā corrupi cū aia itroducit itellectiua ita vt oēs em
 briōis opatiōes sint ipsius qđ conāt ex Ar. sō d ge.
 aialium psuadere. Qđ egdē s; falsuz appet ex p̄fatis
 snie vt ipsius oisariā repugnare cum velit embriōne
 primit⁹ vita viuere plante vt vegetatiua: demū aial
 puta sēstina: deiceps vero itellectiua. Informatiua

enī qđ t nōmē ostēdit nō h̄ agit veruz informatiōnis
cū alijs ad h̄ suffragātib⁹ actū solū exercet. Propt̄
qđ cōiores dixerūt qđ exite informatiua iā adest et nu
tritiua sicut ostēdit ex Ar. Quā qđē recedēte t embrio
ne vsqz ad mām p̄mā deducto sensitiva aia p̄ori sup
uenit corrupta: Virtū h̄is vegetādi t nutriēdi. hec
deniqz vt p̄or ad mām deducta p̄mā p̄pter alteratō
nes ad hec p̄cedētes aia introducitur p̄ori abolita itel
lectiua duab⁹ potētijs predictis t intellectiua sulcita.
qbus vī. A. 6. aialiu⁹ p̄sentire t tēpus denotās quo i
mittit ip̄a ingens: Lū cor t cerebz iueniūtur cū eis
aia p̄iugitur rōalis. Qđ fm̄ genetalicos q̄rto existit
mēse. sol enī tūc dñat embriōni p̄ncipatū t aiaz deno
tans rōis. t subdit: Et sepatur ab ip̄o aia sensibilib⁹
nālis q̄ iterdū erit mālis: t aliqñ non mālis: verū tñ
nondū erit ad huc discrera: imo velut iebzio t epilēp
sico: h̄ cōplect ab extrinsecō intellectu cōserēte. Ete
re aut virtutes cōplentur corpe t corporeis reb⁹. S̄
circa p̄dicta dubitare p̄tingit: cur nō mox a p̄ncipio
introducitur aia intellectiua vt semita nā p̄cedat bre
uiori pluralitatē respūēs p̄ctm̄. Ad huc si embrio re
ducitur bis vt datū ē vsqz ad mām p̄mā t corrupit.
corruptōis vtiqz appz h̄ modus magis q̄ gnātiōis:
ac dispōēs p̄cedētes introductionē forme i mām vi
dētur ip̄m debilitare p̄ri⁹ t externūare: p̄ducētes enī
dē ad corruptionē: sicut cū qs mortū iā nat⁹ accedit p̄
mo ibecilitatur: deiceps corrupit: Qđ h̄ nō p̄cipitur
imo vigorari p̄tinue p̄pedit i ampli⁹. Dicēdū qđ nā
sp̄ qđ meli⁹ est opat t p̄ breuia: cū ei⁹ sapie nō sit siml
Ad hoz igit p̄mā dicēdū qđ nā paulatī t latent ex im
p̄fectis tēdū i ea q̄ sunt p̄fecta: t qđ forma iū. Plato
nē nō ip̄imitur nisi fm̄ dispōnē t meritū mae cū igit
tur p̄mo non fuisset ea disposita i aie intellectiue susce
ptionē: neqz et ipsa egeret ea nō suscipiet sed alterā.
Et hūc qđē ordinē vī natura docta i h̄is q̄ sunt cor
porea obseruare. p̄mit⁹ enī dētēs p̄ducit: deinde cū
opus sit illis eiectis fortiores subministrat. Ad aliō
dicēdū qđ qz id euenit i instātī nō p̄cipitur cā mutati
ne introducitur t nō motu p̄physicōz. 5. Qđ t sentire
appet Ar. volēs de ge. t cor. p̄mo ipsā fieri: cū hoc
totū trāsmutat i h̄ totū qđ non eēt nisi ad māz p̄manē
pueniret. aliqñ si qđē nō esset gnātiō: verū poti⁹ al
teratio subō p̄manēte. Ad huc nisi p̄ma corrupē
forma: altera enī eueniret exiti in actu qđ aut sic oc
currit ē accidēs. Silt t cū eē sit a forma substantiali
h̄nti qđē plures formas: t plura eē haberet: vt t ni
hil hic vereqñū existeret. Dicēdū ē qđ dispōēs p̄
cedētes i eo qđ p̄parāt ad susceptionē forme p̄fectio
nis t si corrupat p̄cedēs: nihil tñ sentit languorositatē
dato ē tpe. Neqz sile de corruptione qđ iduceba
tur iā nati: qz dispōēs p̄cedētes ad corruptionē ta
lē p̄parātes simplr ad ipsā disponūt: t nō ad p̄fectuz
vt i susceptione formaz ebriōnis ipsū p̄ficiētū i am
plius. Ad p̄mū igitur introductor dicēdū qđ qdā
in plerisqz puertētes fmonē ex hoc Ar. volūt argu
mētū assumē qđ si p̄manet informatiua gradū sit i for
mis assignare: ceu Auicebron fontis vite tractatu.
Qđ aut p̄ Ar. assumūt ex p̄uerso p̄cedit ip̄si⁹ eoz i
tellectu. Mō enī ibidē determinādo vep̄ opponēdo
p̄cedit sicut ex ei⁹ demū determinatione appet. Di
cēdū ē qđ saluatur Virtus hec intus dū p̄tes informa
uerit oēs: siue simul siue alijs p̄ius t alias posteri⁹
informor. Mā sicut dicit aliq posuerūt partes oēs s̄

fieri: alijs No vñs post aliā: sicut Virtus vocatī orphē
Mosce quoqz q̄ plura: hac dñā collecta sparh̄z i alijs
sūt cōscripta. Propter q̄rtū qđē ad p̄mū dicēdū
qđ sp̄ma sit aiatū actu: non aut potētia cum illā obti
neat sufficientē actui p̄pinqūā. Ad aliud qđ dicēdū
apparuit. Ad aliud dicēdū qđ nulla superfluitas sim
pliciter vt quāto t q̄li est aiatā sp̄ma vero est supflui
tas non q̄lis sed quanti. Ad huc non est superfluitas
specieimō necessaria: nō solum inuatiuā sed indiui
dūi. solū. Ad aliud dicēdū qđ sp̄ma est aiatū
vt dictum. participat enī aia potētia q̄ declaratum
t non actu: vñ t aial existit potētia. Ad aliud dicen
dū qđ iam dictum quō superfluitas extat aiatā t q̄li
ter non: neqz partitur aia sed t recedit: sed Virtus que
dam deciditur cū semine: sicut ē impellens virtutē
tribuit impulso: non tamen inde vt hic forma aliqua
sibi inditur naturalis: ethycōz. 5. Differentia. 49.
Hoc natus octimēsis viuat ostēditur ex. 9.
historiaz t q̄rto de ge. aialiu⁹: ac p̄bleumatū
io. silt ex Aui. aialium. 9. t. 3. 21. c. i. scđi tra
ctatus. Rursus si qđ min⁹ visuz inerit t qđ magis.
plus aut vt debere viuere octimēsis q̄ septimēsis:
cū ampli⁹ p̄manēs i vtero vigorē t augmentū p̄e
stās adesse vite p̄ampli⁹ possit suscipere. h̄ vt p̄sentī
unt septimēsis viuūt. Ad huc tēp⁹ informatiōnis t mo
tus i semella tardat plus q̄ i mare p̄ dies. 6. vt scri
bunt aut ali⁹: cū igit triplabitur tēp⁹ informatiōnis t
mot⁹: vt tēp⁹ beatur ortus fm̄ Dipocratis astutiaz
t haliab. tertio theo:ice ca. 34. h̄ semella nascetur in
nono mēse qđ plurimū euenit. Ad huc No tēp⁹ p̄eoc
cupans nascetur i. 8. t multū: vt tūc vinet v̄plimū
aliogn nā imp̄fecte qdem et nō p̄pter finem opare
qđ ē absurdū. nihil enī ip̄fectū neqz fm̄ tēp⁹ neqz
fm̄ plasmationē t gnātionē sit a nā p̄bleumatū. A.
P̄alin: Natus vt mori p̄pter friditatē q̄lūatū pem
ptiūā nāe oīo aduersā. Quare ponunt generalici na
tus sub ptate saturni nō viuere vt ostēdetur. S̄ nunc
ponat nouimēsis qs oriri hora gelu vebmētis. octi
mēsis aut tpe calido contēperabitur adeo qđ hoc non
minus viuet nouimēse. forassis i egypto viuet octi
mēsis regionis caliditate iuuat. Et: Sicut in alijs
diuersitates sunt in hoibus q̄ grandes: alicubi enī
viuūt in dñtius: alibi aut secus p̄tingit ita t circa oc
tauū eueniet mēsez: itaqz qs natus viuet octimēsis.
Aui⁹ quoqz p̄rium scribunt P̄aliabas. A. t gene
talici ceteri. Qđ experientia iuxta nos ostēdit. Ad huc
si pariētes octauo mēse periclitant multo magis t
parti cū ip̄sis befortiores extāt. ip̄e aut piclitantur
de historijs nono. Rursus more natoz matrū in vte
ribus a genetalicis tñ tres ponuntur: quarū vna mi
nor dicta est. 288. dierum p̄tinens. 8. menses t. 18.
dies: alia media h̄is. 273. que in. 9. h̄ menses t tres
conferunt dies. tertia No p̄tinet. 288. maior dicta ex
qua. 9. p̄surgunt menses t. 18. dies: q̄re cū nulla ha
rū cadat i octauum mēsem nullū vī i ea nasci t p̄ p̄is
neqz viuere i ip̄o. nō enī nascit in ea nisi qz vegetari
p̄or: cum nā nunqz p̄ducat aliqd quin id conseruare
sollicitef: de ge. aialium scđo. Mō itaqz vinet natus
octimēsis. Propter p̄mū quidem sciendū qđ qđ
sit mensis: quot ē dicatur modis dñā ostendēf. io 4.
per mēses autem hic fm̄ haliabatē videtur lunarif
intelligi. Apud vero. a. t cōiter dicentes mensis vt
dicitur p̄ eo qđ solis accipi. Non tñ id multum refert

vno tpe faciūt ptus perfectōem: vñ. n. determina
 tū est pms tps oibus: boi aut multa soli aialiū. etenī
 7. mēsiū. 7. 8. mēf. 7. 9. mēf. sūt 7. 10. mēf. fm plu
 rimū. Quidā vō sup accipiūt in. 10. mēf. vñ. pb. 10.
 vñ. solū aialium multa bz tpa gnātōis. etenim. 7.
 mēf. 7. 8. mēf. 7. 10. mēf. sūt. alijs aut vñū tps pfe
 ctōis. hoc idē suscepit. A. aialiū. 9. bis q̄ deiceps cō
 nectēs. Jā dixit mihi vnus fidelis q̄ vna mulier pe
 pit post. 14. mēf. 7. bene dixit. Matus quoqz sine p/
 tus ē triplex. nā qdā est nālis oīo 7. cōsuetus q̄lis q̄
 nouimēs. cū aliqb̄. 10. dieb̄. alijs inālis 7. cōne⁹ pe
 nitus vt. 8. reliq̄. vō medi⁹ 7. h̄ s̄lr triplex. aut. n.
 oīo mediū possidet sicut q. 7. aut declinat ad lat⁹ am
 pli⁹ nālis 7. s̄sueti ceu decimi vel ad ptē sui oppositi:
 vt. ii. 7. 14. Scdm̄ sigdem S mar tyberiadī diffini
 tōes natiuitatū in nutritōe sūt q̄tuor. Vna eoz q̄ nō
 gustāt cibū: cū his. n. nō ē vita. Reliq̄ q̄ gustāt cibū
 sed nō nutriunt. Tertia gustantiū 7. nutrientiū vitaz
 tū nō psequūtur longā. Quarta gustantiū nutrientiū
 cibū 7. ad senectutē pūiētiū finalē Est at apud gene
 talicos nutritio spaciū tps q̄tuor ānoz vt sup natuz
 oēs ptransēūt quatuor eloz nāe. qdā tamē ascribūt
 proleleo nutritōem spaciū vni⁹ anni iuxta solis mo
 tū cōtinere: quos haly q̄rto repellit q̄driptiti confir
 māz vt ceteros voluisse nutritōem q̄tuor annos cō
 tinere: dīa. 26. fm̄ igit̄ tertiā 7. quartā ptē p̄fate disti
 ctōis: nō at fm̄ primā 7. secūdā dī q̄s viuere. P̄ro
 pter fm̄ qdem sciendū q̄ au. si bi vident h̄ saltē apte
 aduersari. Alexāder. n. p̄bleumatibus simplr astru
 it octimēs: natū vitalē nō fore currēs p̄pter qd̄ sep
 timēs ifantes vitales: octimēs aut mime. Malī
 abbas vō tertio theorice. c. 34. q̄rit. Si q̄s at dicat
 cur puer q. 8. nascit mēse nō viuit. quod s̄lr Alcha
 bitius. vñ. abraā de natiuitatib̄: si q̄s nascit i. 8. eue
 nit cā p̄ter nām matrī occurrēte vel ex pte corpis vt
 morbus aut aie ceu timor p̄festiz accidēs. vñ si egre
 dia hoc mēse moriet ipse 7. mater ipsius: cui⁹ opposi
 tū sentitur historiā. 9. 7. p̄bl. 10. ita. Que. 8. mē. cir
 ca egyptū quidē 7. in q̄busdā locis vbi bñ mulieres
 efferētēs 7. ferūt multa facile pariūt 7. genita p̄nt vi
 uere q̄uis mōstruosa fiāt. hec qdē viuūt que. 8. mē
 sū 7. enutrit. Cui nimirū p̄sonat. A. aialiū. 9. 7. 3
 21. c. de gnātōe embuionis. P̄ropter tertiū vero
 sciendū prius q̄ octimēs r̄lr 7. vt ad multū valde nō
 viuit: deiceps q̄ p̄iculariter 7. extranee magis siue i
 pauciorib̄ viuūt cū sit qd̄ mōstruosuz: q̄b̄ raro cōmit
 t̄ a nā. P̄ropter primū hui⁹ sciendū q̄ ipm̄ verita
 tē cū ei⁹ mundificatōe p̄tinet vt fere oīum loq̄z do
 cet emperia. 7. id̄ subdit Ar. post seriē p̄fatam. In lo
 cis aut circa gteciā in. 8. men. pauca oīo saluantur:
 plura vero pereūt q̄to ergo magis non viuēt i alijs
 regionib̄ distem⁹ atis. grecoz. n. terra tpatioz cete
 ris ponit ab. A. 7. marie terra p̄dipo. col. 2. ca. vlti.
 Ampli⁹ p̄missuz firmat rōne triplici: q̄z vna susci
 pit ex scia medicie seu nature. Alia ex ea que numeri
 Tertia vō ex iudicioz astrologie peritia capit exor
 diū. P̄ropter primā qdē sciendū fm̄ p̄dip. de ebri
 nis formatōe sexto epidimie theorice tertio atqz. 9.
 aialium. A. 7. tertio. 21. cū Ar. in libris aialium q̄ p̄
 collectōem spermatis in matrice mor circūdat imen
 siue pellicula cōtinēs 7. souēs idē vt scriptum prius
 sicut ēt oñdit sp̄ma. 6. diez decidēs a puella p̄cepto
 p̄dip. retro septies saltēte: quā i vtero nō oportebat

concipe quod velut oui albumē inuolutū pellicula i
 terra visum ē delapsum. aliq̄n qdē nō. 6. tm̄ verū ēt
 7. septē diez sic p̄manet spacio. Cum at sic fuerit vt
 notatū: info:matina virt⁹ nihil ad huc petit a matrice
 sicut. A. fatetur: cū arif. Demū trium diez ex hinc
 spacio ipsa punctozum 7. lineaz iceptōem in massam
 spermatis iduci. Demuz post. 6. diez morā q̄ iā cuz
 p̄ozib̄ sūt. 15. sanguineitas in totū penetrat 7. sit illd̄
 vñ catur: 7. iterduz vno die aut duobus aūcedit seu
 postponit. deiceps. 12. dieb̄ ab hinc fit humiditas ca
 ro 7. iā frustra incipiūt carnis discerni 7. mēbra princī
 palia tria manifestari: 7. nunc qdem alia sepantur ab
 aliāz p̄tactu 7. humiditas extendit nuce hoc ēt aūce
 dit 7. postponit duob̄ aut trib̄ dieb̄. demū post. 9.
 dies sepat caput ab humeris ac extremitates a late
 rib̄ 7. v̄tre vt 7. sensus discernat in q̄busdā eoz. Jā
 aliqb̄ tñ occultatur 7. spaciuz qdē iā. 36. p̄tinet di
 es ita q̄ si q̄tuor addant in q̄bus occultatio ierat spa
 cium oē in que embrio info:mabit. 40. erit diez. et h̄
 qdem tres ē quasi cōis plasmatis q̄ iterduz format̄
 30. q̄ vnus ē prioz: aliq̄n in. 50. 7. pprie semella ei⁹
 eni info:matio tardat 7. motus ē: 7. aliud spaciū. 35.
 diez: aliud vero. 65. 7. ita hincinde fm̄ diuersitatem
 celi 7. p̄tinēs ac materie pprie cum info:mata d̄rite
 in magis 7. minus q̄ minus. 7. id̄ dictum ē ab arif.
 tps ortus hoīs fore variū q̄ plurimuz. dicunt etiam
 vt asserit. A. 7. h̄ videt p̄dip. cuz Maliaabbate fuisse:
 septima ēt particula. 6. epidimie q̄ si tps info:matio
 nis dupletur tps inde cōsurget motus. Si vero hic
 tripletur duplatum tempus dabit ptus vnde forma
 tus in. 30. dieb̄ mouebitur in. 40. 7. nascetur in. 180
 qui sunt sex mens. integri tritēni. Plasmatus autē i
 35. mouebit in 70. 7. nascet in. 210. q. 7. extant men
 ses. Formatus vero in. 40. motus sibi aderit in. 80
 natiuitas in. 240. qui sunt. 8. mens. 7. q̄ talis rarissī
 me viuūt et formatōem ponit. A. cōiter in. 40. id̄ re
 fert canonē p̄fatuz sub alioz sm̄ia. plasmatus quo
 qz in. 45. mouet et in. 90. et nascet in. 270. et. 9. cō
 stituūt mēses. Qui autē in. 50. formatur in. 100. mo
 uetur: nasceturqz in. 300. qui erunt. 10. men. Vnde
 de huiusmōi sexto epidimie. 7. Labores in periodis
 q̄ in. 70. mouentur in triplicibus finiuntur et qui in
 90. mouentur in triplicitate terminant: h̄ igitur mo
 tus ē terminationis et ptus embriōis. Ampli⁹ scien
 duz q̄ ptus nō sit nisi p̄pter matrice cū tumore gra
 uatino distendit amplius: vel mordicatōe vt q̄n ei⁹
 serosa reddita et acuta p̄aniculos tendunt q̄bus cōtī
 nebat vt sensui occurrā matricis: nālius. 3. c. 5. 7. 12.
 Aut p̄pter cōtentum vt q̄ satagat exire ob penurias
 nutrimenti fm̄ p̄dip. tūc enim calcitrans panniculos
 rumpit et exitum petit. Apud vero. A. cōuenienter
 cā sup additur: alia non pua indigentia euentatōis
 et acris attractōis cum loci angustia: cū igitur fetus
 fuerit fortis et matris debilis angusta tūc puer mēse
 7. oīquaqz p̄fectus tā ad ea q̄litate saltez que co:pis
 q̄ sic idigens aere loco et cibo amplioz mouetur et
 calcitrat vt pateat exitus sibi: que si adipiscit p̄fectus
 ens vt ita viuere poterit. vñ. A. Vñānt septimēs
 p̄pter plasmatis x̄tutē i m̄rice fortissimā exītē et i
 uaniēte sanguinē vtilē et cōmēsuratū: et id̄ celerit p̄
 ficif op⁹: q̄ aut x̄tus attendatur ebriōis et matricis
 dispositio testatur p̄dip. ita: Nec autem semp fit et i
 natura fetus vs et genere matricum: et quia prime

purpure hñt sanguinem hu. & tractabilē matricem p
uam & debile: vt plurimū alijs pariūt septio men. si
aut septio non pareť fatigatus ēť dissolutus ex motu
plasmatis & conamine appetibili egressus: octauo
pausat mense vt labor abscindat pcedēs & vigor eius
dem cū corpe augmētēť & iō vsq; ad nonū morat mē
fis. quo siqdē egrediat q; reffectus vigorat? & auct?
ptus ade: ut nālis maxie: nāliū tertio .ca. 3. & viuet
alijs pcpue. Ipsius .n. egredit? Xtute valida & mri/
ce diutius ipm cōpletius souēte: tūc autē expellente
Si at egrediat i octauo debilis existit fatigatus & nō
a Xtute faciēte ipm nasci vey ampli? a cā syntomati
ce hunc ipellēte. Is .n. apud .A. ēť ipsecti? fm excel
sum & inordinationē mae alia plasmatis forma Ma
liabas quoq; : q; in ipso est bitudo turbationis lan
gous & debilitatis non viuit. nō .n. iest sibi Xtus nu
tritionis & augmēti. Eni? qdē signuz q; setui septio
mē. turbatio & morbus & mala pgnantiū i .8. mē. sit
bitudo & gūitas ipax cum pgnatiūz bitudo seq; eam
que setuū bitudinē. vñ hystoriaz. 9. Dolēt qdē mu
lieres maxie mē. 4. & .8. & si corrupat. 4. au. 8. cor
rūpūť vt frequēť & ipe. qre nō solū q octo mēsiūz
nō viuunt s; & pariētiūz piclitant pientes: & iō bñ si
bi pcaueāt adulterātes meretricule i quo mēsiūz p/
curēt aborsuz. multe nāq; hinc sunt iā extincte si igit
vt i ductuz pus piclitat gestās pfecta & robusta qto
pamplius & fetus. q; aut mēse corrupat qto euēit
q; tunc trahere icipit embrio sanguis plurimū: & ma
trici vehementius alligari & iniri: ceu fructus medio
tpis arbori colligat q; magne: aphorismoz. 4. In oc
tauo quoq; ppter laborē que tolerāt & discraha quā
incurrūt grauant maxie silr & fluxus sequit san. grā
dis ex innāli solutione ita vt sepius corrupant. Si at
puer nō nascat in nono vey ad decimū pueniat ad q
deiceps Ingt. A. q; iudiciū eius ēť iudiciū nati insir/
mi debilis. plurimū .n. q; desiderabat pari nono sed
nō potuit nasci in decimo cui accidit qd; accidit fere
nato in octauo. significat .n. virtutis ipso? debilitas.
hec igit pbabilis est rō quā medici cū nālib? pnt i cāe
questi assignationē aducere. S; circa pdicta ptingit
dubitari. vñ nāq; octimēsis vitalioz septimēsi. h. n.
fatigat motu & calcitratōne egredit coangustatur ēť
& leditur i ptu. Ad aerē silr puenit in quo sunt oia si
bi nociua & c;nea: aphorismoz appens. 3. Alius at
pmanens octauo nō fatigat? intm neq; cogāustat?
neq; in extrisecuz aerē deductus spacio diez. 20. aut
25. vel huiusmōi a fatigatione liberat? : magnificat &
roboratur quare vitalis āplius septimēse vñ reddi.
Dicēduz qdē iuxta. 3. theozice. cap. 34. dispōnes cō
tingētes setui septimē. & deicepsi. 8. spacio fere. 4.?
dierū pinentiūz admoduz qñ cuiusdā egritudis acu
te pueriue in. 40. dieb? creticate. vñ ait: be dispōel
a fetibus cessant circiter. 40. dies. hi nanq; dies in.
9. pcidunt mēses vñ & tunc vitalis efficitur. Est & cā
subdenda hui? astrologica. Pali: Dubitatur q; ois
crisis plus est salutifera q; mortalis nisi pestilēs fue
rit morbus aphorismoz scda. sed p? est modus q; s
crisis: dia. 109. Aliquis igit natus in huiusmōi bitu
dinibus vt ad multū vitalis existet. Dicendum q; vi
uere nō poterit q; lcsus prius: ledit? & i ptu. nocēťq;
nō minus ab extrisecis cūctis occurrētibus. Est ēť
pestilēs & monstruosus qre nō poterit pmanere i vi
ta. Scda quoq; deductio est arithmetica p Alexan

drū tacta in hui? qñti dissolutione. Ait. n. 7. est nu
merus pfect? vt testat pythagoras arithmetici & mu
fici. 8. vero ipsectus. q. 7. sit pfectus p file iducit i
multis q; multa pncipioz & maxie hois numero cō
stituta sūt septenario. deus. n. mūdus. 7. gubernat
astris. Septimēses vero ifantes dētes pducūt: sep
tēnes vero deponūt. In his aut. 7. pubescūt: ter at
7. virilizāt. Adorbi ēť pportionalit septenario iudi
cant numero. Luna silr tanto nūero figurant: mēsi
q; septimanis. & ebdomada. 7. pstat diebus. Doxa
les silr dicte. 7. extāt apud grecos s; iux latinos. 5.
solā & realius. 13. n. duas supaddēdo grecus figurā
variet sonū m fuať. quotcūq; .n. grece ponat. i. tra
puta tertia simplicia. u. i. ver. & duo pposita seu dipb
tōga vt ei oy: & duo puū v; & magnū: ita o eo. singu
larē m h; sonū ptinue Brecc? .n. tāq; nāe curiosoz
imitatoz. 7. voluit vocales. 7. plāetis adaptat. sic. 24
scriptur ela pstituit. 24. diei nālis horat silando. Ad
crobius quoq; in expōne somni Scipionis siue tulij
permulta ad idē conatur exēplā p suadere ponēs oia
fere. 7. numerari & que hois maxie. Ingt. n. mens
psurgē ex prio cubo pariū scia. s. qui ē. 8. & prio ipa
riū velut mare q ē. 27. 8. at & 27. pstituit. 35. q mul
tiplicati per. 6. numex pfectoz p mū. uo. cōsurgunt
dies. 7. menses directe pstituentes tricenos. vñ cō
cludit ita: Est g nā secundus h numerus vt primaz
humani ptus pfectionē qñ arbitri qdā maturitatis
absoluat. Quibus at numerus dñ qñ numerus bis i
seipsum pducit vt bis duo bis octo: ter tria: ter. 27:
Prefatū siqdē oñdūť rōe: q; 7. est numerus ipar &
ois h est pfectus. existit. n. velut forma parē in se cō
tinēs & imparē. psurgit ēť & numero trinario fm ei?
ptes in quo qlibet repit pfectio vt in editione fmo
nū mōstrauit. Sex. n. & vnus. 7. pstituant duo ēť. 2.
5. ac tria. & quoz. 7. reddunt. Nouē silr nūerus est
perfectus. attribuit. n. itelligentiaz ordinibus quos
9. ponūt diuinoz tractatores vt sunt cherubin & se
raphin & qui deinceps. Sunt & celoz orbes. 9. pbl.
is. qd nunc cōiter testantur astrologi vt oñsum luci
datoris anxiosa cum astrologie differentia tertia. q;
autem is pfectus sit ratio similiter angit cum & ipse
numerus impar existit. Adhuc partes constituentel
ipm eundem recōmendant. Consurgit enim. 5. pri
bus: Quaz vna numero pportionatur trinario per
fectissimo puta per tria nouē. hic. n. sunt tres trina
rij quoz qlibet ex tribus cōsurgit. vnde in huiusmōi
numero nouenario potissime coaceruatur trinitatis
pfectio. Sūt quoq; hui? numeri ale qtuoz & tria gn
q; & qtuoz que quidem qtuoz pportionatur elemen
tis cum eorum intersitijs. Sic igit i hoc numero ita
perfectius ptus erit maxie nālis. Nālis ēť post hūc
existit denarius. ipc nāq; pfectus extat nūerus pbl.
16. vñ. A. Denarius nūcrus est pfectus: qm ois nu
merus per. 10. pstituit fm circulationē. & iō aril. phy
sicozum tertio ait Platonez fecisse numerū vsq; ad
10. Dunc quoq; numex multū dignificauit Pytha
goras ponens ordines rex duos: vnum gdez perfe
cti & alteruz imperfecti: quoz; qlibet constat ex. 10.
volens ipsos esse pncipia correlatiōe dicta. In quo
rum primo locauit finitum impar singulare dextruz
masculum quiescēs rectum lucem bonum & qdratū
in altero vero his opposita: puta infinitum par plu
rale finistrū feminā motum curuū. tenebram malū &

altera pte longius. None et exiitibus speris manife-
stis decimā antichonā. i. in triūm motā seu extensā
faciūt pythagorici metaphisice. i. Undecim^o vo nu-
merus modicū perfectōis hz in bis et iō rari^o orif ip-
so fet^o. Sext^o aut^o et octau^o maxie et duodecim^o ut sic
extāt impfecti oisariā et iō in octauo nō uiuit. Est eiz
par vt et alij duo. estqz impfectus magis diminutus
vt videbit^{ur} qre in ipso nat^o nō uiuet. In alijs at
vt duodecimo et sexto aut nō nascit^{ur} vel iuitali^o occur-
rit. Sūt. n. hi numeri oppositi antedictoz pfectis et
maxie octau^o et duodecim^o. vñ prio creticoz. Ego n̄
vidi aliquē iudicatū in die duodecimo neqz sexdecio
in octauo at sit rari^o et prauē. Mosce quoqz arisme-
tras numerū iparez pferri pari eo qz h rōem hz perfe-
ctōis et forme. ille aut^o impfectōis et mae. vñ et de^o
fm Virgiliū numero impari gaudet. Et iō p̄diba-
gorici primū iparē actu vt trinariū ad dicendorum si-
gnificatōes offerebāt primo ce. et mū. Et hoc et cāz
assignarent quare vsus ioleuit vt pillule in numero
denē impari laratue; debēt nāqz agere. actōis autē
rō sumit a forma tanqz ab eo qd ipius ē principium
sustentatiū et nō a mā. Impar vo hz rōnem forme
par at mae. Circa p̄fata siqdem ptingit hesitare qm̄
inono Euclidis dī qz perfect^o numer^o appellat qz oī-
bus p̄tib^o qd numerat ē eqlis. Et Boetij arithmeti-
ce vo: qualis numer^o ē sex ifra. iō. nā tres sūt ei^o p̄tes
qbus cōsurgit. medietas qdē vt tria: tertia ps duo:
sexta vñ. tria enī duo et vñ senariū tm̄ p̄stituūt nu-
merū. Infra vo. iō. p̄fectus ē numer^o. 28. ifra si qz
dē mille ē. 496. Et ifra quoqz decē milia centū vigi-
tioto. Est tā numer^o abūdās qz oibus suis p̄tib^o qd
numerat ē maior velut. i. nā ei^o medietas ē sex: ter-
tia ps q̄tuor: q̄rta tria: sexta duo: duodecima vñuz:
q̄ sil numerate in decimū octauū crescūt numerū. Di-
minutus vo qz oibus suis p̄tib^o minor numer^o itib^o
ē iuent^o ceu octo. Qui^o qdē medietas q̄tuor q̄rta ps
duo octaua vñū que in .7. tm̄ collecte p̄surgūt. Sic
igif hic et appz numeri octauū imp̄fectio. Et oclndit^{ur}
et sil^o qz .7. 9. et .10. numeri nō extāt perfecti. Ad qd
dicēdū qz numerus perfectus ad p̄sens tripl^o dī. vñ
qdē eo qz p̄tes eius sil sumpte oēs totū p̄cise reddant
integrū vt dcm̄ ē antea de .6. et vigesimonono qlis n̄
q̄rif hic per̄fectio que perfectio mālis videt^{ur} magis.
p̄tes. n. sūt mā totus physicoz. 2. Est et perfectus
dicēs per modū forme et dātis eē qlis ē impar. et iō
qz trinarius prim^o ē taliū idicat^{ur} primo ce. et mū. fore
p̄fectus. de ipso enī primū dī oē totū et perfectū ibi
dē sunt idifferentia sp̄. Appellat^{ur} et numerus perfe-
ctus rōne finitacionis cuiusdā et recirculatōis qz ob-
seruatur ad ipz et ita denarius ē dictus p̄fectus et iste
qdē p̄fectionis vltime realiores extant prima. Nec
tū rō et si sit grata et accepta pythagoricis et vlr arith-
meticis ponētib^o numeros eē substārias rerūqz cās
eo qz nesciuerūt distinguere iter vñū quod enti adeq̄
tur et vñū quod numero extat principū putantes id
sicut ē principū nūeri ipsūqz variat ita et entis Scho-
la tamē perypatheticoz cū Ba. creticoz tertio ser-
monibus nō acq̄scit huiusmōi sed eos magis extra-
neos a v̄itate ac accidētales estimat. p̄p̄riā querēs et
nālē in vnoquoqz genere rōem. dictū tm̄ illoz p̄ba-
bilitatē iduit aliquā nūeroz reb^o assūmilatōe qdam.
Tertia quoqz rō assumit^{ur} ex genetica ea exercitatie
pte astrologie visa ex supioz motū hoz oium iseris

rum cās assignate. Juxta illud initiū centilogi. Re-
rū cās rimaturus primo celestia cōtemplare. nā mū-
danoz mutatio ad hoc et ad illud corporū mutātōne
contingit celestiu. Et hui^o igif effect^o puta octimen-
sez nō viuere cā daret talē planetarū ordinē et modū
in embriis ducatu aduenit in vnoquoqz mēse dñan-
tiū. P̄dōsūt nāqz mēse primo sup conceptōem satur-
nū dñari frigidū entē et ficcū: tūc nāqz semē aquosū
ens et fluxibile idiguit aliquo quod ipm sisset p̄stri-
geret et fixaret et calidū ipsius vigore et vnitatez cuius
modi ē rigiditas et sic saturni. est. n. origo v̄tutis re-
tentive in centilogo. Secūdo quoqz mēse sup ipsūz
iupiter dñat fortunas calidus et humidus augmēta-
tiū. Est nāqz v̄tutis crescentis origo: tūc enī con-
ceptus eget calido dilatāte ipsius mām et humidita-
te ad extensōne dilactate. p̄tractionēqz linearū et p̄-
ctoz et tandē ad isformatōem et vt ēi frigiditas et ficci-
tas reprimat saturni. Reliquo sigdez mensis mars
occurrit qz sui caliditate iam sientē embriōne calefa-
cit et deficcet superfluas ipm̄ humiditates et ad mo-
tū cōcitāt. tūc enī moueri p̄cipit in calidū enī et ficcūz
motiua valde. Adense aut^o q̄rto supuenit sol cor celi
mūdiqz p̄nceps qui sui caliditate v̄iū ifica intm̄ p̄ficit
embriōne vt sp̄s in ipm̄ igrediat rōnalis vt apparu-
it i priori. Et nāqz origo et fornax v̄tutis vite. Qui-
to vo mense ven^o ordine supoccurrit frigiditas et
humiditate cōtempans qd calidū martis et ficcūz ac
solis carnēqz augmētāt et que ipsius et oia mēbra p̄-
pat figurane decora plasmat eadē. Reliquo nimiruz
mēse aduenit mercuri^o humida et ficcās supflua cō-
tempantiā iducēdo faciēs qz ad motū qz p̄tes miores
separat extrinsecas maxie ac distinguit coequalizatū
oē. Luna quoqz septimo sup adijcit mense carnez et
pinguedinē sui humiditate infantē nutriens et augmē-
tans cum ipsa v̄tutis nālīs sit origo. humectat etiaz
marricis p̄tes. vnde qz sic p̄fectus oiquaqz receptio
iam oium planetarū beneficio et qz sub p̄tate nascit^{ur}
lune saluat egressus cum ipsa fortuna et vite cā exi-
stat. vnde Albinasar in sadan. Vitavinentiū p̄ de
um et sol et luna et iō p̄tolemus hos in suis iudi-
cij dignificat qz magnē. Demū mense octavo reuer-
titur Saturn^o in fortuna frigid^o et ficcus qz ifrigidat
infantem et coangustat et in matrice p̄manere cōpe-
scit qz si egrediat^{ur} lesus ē ab alijs extrinsecis saturni
malitiā tolerare nō poterit ipse nāqz nō solum qua-
litate destructōem machinat^{ur} v̄c̄z et quadā ei^o mali-
uola imp̄ssione occulta vt declaratum dñā decima.
Demū mense nono supuenit iupiter ordine fortuna
calidus et h̄r. tempate qz cuz sit pater deoz v̄rozūqz
tertio de aīa fm homerū politicozū prio plures sub
ei^o nascūt^{ur} dñio viuētēs qz maxime. Si aut^o decimo
moret in vtero mēse sub martis nascet dñio et qz bis
laborosis mouēt motibus hinc ille agitat^{ur} egreditur
at qz i fortuna calid^o et ficcus qz plurie natos sub eo
ponit Abrahā euenare viuere paz. Qui ē. A. 2002
dat tertio. 21. Ego tm̄ āno ex̄ns. 53. velut a m̄re soler-
tissima potui p̄phēdere ac p̄ trutinā p̄metis nati-
uitatis grad^o ascēdētis occulti iuestigatōez repi mo-
rā nouē mēsiū. et. 14. diez me i vtero d̄risse. Si vo
xi. nascat mēse qz tūc ad potestatem reuertitur solis
itidem natus poterit viuere cum sol vt dictū post de-
um cum luna sit causa vite non tamen partus erit na-
turalis omnino. Circa predicta qdē dubitatur qz

cū saturnus significet finē reip: antīgitatē & senectutē
 vt tradūt Astrologi: nō vī sup principiū & nouitatē
 ipregnationis significare neq; luna sup finē ipregna-
 tionis q̄si vt septimo ascripta mēsi cū ea significet ini-
 tia inuentionis & mot⁹. Qd̄ sulcū eo q̄ ipsa denotat
 an. quod p̄mos nati d̄ia ē. 26. Dicēdū q̄ huiusmōi
 attributiones planetarū ad corporū habitūdines fin-
 q̄sdā sūt similitudines & p̄p̄tates. In gnatione nanq;
 embryonis aspexerūt p̄p̄rietatē que ē p̄stringē & oc-
 cultare sui frigiditate & siccitate. h̄ enī vt dictū ege-
 bat sp̄ma in p̄ncipio id̄ sibi saturnū p̄mitus attribue-
 re & demū cen p̄dictū deinceps. Considerātes autez
 tarditatē mot⁹ & opationis q̄ in senectute aduenit na-
 to frigiditatē quoq; etatis & siccitatē Impedimenta
 ēt corporis & aie vt morbos tristitiā & mortē & talia & q;
 hec saturnū ip̄m ascribere senectuti. Ex his igif ap-
 paret qd̄ dicendū. Itaq; ex his trib⁹ cōuincit natum
 octimēsez regularit̄ & vt sere semp nō viuē. Pro-
 pter scdm̄ h̄ sciendū q̄ interdū & velut rari⁹ pōt vi-
 uere q; vt dictū i solis egypti q̄busdā locis calidis n̄
 tū excedētibus plurimū vbi sūt mulieres viragines
 fortes & bene effeētēs & p̄les p̄p̄ate regionis calo-
 re & id̄ i illis locis q̄nq; rōes n̄ p̄uicūt oīo p̄fate. Me-
 q; qd̄ p̄ia p̄p̄ fortitudinē ser⁹ & magitudinē corporis
 acq̄lita a m̄re ac ēt a p̄re p̄bētib⁹ sāguinē calz & sp̄ma
 dignū sufficēter vt sp̄uosuz spiritib⁹ oīo. Deficit filr
 illic vt cūq; sc̄da qm̄ octauo natus ibidē viuūt imp̄e-
 cto p̄fici tamē vt cūq; p̄pter affinitatē mediafinam
 quā h̄z cū septimo & non p̄fectissimif declaratis. Ab-
 scindit̄ ēt non p̄az tertia p̄pter enī caliditatē inatam
 vigorē & p̄fectionē quā ifans p̄rit a matre huius a pa-
 tre regionisq; caliditatē poterit malitie saturni occul-
 te ac ipsius friditati & siccitati obuiari. Qd̄ sulcū eo
 q̄ sic nata quedā nāe sūt monstra cū rari⁹ & p̄ter ei⁹
 intentionē p̄tingāt. talia v̄o p̄missa sunt i nāz q̄nq;
 p̄cider̄ sicut q̄q; muloz gen⁹ sūt totū sterile p̄ceptū
 habuit mula h̄z nō enutrit̄ vsq; in finē: de ge. aiali-
 um sc̄do. Qd̄ aut̄ i his regionib⁹ ab egyptiis estimē-
 tur q; natus octauo mēse vita potiri euenit q; latet
 mulcrū p̄ceptionis p̄ncipiū. frequēter enī retinent̄
 mēstrua inflant̄ & spumant̄ v̄tositates & tūc credunt
 esse p̄gnātes cū tū coeuntes ip̄regnent̄ postea: bi-
 storiarū. 9. v̄n p̄ip. Quidā opinati sūt p̄uez h̄re pl⁹
 io. mensib⁹ iā enī multoties h̄ audiui. s; quō h̄ cōtin-
 gāt dico p̄aue nāq; acceperunt p̄gnatōis initu hoc
 mō. Cum enī matrices spiritu quodā replent̄ v̄to-
 so putāt se iā esse p̄gnātes eo q̄ ēt mēstrua retinētur
 defluētia i matrices deide cum mēstrua sp̄ote rūpun-
 tur aut alijs illis occurrētib⁹ egrediunt̄ hec & p̄p̄ria
 cū v̄tositate demūq; sic purgatis appropinquāt vi-
 ris & coeuntes ip̄regnant̄ tunc aut post p̄az: & id̄ pu-
 tāt mulieres aliqñ septimēsez octimēsem fore: & no-
 uimēsez decimēsez ac hunc v̄ndecimēsez. A. x. siqdē
 ponit eas absq; mēstruoz eruptione ip̄regnari qd̄ p̄-
 babilē v̄ indeh̄pe. si nāq; mēstruāt cōiter non se p̄-
 gnātes estimāt. Propter q̄rtū qd̄ ad p̄mū qd̄ di-
 cendū apparuit. Ad aliud dicendū q̄ nō magis v̄-
 vitalis octimēsis q̄ septimēsis vt oñsum sufficient̄ i
 mo min⁹ valde. Mō. n. oīs mora t̄pis augmētat & vi-
 gerat serum s; mora determinata cuz dispositionibus
 debitis oñsis ad illud opantib⁹. Ad aliud dicēdū q;
 lz iformatio aut motus p̄cedat eā que semelle pōt tū
 fieri retardatio & cōlitas in t̄pe ortus & id̄ q; fortassis

ista t̄pa non sp̄ sunt p̄portionabilia vt dictū i canone
 duplatōis & triplatois. A. alioz vt p̄fatuz testat̄ illō
 opinione. Aut dicēdū q̄ non⁹ mensis latitudinē h̄z
 grandē: quā p̄sequit̄ p̄ncipiū decimi ita q; mas nasceē
 circa p̄ncipiū āplius noni: femina v̄o circa finem seu
 inituū. io. Ad aliud dicendū q̄ nō solū q; p̄pter q̄li-
 tates p̄mas p̄emptiue in ip̄z agētes excessū deperit
 v̄ez ēt p̄pter debilitatē & ipotentiā i octauo mense
 cū oñis ipotētie occurrētī & lāguoz neq; saturni p̄mit
 friditate cū siccitate solum v̄ez ēt noīs v̄tute quadā
 sibi occulta ista vt oñsuz d̄ia. io. q̄ absq; mediū opa-
 tur imutatione. Ad illud qd̄ dicendū appuit. p̄ces-
 sū enī est rari⁹ tū peccāte nā h̄c diuersitatē puta vi-
 uere i octauo & alijs iuentuz ē accidere q̄nq;. Quan-
 tuz aut̄ arguāt auctoritates p̄tis aduerse appuit an-
 tea. Ad aliud dicēdū q̄ rari⁹ est valde vt nō piclitē
 tur nascentes i octauo qd̄ at̄ tale v̄niuersale nō corū
 pit cum p̄p̄az & i loco accidat p̄ticulari. Ad aliud di-
 cendū q̄ genetalici moras distinxerūt soluz cadētes
 i nono mēse aut circa qm̄ sicut i p̄terisq; p̄tingit na-
 sci. Qd̄ at̄ alio nascant̄ t̄pe nō p̄hibent sed id̄ rari⁹
 euenit sic testat̄ abrahā eucnare. v̄n trutinā p̄derme-
 tis: aut ali⁹ inuentionis gradus nativitat̄ modus oc-
 culti ēt nonuz mensēz mime p̄tendunt vt idicāt mo-
 re setuū i v̄tero p̄manentuz. Mosce quoq; non esse
 p̄teruendū i huiusmodi terminationib⁹ mensuz p̄ci-
 sis & v̄l̄ cuiuslibet artis mām sensibilem concernen-
 tis p̄pter ipsius vagā & indeterminatā nām vt tactuz
 est differentia. 26. Differentia. 50.

Mod digestina procedat subtiliando v̄ qm̄
 p̄tentū p̄portional̄ p̄tinētī & disponit̄ fm̄ ip̄-
 sius dispōnēz cū ip̄z imuter ad sui crisi & fili-
 tudinē sed p̄tinēs vt vasa q̄b⁹ qd̄ digerit̄ demādatur
 ad mēbra vt appet̄ subtiliādo p̄cedunt. Est nāq; ad
 venas de maximis puenire ad capillares ex q̄bus sā-
 guis i mēbra labit̄ ex p̄re diuina: p̄mo p̄ma de gnatio-
 ne humoz. Et merito qm̄ vene ex maiorib⁹ sic mio-
 res p̄cedunt donec fiant meatus miōres q̄z sanguis
 grossities de p̄tibus. 3. Adhuc qd̄ h̄z penetrare in p̄-
 tes angustiores meli⁹ penetrat si subtiliādo p̄cedat
 cum tale motū sit exposituz magis est huiusmōi v̄ero
 qd̄ digerit̄. Amplius chilus est sūba ligda p̄tisane
 i sp̄ssitudine filis q̄ v̄lteri⁹ tunc ducit̄ mediāte licore
 gnāto in mēfaraicū i sanguinē ab epate. h̄ at̄ grossior
 vt sensus idicat̄ est licore & sanguie Silr sanguinis ex
 p̄hlegmate p̄ digestionē gnātus subtilior apparet eo
 cū p̄legma plurimū sit grossius sanguine. Humidi-
 tas ēt ros dicta subtilior monstratur humiditate san-
 guiea. Sanguis ēt artariālis subtilior venali ex quo
 cōcreatur. Fridē: sp̄s cordis vaporosus digestus &
 alteratus in rete mirabili subtilior reddit̄ ita ēt sp̄s
 vaporosus qui est sicut m̄a comprehēsus in locis va-
 cuis vt artarijs & corde canuertit̄ digestionē in sp̄m
 innatū in oibus mēbris improporcionabilū tū in his
 cōprehensū q̄ reddit̄ tandem porus & innatus in q̄li-
 tate sua cum prius fuerit vt m̄a vaporosus: quinto
 simplicium ca. 5. distinctionis sc̄be. Rursus quod
 deciditur ab aliquo contestat̄ ip̄si in tegni sed supflui-
 tates digestionum procedunt subtiliādo grossiores
 enim sunt egestionēs vrine suodoribus & transpira-
 tionibus sensui occultis. p̄dalin: Secunda apho-
 rismozum ponuntur humores indigesti grossi so-
 lum & viscosi. Si autem in eorum digestionē egent

subtiliatione et icisione que subtiliatio sicut importat digestio igitur subtiliatio procedit. Oppositum huius videtur saepe Ar. methaurox. 2. Digesta omnia consistere nata sunt unde Alexander ibidem. Quia digesta primostant et grossa sunt. Et quarto carum. Accidit digesta grossiora et calidiora esse ex pulmonis siue ex pulmonibus aquosa ex talibus que terrestria consistunt Quarto quoque re. a. Digestio omnia coquit adnat et igrossat. Adhuc sicut per nosseos. De nam digestionis est ut igrossat non vinam tamen sed egestem et in eis que recipiunt digestionem in stomacho et sputum in eo quod habet pleuresim aut pipleumoniaz et humiditate descendente ex naso et coriza et lippitudine in egritudine obtalmie et sanie et in ulceribus. Unde quarto methaurox. Et quod in nascetur stantia sancta fuerunt quales in obtolmia puta lachryma cum sancta fuerit limes siue lippitudo. Amplius licet subtilior est sanguis et sanguis humiditatis et ipse mēbris in que ultimo duertunt. Et. Subtile idiget igrossatōe que digestionem prestatur ut comprehensum sit a virtute expulsiva liberius excernatur. Itaque digestio igrossando procedit. Propter primum quod sciendum quod digestio est perfectio seu completio a naturali calido et proportio ex oppositis passivis siue actionibus passionibus. Est igitur calidi digestio triplex exis. Una quod est per passivam de qua attenditur in fructibus et vlt in aialium sputantibus. Alia eplesis molitis oio aialium humoribus. Tertia vero obtensis in asatis et vlt in ossibus et solidioribus calido vero sunt assatino ut tegula in fornace de ge. aialium. 2. Frigiditatis vero in digestio que est opposita triplex existit puta hometes molitis et statensis methaurox. 4. Que quod est digestio existit duplex. nam quedam est in iuuatio altera vero in nocitio siue in supfluitatibus: primo prima c. 3. de virtutibus. est autem digestio in iuuatio alteratio quodam siue transmutatio eius quod nutrit in propria eius quod nutrit qualitate ac est eentia sicut. A. primo prima primo elementorum tertio sponum et sponum. nec enim nil aliud est nisi ut alimentum in tamen elaboratur ut virtus nutritiva ipsa stare faciat loco deperdit. Digestio vero in nocitio duplex quam illud aut non adeo est nocitio quod possit ad benignum reduci ut salsa dulce sicut. D. c. in sanguine pmutatur sicut vinum potest reduci cum est in via pmutatois ad acetum et tunc saltem ratione termini ad quem sibi competat digestio ante dicta vel est supfluum vel nocitio sicut in tamen ut nunquam possit corrigi ceu falsus falsificatum oio et vinum perfectio in acetum pmutatum. tunc quidem sibi debetur indigestio que est per epatio ut ipsum faciliter expellatur victum a natura. vlt in primo. c. de cura febris putride in vniuersali. Intentione in digerendo est adquare substantiaz materie ut sit preparata ad expulsionem facilem. hec autem aphorismorum secunda sicut therapentice. et ab haly. Quibus autem indispotio aut ipreparatio humoris ut a natura vlt et expelli non valeat triplex sicut. Aut ratione substantie ipsius puta si fuerit grossa. hic enim incuneatus et inclusus obstruens ductus non potest expelli. vlt ipsum primitus oio subtiliare. vel viscosus. Ita autem eius adherentia sicut non potest educi quod oio et hunc primitus incidere. Aut subtilis. Hic namque imbivitur et inserit sic mēbris ut natura non possit ipsum in expulsionem comprehendere et educere propter quod ipsum oio primitus igrossare. non enim digestio oio in nocitio procedit subtiliatio sicut quodam impugnatum quarta primo. c. de cura putridaz in generali. Quod oio quod est ad crisi

laudabilem egent diuisione et excretionem: aphorismorum quarto. Aut hoc erit ratione quantitatis cum. n. humor fuerit multe quantitatis non potest simul digeri quod opus est et maxie cuius virtus fuerit imbecillis cum paulatim per intervalla euacuare et ita quasi digerere. euacuatio enim huius sicut per digestionem existit vel ratione qualitatis et hoc dupliciter aut primarium ut si fuerit calidior: aut frigidior: et. aut calidior et frigidior et reliqua quam tunc oio ipsum ad moderatum per solum adducere. aut per qualitates subsequentes ut quod sit putridus aut mordax et acutus tunc. n. oio ipsum rectificare et expugnare cum abstergentibus et mundificantibus aut venenosus quem oio corrigere cum his que virtute propria veniens habet resistere in regni et fossiliter de ingenio. Mosce quoque quod vnaqueque istarum digestionum siue sit in iuuatio siue nocitio seu medio aut sit totaliter a natura vel principaliter et initialiter: perficitur autem per arte. unde in tegni alterantur hu. aut digesti ab ipso corpore vel aliquibus farmacis virtutibus. In iuuatio quodcumque perfecte fuerit digestionis velut puer seu iuuenis eucratns. Iuuat autem ab arte cuius debilis fuerit digestionis ut sener melacolicus. Electuaria enim et inunctiones sibi administrant et huius regimina calcificata: unde primo tertio. c. d. regimine eius quod comedat et bibat. Ingredi ad loca calcificata et hinc ceruicales eleuatos sunt de his que ad digestionem iuuat ita que tales artis operatio cum semimalu reducit ad benignum necessaria est non parum digere et simpliciter nocitio aliquam solum perficit a natura ut quam ipsa potest digerit magis absque medici auxilio ac expellit iuuat et non parum sepe ab arte et proprie cum imbecillis fuerit. sic. n. oio cibis et potibus et medicinis sicut sumpis electuariis fricationibus exercitijs maturare et digerere. Sciendum tamen quod digestionis in simpliciter iuuatio quodam ordinat in restauratōem sube grossioris deperdit sicut sunt ossa aliud in restauratōem subtilis et ipsius facile penetratōem ceu spiritus: quodam in medium ut carnes. Digere quod est que absolute in supfluitatibus existit dupliciter variat. nam aut tale nocitio est sparsus per corpus plurimum et hoc autem itra venas aut extra vel in loco collectum sicut apostema quod et dupliciter euenit sicut quod apostematis magis poterit esse calida siue per essentiam quod in seipso sit calida vel san. et colera siue per putre actōem ut cancer et vndia vel quod sit nam his opposita modis ut scrofula et nodus. Est et digere tertio circa horum duorum medium quod dupliciter euenit aut quod supfluitas est naturalis vel humor parum ad corruptōem quod in benignum redigit. Alterius aduertente sunt digestionis esse quod illius que est simpliciter in iuuatio cum his que medium obtinet sunt virtus complexio et calor mēbris in sicut naturalium libro. c. 100. et primo prima de virtutibus. c. 3. Et sic vero in nocitio digestionis absolute possunt signari 3. vel fortasse. 4. quod digestio cum sit accidens non habet magis ex quibus in 4. metaphysice. unde de malis est in ipsa per se illud in quo eius fundat magis. Et sic vero formalis erit de coctio sufficiens digerendo proportionata. sicut inis vero est in butusmōi digere in expulsio ordiatio. Efficiens quoque vna principalis et velut artifex virtus regitina totius. altera istralis sed vario que duplex existit: iterior. et hinc est duplex vna simplex icorporca ut est complexio altera hinc opposita ut calidum in mēbris: sicut et exterior: hec duplex vnaqueque respicit virtutem magis in dieta quedam vero cam et dispositionem ut medicine. In egritudine namque frigida cibi et potus inspecta virtute competunt frigidi et e contra et similiter medicine suo modo

Dico autē sic qz in medicinis magis est oppositio q̄ observanda dicta. Ipsa nāqz plus expedit per se ad ministrari sicut p̄ d̄m̄ medicine. Sunt autē grossuz & subtile q̄litates quedā māles: siccū & humidū magis cōdistantes d̄ia, s̄. In grosso enī ptes sunt aduivē cōgregate & densate: i subtile autē cōtra. Propter fm̄ quidē scienduz quendā dixisse q̄ digestio p̄cedit subtiliādo: q̄rto prima de cura febriū putridaz i generali, cuius motiū potuit esse qm̄ huic acciderunt experimēta, q̄ ad hoc ipm̄ duxerunt vt illa acq̄sceret & qz hec nō fuerūt fm̄ canones nō valent: neqz ali qd̄ eoz est sufficiens in hoc ostendendo. fortassis nāqz i materia ē subtile calidū medicamen exhibuit cuidaz q̄ poros apertens & mām i fumos dissoluēs: & magis & subtilians sanatus est patiens. Potuit & rōe friuola persuaderi qm̄ de rōe calidi est subtiliare dissolvere eliq̄re & penetrare. sed digestio p̄ficiet p̄prie calido & magis absolute nocitui: p̄p̄ qd̄ p̄cludit digestionē subtiliādo p̄cedere. Hec autē positio falsa vt plurimū est in se: cū vt i multis sicut ostendit digestio igrossando p̄cedat. Ad ipam enī sequunt̄ incōuenientia nō pauca qz fm̄ id natura mor̄ in initio egritudinū in q̄ bus est huiusmodi subtilitas euacuaret: & ipa digōne p̄p̄ta euacuaret & ars imitatrix nāe in principio egritudinū talium: ē radicaliter euacuaret cū p̄ceptū sit arte digesta medicari. Adhuc nūq̄ subtile imbibitū est inobediens euacuationi: cui⁹ indicat sensus d̄m̄ falsitas aut ipsius magis apparebit i tertio dicēdoz. Motiua ē huius nō valent: qz i illis experimentis impressio fuit accidentalis vt insinuat Aui. vñ cauendū est ne te impressio decipiat accidentalis: p̄mo q̄rta, c. 2. Nūqz enī vidimus ex febre curari p̄pter aliq̄ calida nām disturbantia & ipam ad primuz incitantia. h̄ tñ qz accidentalit̄ est factū p̄pter irritationē nature ad pugna & p̄prie cum nā fuerit indigesta nō est tāq̄ artificiale inutandū. Si enī calidā materiā in quodam sic subtilianerūt vt ipsā resoluēt. p̄pter qd̄ geuerit morbus: alijs q̄ dem potuerūt plus ad intēsiore istā mationē & p̄sumptionē p̄ducere. Ad aliud dicendū q̄ calidum subtiliat resoluūt & eliquat hōgenea. In his autē que sunt eiusdē trib⁹ opposituz operat̄ sc̄do de ge. & cor. Materia vero digesta reddit̄ vniūgenca duplicif. bone nāqz digestionis nā est vt rem oēm si milē ponat quocunqz modo. Dicitū est etiā qd̄ digestio non solū p̄ficiet calore tanq̄ in st̄fo: sed & nā regitiua magis tanq̄ artifice. f̄ fuerūt ēt aliqui positio nē oio d̄m̄ fir mantes: volentes digestionē omnē p̄cedere igrossando. Quoz fortassis motiū sumpsērunt ex sermone A. & B. i argutis iam p̄missis. Adhuc calidū calefaciendo poros aperit & qd̄ est subtile materie eliquat vaporat & resoluūt: reliquumqz tunc relinqt̄ igrossatū. passio enī magis facta abijcit a substantia. Quod autē subtile vt amplius abijcibile. sed digestionē dicitū calido perfici magis p̄pter qd̄ videtur igrossando semp̄ digestionē p̄cedere.

Dicendum q̄ h̄ bec positio plus contineat veritatis p̄cedenti vt magis nāqz qd̄ digerit̄ grossescit: tñ calūniā patitur non modicā & in se & i eius motib⁹. Et enī in repudiatione antemisse opus esset nature & arti humores grossos & filiter viscosos a principio ēt radicaliter euacuare cū sint sua grossitudine & cōparatione digesti. Similit̄ & grossum & viscosū esset euacuationi aptū: impeditius vero carnes. Cui⁹ sal

fitatem denotat sensus & qd̄ dicit̄ non minus. Quo autē mouentur ex sermone A. & B. non valet sicut in quarto monstrabit̄ propositoz. Apparet ēt qd̄ ad rōnem ipsoz dicendum: qz digestio non solum p̄ficiet calore verum amplius virtute regitiua ipsi p̄ncipante & eum ad finē ordinante. Ipsa nāqz oēm ab humore cū potens fuerit in dispositionē remouet: qz euacuationi erat ineptus. & h̄ aliquid euaporet & resoluatur non tñ qd̄ remanet semp̄ p̄stat magis tñ humidum iuiscatū: gescens subtiliet̄ eliquatū: sicut appet̄ in glaciali dissolutione. Propter tertiu quidē sciendum q̄ digestio vt ad plurimū igrossando tendit aliq̄n tñ subtiliādo. nā digestio i iuuatiuo simplicif̄ que ad restaurationē grossi ordinat̄ dep̄dit̄ semp̄ in grossando p̄cedit sicut vult aristoteles manifeste. ōz enī q̄ fiat terreū quo nutrimur. i. igrossatū. vñ Damascenus: p̄ frigiduz & siccū nutrimur id est p̄ terreuz igrossatū. hocqz aperte apparet in p̄mutatione iccoris i sanguinē: & sanguinis i humiditates: & tandē in mēbra qd̄ & rōe asserit̄. Ea enī que sūt ad finē disponunt̄ p̄portionabilif̄ ipsi cuz finis necessitatē iponat̄ bis que ad ipz. 2. physicoz. s̄ finis digōis est vt grossum dep̄ditū restauret̄. restauratio vero d̄z fieri filis q̄tū est possibile. q̄ & ea que sūt an̄ istū finē ōz i igrossant̄ vt ipz adipiscant̄. q̄ aut̄ igrossant̄ p̄p̄ subijcet̄.

Ampli⁹ motus oīs & mutatio sūt ex oppositis terminis. s̄. phy. s̄ motus est qd̄ in digestionē: sit enī alteratōe qd̄a magis vt ēt localis tandē interuenit. Qd̄ autē mouet̄ vt ōz ibidē cū parti sit i termino a quo & p̄ti i termino ad quē sp̄ abijciet̄ q̄ icrat̄ sibi ex termino a quo & acq̄s q̄ sūt termini ad quē tñ qd̄ digerit̄ erit̄ p̄mo i altero terminoz vt sit subtile: demūqz acq̄redo q̄ sūt termini ad quē paulatine in ipz efficiēt̄ tandē vt grossū reddat̄. Quare cōuincit̄ qd̄ digerit̄ p̄tinue igrossando p̄cedere: donec ps efficiat̄ grossa. Si vero digestio sit simplr̄ iuuatiui: vt ps restauret̄ subtile dep̄ditū: & vt motus inde p̄ueniat̄ p̄fectius vt sp̄s digestio: ita digestionē p̄ced̄ vt tactū ē in argumētis subtiliādo p̄cedē. subtiliatur enī digō ne hūores & i vapores trāsducunt̄ ex q̄bus demū spiritus p̄creant̄. Qd̄ enī eu enit̄ certū: cū sp̄s vitalis i rete secundino digestus vltim⁹ i aialem trāsit̄ & mālis i formale & inatum. Qd̄ autē ita sit illis rōib⁹ p̄t̄ monstrari terminis tñ cōmutatis q̄b⁹ oīsūm digōnē iuuatiui i restaurationē grossi dep̄ditū igrossando p̄cedere. Si autē digestio attēdat̄ in simplr̄ nocitui s̄z q̄ sparsum fuerit p̄ oē sere corpus intra venas vt ēt: vel in pte vel i epate aggregato. Si qd̄ p̄mū tūc dicendū q̄ cū talis digestio nō sit nisi p̄paratio quedam & habitatio humorū vtuti expulsiue ēt humor reditus sit nature inobediēs. aut p̄pter grossitiē vt viscositatē aut subtilitatē opus sit sic subtiliare & viscosū incidere: & subtile igrossare: p̄pter qd̄ ōz aliq̄n subtiliare. interdū vero igrossare fm̄ q̄ dispositio expedit humoris euacuationis p̄hibitua i h̄ p̄sentiant̄ vniuersi vno ante dicto excepto. Si vero digestio fuerit in nocitui sc̄do: aut illad aggregatū est calidum siue p̄ se vt qd̄ colere & sanguinis sen per putrefactionē sicut qd̄ phlatis & ml̄ie vel frigidum Qd̄ si prius dupliciter etiā p̄tingit̄ vel enī maturatur aut resoluūtione critica. Ap̄stema enim triplicif̄ terminat̄ aliq̄n enī resoluūt̄: interdum saniat̄: at quandoqz i durif̄ cū p̄mutat̄ de dislemp̄antia icquali capitulo. q̄

Si autem sanata testatur ipsum digone igrossari: apboris
 mox prima. Si enim fuerit apostemata secundum exteriorē cu-
 rem desudant in principio liquores quidam subtiles: de
 inde digone grossiores secundum quod plus aut minus dige-
 rantur sicut in phlogib⁹ euenit oris et occultor⁹: et vlt⁹ i
 bis secundum vnaquaque particulam. Sicut et in pluribus co-
 tigit. nam primitus quod est idigestissima vt cum nihil
 expuit: deinde liquores redduntur subtiles: tertio gros-
 siores: quarto autem vt in sine digesti sunt: vnde hoc pro-
 nosticoz: de na digonis est vt igrosset sputum in eo
 quod habet pleurisy aut peripsamoniam: quod rone mon-
 strat: quoniam hec apostemata per via plus sunt reumatis
 Quod autem reumatizat existit subtile: aliter enim apte non
 adeo cito decurrere posset in spongiositate filium p-
 tiu: venas minimas egredies: sicut est modus gnatio-
 nis apostematu datus in tegni: et de distempantia in
 equali et. ix. de igenio. Quod autem subtile oportet p-
 contrariu inspissatione puta curari. quod: plurimum solet
 euenire. Interdum tamen cum materia fuerit subtilis et
 virtus fortis in resolutione digestio apostematis que
 ab ipsius terminatōem ordinat plurimum subtiliatōe
 pficit. Si vero fuerit frigidū eētia et accūte et idu-
 ratū: tūc eius digestio subtiliatōe pcedet: cum ois cura
 cōtrarietatis pficiat rone. vnde in nodis scrophulis
 et huiusmodi ita frigidis apostematib⁹ calida cum humi-
 ditate administrant⁹ prius naturantia et subtiliantia
 demum calidiora sicca adiuncta: vt mollificata et subti-
 liata: ma in vapore resoluat⁹ et sumū: hūc modū suū
 do quo ad materia euanescat vniuersa. Si autem digō
 fuerit in horū medio: vt humore pato putrefieri velit
 dulci phlate: aut crudo si ad benignū cōuertat simili-
 ter iudicādū vt de simplr iuuatiuo quod igrossando
 pcedit. Quod si in nālibus supfluitatibus eodē mō
 Ba. in locis nō paucis: quod et rō cōfirmat natura-
 lis. nāqz supfluitates eius a quo decidit sapit natu-
 ra. decisum enim decidenti pportional⁹: quod ostēdūt
 egestio vna sudor salua coriza sordicies oculor⁹ si-
 ue lippa. Ar. et Ba. S3 circa predicta accidit du-
 bitare. nō enim videt⁹ quod digestio pcedat vt multuz in
 grossando: interdū aut subtiliando: cum digestio potē-
 tia quadā pficiat naturali: hec autem existēs irrōnalis nō
 valet ad opposita sed opposita rōnalis: dria. 77. et
 metaphysice nono. vñ prio pria. c. 4. de virtutibus.
 Virtutes nāles nō ex voluntate pueniūt: vñ pfluūt
 Ad id dicendū quod l3 sit vna digestiua in cōi: nō tamē
 spāli: diuersificatur enim per cōplexionē calorē et ptes
 gbus dependet. vnde oibus idēntatis dico ad oppo-
 sita nō valere: vey multipliciter variatis: aut ita dif-
 ferentes euidēter sūt actus virtutis naturalis ceu ali-
 arū. Propter quartū vō ad primū dicendū: nō esse
 vey vasa semp pcedere coangustando: imo aliquā
 do ita: interdū vero aliter vt appet in meri: veyre ve-
 nis mesaraicis et his que sūt in substantia epatis enti-
 bus angustis: altē vō sunt latiores donec ad capilla-
 res perueniāt. Adhuc o3 id in quo digerendū dige-
 rit fore angustum: vt melius adherentius amplecta-
 tur vt inde perfectior cōsurgat digestio vt que in epa-
 te designāt vene. Ad aliud dicendū quod l3 digestum
 grossescat: sequestratur tamen in partes paruas. est
 et illic virtus expulsiva ptes a qua recedit et attracti-
 ua illius ad quam accedit. vnde transitus poterit p-
 fici huiusmodi. Ad aliud et similes instantias dicen-
 dū quod per chylum duo possumus intelligere: ad mix-

tura in ex grosso futuro seculento et subtili: vel ipsius
 subtile in quod puer mesaraicas emittit et attrahit
 digerendū: siquidem prius fortasse quis cōcedet digō
 nē hic subtiliatōe pcedere: s3 qz intellect⁹ secundus est
 sanus: vt dicat digestio respectu illi⁹ quod pūne dige-
 rit et depurat pertransiens vsqz in mēbra paulatiz et
 cōtinue: ita talis semp pcedet igrossando: donec mē-
 bris fuerit vnita et oisariam assimilata. Ad aliud de
 roze dicendū eo modo: aut qz ros nō est iuuatiuo ni-
 si in casu vt tpe famis sed est superfluitas humidita-
 tis sanguinee: dria. 33. cum aut egetur digone igrossa-
 tur et in cambiū trāsdacit. Ad aliud quod dicendū ap-
 paruit. Ad aliud dicendū quod non est sile quocunque
 mō sed vteūqz cū similitudo sit quāda vniuoca: quāda ana-
 loga: nōnulla et equoca. 37. dria. Vel supfluitates in
 grossando pcedūt fuerit et iuuatiuo decise vt ipsum.
 Vltimū tū iuuatiuo qz grossus est: nō d3 habere su-
 pfluitatē grossiorem: vey potius ecōtra: cuz semper
 quod digerit amplius purū et hōgeneum et amplius in-
 grossatū: quare quod elicit eo erit subtile purū cū modi-
 cū etherogeneitatis hēat: per porosqz ad multū isen-
 sibiliter delatū: vt sudor et supfluitas occulte trāspi-
 ras oñdit. ad aliud dicendū quod Ba. nō solū fecit illic
 sermonē de idigone humoz rōe grossicici et viscosi-
 tatis qz hec sepius euenit. Indigestio vō subtilita-
 tis rarius accidit: qre eaz itelligēs omisit. Ipsam tū
 ponit i. ii. de igenio. c. 2. et 3. et in alijs. Inducta et
 aduerse ptes cū hoc quod sua tendūt via dicendū arif. ma-
 gis locutum fuisse de digone que est in iuuatiuo put
 ordinat in restauratōem grossioris depditi. Ba. ve-
 ro de supfluitatibus naturalibus amplius et mālib⁹
 in loco collectis que suppuratione indicantur. Sicut
 quod reliquū inflat concedendum suo modo.

Differentia. 51.

Quod attractio que a calido: non reducat ad
 eam que a vacuo monstrat: qz cā positua nō
 reducit in priuatiuaz: cum priuatio potius
 in habitu concidat et nō ecōtra. sed et calidi attractio
 positiuuz quod importat: que vero a vacuo aliqd pri-
 uatiuū vt apparebit. Amplius attractio est actio cū
 secundum eam in id quod subiicitur agi dicatur. Quis autem
 prietate perficitur qualificatiua et caliditate propoz⁹
 cum sit qualitatum efficacissima: et motus causatiua
 dria. 60. vacuo autem non est actio neqz cōtrarietas
 aut qualitas cum sit non ens. Rursus: pbl. prima.
 Multus ignis modicū ad se rapit: velut oñdit can-
 dele lumen: iuxta quod cere approximatum: et ipa
 idē nouit exticta lumē ab ardētē p iuxta positōez et
 suscipit ia deorsum. Non autē potes talia ppter va-
 cuū eē fingere: cum aer circūstet copiosus subtiliat⁹
 calido loci repletus. Erit itaqz calido flāmeo cum a
 simili fiat attractio: simplicium tertio. c. penultimo.
 Ignis autem proportionatur igni: non autē vacuū
 Quod adhuc testantur signa. Que nāqz necessitas
 vacui et timor: cum vapores radiorum celestium ca-
 liditate ac sua indita in aerem eleuentur. Et cur sub
 monte Custodie arte concauo cupalo dicto effate vey-
 tus ab interius mouetur ad extra: hycme vero econ-
 tra nisi propter calidum nunc exterius. aut quare ve-
 retrum matrix: et que huiusmodi calida posita inter
 dentes phlegma liquefaciendo attrahunt: non au-
 tem ita que frigida. Igitur attractio que a calido nō
 reducit in eam que a vacuo: sed econuerso. In

eōtrariū qdē tertio naturalis ponit tantū duo attra-
 ctionis mōi vt que a vacuo & pprietate qualitatis: i-
 nuens illā q̄ a calido ad eā q̄ a vacuo reduci: cū non
 sit insufficiētia illic assignare. Qd̄ expm̄it p̄mo p̄ma
 & 5. simpliciū. Rursus si vacuū ē: motus nō est quia
 mouēs oē fulciri & initi oportet cuidā immobili: de mo-
 tu aialiū: qd̄ in vacuo nō suppetit. Si aut nō ē mot⁹
 neq; calidū: q; ip̄z motu catur & luce: sc̄do. ce. & m.
 q̄r vt id sit tandē opus sit vacuū nō existere. Adhuc
 nā intendēs qd̄ melius & p̄fectius quecūq; sunt ordi-
 nat in illud cāe remouēs oppositū. hoc aut est pleniū
 illud aut vacuū defectū & priuationē ipor̄tat: pp̄t qd̄
 calidū erit ne vacuū p̄cidat in nāz. P̄salin: calidum
 resolut & p̄sumit ad qd̄ opus sit p̄r aliud subsidere:
 aliogn non ens p̄misceret enti qd̄ extat: impossibile en-
 tibus p̄dictorijz. Igit̄ q̄ a calido attractio ad eā dnce-
 tur q̄ vacui. P̄dropt̄ p̄mū qd̄ sciēduz qd̄ attractio
 est q̄s mot⁹. Ipe aut est act⁹ entis i potētia: sc̄dm q̄
 huiusmōi seu mobil i eo q̄ mobile. phi. 3. Mosce filr
 et hoz. 7. p̄mēto. io. q̄ mouēs duplex ē quoddā qdē
 vt cuius grā siue p̄pter sinē: qd̄ aliqū distat a motu:
 ceu motus ēt sepatus i se attrahit locatū: & qd̄ ama-
 tū amans. Aliud vō sicut vnde mot⁹ initiū: & simul
 ens cū eo qd̄ mouet: vt i gyratione & attractōe appz
 pp̄ria. Et qd̄ mouet oē: aut a seip̄so: vel ab altero.
 A se quidē cū mouēs & motū sil̄ intercīdāt sine me-
 dio l̄z p̄nūciatū sit oē qd̄ mouet & ab alio moueri. Aut
 intra se p̄ aliqū p̄ncipiū mouēs p̄mūz. vel a superiori
 fm̄ ordinē vniuersi. Sed qd̄ ab alio fertur q̄drisarie
 mouetur: qm̄ qui ab altero mot⁹ seu violētū quatuor
 extat pulsiō: tractio: vectio: & vertigo: ad quos siquī
 alij sūt reducūf. Quibus qdē i p̄sentiax̄ relictis: so-
 luz de attractōe itendat: que ē cū ad seip̄z vel ad alte-
 rū velocior fiat mot⁹ trabētis q̄s attracti: nō sepatus
 ab attracto. Et iō attēde fm̄ cōmētatorē ibidē q̄ at-
 tractio duplex existit. vna qdē vera: in q̄ mouetur at-
 trabēs cuz attracto: & mot⁹ attrahētis velocior exi-
 stit: q̄s is q̄ attracti. Quod inuentū ē i virtutib⁹ volun-
 tarijs & nāliū plurimis. & ideo in aialib⁹ posite sūt cō-
 iunctiones q̄bus p̄ficiat actio. Est & attractio reliqua
 non vā: in q̄ qd̄ attrahit gescit. qd̄ vero attrahit mo-
 uetur vt p̄ficiatur a mouēte: ceu lapis mouetur deoz
 suz: & ignis sursum: & ferrū ad magnetē: ac nutrimen-
 tū ad p̄tes cū san. ad superiora tēdit corp̄is. Extet tū
 differētia inter ista & ea q̄ mouent ad locū p̄p̄riū tan-
 q̄ ad eoz sinē: qm̄ illa mouent ad ip̄z siue fuerit pro-
 pinquus aut remotus ab eisde. hec at vt alimentuz
 nō mouent ad nutriendū nisi fuerint sufficiēter p̄xi-
 ma & habilitata silr & ferrū non attrahit: nisi cū inter
 eos oio dispositio actiui iteruenerit & passiui. Maz si
 magnes fricet alleo: ferrū nō attrahet. quadrip̄titi ēt
 p̄mo: Qd̄ exp̄tus sane nō rept nisi sanguie fortal-
 sis vna die itingatur hircino. Regritur ēt debita di-
 stantia. nā cū multa fuerit non attrahit nisi maximus
 existat: cū mediuz nō valeat imutare. Silr p̄inctio
 exp̄tis & p̄fricatio p̄ior ferri cū illo. vñ & karabe con-
 fricatōe calefactū p̄fecti⁹ paleas rapit. Caliditas nā
 q; attractionē fortē inicit & vigorat: cea dissolutiua
 oūdunt vebemēter calida: & speciez̄ alephāgine sar-
 macijs p̄mixtio. vnde naturalium tertio: ca. penul.
 Que p̄na dilatantur eius qd̄ euacuat a longe possūt
 attrahere. que vō qualitate familiari p̄xiimi solum.
 Mā siphōc. i. antitorio q̄ longissime missio in aquaz

euelli pōt ad os p̄ eū eandē. nō tñ ferrū āplius ab era-
 dio lapide abductū vl̄ frumētū poterit euelli a testa.
 Mosce q̄ inenit̄ magnes q̄ ferrū vno latere attrahit:
 & altero fugat. Habco qdē cultellū ferreū vebemē-
 tius attrahēs ferrū magnere. Quidā ēt ip̄si⁹ carnes
 euellit humanas: cū & eius puri frustū accipit grāde
 ferraturēq; applicat ex opposito reserat eandēz. Eo
 ēt vñtū q̄ multi magi. qd̄ aut caliduz: d̄ria innotuit.
 15. Vacuū quoq; pōt duplici sumi: aut quātū ad no-
 mē cuius rō vacuū locus ē priuat⁹ corpe repleri pos-
 sibilis: p̄hy. 4. vulgus eni idē fore vacuū & pleniū ae-
 re dicunt. topicoz. 7. huiusmōi siquidē diffinitio est
 rō quā signat nomē q̄rto methaphysice: vel quo ad
 rē: & ita nō sit ip̄z in re nā locare. vñ termino sic ca-
 ret qui oio existit signās rei qd̄ est esse: topicoz p̄mo.
 P̄dropter fm̄ quidē sciēduz q̄. Az. sūt snia vt ois
 attractio p̄ficiatur calido: vt metallologica oūdunt eo
 q̄ est motus q̄ ab alio ois aut huiusmōi sit caliditate
 caliduz nāq; bñ mobile. ad se nāq; homogencoz est
 attractiuz: etherogeneoz ē expulsiū. P̄ rigidū aut
 si attrahit id magis est itra se oia coangustādo & imo-
 bilitādo. Est at̄ attractio quedā actio sed ois p̄icta/
 re p̄ficiat qualitatiua: cuz a s̄ba non perueniat imēda-
 te actio: d̄ria. 60. nihil eni contrariat̄ ei qd̄ fm̄ Aler.
 philosophū de s̄ba verificatur cōposita q̄ directe lo-
 catur in genere & nō simplici. Cōmentator p̄hyfico
 rū p̄mo: In ea nāq; sopit cōtrarietas potētie & act⁹
 & elemētoz sil̄ adunatione: cū eius vñū p̄situat per
 essentiā: ita vt pp̄rie i simplici p̄ictas reperiat: i cō-
 posita vero nisi late: ceu p̄fecti & ip̄e secti suscipiatur
 fm̄ q̄ in vnoquoq; genere vna p̄ma existit p̄ictas:
 p̄hy. primo. Alexander siquidē medicus in p̄blema-
 tibus: Attractio quoq; timore sit vacui velut quod
 simphonis: & siringe trabit: & caliditate vt taphie: &
 ab vsu & a forti d̄bile: & pp̄rietate ceu ferrū a magne-
 te: & a p̄ticulis san. vñ theorice q̄rto. ca. 2. Attractio
 sit tribus modis. prius qdēz ex necessitate euacuatio-
 nis & consecutionis eozuz que euacuantur ceu cuz si
 stula sugatur aqua secundo calore velut ignis oleuz
 lucerne ad se trahit iposituz. tertio aut per potentiaz
 nālē. vt magnes ferrū q̄ mēbra sibi alimentū trahit
 p̄ueniens qd̄ colligit a Da. s̄o eni febriū. c. io. La-
 taplasmata calore attrahunt: vt que ex taphia pice vl̄
 resina: & sil̄ibus. similit̄ & ignis cū iuxta ip̄m mota
 fuerit ali qua p̄ricula: Ex talibus nāq; in tumorē ele-
 natur calor p̄pter attrahere ad seip̄m: vel reuma su-
 scipere a toto. Cataplasma nāq; attrahit velut ven-
 tosa. ii. curatiue artis. ca. 8. Secundo quoq; natu-
 raliū tangens: que a vacuo attractionēz in calamif
 & clysteribus inquit Erasistratem que in aquaz imit-
 tuntur: verum dicere quoniam euacuato aere qui cō-
 tinetur fm̄ spaciositatem eozuz aut vacuus simul re-
 perietur locus: aut quod continuum sequetur. Mo-
 sce d̄nas esse species attractionis hec quidem conse-
 quentia ad id quod euacuatur: hec vero pp̄rietate
 qualitatis siens. nam aliter quidem ad utres aer: ali-
 ter aut ferrum ab eradio euellitur lapide. Vocat au-
 tem attractionē a vacuo fieri p̄sequentis eius qd̄ eua-
 cuatur quia vna parte humidi euacuata: p̄r̄ concur-
 rit & reliqua: alioquin intercideret vacuum. & ista q̄/
 dem cōsequentia apparet maxime in decursu humi-
 di qui deorsum aut in latum. In sui sum aut minime
 nisi eius motus initiū ab eo qd̄ tantū superius descē-

ne
 vna die itingatur hircino in
 qd̄ nō attrahit ferri

derit primitus quātū est in qđ tendit qđ impulsione fit amplius. Lū enī fistula liquor sursuz ore attrahit nō iteruenit p̄na eius qđ euacuat t̄m eo qđ motus ei⁹ de o: sūz velocior existit: q̄s aer descēdens ipellit. Cum aut fuerit iserius et trāsiuerit instrumēti angulū talis velocior erit liquoris mot⁹ in deorsum fortior q̄s aeris in sursuz. Et ideo p̄na accidit eius quod euacuat scias qđ humidū sursuz motū ppter ei⁹ ex alto descēsum: quāto fuerit densius icōgelatū: tāto ampli⁹ p̄i cū in altū: et quāto rari⁹ minus ppter ipsionem uehemētiore: et remissioe a grosso vel subtili cātuz quod fontes arte deducti oñdūt tpe frigido et calido et nocte filr et die. Auicēna vō cū tres cum alijs modos dederit attractionis: attuli denuo qđ attractio qđ a calore apud certificātes necessario reducitur ad iplē dū vacuū imo ipsamet existit: Quā fortassis insperit magis. Ba. nālium libro: fm certificātem tradito cū p̄stet se ibidē noscere solū dogmata peripatē.

Propter tertiū vō sciendū qđ si attractio motus eris fiat ppter finē quem a calido attractio ēt que a virtute attractiua reducitur ad eaz que a vacuo. i. ne vacuū accidat in natura: cū id sit ei odiosū et spretuz oisaria. Conatur enī corpus quodlibz cōtra iclinatiōnē ēt suā mouere vt oēm repleat locū vacuo penit⁹ ppulso int̄m vt potius celū subsidere faciat illius repletuū: qđ vacuū aduenire permittens vt ascribere Auicēne. Quod fortassis sentit euz inqt imo ipamet existit. Ad erito enī vacuū hz ipugnare natura: cum defectus et iordnatio iaz sequeret in vniuerso priua tōem nāqz et iperfectōez ipozat: is aut p̄fectissimus ēt et locus sine corpore. Et adhuc nō ēt ges neqz motus: cū fulciri sit opus: neqz termini mot⁹ et die. Neqz si motus fieret ēt in tpe sed in instāti: cū nō obfisteret quod mediū: vas ēt obturatū submergeret i humidū. quod nō sit: qm̄ aere plenū: et ideo Philo. in deigenijs cū alijs conat aere pbare corpus fore: qđ phōz rades vacuū ēē putauerunt. Sequeret ex alia icōueniētia plurima phy. quarto mōstrata. Si vō attendat motus put sit a principio. vnde motus seu ab agente quod simul ē cū motu: et nō a fine: dicē dū qđ ois actio vniuersalr ac initialr sit a calido. vnd collz quinto. c. de medicinis opantibus a pprietate et qualitate p̄ma. Et gnāl̄ ois attractio quocunqz fiat: nō sit nisi per calozē. nā attractio inquātuz est attractio: ē appropriata caloz: quod voluit vt tactū p̄ Ar. Attractio enī que a vacuo cōsequitur eā que a calido. Nā in azaracha et silibus quod magis vt cogere die attractōem a vacuo calido initiari cōtinētis et ne vacuū interueniat p̄ficiē calido ēt humidū qđ attrahitur remanet icōgelatuz. si enī uehemēter isfrigidaret cōgelaret vt nō ēt p̄na eius quod euacuatur educi: vbi ēt a calido humidū remanet eliquatuz: vt vna ps aliā p̄r impellat et cōsequatur. Adot⁹ filr a calido sit in azaracha. Virtus nāqz motiua calido iherens quod in eius cōstat cōcauitate sursuz aere dducto cōsequit tandē humidū: quod in sollib⁹ codez accidit mō: Dentose quoqz applicant igne aut spirītu calido. vnde potius attractio que a vacuo in eam que calidi reducitur qđ ecōtra: et multo ampli⁹ que a pprietate seu forma specifica initialr calido: cum ea sit pprietas quedā rei p̄ns subaz. 71. a qua actio vt ab alijs puenit rebus in cōi: et a cōplone primarie vel ab instrō: quod nomē ostendit pprietas dictuz a

Ba. qualitatis. vnde simplicū quinto. c. 4. diffin / ctionis q̄rte. Medicina attractiua ē: que a profundo corporis euellit attractōe: cuius suba ē calida subti / lis: et hec duplex: nāz quedā est talis s̄z naturā vt pu legiū sordes aluearis serapinū et huiusmōi altera ve ro accite in putrefactōe: ceu fermentum stercus: et pprie colūbinuz. Est alia pprietate attractiua sue q̄ litatis: qua ēt mēbra sibi alimētuz rapiūt cōueniens Et ois vt huiusmodi ois medicina cui⁹ talis ē pprie tas sit calida. vnde que uehemētiore extat calidita tis: plus attrahit nō tali: eo qđ ipsa caliditate inuatur tūc nāqz duplici trahit de cā: et ideo aphorismozum p̄ma. Dia purgatiua pharmana calida sūt virtutibus Quod si nō sint per se talia: illis iubēt spēs alephan ginas cōmisceri. Lū enī magnes ferz attrahit vt ka rabe scstuchas: vel anastach ignē: prius mediū imu tat qualitātū primis et alterat: quaz quidē ppria ē al teratio. Et quāquā ois tandē actio vlt et primarie si at a calido: inquātuz tū talis attractio p̄ficiē vacuo vel virtute. vnde collz gnto de differentia medicina rū opatiuaruz a qualitate et a tota substantia vel for ma specifica: lz attractio inquātū attractio fit appro priata caloz nō ppter attractōem absolutaz magnes attrahit ferrū: vey ppter talē attractōem ppriaz: et que sit: dia c̄stendit. 71. Et sic audiendus ē. A. d. siringā nō attrahere caliditate aut pprietate. Qđ at tandē ois attractio initialiter et absolute fiat a calido et ad ipm reducatur monstret: qđ oē quod in multis p vna rōem vniocā repitur ē in aliquo illis priore qđ ois illoz existit cā sicut oē calidū in primū caloz re ducit qđ ē ignis. 2. et. 10. et metaphyice. Huiusmo di at ē attractio cū triplex ponat aut bina. Rursuz: opus ē multitudinē oēm in vnitatē reducere aliquā vt ifinitas tollat et iordnatio: ppter qđ attractionē oēm diuersā ois in vna reddere: nō at in illā que a va cuo neqz a virtute sed in eā que a calido vt oñsuz pri mū. hoc enī mō attractōis saltē initialr et in cōi egēt ea: ipsa vō aliaz neutra: lz possint oēs in vni. 3. cō uenire: vt fortassis in alimenti ad mēbra euulsione. Sic itaqz calidū attrahit efficiēter: vacuū vō finalit sine intentōaliē. Et si at dubiū de liquore ascēdēte sur sum et extra decedente a vase min⁹ et qđ semipleno p filtrū tangente illū. Quo vtiqz ingenio aq̄ rectificat turbide. Aut nō ē hic attractio s̄z magis impulsio: et spēs aque multiplicatio. q. pri⁹ euaporādo sur sū cum eo qđ aer leuiter cedit ad qđ opatus trāsituz filtri dis positus sui raritate: et pri⁹ ipsius colligatiōe caliduz ēt pot ipsius. et cōtinētis imo ēt liquorū coadiuna re. Propter quartū vō sciendū qđ quis qđ dicē dū appeat s̄na semita dicēdum t̄n doctrine faciliōis gratia vnicuiqz. Vñ ad primū qđ dicēdū apparuit qm̄ vacuū hic intellectū nō ē cā priuatiua: vey potius positiua: s̄ it enī attractio a vacuo. i. ne fiat vacuuz nō tamē ois qđ attractio a vacuo sic exposito que a ca lido reducatur ad ipm: sed magis ecōtra nisi rōe fortal se vt expositum ē finis et intentōis nature vltie. Ad aliud dicēdū vt visuz ē asercione. P̄rietas nāqz qua litatū: et p̄cipue actiua est ea p̄ncipalis: et imedf ata actōis: est nāqz velut forme subalts instrm. me diata vero et prima est substantia dia. 60. et vltier⁹ apparz per aūdictum: Ad alia quid dicendum simi liter apparuit. Nam vult calidum per se qđ attractio nem p̄ficiat: aut saltē iuniet quālibz. Ad primum

eorum q̄ partis adnerse dicēdū h̄ exprimat nāliūz p̄mo
duas esse attractionis spēz. In alijs plurimis ponit̄
vt tactū: et que a calido tertia. imo etiāz nāliūm. Icdō
dicit̄ omnem attractionē h̄z veterē q̄litative p̄fici cra
si. Ad aliud dicēdū aut q̄ attractio a vacuo cā est alia
rū: vt c̄cessū ē p̄ modū finis. Vel is f̄mo imotu ex
tat et attractione: que hic: et nō supno. Aut fortassis
hic p̄ vacuū quoddā nō tollit motū fulcientē d̄ia. ii.
Ad aliud qd̄ dicendum apparuit: quoniam de vacuo
arguit̄ prout finaliter sp̄retū natura oisariā. Ad aliud
dicendū: q̄ p̄t̄ aliud sub esse ne vacuū accidat vt aer
aut aqua: vel si contingat vt iunctur a vacuo: eius ra
men principium fuit a calido. Differentia. 52.

Quod medulla non nutriat ossa ostendit̄: qm̄
fm̄ arif. san. per se et immediate nutrit: et vlti
mū est ali mentū: d̄ia. 30. sed medulla nō est
sanguis vt cū alijs denotat locus. Adhuc qd̄ simpli
citer est supfluitas nō nutrit sed abijciēdū velut iper
tinēs vsq; quaq; huiusmodi nō est medulla: coll. ii.
ca. de iuamēto cerebri et medulle. Et: quod nutrit̄
ex san. non nutrit̄ ex medulla: cū vnus partis vnus
sit nutrimentū: eo q̄ eē habeat et materiā vnā. h̄ ossa
nutriuntur ex san. vñ haly. Os nutritur ex san. gros
so et spisso: vñ in ossis fractura indigeret̄ deductiōe
talis et tanti sanguis: ex q̄li et quanto fiat porus in te
gnī li. 3. et p̄mo p̄ma. ca. de cōplexionibus mēbroz.
Situs ossis est humores nāles exsuccans locatus in
eis. Rursus ex quibus constituti sumus ex eisdē nutri
mur cum eadē sit mā ex qua auget̄ et constituit̄ p̄mu
d̄ia p̄tacta. sed ossis generatio est ex sanguine. p̄mo
prima: ca. eodē: non aut̄ ex medulla. Amplius nutri
tio fit per assimilationē nutriētis ei q̄ nutrit̄: hec enī
ip̄sus extat rō sed medulla nō est similis ossi: cū cali
da sit et humida labens: os aut̄ frigidū et siccum fixū.
Malin sic ossa et matie solida et dura vt que leoniba
berēt medullā sed ea carēt. vt. ii. aialiu. A. aial qd̄
habet stricturā in ossē multūq; ossitates: nec egens
sustentamento medulle: nō habz medullā sicut leo.
Multa ē paruoz: et maxime auū nō vident̄ medul
lam habere. Nō igit̄ os nutrit̄ medulla. In oppo
situm medici. vñ de distēperātia icquali. ca. 2. Ossī
um quedā habent scissuras: i quibus natura est humi
dum grossū albū in nutrimento eis p̄paratū: fo vero
de vtilitate p̄ticular. c. quarto: Ossā magna fuerūt
concaua: et hnt̄ medullā vt sint leuia sicut diutoria et
core. et cū hoc fuit medulla in eis ad cibāda ea. Ter
tio quoq; nāliūm. ca. vltimo: Qualis sanguis carni
bus: talis medulla ossibus. ille vero ip̄as nutrit. Et
thcof. fo. c. 2. In concavitatibus quorūdam ossium
sunt medulle vt eis pascant̄. Primo autē prima. c.
primo de anothomia ossium: Iuamentū medulle ē
vt nutriat os. tertio quoq; aialiu. A. Iuamentū
medulle est vt nutriat et remolliat os ne sicceat a mo
tu. Amplius qd̄ naturalit̄ situm retinet̄ in mēbro in
aliud in euacuatū: idēz nutrit aut nutrire valet ita vt
p̄b̄la id agant et ros es vero est medulla vt dicit̄ in
aīa i ossis v̄tre locata. Natriet igit̄ hec ossa. Pro
pter primū quidē sciendum quod qd̄ sit os dictū est:
d̄ia. 39. Est aut̄ medulla corpus molle p̄mitus san
guineū calidum et humidū in ossis p̄canitate fixū: in
albedinē calore permutatū. Ad olliciē aut̄ ip̄sus oñ
ait tactus et sanguineā eius visus naturā in aialibus
nouiter natis. In his nāq; apparet medulla sangui

nea: sed deinceps alterat̄ ab ossē. vñ. A. ii. aialiu:
medulla est sanguis alterat̄ ab ossis nā. Quō autez
ipsa differat a cerebro vt nucha oñ sum est d̄ia. 35. si
tuat̄ quoq; in quibusdā ossiūz vt i magnis duris ceu
que pedū plus et manuū magnoz: nō enī p̄fundius
pnt̄ humectari ab extra et nutrirī: i minoribus vero et
rarioribus ieristit̄ mime. Quorūndā ēt̄ aialiu sic so
lida sunt ossa et cōpressa vt p̄cavitatē modicā habeāt
et medullā. vñ histo. 3. et partiū fo: que ossiū sunt so
lida et forma vt que leonia modicā et subtilē hnt̄ me
dullā: et in paucis ossibz vt i cruribz et brachijs: nō
aut̄ est imutabilis ita vt vident̄ non habere totalit̄
medullā. In ossa. n. cōsumit̄ alimentū nō ita enī so
lida extat vt excusis sicut ex lapidibus effulgeat ignis
quedā nō nullatenus hnt̄ vt q̄ paruoz et siccoz aia
liū: Ossā ēt̄ maiora hnt̄ et aliqua eadē lepōsā et cōter
minatā magis vt cornigera: qdā nō sanguinosā et
humidiorē ceu alia vt et mlica: cū densiora habeant
ossa et solidiora p̄blaticis aut alijs magi p̄cipare me
dulla. vñ modicā hz porc. A. aialiu tertio. Pro
pter scdm̄ nō sciendū sniam fore supfluitas saltem
Ar. medullā ossa mime nutrire volētis per oia san
guineū immediate fore alimentū totū. Ad ostendit̄ eo q̄
medulla in nouiter ortis ē sanguinea: sanguine alimē
to embryōis exire sicut ex ip̄so p̄stitutina. Vñ quod
qz aut̄ ex eo nutrit̄ ex quo generationē suscepit. Qui
busdā nāq; ait ieristere medullā intercepto alimento
s. sanguine ex quo sunt ossa. Sed q̄ sanguis fit oibz
alimentum dictū: d̄ia. 30. Et id fortassis aduertens
aner. coll. 3. fo. ait: Ad medullā q̄ ossibus penitus est
supfluitas cibi eoz et est sp̄ata. Quid autē medici de
hoc sentiāt ip̄o inductū aīa. A. vero sere mediā ser
uans viā: sentit os ab eius sanguine nutrirī quo ad
ptes ip̄sus magis extrisecas: et demū huiusmodi nutri
mentū supflūū exprimit̄ iterius i ossis antrū p̄uidēte
nā et medullā p̄stitui q̄ ip̄m humectet deintus et nutri
at ita vt sere idēz sit supflūū p̄m vni et relique iu
uatiū: ceu colere sanguini supflūū p̄ venas decur
renti vtilis sūt felli et spleni. Lūi qd̄ series. Ad
dulla ē sustentamentū ossis: et supfluitas cibi ossis
que vertit̄ intra i expressione: et est ēt̄ cibus ad os: et i
ter istos f̄mones nō est diuersitas: et nō est id mirū:
qz medulla cū ē multa: poterit ex ea qd̄ p̄uertit ad ci
bū. et tūc nō est opus i hoc modico disputare vult nā
qz q̄ veritatem a naturali venatam medicus suppo
nat. Sed fortitan aduersarius nō concedet. Ar. mē
bra ex sanguine fieri nisi dealbato ad naturam sper
matis ducto iuxta illud sc̄di naturalium: Os vena
artaria neruus carilago pinguedo adeps mēbrana
et medulla. i sanguinea quidē ex sanguine facta sunt.
demūq; ex sanguine nutriuntur taliter p̄mutato. vñ
de non dicit q̄ vt superfluum generationis ossis sit
humidum sanguineūz in eis repertum eo q̄ ex san
guine sub eius forma permanente cōstruat̄: sed id
natura p̄ordinare inexistit velut quoddā ip̄sus prom
ptuariū. Ossā nāq; in principia sunt mollia rara: ita
put sanguis mutatus per omne ipsa valeat ab extri
secus occurrens nutrire. Cum autem proceditur et
indurantur tempore minime: tuncq; natura huius
humidum sanguineum condecoquens in substantiā
permutat ossium dupliciter vt declarabitur p̄portio
natum iuamento. Propter tertium autem scien
dum q̄ sicut ex sermōibus de iuamētis et de anima

eōmune oīs mēbrī habentis concavitātē ceu accipiē
 apborismoꝝ. 6. cū dicitur Si sanguis i vētrē effūda/
 tur: et reliqua. Quod et nomē sapit. kilia. n. grece vē/
 ter: kilon nāq; scauū: Inde vena chilis: et vētres ce/
 rebri et cordis. Sumit autē et venter pprie pro cōca/
 uitate membꝝoz spiritaliū et nāliū q̄ est a pectoris
 clauī ad pectinis os. vnde Almansoꝝis primo. c. de
 figura pectoris. Cōcavitās totius vētris que a furcu/
 lis vsq; ad anchaz ossa et c. Sumit et tertio proprius
 p concavitāte nāliū tantum: et ita venter dī stoma/
 chus et intestina pblematum p̄ma: et a ventre dūte
 In pturbationibus ventris: et alia. Accipit et pro/
 priissime p cōcavitāte dūtarat stomachus cōiter di/
 cta: iuxta illud in tegni libro fo: Vētris vero cogni/
 tiones ceu suscipit in questio. Scdm vero Ba. sto/
 machus dicitur isophagus seu meri proprie a stoma/
 cho est os: inde stomachus. i. orificiū. Os at stoma/
 chi est loc⁹ in opposito gladiate vbi is ampliā iferius
 quod p̄cordiū dī cor: et sibeth filr. vnde apborismo/
 rum q̄ta: Os ventris cor veteres noiauerūt. Os
 aut sit nutritio et modus illius dīa vsq; 30. Chilos
 aut grecū qui cibuz iportat. Indeq; achilles ab a q̄b
 priuationē notat velut in q̄nq; et chilos. i. quasi inci/
 batus. nō enī cōi cibo vescēbat sed istruct⁹ ab hypo/
 cēthauro ei⁹ p̄ceptore medullis vt fieret fortior cer/
 uoz nutriebat. Chilos quoq; fm baly. Ar. p. l. cō/
 scripsit denotans q̄ digerit in ventre. q̄ Ba. eligit
 Quod aut gnatur i epate p. m. Ar. chimū noiauit:
 q̄ et Ba. cōcessit. Est autē chilos substātia ligda p̄ti/
 sane in similitudine similes: p̄mo p̄ma. c. de humori/
 bus. dictus ē ptisanaria massa pulsiū similitudie p̄ti/
 sane. Bene aut dicit sp̄situdine similes vt i substā/
 tia: nō enī colore similitudine extat oīo cū chilos co/
 lore plus tingat assumptoz. Os egestionē onduunt
 q̄nq; cū quis colerata sumpserit vehementer. Non
 enī adeo p̄fecta sit in stomacho trāsmutatio et itestiniū
 vt color oisariā imutet. Mosce quoq; Hippo. sen/
 sisse cibū decoqui i ventre calore: Philistinūq; pa/
 raragore discipulū i eo putrescere. Erasistratez qdē
 eundem in ipo conteri. Asclepiadis autē emulos oīa
 huiusmodi vana eē et supuacanea promere. nihil enī
 decoqui sed crudā materiā sicut assumpta est i corp⁹
 omne reduci ex virtutibus apparēs Id ē Ba. 6. nā/
 lium. Cornelius etenī satagat saluare Asclepiades:
 imitatur enī nō parū eundē. Propter fm vero dī/
 cendū. q̄ quidā priores sequentiū tales ptulerunt dī/
 stinctionē: volētes ex ipsa vtriusq; ptis anxiomata cui/
 tare. Dixerunt nāq; q̄ venter quantū ad tunicā ite/
 riorē sufficienti nutritur ex chilo. q̄stuz vero ad extri/
 seca ex sanguie pfluentez ab epate ad eundē. Quod
 et sentētis volūt fulcire maioꝝ puta tertio tredecimo
 ca. i. vt dīr dices. Firmant et id filr rōe dicentes vē/
 tres nutriti ex illis q̄bus conuenienti⁹ et facilius nu/
 tritur: vt dictū p̄t. facilius aut et cōmodius quo ad
 tunicā interiorē alimentat chilo: cū ei similetur p̄am/
 plius. Hanc quidē positionē nō approbo: vt ostē/
 detur per amplius: cū in tunicā interiorēz satis spissā
 corpulentā concidat vene q̄ plurime: i sui ē substā/
 tia satis cōprehense visu prestantes eidez nutrimen/
 tuz. non enī illas sit ponere casuales. Adhuc bec p/
 ticula q̄ maior idiget vero alimēto per venas. Et:
 vere cōsumptioni eidez p oppositū veraz oportet re/
 staurationēz aduenire. vera sigdem cōsumptio ad

uenit in hac ventris tunica: et pprie ppter q̄nq; mo/
 tus appetitus se p̄ntes: vt dicitur in illa. Quod aut
 dicit chilo illi tunice assimilari nō recipio cum ea sit
 nervosa spermatica: egens alimento fm deperditio/
 nem factā: quod in eā multis trāsmutationib⁹ cōuer/
 tatur: imo tunice chilos plus assimilatur carnosē sā/
 guince. Quod enī in carnē cōuertit minori eget trā/
 smutationē: q̄ q̄ in alias cōuertitur partes: dīa. 35.
 Istis vero priores medicoꝝ illustres testant ore oēs
 vnico: partem interiorē ventris chilo per contactuz
 nutriti. Et ne id videar fingere eoz subdūt fm o/
 nes. Apborismoꝝ enī scda eoz que nutriuntur et c.
 Venter deniq; frui mōstrat cibarijs hic primit⁹ ipse
 ex eis ppriū trahens et disponēs i sui ipsius tunicas
 Cū aut satiatas fuerit ea: tunc ad secessionē emittit
 Tertio vero nāliū. ca. 7. Venter attrahit cibario/
 rum q̄stuz suauissimū euaporatiue et paulatim: et bec
 tunicis suis iponit et apponit. Cū aut sufficienter re/
 plētus fuerit velut onus aliquod reliquum deponit
 cibū. Quarto quoq; de re. san. Venter sui ipsius p̄ti/
 mū gratis cibū suscipit et vt accipiat et repleat quod
 deest sibi: et propterea circūplectit vndiq; ip̄s: et reti/
 net omnem donec sufficienter satietur. Quarto autē
 thcorice. ca. 3. Actio imutationis et alterationis dua/
 bus de causis est: altera est vt illi cibis cōpotens fiat
 sumatq; quod ipi erat in eo pueniens: id quod suuz
 proximū nature sui addat operimētis et tunicis. Al/
 tera vō vt epati facile fiat vt mutare i sanguinē. Isa/
 ac vero in vrinis: Libus et potus digerunt a stoma/
 cho et succus. q. ptisane efficiuntur: deinde nutrimē/
 tuz suuipius stomachus trahit quod nature sue ac cō/
 plerioni est simile: superfluaq; deponit. Febriuz ve/
 ro Isaac scilicet primo. Stomach⁹ sua pprietate di/
 gerit cibum et conuertit eum ad suā nutriendam eēn/
 tiam. Prime siquidem prima. ca. de anatomia ve/
 narum: Occultum stomachi primum nutrimentum
 q̄ est in ipso tāgir: et ex eo p cōtactū nutritur: Tertio
 aut. is. c. primo. Stomachus tribus nutritur modis
 vnus est quo fouet cibo in ipo adhuc existente: et se/
 cundus nutrimentum ei delatū per venas que sunt
 i eo. Et tertius quia ad ipsū tempore famis vehemē/
 tis effūditur sibi sanguis rubeus purus ab epate: eo/
 q; nutritur. Collz sigdem fo ca. de iuuamento mē/
 bꝝozum nutrimenti: Et accidit vt aliquis ex nostris
 socijs dubitet ex hoc quia membra ex chilo nō debēt
 nutriti: nisi postq̄ conuersus fuerit in sanguinē: et nō
 est adhuc conuersus in sanguinē in stomacho. Dici/
 mus ergo q̄ stomachus nutritur ab eo ex re modica
 que plus assimilaf qualitati q̄ quantitati Video er/
 go omnes in hoc concordare q̄ venter nutrit chilo
 nō solū quantū ad pelliculam interiorē: vey q̄stum
 ad tunicas: ceu expriment q̄nq; aut quantū ad eēn/
 tiam ventris. Solus aut Auer. q. hesitans addidit
 huiusmodi nutrimentum fore magis qualitatiū q̄
 quantitatiū. Porum etiā dictum contingit ratio/
 ne persuaderi quoniam illud nutrit quod cōsumptio/
 ni resistit vt fami et siti. Ad hoc enī alimentuz ordina/
 tur. Sed huiusmodi mor quiescunt assumptis cibo et
 potu. Adhuc ceu plura animalia nutriuntur ex qui/
 busdam humiditatib⁹ absq; sanguine: ita in ventre
 possibile fore p̄tē subrilē q̄ nutrit chilo ppter aliq;
 humiditatē q̄uis nō sit san. com igitur illa nutriunt
 nāliū totaliter sine sāguine: stomachus fm partē